

การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา

นายภัทรารุช ขาวสนิท

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2554

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)

เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository(CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the Graduate School.

A DEVELOPMENT OF PROFESSIONAL STANDARDS OF FOOTBALL REFEREES FOR
DEPARTMENT OF PHYSICAL EDUCATION

Mr. Pattarawut Khaosanit

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Science Program in Sports Science

Faculty of Sports Science

Chulalongkorn University

Academic Year 2011

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของ
กรมพลศึกษา

โดย

นายภัทรารุช ขาวสนิท

สาขาวิชา

วิทยาศาสตร์การกีฬา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย บุญรอด

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ

.....คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต คณิงสุขเกษม)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนินทร์ชัย อินทிரากรณ์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย บุญรอด)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พราหม อินพรม)

ภัทรารุช ขาวสนิท: การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา. (A DEVELOPMENT OF PROFESSIONAL STANDARDS OF FOOTBALL REFEREES FOR DEPARTMENT OF PHYSICAL EDUCATION) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผศ.ดร. วันชัย บุญรอด, 189 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา โดยเทคนิควิธีวิจัยแบบเดลฟาย ซึ่งได้รวบรวมความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในการตัดสินกีฬาฟุตบอลในประเทศไทย จำนวน 20 คน มีการดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามปลายเปิดในรอบที่ 1 และใช้แบบสอบถามปลายปิดแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ในรอบที่ 2 และรอบที่ 3 จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลของรอบที่ 3 โดยการหาค่ามัธยฐาน (Median: Md) ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range: IR) และค่าสัมบูรณ์ความแตกต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม (|Md-Mo|) ซึ่งมีการกำหนดว่าข้อความที่นำไปใช้ต้องมีค่ามัธยฐานมากกว่าหรือเท่ากับ 3.50 มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.50 และมีค่าสัมบูรณ์ความแตกต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยมน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.00

ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา 3 ด้านมีรายละเอียดคือ

1. มาตรฐานด้านความรู้ ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันอยู่ในระดับมากที่สุด (Md=4.53, |Md-Mo|=0.47, IR=1.48) โดยต้องมีคุณสมบัติขั้นต่ำในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าโดยไม่จำกัดสาขาวิชา ผ่านการอบรมและทดสอบผ่านในเรื่องกฎกติกา สมรรถภาพทางกาย การฝึกและสอบปฏิบัติ คุณธรรมจริยธรรม จิตวิทยา สำหรับผู้ตัดสิน ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับฟุตบอล และโภชนาการ โดยในการอบรมควรมีผู้เข้ารับการอบรมประมาณ 21-30 คนในระดับมากที่สุด และประมาณ 31-40 คนในระดับมาก ในการอบรมแต่ละครั้งควรมีระยะเวลา 7 วัน

2. มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันอยู่ในระดับมาก (Md=4.30, |Md-Mo|=0.70, IR=1.49) โดยในการรักษาสถานภาพนอกจากงานตัดสิน ต้องผ่านการปฏิบัติเรื่องการทดสอบสมรรถภาพ การประชุมผู้ตัดสินอย่างน้อยปีละ 6 ครั้ง การทดสอบทฤษฎีและปฏิบัติ และการฝึกซ้อมร่วมกันสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ต้องตัดสินรายการของกรมพลศึกษาปีละ 21-30 ครั้ง ควรมีการเลื่อนระดับจากกีฬาขั้นพื้นฐาน ไปสู่กีฬามวลชน โดยต้องผ่านการทดสอบทฤษฎีและปฏิบัติ มีประสบการณ์ตัดสิน 1 ปี มีการบันทึกและประเมินการตัดสินอยู่ในเกณฑ์ดี และผ่านการทดสอบสมรรถภาพ

3. มาตรฐานด้านการปฏิบัติตน ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันอยู่ในระดับมากที่สุด (Md=4.74, |Md-Mo|=0.26, IR=0.95) โดยต้องมีความยุติธรรม ตรงต่อเวลา รักษาสมรรถภาพทางกายให้คืออยู่เสมอ มีความซื่อสัตย์ สุจริต มีน้ำใจนักกีฬา มีความเด็ดขาด มีระเบียบวินัย มีสัมมาคารวะ รู้จักกาลเทศะ ไม่ลุ่มหลงบาชามุข มีความรับผิดชอบ ให้เกียรติและยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี แต่งกายสะอาดเรียบร้อย มีภาวะผู้นำ ศึกษาหาความรู้อยู่เสมอ มีวิจรรณญาณ มีความสนุกสนานในการปฏิบัติหน้าที่ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน ไม่กล่าวร้ายผู้อื่น เป็นแบบอย่างที่ดี และมีสมาธิ

สาขาวิชา.....วิทยาศาสตร์การกีฬา.....ลายมือชื่อนิสิต.....
ปีการศึกษา.....2554.....ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....

5278626439: MAJOR SPORTS SCIENCE

KEYWORDS: REFEREE / FOOTBALL / PROFESSIONAL STANDARDS / DELPHI TECHNIQUE/
DEPARTMENT OF PHYSICAL EDUCATION

PATTARAWUT KHAOSANIT: A DEVELOPMENT OF PROFESSIONAL STANDARDS OF FOOTBALL REFEREES FOR DEPARTMENT OF PHYSICAL EDUCATION. ADVISOR: ASST. PROF.WANCHAI BOONROD, Ph.D., 189 pp.

The purpose of this research was to develop professional standards of football referees for Department of Physical Education by using Delphi technique. Questionnaires were administered to gather opinions from 20 experts who had knowledge and experience in the field of football refereeing. The data were collected by open-ended questionnaires in the first round and the five point scale rating close-ended questionnaires in the second and the third round. Subsequently, the opinions were calculated to find median, interquartile range and absolute value of the difference between median and mode in order to conclude the experts' consensus. The statement criteria employed as a development of professional standards of football referees for Department of Physical Education were the median value was equal to or more than 3.50 in value, the interquartile range was equal to or less than 1.50 in value and the absolute value of the difference between median and mode was equal to or less than 1.00.

It was found that the details of the development of professional standards of football referees for Department of Physical Education in three standards were;

1. Standard of knowledge, the experts had highest level of mutual agreement with 4.53 in median, 1.48 in interquartile range and 0.47 in absolute value of the difference between median. Referees must have a minimum qualification of a bachelor's degree or equivalent in any field. Trained and tested to pass on: rules, physical fitness, training and practice exams, ethics, psychology for referees, general knowledge about football and nutrition. Training for referees should be trained about 21 to 30 people in the highest level and about 31 to 40 people at a high level. Training should be a period of 7 days each time.

2.Standard of performance, the experts had high level of mutual agreement with 4.30 in median, 1.49 in interquartile range and 0.70 in absolute value of the difference between median. To maintain status as a referee must to passed physical fitness test, referees conference at least 6 times per year, practice and theory test and practice together of referees once a week. Referees must work in Department of Physical Education competition about 21 – 30 matches per year. There should be promotion of referees from fundamental sport to mass sport by pass on; practice and theory test, 1 year experience for refereeing, recorded and evaluated of refereeing was good and physical fitness test.

3. Standard of conduct, the experts had highest level of mutual agreement with 4.74 in median, 0.95 in interquartile range and 0.26 in absolute value of the difference between median. Referees must have justice, punctually, good physical fitness, honest, sportsmanship, definiteness, discipline, respect, to honor and listen others, human relations, uniforms clean and neat, leadership, curiosity, judgment, fun to perform, sacrifice, not bad for others, a good role model and concentration.

Field of Study:Sports science.....Student's Signature.....

Academic Year: ...2011.....Advisor's Signature.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เนื่องจากผู้วิจัยได้รับความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย บุญรอด อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ได้ให้คำแนะนำ ข้อคิดเห็น แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตลอดระยะเวลาในการทำวิทยานิพนธ์ด้วยความเอาใจใส่อย่างยิ่ง

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชรินทร์ชัย อินทிரากรณ์ ประธานสอบ วิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์เทพประสิทธิ์ กุศลวัชวิชัย กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วย ศาสตราจารย์ ดร.พราหม อินพรม กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัยในการสอบวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ ที่ กรุณาให้คำแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์และบุคลากร คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยทุกท่าน ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ตลอดจนดูแลเอาใจใส่แก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดี อีกทั้งกรมพลศึกษาและคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มอบทุนอุดหนุนในการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่งที่ท่านกรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าในการให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ตรวจสอบแก้ไขข้อมูล และให้ความ ร่วมมือตอบแบบสอบถาม ซึ่งข้อมูลที่ได้เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในบุญคุณของบิดามารดา ซึ่งเป็นผู้อุปการคุณที่มีพระคุณอย่างใหญ่หลวงต่อผู้วิจัย และขอขอบคุณสมาชิกในครอบครัว ตลอดจนเพื่อน ๆ รุ่นพี่ รุ่นน้อง ทุกคน ที่ ให้ความช่วยเหลือ ห่วงใย และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมา

สุดท้ายนี้คุณประโยชน์ที่ได้จากงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้แก่ครู อาจารย์ที่ได้อบรมสั่ง สอน บิดา มารดาผู้ให้กำเนิด โรงเรียนเบญจมราชูทิศ และคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย สถานศึกษาที่ให้ความรู้ สร้างระเบียบวินัย และความรับผิดชอบจนทุกวันนี้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฌ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
ขอบเขตการวิจัย.....	6
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	6
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	7
กรอบแนวคิดในการทำวิจัย.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
แนวคิดเกี่ยวกับผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล.....	9
วิชาชีพและมาตรฐานวิชาชีพ.....	38
เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย.....	52
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	59
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	76
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	77
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	77
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	78
การหาคุณภาพเครื่องมือ.....	79

บทที่	หน้า
3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	79
การวิเคราะห์ข้อมูล	80
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	83
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	97
สรุปผลการวิจัย	99
อภิปรายผล	101
ข้อเสนอแนะ	112
รายการอ้างอิง	113
ภาคผนวก	120
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย	121
ภาคผนวก ข รายนามผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถามในการวิจัย	123
ภาคผนวก ค จดหมายเรียนเชิญผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ	126
ภาคผนวก ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	129
ภาคผนวก จ ความถี่ในการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3	157
ภาคผนวก ฉ ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3	165
ภาคผนวก ช เหตุผลของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในการตอบแบบสอบถาม	180
ภาคผนวก ซ มาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาจากการวิจัย	157
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	189

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	การอบรม และข้อกำหนดของการเป็นผู้ตัดสินสหพันธ์ฟุตบอลออสเตรเลีย.....	34
2	การลดลงของความคลาดเคลื่อนและจำนวนผู้เชี่ยวชาญ.....	55
3	ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐาน กับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพ ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาในมาตรฐานด้านความรู้.....	84
4	ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐาน กับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพ ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาในมาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน.....	89
5	ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐาน กับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพ ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาในมาตรฐานด้านการปฏิบัติตน.....	93
6	ผลการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเรื่อง มาตรฐานด้านความรู้.....	158
7	ผลการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเรื่อง มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน.....	161
8	ผลการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเรื่อง มาตรฐานด้านการปฏิบัติตน.....	163
9	สรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 2 เรื่อง มาตรฐานด้านความรู้.....	166
10	สรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 2 เรื่อง มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน.....	169
11	สรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 2 เรื่อง มาตรฐานด้านการปฏิบัติตน.....	171
12	สรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 3 เรื่อง มาตรฐานด้านความรู้.....	173
13	สรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 3 เรื่อง มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน.....	176

ตารางที่		หน้า
14	สรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 3 เรื่อง มาตรฐานด้านการปฏิบัติตน.....	178

สารบัญญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล ของกรมพลศึกษา.....	7
2	ประสิทธิภาพในการตัดสิน.....	9
3	คุณสมบัติที่ดีของผู้ตัดสินกีฬา.....	10
4	ขั้นตอนการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา.....	76

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันกีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมอย่างกว้างขวาง ดังจะเห็นได้จากมีการจัดการแข่งขันในระดับต่าง ๆ และมีผู้สนใจเข้าชมกันอย่างมากทั้งในระดับชาติ และระดับนานาชาติ ซึ่งในการแข่งขันแต่ละครั้งผู้ตัดสินนับว่าเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญยิ่ง ที่จะทำให้เกมการแข่งขันสนุกสนาน ตื่นเต้น เร้าใจ และดำเนินไปตามกฎ กติกาและข้อบังคับต่าง ๆ ด้วยความบริสุทธิ์ ยุติธรรมกับทุก ๆ ฝ่ายในการแข่งขันกีฬาต่าง ๆ ตามสากลนิยมที่แพร่หลายทั่วโลกไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันประเภทเดี่ยว ประเภททีม จะต้องเป็นการแข่งขันระหว่างบุคคลที่เล่นด้วยกฎกติกา และมีข้อบังคับในการเล่น ทั้งนี้ผู้เล่นทุกคนต้องมีความเข้าใจในกฎ กติกาหรือข้อบังคับในการเล่นว่าต้องเล่นอยู่ในกรอบที่กำหนด ถ้าหากว่าคู่แข่งเล่นและแข่งขันอยู่ในกรอบกติกาที่กำหนด และให้ความซื่อสัตย์ต่อข้อกำหนดนั้น ๆ แล้ว การเล่นหรือการแข่งขันก็คงจะไม่ต้องให้มีบุคคลอื่นเข้าไปเกี่ยวข้องอีก แต่เมื่อขึ้นชื่อว่า “แข่งขัน” ผู้เล่นบางคนก็ตั้งความหวังไว้ให้กับตนเองว่าต้องเอาชนะคู่แข่งให้ได้ถึงแม้ว่าจะยังไม่เห็นคู่แข่งเลย เขาก็ต้องตั้งความหวังไว้ก่อนว่าจะต้องเอาชนะในการแข่งขัน ในเมื่อผู้เล่นบางคนที่ลงทำการแข่งขันต้องการที่จะเอาชนะคู่แข่งต่อสู้ ในการแข่งขัน ก็อาจจะมีการกระทบกระทั่งกันหรืออาจทำผิดกฎ กติกาข้อบังคับหรือระเบียบของการแข่งขันและผู้ที่ควรจะควบคุมให้เกมสัการแข่งขันดำเนินไปตามกติกา บุคคลผู้นั้นก็คือ “ผู้ตัดสิน” (ประสาธ โนพันธุ์, 2548)

ดังนั้นผู้ตัดสินจึงเป็นผู้ที่ชื่อว่า ผู้เล่นคนใดผิดกฎ กติกาข้อบังคับหรือผิดระเบียบของการแข่งขันในขณะที่ทำการแข่งขันอยู่ ผู้ตัดสินจึงมีบทบาทสำคัญมากสำหรับการแข่งขันไม่ว่ากีฬาชนิดใด ๆ ดังนั้นในการแข่งขันกีฬาชนิดใด ๆ ก็จะต้องมีผู้ตัดสิน ควบคู่กันไปตลอดการแข่งขัน

ในการพัฒนากีฬาฟุตบอลในประเทศไทยนั้นผู้ตัดสินจึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างยิ่ง ดังที่ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช (2530) ได้กล่าวว่า การแข่งขันจะลุล่วงไปตามวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขัน ได้ก็ด้วยความร่วมมือร่วมใจ การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการและเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้เป็นกรรมการผู้ตัดสินซึ่งจะต้องตัดสินอย่างยุติธรรม นักกีฬาก็ต้องแสดงออกซึ่งการเป็นนักกีฬาที่ดี ผู้ชมต้องชมอย่างยุติธรรม ส่งเสริมในสิ่งที่ถูกต้อง การที่จะพัฒนากีฬาฟุตบอลให้ประสบความสำเร็จสูงสุดนั้นประกอบด้วยส่วนสำคัญคือ ผู้ตัดสิน นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้

ฝึกสอน ผู้จัดการทีม ผู้ช่วยผู้จัดการทีม ผู้สื่อข่าวกีฬา ผู้ชม วัสดุและอุปกรณ์ ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวก

จะเห็นได้ว่าผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลที่ทำหน้าที่ตัดสินอย่างเข้มงวด ถูกต้อง ยุติธรรม ปราศจากข้อกังขาจากผู้เล่น ผู้ฝึกสอน และกองเชียร์ จะเป็นผู้ตัดสินที่มีประสิทธิภาพสูง ซึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งในการผลักดัน ยกระดับมาตรฐานของการแข่งขันกีฬาฟุตบอลให้สูงขึ้นได้ เพราะการตัดสินที่มีความเข้มงวดในเรื่องกฎ กติกา จะทำให้ผู้เล่นเคารพ และจำเป็นต้องปฏิบัติตามกฎ กติกาอย่างจริงจัง และจะทำให้ผู้เล่นมีความสนใจในการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับกฎ กติกาในการแข่งขันมากยิ่งขึ้น

แต่อย่างไรก็ตามผู้ตัดสินก็อาจมีการผิดพลาดขึ้นได้ดังที่ วัฒนา พรหมสาขา ณ สกลนคร (2526) ได้กล่าวถึงความผิดพลาดอันเกิดจากผู้ตัดสินที่ย่อมเกิดขึ้นได้ ในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

1. การตัดสินผิดพลาด เพราะขาดความแม่นยำในกติกาการตัดสินอย่างถ่องแท้ และตามไม่ทันกับการเล่นเทคนิคใหม่ ๆ
2. การขาดความมั่นใจในการตัดสิน เพราะขาดประสบการณ์ในการตัดสิน
3. การขาดความยุติธรรมให้สิทธิพิเศษแก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หรือลำเอียงเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง เพราะหวังผลอามิสสินจ้างรางวัลต่าง ๆ
4. การติดตามเกมการเล่นไม่ทัน เพราะขาดความฟิตของร่างกาย
5. ขาดการตัดสินใจที่ดี เพราะประสบการณ์น้อย และไม่รู้จักรการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าในการตัดสินใจ
6. การตัดสินด้วยอารมณ์ เพราะไม่สามารถควบคุมอารมณ์ให้มั่นคงได้

ในการพัฒนาบุคลากรในการตัดสินกีฬาของประเทศไทยในปัจจุบันนั้น การดำเนินงานยังไม่เป็นไปตามเป้าหมาย อันเนื่องมาจากยังขาดการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพตั้งแต่ระดับพื้นฐาน ที่จะนำไปเป็นมาตรฐานในการปฏิบัติหน้าที่ ด้านการตัดสินกีฬาที่ชัดเจน และที่สำคัญคือ ยังไม่มีการรับรองวิชาชีพ ด้วยการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพให้กับผู้ตัดสินกีฬา

มาตรฐานวิชาชีพนั้น เป็นเกณฑ์มาตรฐาน ที่ผู้ประกอบวิชาชีพใช้ยึดถือเป็นแนวทางในการประกอบวิชาชีพอย่างมีคุณภาพ ควบคู่กับการมีองค์ความรู้ในวิชาชีพ อันเป็นสิ่งจำเป็น สำหรับผู้ประกอบวิชาชีพในแต่ละสาขา (Hurd, 2005) การมีมาตรฐานวิชาชีพ จึงเป็นการรับรองการทำงาน หรือการปฏิบัติหน้าที่ อย่างมีคุณภาพตามมาตรฐาน ช่วยให้เกิดการลดความเสี่ยง ที่อาจเกิดขึ้นได้ในกระบวนการทำงาน (Laurent, 2009) และสามารถสร้างการยอมรับ จากสังคม อันเนื่องมาจากมาตรฐานวิชาชีพนั้น มีกระบวนการวัดค่าและประเมินผลอย่างเป็นรูปธรรม และประการสำคัญ

สำหรับโลกยุคประชาธิปไตยในปัจจุบันคือ มาตรฐานวิชาชีพ สามารถสร้างความเท่าเทียมให้เกิดขึ้นในสังคมได้ ด้วยการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรฐานวิชาชีพที่ถูกกำหนดมา (Hurd, 2005; Kraus, 1984)

การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพ เป็นกระบวนการในการพัฒนาระบบการทำงานให้เกิดเป็นมาตรฐาน และสามารถสร้างความเท่าเทียมให้เกิดขึ้นในสังคมได้เป็นอย่างดี (วิจิตรา ปัญญาชัย, 2543) เพราะการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพ มีกระบวนการวัดค่าและประเมินผลในการให้บริการของผู้ที่อยู่ในวิชาชีพอย่างเป็นระบบ อันเนื่องมาจากการกำหนดให้มีเกณฑ์มาตรฐานด้านต่าง ๆ เพื่อใช้ยึดถือเป็นแนวทางในการดำเนินการของแต่ละวิชาชีพ โดยการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพ เกิดขึ้นจากความร่วมมือของกลุ่มสมาชิกภายในสาขาวิชาชีพ (Hayslip and Van Zandt, 2000) เริ่มตั้งแต่การสร้างมาตรฐานแห่งองค์ความรู้ในวิชาชีพ การสร้างมาตรฐานแห่งความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ การสร้างมาตรฐานการเข้าสู่วิชาชีพ การสร้างมาตรฐานการได้รับการรับรองวิชาชีพ และประการสำคัญคือ การสร้างมาตรฐานขององค์กรวิชาชีพ (Kraus, 1984; Russell, 1948) ที่ทำหน้าที่เป็นผู้ควบคุม และกำกับการดำเนินงานของ ระบบวิชาชีพในสาขานั้น ๆ ให้เป็นไปตามบทบาทบัญญัติ โดยตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ห้าทศวรรษ ของการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและสังคมไทย ได้มีการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพต่าง ๆ มาอย่างต่อเนื่องและกว้างขวาง ทั้งนี้ เพื่อเป็นการรองรับ และเตรียมพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างของเศรษฐกิจและสังคมให้ทันสมัย และให้เพียงพอต่อความต้องการอยู่เสมอ (วิจิตรา ปัญญาชัย, 2543) ในขณะที่การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพอื่น ๆ ในประเทศไทย อาทิ วิชาชีพเวชกรรมหรือใบอนุญาตประกอบโรคศิลปะ วิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษา วิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ วิชาชีพบัญชี ที่มีการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติ และมีรายงานการศึกษาวิจัยในวิชาชีพมาอย่างต่อเนื่อง ต่างมีความพยายามสร้าง และพัฒนาระบบวิชาชีพของตนเองให้เป็นกระบวนการการพัฒนอย่างสร้างสรรค์ เพื่อให้ประเทศสามารถก้าวทันโลกได้อย่างเป็นปัจจุบัน

การศึกษาเรื่องการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพอื่น ๆ ในประเทศไทยนั้น ได้รับความสนใจและมีการศึกษาวิจัยกันมาอย่างต่อเนื่องและแพร่หลาย อาทิ วัชনীย์ เชาวน์ดำรง (2542) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “รูปแบบการพัฒนาลักษณะความเป็นครูวิชาชีพ ของนิสิตนักศึกษาครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์” วิจิตรา ปัญญาชัย (2543) ทำการศึกษาเรื่อง “การนำเสนอรูปแบบการพัฒนาอาชีพ สำหรับอาจารย์วิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข” คาวรุ่ง ชะระอำ (2547) ทำการศึกษาเรื่อง “การพัฒนา รูปแบบการผลิตครูวิชาชีพของไทย” และ วรรณภา คนกล้า (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของข้าราชการครู สังกัดกรุงเทพมหานคร”

ในขณะที่การศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬา ยังไม่เคยมีการศึกษาอย่างจริงจังและชัดเจน โดยเฉพาะในประเทศไทยนั้นการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬา มีเพียงการศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะ และคุณสมบัติ ของผู้ตัดสิน เป็นส่วนใหญ่ อาทิ ชูชัย บัวบุชา (2536) ทำการศึกษาเรื่อง “คุณลักษณะที่เป็นจริงและพึงประสงค์ของผู้ตัดสินฟุตบอลฟีฟ่า ตามทัศนะของนักฟุตบอล ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม และผู้สื่อข่าวกีฬา” นเรศ ชันชะวี (2542) ได้ศึกษา “คุณลักษณะที่เป็นจริงและพึงประสงค์ของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล” มนตรี พิมพ์แพง (2548) ได้ศึกษาเรื่อง “คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินฟุตบอลตามทัศนะของผู้ควบคุมทีม นักกีฬา ผู้สื่อข่าว และผู้ชมในการแข่งขันฟุตบอลลีก ครั้งที่ 8” มานพ พ่วงสร (2547) ได้ศึกษา “คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินฟุตบอลตามทัศนะของนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้จัดการทีม” และ อติศร สืบสุข (2547) ได้ศึกษาเรื่อง “คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินรักบี้ฟุตบอล กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 31 ในทัศนะของนักรักบี้ฟุตบอล ผู้ควบคุมทีม ผู้สื่อข่าวกีฬาและผู้ชม”

ในปัจจุบัน กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นหน่วยงานที่ดูแลในการจัดการแข่งขันกีฬาใน 2 ระดับคือ

1. กีฬาขั้นพื้นฐาน หมายถึง การออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาที่ใช้ทักษะกีฬาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีความรู้ เจตคติ และทักษะกีฬา ทำให้สามารถเล่นกีฬาได้ และดูกีฬาเป็นโดยมุ่งพัฒนาด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ก่อให้เกิดคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย และน้ำใจนักกีฬา
2. กีฬาเพื่อมวลชน หมายถึง การออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬา รวมทั้งการออกกำลังกายในการประกอบอาชีพ หรือการออกกำลังกายในชีวิตประจำวัน ที่ประชาชนทุกกลุ่มรวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาสได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาให้เหมาะสมกับสภาพร่างกายของตนเพื่อมีสุขภาพดี และมีคุณภาพชีวิต (กรมพลศึกษา, 2554)

โดยในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ 5 ปีของกรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปี พ.ศ.2554 – 2558 มีทิศทางในการดำเนินงานด้านการกีฬาขั้นพื้นฐานและกีฬามวลชน ด้านนันทนาการ ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา และการพัฒนาบุคลากรด้านการพลศึกษา สุขภาพ การกีฬานันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬา ในระยะ 5 ปี เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการดำเนินนโยบายด้านการกีฬาและนันทนาการของรัฐบาลที่ต้องการให้เด็ก เยาวชนและประชาชนได้ ออกกำลังกาย เล่นกีฬา และรวมกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยกำหนดเป้าหมายและกรอบแนวทางการดำเนินงานจำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 เป็นส่วนที่

เกี่ยวข้องกับการพัฒนาบุคลากรด้านการตัดสินฟุตบอลในระดับพื้นฐาน คือ การพัฒนาองค์ความรู้ด้านการพลศึกษา กีฬา นันทนาการและวิทยาศาสตร์การกีฬา มีเป้าประสงค์คือ

1. องค์ความรู้ด้านการพลศึกษา กีฬา นันทนาการและวิทยาศาสตร์การกีฬามีอย่างเพียงพอ
2. มาตรฐานทางการพลศึกษา กีฬา นันทนาการและวิทยาศาสตร์การกีฬาได้รับการพัฒนาและนำไปใช้ประโยชน์ (กรมพลศึกษา, 2554)

สำหรับมาตรฐานวิชาชีพของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษานั้น เมื่อผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร รวมถึงงานวิจัยเกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพในหลายสาขาอาชีพ พบว่าผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษานั้น มีจุดที่คล้ายคลึงกันกับบุคลากรทางการศึกษาที่ได้แบ่งมาตรฐานวิชาชีพออกเป็น 3 ด้าน คือ มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ มาตรฐานการปฏิบัติงาน และมาตรฐานการปฏิบัติตน ดังที่วรรณภา คนกล้า (2552) ได้กล่าวว่า ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่กำหนดแนวทางในการดำเนินงานการกำกับดูแลรักษาและพัฒนาวิชาชีพทางการศึกษา เพื่อให้บุคลากรทางการศึกษาได้รับการยอมรับและมีการพัฒนาความสามารถด้านต่าง ๆ ให้เป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพ อันเนื่องมาจากบุคลากรทางการศึกษาเหล่านี้ เป็นผู้ผลิตและพัฒนาเยาวชนของชาติให้มีคุณภาพ เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ ซึ่งคล้ายคลึงกับผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาที่ทำหน้าดูแลการตัดสินตั้งแต่ระดับพื้นฐานซึ่งเกี่ยวข้องกับการพัฒนาเยาวชนไปจนถึงการแข่งขันในระดับประชาชน บุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาส

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจ ที่จะศึกษาเรื่อง การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญ และจำเป็นที่จะต้องดำเนินการพัฒนามาตรฐานให้เกิดขึ้นในสาขาวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลที่ปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่ระดับพื้นฐานให้เป็นรูปธรรม เพื่อให้สามารถใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตัดสินมีอาชีพ หรือผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินกีฬาฟุตบอลที่มีอยู่ในปัจจุบัน ที่มีแนวโน้มในการเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างต่อเนื่องตามวงการกีฬาที่พัฒนาจากระดับพื้นฐานจนถึงระดับอาชีพมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

1. การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาครั้งนี้ เป็นการสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านที่มีความรู้ความสามารถที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินและการวิเคราะห์การตัดสินในกีฬาฟุตบอลเท่านั้น

2. การวิจัยนี้มุ่งพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ มาตรฐานด้านความรู้, มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน และมาตรฐานด้านการปฏิบัติตน

3. การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เทคนิควิธีวิจัยแบบเดลฟาย (Delphi Technique) จำนวนทั้งหมด 3 รอบ สอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 20 ท่าน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

กีฬาขั้นพื้นฐาน หมายถึง การออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาที่ใช้ทักษะกีฬาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีความรู้ เจตคติ และทักษะกีฬา ทำให้สามารถเล่นกีฬาได้ และดูกีฬาเป็นโดยมุ่งพัฒนาด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ก่อให้เกิดคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย และน้ำใจนักกีฬา

กีฬาเพื่อมวลชน หมายถึง การออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬา รวมทั้งการออกกำลังกายในการประกอบอาชีพ หรือการออกกำลังกายในชีวิตประจำวัน ที่ประชาชนทุกกลุ่มรวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาสได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาให้เหมาะสมกับสภาพร่างกายของตนเพื่อมีสุขภาพดี และมีคุณภาพชีวิต

ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่ด้านการตัดสินกีฬาฟุตบอล ที่ได้รับการอบรมและฝึกฝนประสบการณ์ ด้านการตัดสินกีฬาฟุตบอล จากองค์กรด้านกีฬา

มาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล หมายถึง ข้อปฏิบัติ ข้อกำหนด และแนวทางสำหรับวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล ประกอบด้วย มาตรฐานด้านความรู้ มาตรฐานการปฏิบัติงาน และมาตรฐานการปฏิบัติตน อันเป็นโครงสร้างแห่งมาตรฐานวิชาชีพ

มาตรฐานด้านความรู้ หมายถึง ข้อปฏิบัติ ข้อกำหนด และแนวทางทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับคุณวุฒิและหลักสูตรการศึกษา การฝึกอบรม และระยะเวลาของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน หมายถึง ข้อปฏิบัติ ข้อกำหนด และแนวทางในการปฏิบัติงานตามหน้าที่แห่งมาตรฐานวิชาชีพ

มาตรฐานการปฏิบัติตน หมายถึง ข้อปฏิบัติ ข้อกำหนด และแนวทางที่เกี่ยวข้องกับความประพฤติ ยึดหลักการแห่งคุณธรรมและจริยธรรม ในวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล

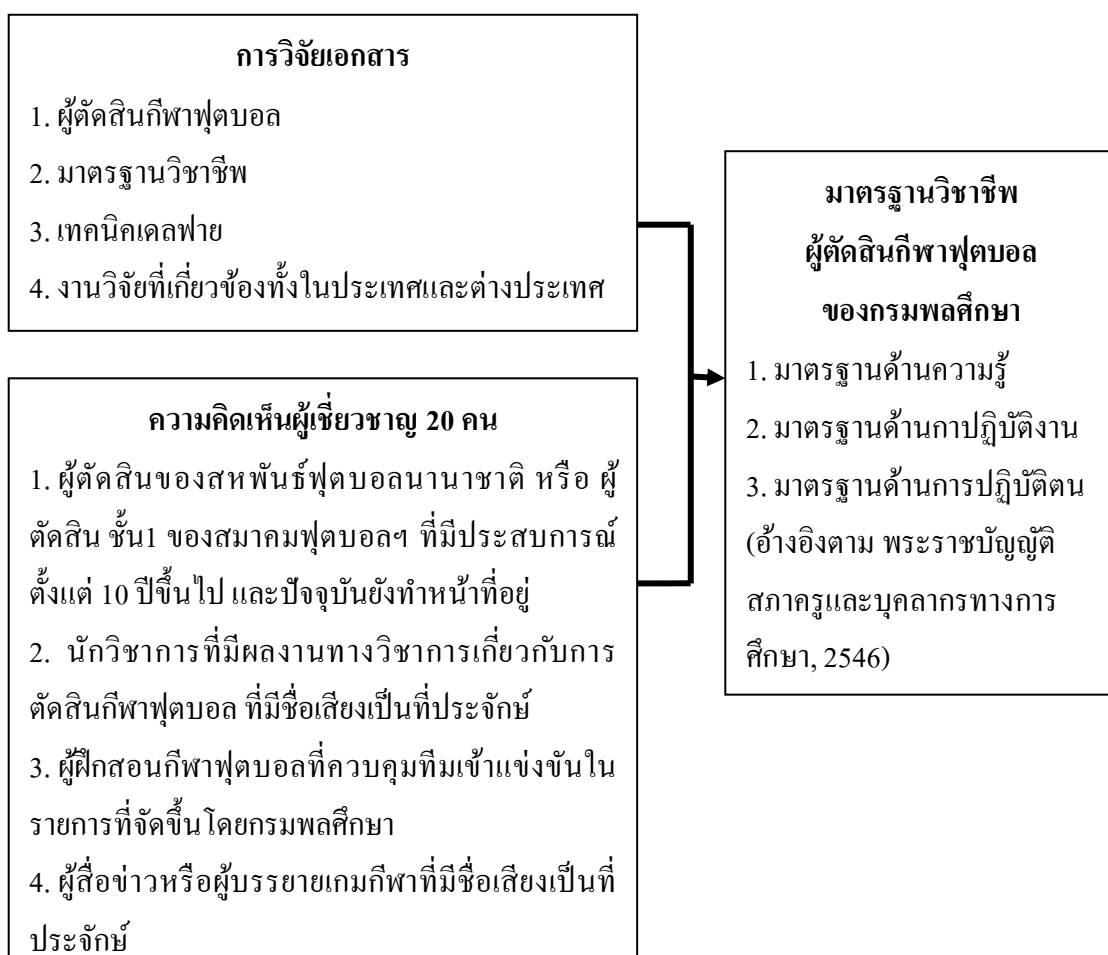
ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้มาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ซึ่งจะช่วยให้วิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลในประเทศไทย ตั้งแต่ระดับพื้นฐาน มีคุณค่า เป็นประโยชน์ เป็นการสร้างความศรัทธา และเชื่อมั่นให้กับการแข่งขัน ส่งผลให้ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลได้มีโอกาสก้าวหน้าในวิชาชีพ สามารถแสดงความมุ่งมั่นและผลงานให้เป็นที่ประจักษ์

2. ได้แนวทางในการวางแผนเพื่อพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาประเภทอื่น ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาวิชาชีพในประเทศไทย

กรอบแนวคิดในการทำวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่องการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา มีกรอบแนวคิดดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเรื่อง “การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาของกรมพลศึกษา” จึงได้รวบรวมแนวคิดและ ทฤษฎี จากการศึกษาวรรณกรรมและรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลและการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพ เพื่อนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ให้เกิดแนวคิดและหลักการที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาของกรมพลศึกษา โดยได้มีการศึกษาและวิเคราะห์รายละเอียดต่าง ๆ ดังหัวข้อต่อไปนี้

ตอนที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล

- 1.1 คุณลักษณะของการเป็นผู้ตัดสินที่ดี
- 1.2 หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ตัดสิน
- 1.3 หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ช่วยผู้ตัดสิน
- 1.4 หน้าที่และความรับผิดชอบของกรรมการผู้ตัดสินคนที่ 4
- 1.5 ทักษะเบื้องต้นของการเป็นผู้ตัดสิน
- 1.6 ความร่วมมือระหว่างผู้ตัดสินและผู้ช่วยผู้ตัดสิน
- 1.7 ระบบการจัดการผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลในประเทศไทย
- 1.8 ระบบการจัดการผู้ตัดสินฟุตบอลในต่างประเทศ

ตอนที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับวิชาชีพและมาตรฐานวิชาชีพ

- 2.1 ความหมายของวิชาชีพ
- 2.2 ลักษณะของงานอาชีพ
- 2.3 ลักษณะของความเป็นวิชาชีพ
- 2.4 คุณลักษณะของวิชาชีพในระบบเศรษฐกิจ
- 2.5 มาตรฐานวิชาชีพ
- 2.6 พระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานวิชาชีพในประเทศไทย

ตอนที่ 3 เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย

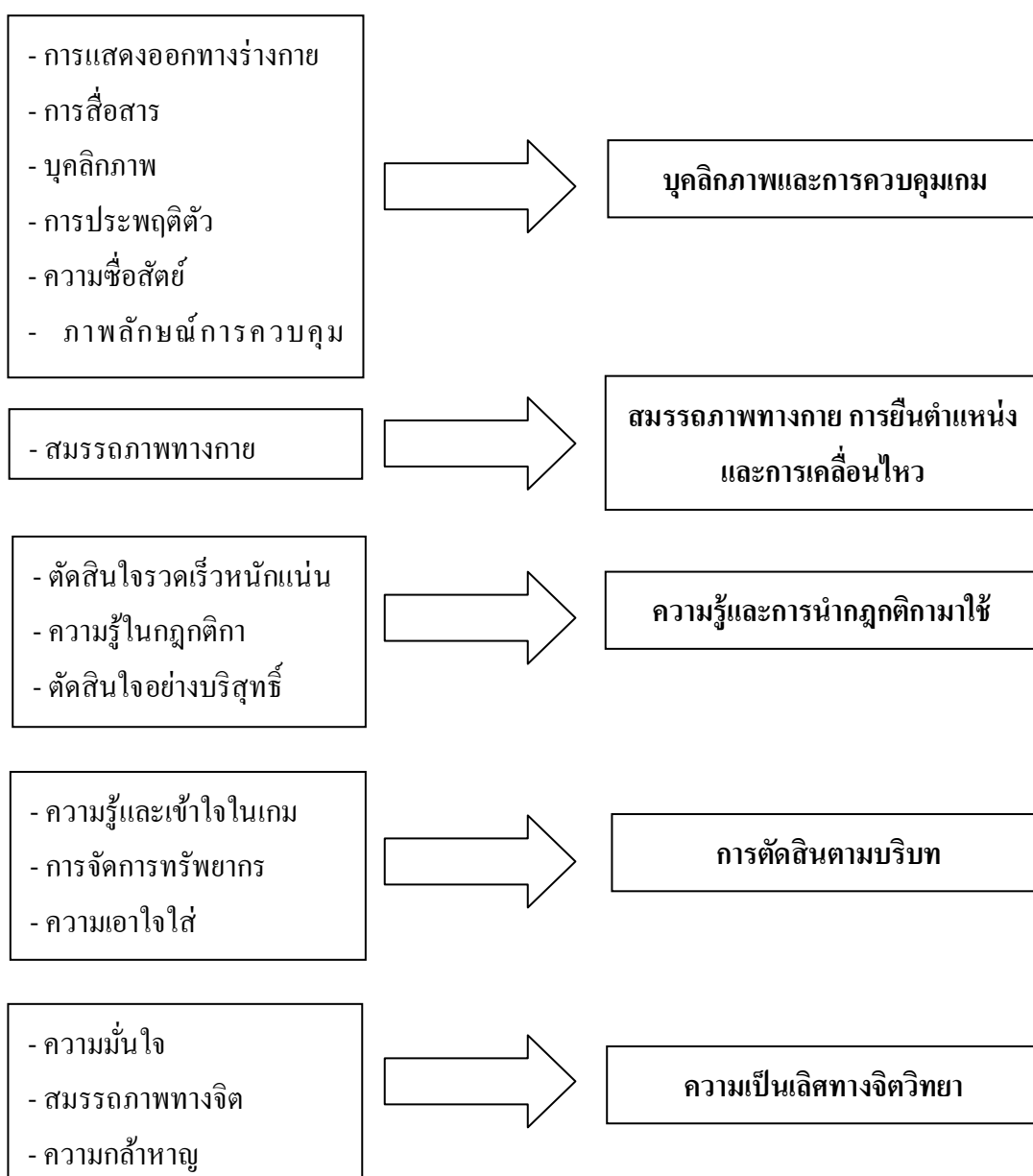
ตอนที่ 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ
- 4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

ตอนที่ 1 ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล

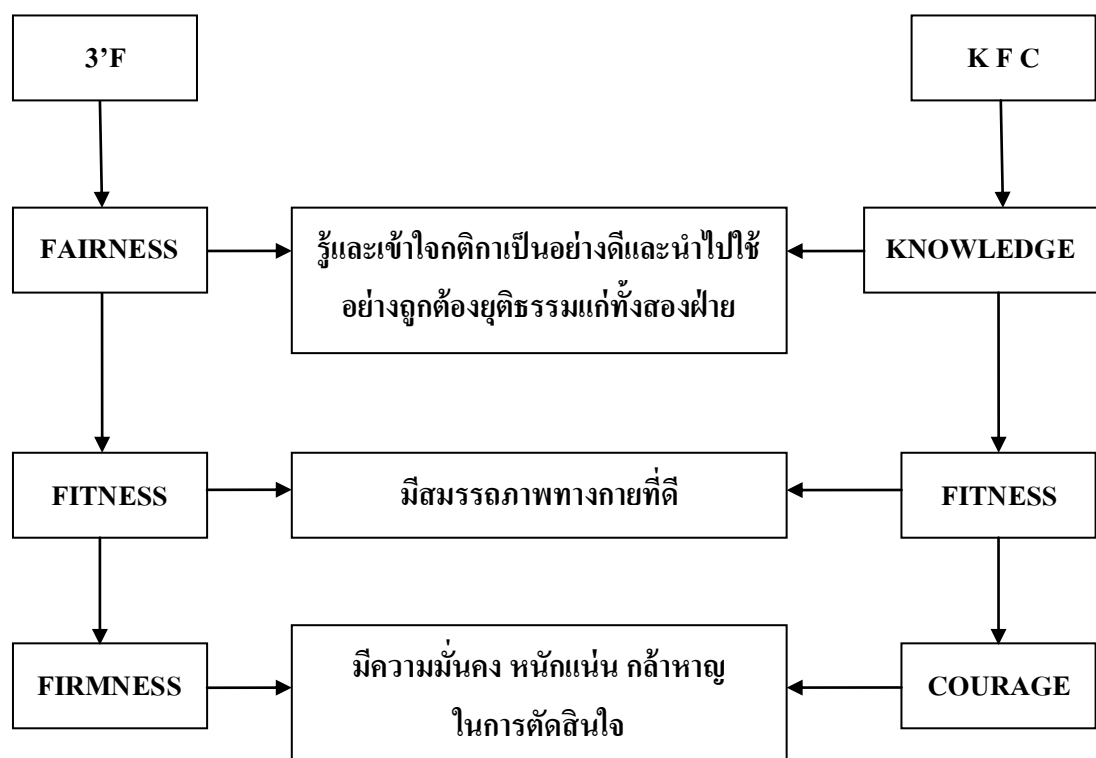
คุณลักษณะของการเป็นผู้ตัดสินที่ดี

มาสคาเรนา, คอลลินส์ และมอติเมอร์ (Mascarenahs, Collins and Mortimer, 2005) ได้กล่าวถึง ประสิทธิภาพในการตัดสินกีฬา ซึ่งจะต้องมาจากคุณลักษณะ 17 ข้อที่ผู้ตัดสินอาชีพจะต้องเข้าใจ โดยแบ่งออกเป็น 5 ส่วนใหญ่ ๆ เพื่อใช้ในการประเมิน ดังนี้

ภาพที่ 2 ประสิทธิภาพในการตัดสิน

ผู้ตัดสินที่ดีต้องมีคุณสมบัติต่าง ๆ มากมายหลายประการแต่คุณสมบัติที่เป็นหลักสำคัญมี 3 ประการ ดังต่อไปนี้ ซึ่งอาจเรียกเพื่อให้เข้าใจและจำได้ง่ายว่า “3 ‘F’ หรือ K F C” ดังนี้ (สถาบันพัฒนาบุคลากร, 2551)

ภาพที่ 3 คุณสมบัติที่ดีของผู้ตัดสินกีฬา

สถาบันพัฒนาบุคลากร (2551) ได้อธิบายถึงคุณสมบัติ คุณลักษณะ จรรยาบรรณของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล และการเตรียมตัวสำหรับการเป็นผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลไว้ดังนี้

1. เป็นผู้ที่มีความรู้เรื่องทั่วไปเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอลเป็นอย่างดีมีความสนใจติดตามข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ สามารถสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์กับบุคคลทั่วไปได้
2. เป็นผู้ที่มีความรู้เรื่องกติกาฟุตบอลเป็นอย่างดี สามารถวิเคราะห์ความหมายของกติกาแต่ละข้อได้อย่างถูกต้อง เพื่อนำไปใช้ในการควบคุมการแข่งขันและทำให้เกิดความสนุกสนานได้ทั้งผู้เล่นและผู้ชม
3. มีบุคลิกภาพที่ดี แต่งกายเรียบร้อยทั้งในการปฏิบัติหน้าที่ในสนามและนอกสนาม มีกิริยามารยาทเรียบร้อย มีสัมมาคารวะ รู้กาลเทศะ มีความสัมพันธ์ที่ดีกับทุกคน

4. มีสุขภาพสมบูรณ์ แข็งแรง มีการฝึกซ้อมออกกำลังกายและบริหารร่างกายเป็นประจำ มีสายตาดี ความจำดี รู้จักสังเกต มีสติปัญญาและไหวพริบดี รู้จักพักผ่อนให้เพียงพอ

5. มีความยุติธรรม ทำหน้าที่ด้วยความบริสุทธิ์ใจ รู้จักวางตนได้เหมาะสมในสถานการณ์ต่าง ๆ ไม่นำปัญหาอื่น ๆ มาเกี่ยวข้องกับหน้าที่เป็นผู้ตัดสิน

7. มีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้จักยินดียินร้ายฟังความคิดเห็นหรือคำแนะนำจากบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับการทำหน้าที่ของตน โดยเฉพาะจากเพื่อนผู้ตัดสินด้วยกัน ไม่วิจารณ์การตัดสินไปในทางที่ไม่เป็นประโยชน์

8. เป็นผู้ที่มีความขยันหมั่นเพียรในการฝึกซ้อม และการทำหน้าที่ตัดสินติดตามศึกษาการแข่งชันการตัดสินของบุคคลอื่นทั้งภายในและภายนอกประเทศ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาตนเองต่อไป

จรรยาบรรณของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล

1. รักและศรัทธาสถาบันผู้ตัดสิน
2. ไม่กระทำการใดที่เป็นการลบหลู่และทำลายสถาบันผู้ตัดสิน
3. อุทิศตนและสร้างสถาบันผู้ตัดสินให้มีความก้าวหน้า
4. ปฏิบัติตามระเบียบของการเป็นผู้นำ
5. ตรงต่อเวลา
6. มีความยุติธรรม
7. ศึกษาหาความรู้อยู่เสมอ
8. มีการverkehrต่อสถาบันและผู้มีพระคุณ และให้เกียรติกับผู้ตัดสินด้วยกัน
9. ไม่ลุ่มหลงในอภายมุขทั้งปวง
10. มีความซื่อสัตย์ สุจริต
11. มีความรับผิดชอบ
12. ไม่วิจารณ์ให้ผู้อื่นเสียหาย
13. สร้างสรรค์และมีน้ำใจเป็นนักกีฬา
14. เห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว

การเตรียมตัวสำหรับการเป็นผู้ตัดสินฟุตบอล

ในการเตรียมตัวสำหรับการเป็นผู้ตัดสินฟุตบอล มีหลายปัจจัยที่ต้องคำนึงถึงและต้องเชี่ยวชาญ

1. ความรู้ด้านการตัดสินใจ ความรอบรู้ของกติกาเป็นสิ่งสำคัญ มีเพียงความมั่นใจในการตัดสินใจของผู้ตัดสินที่จะไม่ทำให้เกิดปัญหา ในปัจจุบันความมั่นใจของผู้ตัดสินมีความสำคัญมากขึ้น

2. ความแข็งแรงของร่างกาย สมรรถภาพทางกาย ความแข็งแรงของร่างกายสำหรับเกม 90 นาทีนั้นไม่เพียงพอ ยังมีแบบการฝึกอีกหลายอย่าง แบบฝึกทางด้านร่างกายและจิตใจ การพัฒนาความทนทาน การฝึกแบบผันผวนพัฒนาร่างกายในวันตัดสิน ควรอบอุ่นร่างกายด้วยระยะเวลา 12 - 15 นาที และตามด้วยการออกกำลังกายเบา ๆ

3. บุคลิกภาพ จิตวิทยา ภาษาทางกาย การเตรียมตัวสำหรับการตัดสินใจด้วยการคิดทบทวนกฎกติกา และจิตวิทยาในการควบคุมการแข่งขัน ฝึกท่าทาง ควรจะลองฝึกท่าทางและปรับปรุงที่หน้ากระจก สมาธิเป็นสิ่งที่สำคัญมากเพื่อที่จะเตรียมพร้อมเมื่อเกิดสถานการณ์คับขัน และพร้อมที่จะจัดการกับสิ่งเหล่านั้น ท่าทางในการตัดสินใจควรจะฝึกให้คล่อง ยังมีบุคลิกเป็นที่น่าเกรงขามมากเท่าไรยังมีอำนาจในการควบคุมเกมได้มากเท่านั้น

4. โภชนาการ การที่จะตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดการแข่งขัน ผู้ตัดสินจะต้องมีความแข็งแรงและพลังงานที่เพียงพอ รวมไปถึงการมีสภาพร่างกายและจิตใจที่พร้อมด้วยปัจจัยที่สำคัญคือ การได้รับสารอาหารที่เพียงพอ การควบคุมน้ำหนักเป็นสิ่งที่สำคัญควรใส่ใจในสิ่งต่อไปนี้

4.1 ควรหลีกเลี่ยงอาหารที่มีไขมัน ควรรับประทานอาหารประเภทคาร์โบไฮเดรตให้มาก และดื่มน้ำให้เพียงพอ

4.2 ควรหลีกเลี่ยงเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และบุหรี่

4.3 เมื่อมีการเสียเหงื่อควรชดเชยด้วยน้ำเกลือแร่

4.4 การได้รับพลังงานอย่างรวดเร็ว ควรรับประทานอาหารประเภทคาร์โบไฮเดรตเหมาะสมที่สุด

4.5 ควรบริโภคอาหารที่มีคาร์โบไฮเดรตก่อนการแข่งขัน 2 ชั่วโมง

4.6 กลูโคสมีประโยชน์ในการกระตุ้นกำลังมาก แต่ควรบริโภคในปริมาณที่น้อย มิฉะนั้นจะกระหายน้ำ ปากจะเหนียว และมีปัญหาเกี่ยวกับท้อง

5. แทคติก ผู้ตัดสินควรวางแผนแทคติกในระหว่างขั้นตอนการเตรียมพร้อม ควรจะเตรียมพร้อมกับสภาพอากาศ สนาม หรือแม้แต่ผู้ชม รวมไปถึงเมื่อมีการบาดเจ็บและการเปลี่ยนตัว

6. ระบบการเล่นของทีมต่าง ๆ แต่ละทีมมีระบบการเล่นที่ต่างกัน บางทีมอาจใช้การดักล้ำหน้าหรือแทคติกอื่น การสื่อสารกับผู้ช่วยผู้ตัดสินเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ตำแหน่งที่ยืน การให้สัญญาณด้วยตาเปล่าเป็นส่วนหนึ่งของระบบการสื่อสาร

7. พฤติกรรมของผู้เล่น ผู้เล่นแต่ละคนจะมีบุคลิกที่ต่างกัน ผู้ตัดสินจึงควรเตรียมพร้อมต่อการเผชิญหน้า

8. การวางแผนการเดินทาง ผู้ตัดสินควรวางแผนการเดินทางล่วงหน้า เพื่อมาถึงสนามในเวลาที่เหมาะสม

9. อุปกรณ์และเสื้อผ้า ควรเตรียมเสื้อผ้าให้พร้อมก่อนการตัดสิน หลังการตัดสินควรทำความสะอาดนกหวีดให้เรียบร้อย เสื้อผ้าของผู้ตัดสินควรเลือกโดยดูจากสีที่แตกต่างจากผู้เล่นของทั้งสองทีมที่ตัดสิน

10. การบริหารจัดการ

11. การตั้งจุดมุ่งหมาย

12. การเตรียมพร้อมทางด้านจิตใจ การออกกำลังกายแบบผ่อนคลาย การฝึกแบบเข้มข้น การฝึกการหายใจ ฯลฯ ผู้ตัดสินที่มีประสบการณ์มากจะรู้ว่าควรทำอย่างไรกับร่างกาย และร่างกายมีความพร้อมระดับไหน ความตึงเครียดหรือผ่อนคลายจะถูกพัฒนามาก

สำหรับในเรื่องของโภชนาการในการประกอบกิจกรรมทางกีฬานั้น สุวิมลและคณะ (2554) ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับโภชนาการว่า อาหารและโภชนาการที่เหมาะสมต่อการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬา คือ อาหารที่ประกอบด้วยสารอาหารทุกชนิดในปริมาณที่เหมาะสมกับการออกกำลังกายหรือกีฬานั้น ๆ

นอกจากนี้ ไอแซคส์ และ มอตตา (Isaacs and Motta, 1981) ยังได้กล่าวถึงแนวทางการปฏิบัติของผู้ตัดสินที่ดีไว้ดังนี้

1. เป็นผู้ที่มีบุคลิกลักษณะท่าทางน่านิยม (หมายถึง สภาพร่างกาย กิริยา ท่าทางการแต่งกาย ทั้งภายในและภายนอกสนามแข่งขัน)

2. เป็นผู้ที่มีอารมณ์มั่นคง (แสดงออกถึงความเชื่อมั่น)

3. เป็นผู้ที่มีความซื่อตรง (แสดงออกถึงความซื่อสัตย์ ความเที่ยงธรรม และศักดิ์ศรีของการเป็นผู้ตัดสิน)

4. เป็นผู้ที่มีความกล้าหาญ (แสดงออกถึงน้ำใจเด็ดเดี่ยว ไม่ควรกลัวอิทธิพลใด ๆ)

5. การตัดสิน (ต้องใช้สามัญสำนึก ยึดหยุ่นพอเหมาะพอควร)

6. แสดงถึงความสามารถ (ให้ระลึกเสมอว่าการตัดสินทุกครั้ง คือ การทำแบบฝึกหัดที่ยาก ต้องพยายามทำให้ดีที่สุด)

7. อุปนิสัยใจคอ (หนักแน่น มีความเข้าใจ)

8. เป็นผู้ที่มีเกียรติ (ไม่นำชื่อเสียงของผู้เล่น ผู้ฝึกสอน และผู้ตัดสินไปเล่าให้บุคคลอื่นฟัง)

9. เป็นผู้มีความรู้ มีเชาวน์ดี (ทำอะไรด้วยความสุขุม มีความสุภาพ ทำให้การแข่งขันเป็นไปด้วยความเรียบร้อย)

10. เป็นผู้มีความพร้อม (รักษาความคล่องตัว ว่องไว ติดตามเกมการแข่งขัน ตั้งแต่เริ่มจนจบการแข่งขัน)

วัฒนา พรหมสาขา ณ สกลนคร (2525) ได้กล่าวถึง คุณลักษณะของผู้ตัดสินฟุตบอลที่ดีว่า ควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ต้องมีบุคลิกลักษณะนิสัยดี
2. การแต่งกาย สะอาด สดใส
3. ต้องศึกษาอ่านกติกา และติดตามการเคลื่อนไหวของฟุตบอลทั้งในประเทศและต่างประเทศอยู่อย่างสม่ำเสมอ
4. ต้องเข้าร่วมสัมมนาระหว่างเพื่อนผู้ตัดสินเสมอ
5. ต้องยอมรับคำตักเตือนจากผู้ตัดสินด้วยกันและจากผู้อื่น
6. ต้องยึดหลัก 3 ประการ อย่างเคร่งครัด คือ

6.1 Fairness มีความยุติธรรม

6.2 Fitness มีสมรรถภาพทางกายสมบูรณ์ เด็ดขาด ฉับไว

6.3 Firmness มีความหนักแน่นมั่นคงใจกล้า ไม่หวั่นเกรงต่ออิทธิพลทั้งสิ้น

ผู้ตัดสินมีอำนาจในการปฏิบัติการตัดสินแต่เพียงผู้เดียวด้วยความเด็ดขาด จึงจำเป็นต้องรักษาบำรุงกำลังกายให้ฟิตอยู่เสมอ ติดตามการเล่นได้ทันต่อเหตุการณ์ทุกครั้งและผู้ตัดสินลงโทษผู้เล่นหรือให้การลงโทษดำเนินต่อไป ผู้ตัดสินต้องอยู่ใกล้จุดเกิดเหตุไม่เกิน 10 หลา ความผิดพลาดจะลดน้อยลงทำให้การปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสร้างความเชื่อถือให้แก่คนอื่น

วิทยา วงษ์สมาน (2532) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของการเป็นผู้ตัดสินที่ดีว่าควรมีลักษณะดังนี้

1. เป็นผู้ที่มีความรู้เรื่องทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอลเป็นอย่างดี มีความสนใจติดตามข่าวจากสื่อมวลชนต่าง ๆ สนทนาแลกเปลี่ยนความคิดและประสบการณ์ต่าง ๆ กับบุคคลทั่ว ๆ ไป
2. เป็นผู้ที่มีความรู้ในเรื่องของกฎ กติกาฟุตบอลเป็นอย่างดี สามารถทบทวน ตีความในตัวบทของกติกาบทลงโทษและมติของสภาได้อย่างถูกต้องชัดเจน
3. มีบุคลิกลักษณะที่ดี ทั้งรูปร่างทางกาย การแต่งกายเรียบร้อย มีสัมมาคารวะ มีกาลเทศะมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี รู้จักการเข้าสังคมกับบุคคลทั่วไป

4. มีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง มีการฝึกซ้อมออกกำลังกายและบริหารร่างกายเป็นประจำ มีสายตาดี ความจำดี รู้จักการสังเกต มีสติปัญญาและมีไหวพริบดี มีการพักผ่อนอย่างเพียงพอไม่เที่ยวกลางคืน ไม่ดื่มสุรา

5. มีความยุติธรรม ทำหน้าที่ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ไม่เป็นนักการพนัน โดยเฉพาะการเล่นการพนันเกี่ยวกับการแข่งขันฟุตบอล ไม่ว่าจะตัวเองจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการแข่งขันครั้งนั้น ๆ หรือไม่ก็ตาม ในรายการแข่งขันที่ท่านมีส่วนเกี่ยวข้องกับการแข่งขัน เช่น เป็นฝ่ายจัดการแข่งขัน ฝ่ายจัดผู้ตัดสินหรือเป็นผู้ตัดสิน ท่านไม่ควรให้ความสนิทสนมกับผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน หรือผู้เล่น ไม่ว่าจะเพื่อนหรือญาติมิตรก็ตาม

6. มีสุขภาพจิตดี จิตใจหนักแน่นมั่นคง ไม่หวั่นไหว ควบคุมสติอารมณ์ได้ทุกสถานการณ์ ไม่ว่าจะปัญหาส่วนตัว หรือปัญหาของครอบครัว หรือปัญหาในหน้าที่การงานจากที่ทำงาน

7. มีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้จักแพ้ รู้จักชนะ และให้อภัยซึ่งกันและกัน ยินดีรับฟังคำแนะนำเกี่ยวกับการทำหน้าที่ของตนจากเพื่อนผู้ตัดสิน ในระหว่างพักครึ่งของการแข่งขันหรือหลังการแข่งขัน ต้องไม่วิจารณ์การตัดสินของเพื่อนผู้ตัดสิน ไปในทางที่ไม่ดีต่อหน้าบุคคลอื่น

8. เป็นผู้ที่มีความขยันหมั่นเพียรในการฝึกซ้อม และทำหน้าที่ในการตัดสินติดตามดูการแข่งขันเพื่อยึดเป็นแบบอย่าง มีความมานะอดทนและเป็นนักสู้ มีความตั้งใจในการทำหน้าที่

9. เป็นผู้ที่มีความเข้าใจในธรรมชาติของมนุษย์ ว่าเมื่อไรควรจะเอาจริงเอาจัง เข้มงวด อดกลั้นเพิกเฉยหรือมองข้ามการกระทำผิดเล็ก ๆ น้อย ๆ บางอย่างไปมีความสามารถที่จะเข้าใจและอ่านเจตนาของผู้เล่นได้เป็นอย่างดี สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์สิ่งแวดล้อมในขณะที่ลงทำหน้าที่

10. ควรต้องยึดหลักสำคัญสามประการ ดังนี้

10.1 Fitness คือ ต้องมีสมรรถภาพทางกลไกเป็นอย่างดี

10.2 Fairness คือ ต้องมีความยุติธรรมในการตัดสิน

10.3 Firmness คือ ต้องมีความมั่นคงทั้งทางกายและจิตใจ

วิจิตร เกตุแก้ว (2533) ได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการเป็นผู้ตัดสินฟุตบอลว่า การเป็นผู้ตัดสินฟุตบอลเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์อย่างหนึ่งเฉพาะบุคคล หรือจะถือว่าเป็นพรสวรรค์เฉพาะบุคคลก็ได้ เคยมีการศึกษาข้อมูลต่าง ๆ แล้วนำมาวิเคราะห์ วิจัยกันว่าผู้ตัดสินที่ดีควรมีคุณสมบัติ ดังนี้

1. เป็นผู้มีความรู้เรื่องกติกาฟุตบอลอย่างถ่องแท้หมั่นศึกษาหาความรู้ใหม่ ๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไข เพื่อให้ทันต่อปัจจุบัน

2. เป็นผู้มีสมรรถภาพทางกายสมบูรณ์และแข็งแรงต้องหมั่นฝึกซ้อมเป็นประจำโดยเฉพาะ ปัจจุบันนี้การแข่งขันฟุตบอล ผู้เล่นและระบบการเล่นของผู้เล่นนั้นมีการพัฒนาเทคนิคสูงขึ้นทำให้ เกมการแข่งขันมีความสนุกสนานมากกว่าแต่ก่อน ฉะนั้นถ้าหากสมรรถภาพทางร่างกายของผู้ตัดสิน ไม่ดีแล้ว จะทำให้ยากต่อการควบคุมการแข่งขันเป็นอย่างมาก

3. เป็นผู้เสียสละอุทิศตนเพื่อผลประโยชน์ของสังคมผู้ตัดสินส่วนรวม ไม่เอาเปรียบซึ่งกัน และกัน หรือหาวิธีการใดที่จะได้รับผลประโยชน์จากผู้ตัดสินด้วยตนเอง เพื่อความก้าวหน้าอย่างไม่ ถูกต้อง

4. เป็นผู้ที่มิประสบความสำเร็จในด้านการตัดสินเป็นอย่างดี หมั่นลงปฏิบัติหน้าที่บ่อย ๆ การได้ ตัดสินอยู่เป็นประจำก็เป็นสิ่งที่เพิ่มพูนประสบการณ์ในด้านการตัดสินได้เป็นอย่างดีและสามารถที่ จะแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าดีกว่าผู้ที่มาปฏิบัติหน้าที่ไม่เป็นประจำ

5. มีบุคลิกลักษณะที่ดี ทั้งรูปร่างทางร่างกายและจิตใจ

6. มีความยุติธรรม ทำหน้าที่ด้วยความบริสุทธิ์ใจ

7. ยึดหลักสำคัญ 4 ประการ

7.1 มีสมรรถภาพทางกลไกของร่างกายเป็นอย่างดี

7.2 มีความยุติธรรมในการตัดสิน

7.3 มีความมั่นคงทั้งทางร่างกายและจิตใจ

7.4 มีความสนุกสนาน

เรื่องเดช เชิดพุทธ (ม.ป.ป.) ได้กล่าวถึง คุณลักษณะของการเป็นผู้ตัดสินฟุตบอลที่ดีว่าควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. มีสมรรถภาพทางกายดี

2. มีความรู้ ความเข้าใจกติกาอย่างถ่องแท้

3. มีความมั่นใจและมั่นคงในตนเอง โดยถือคติว่า ผู้ตัดสินจะต้องทำตนเสมือน

3.1 นูหนวก

3.2 เป็นไม้

3.3 ตาเหยี่ยว

4. มีความยุติธรรม

5. มีบุคลิกภาพและการวางตัวที่เหมาะสม

6. เป็นคนทันสมัยต่อเหตุการณ์เสมอ

7. ให้เกียรติและยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น

8. มีการตัดสินใจที่เด็ดขาด แน่นอนทันเกม
9. กำเนิดถึงความปลอดภัยของผู้เล่นเป็นสำคัญ

ประโยค สุทธิสง่า (2537) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของผู้ตัดสินฟุตบอลที่ดีว่าควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ต้องศึกษาอ่านกติกาและติดตามความเคลื่อนไหวของวงการฟุตบอลทั้งในประเทศและต่างประเทศอยู่อย่างสม่ำเสมอ
2. อุปกรณ์ต้องมีประสิทธิภาพ เช่น นาฬิกา ปากกา นกหวีด สมุดบันทึก และใบเหลือง ใบแดง
3. ต้องมีบุคลิกดีและแต่งกายสะอาด
4. ต้องมีการสัมมนาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างสมาชิกผู้ตัดสินและผู้อื่นด้วย
5. ต้องยึดหลัก 3 ประการ อย่างเคร่งครัด

5.1 fitness คือ มีสมรรถภาพร่างกายที่สมบูรณ์ คือ เข้มแข็ง เด็ดขาด ฉับพลันทันเหตุการณ์ ไม่แสดงความอ่อนแอให้เห็น

5.2 fairness คือ ต้องมีความยุติธรรมทั่ว ๆ ไป เพื่อความศักดิ์สิทธิ์และศรัทธาในผลงาน

5.3 firmness คือ มีจิตใจหนักแน่น มั่นคง เพื่อแสดงให้เห็นว่าเป็นคนใจเย็น ไม่หวาดหวั่น หรือหวาดกลัว และกล้าทำในสิ่งที่ถูกต้อง โดยไม่หวั่นเกรงอิทธิพลใด ๆ ทั้งสิ้น

นอกจากนี้ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527) ได้กล่าวถึง ธรรมชาติประจำใจของครูพลศึกษาซึ่งถือเป็นบุคลากรทางการกีฬาเช่นเดียวกับผู้ตัดสินกีฬาไว้ดังต่อไปนี้

1. พรหมวิหารสี่ ได้แก่

เมตตา ครูพลศึกษาควรมีจิตปรารถนาที่จะให้นักเรียนของตนเองมีความสุข คือสุขทั้งกายและสบายใจในการศึกษาเล่าเรียน

กรุณา เมื่อนักเรียนประสบปัญหาต่าง ๆ ไม่ว่าจะปัญหาส่วนตัว การเรียน หรือทางด้านสุขภาพก็ตาม ครูพลศึกษาควรจะพยายามให้ความช่วยเหลือให้นักเรียนพ้นทุกข์ หรือเมื่อนักเรียนมีความทุกข์หรือประสบความยากลำบากก็รู้สึกสงสารเห็นอก เห็นใจและพยายามหาทางช่วยเหลือนักเรียนเพื่อให้พ้นจากความทุกข์ยากนั้น ๆ

มุทิตา ครูพลศึกษาที่ดีนั้น เมื่อนักเรียนประสบความสุขความสำเร็จ ก็จะมีความปีติยินดีในความสำเร็จของนักเรียนด้วย

อุเบกขา ครูพลศึกษาที่ดีควรจะเป็นผู้ที่วางใจเป็นกลาง วางเฉย ไม่ลำเอียง ไม่รักหรือมีอคติ
ต่อนักเรียนคนใดคนหนึ่ง มีความปรารถนาดีต่อศิษย์ทุกคนโดยเสมอภาค ไม่เลือกที่รักมักที่ชัง

2. อิทธิบาทสี่ ได้แก่

ฉันทะ ครูพลศึกษาควรจะเป็นผู้ที่มีความรัก ความศรัทธา และมีความพอใจในการสอน รัก
ในวิชาพลศึกษาและรักในวิชาชีพครู การสอนและการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนควรจะทำด้วยใจรัก
เพื่อให้นักเรียนได้รับประโยชน์จริง ๆ ไม่ได้ทำพอให้เสร็จไปตามหน้าที่เท่านั้น

วิริยะ ครูพลศึกษาควรจะเป็นผู้ที่มีความขยันขันแข็ง มีความมานะพยายามในการสอนและ
การเตรียมการสอน และหาความรู้ใหม่ ๆ วิธีการสอนและอุปกรณ์การสอน เพื่อสอนนักเรียนให้ทัน
กับเหตุการณ์อยู่เสมอ

จิตตะ ครูพลศึกษาจะเป็นผู้ที่มีความตั้งใจ เอาใจใส่ต่องาน มีความรับผิดชอบต่องานสอน
ของตนเอง ไม่ปล่อยปละละเลยหรือทำงานพอให้ผ่านไปเท่านั้น

วิมังสา ครูพลศึกษาควรจะเป็นผู้ที่รู้จักใช้วิจารณ์ญาณและปัญญาในการคิดหาเหตุผล รู้จัก
ค้นหาวิธีทำงานให้สำเร็จรวดเร็ว เช่น รู้จักวางโครงการและหาวิธีดำเนินการตามโครงการนั้นให้
สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

3. สังคหวัตถุสี่ คือธรรมะอันเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจผู้อื่น ได้แก่

ทาน การให้ คือครูพลศึกษาควรจะเป็นผู้ที่ถ่ายทอดความรู้ความคิดให้แก่ศิษย์ด้วยความเต็ม
ใจ นอกจากครูจะเป็นผู้ให้ความรู้ความคิดในทางวิชาการแล้ว ครูพลศึกษาควรจะเป็นผู้ให้ความรู้ ให้
กำลังใจ ให้ความรักความเมตตา ให้เป็นสิ่งของ เช่น เอกสารหรือสิ่งของต่าง ๆ อันจะเป็นประโยชน์
แก่ผู้เรียน ในบางกรณีอาจมีนักเรียนที่มีความยากไร้อยู่ในชั้นเรียน ขาดอุปกรณ์การเรียน ครูอาจจะ
จัดหาให้ด้วยความเต็มใจ

ปิยวาจา ครูพลศึกษาควรจะเป็นผู้ที่เจรจาด้วยถ้อยคำที่ไพเราะ ไม่คู่คั่น แม้นในขณะที่โกรธ
หรือไม่พอใจก็ควรจะใช้ความอดทน ประหยัดถ้อยคำและพูดจาให้เหมาะสม การให้ความช่วยเหลือ
หรือคำปรึกษาต่าง ๆ ก็ควรจะใช้คำพูดที่ดีและเหมาะสม

อัตถจริยา ครูพลศึกษาควรจะเป็นผู้ที่มีความประพฤติหรือกระทำสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่นักเรียน เช่น การให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ทั้งด้านวิชาการและส่วนตัว

สมามัตตตา ครูพลศึกษาควรจะเป็นกันเองกับนักเรียน ไม่ถือตัวหรือวางตนเกินไป จน
นักเรียนไม่กล้าถามคำถามหรือแสดงความคิดเห็น

4. ชั้นดีและโสร้จจะ ใต้แก

ชั้นดี ครูพลศึกษาจะต้องมีความอดทน และอดกลั้น เพราะงานของครูพลศึกษานั้นเป็นงานที่หนักทั้งด้านกายและใจ ครูจะต้องเตรียมการสอน เตรียมอุปกรณ์ สถานที่ เตรียมชั้นเรียน และในการสอนนั้นบางทีอาจจะไม่ได้ผลดังที่คาดไว้ นักเรียนบางคนอาจไม่สนใจเรียน ชอบพาออกนอกเรื่องหรือก่อความรำคาญแก่เพื่อนนักเรียนคนอื่น ๆ อาจจะทำให้ครูไม่พอใจ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนแต่เป็นสิ่งจำเป็นที่ครูจะต้องมีความอดทนและอดกลั้น เพื่อที่จะพยายามสอนนักเรียนให้ได้รับผลดีที่สุด นอกจากนี้ ครูพลศึกษายังมีความจำเป็นที่จะต้องติดต่อกับบุคคลหลายฝ่าย เช่น ผู้บริหาร เพื่อนครูคนอื่นในโรงเรียน และผู้ปกครองของนักเรียน การติดต่อกับบุคคลหลาย ๆ ฝ่ายเช่นนี้ล้วนจำเป็นที่จะต้องใช้ความอดทนทั้งสิ้น

โสร้จจะ ความสงบเสงี่ยม ครูพลศึกษาควรจะเป็นผู้ที่มีกิริยามารยาทเรียบร้อย มีความสุภาพอ่อนโยนเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักเรียน

ธรรมะทั้งสองประการนี้จะช่วยให้ครูพลศึกษาเป็นผู้ที่มีอิทธิพลไม่ตรี มีดวงหน้าอ้อมเอิบเบิกบานอยู่เสมอ เป็นการส่งเสริมให้เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ดี เป็นที่นายกองนับถือแก่บุคคลทั่วไป

5. ธรรมะในการวางตนเป็นกลาง คือการรู้จักวางตนดี ไม่เอนเอียงไปด้วยอคติต่าง ๆ ใต้แก

ฉันทาคติ ครูพลศึกษาจะต้องไม่มีใจลำเอียงเพราะความรัก

โทสาคติ ครูพลศึกษาจะต้องไม่มีจิตใจลำเอียงเพราะความโกรธเกลียดชัง

โมหาคติ ครูพลศึกษาจะต้องไม่ลำเอียงเพราะความเขลา

ภยาคติ ครูพลศึกษาจะต้องไม่ลำเอียงเพราะความกลัว

6. การวะ คือความเคารพ เป็นคุณธรรมสำหรับผู้ที่อยู่ร่วมกัน ครูพลศึกษาจะต้องเป็นผู้ที่มีความเคารพต่อความคิดเห็นของนักเรียน ใจกว้างยอมรับความคิดเห็นของนักเรียน และพยายามอยู่เสมอที่จะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

7. สัปปริสธรรม คือ ธรรมะอันเป็นอารมณ์ของสัตบุรุษ มี 7 ประการ คือ

ฉัมมัญญุตตา ความเป็นผู้รู้จักเหตุ

อัตถัญญุตตา ความเป็นผู้รู้จักผล

อิตถัญญุตตา ความเป็นผู้รู้จักตน

มัตถัญญุตตา ความเป็นผู้รู้จักประมาณ

กาลัญญุตตา ความเป็นผู้รู้จักกาล

ปรัชญา ความเป็นผู้รู้จักประหมัด

บุคคลโปรดปรัชญา ความเป็นผู้รู้จักบุคคล

หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ตัดสิน

กิริย์ อันประเสริฐ และ ชลช กิริย์ (2539) ได้กล่าวไว้ว่าผู้ตัดสินจะต้องได้รับการแต่งตั้งให้ลงปฏิบัติหน้าที่ตัดสินในการแข่งขันแต่ละครั้ง เขามีหน้าที่และความรับผิดชอบตามที่กติกา กำหนด เริ่มตั้งแต่ได้เข้าไปในสนามเล่นผู้ตัดสินมีอำนาจสั่งลงโทษ จะครอบคลุมถึงการกระทำผิดหรือสั่งให้หยุดการเล่นชั่วขณะหนึ่ง หรือเมื่อลูกบอลได้ออกจากการเล่น การตัดสินใจของผู้ตัดสินตามความจริงนั้น จะต้องคำนึงถึงการเล่นครั้งสุดท้าย และจะดูผลของการเล่น ผู้ตัดสินมีหน้าที่และความรับผิดชอบดังนี้

1. ปฏิบัติไปตามกติกา
2. อาจระงับการลงโทษผู้เล่นที่กระทำผิด ในเมื่อผู้ตัดสินเห็นว่าผู้เล่นฝ่ายตรงกันข้ามได้ประโยชน์ในการเล่น (Advantage)
3. ต้องบันทึกผลการแข่งขัน รักษาเวลา และให้เล่นตามเวลาที่ตกลงกัน และต่อเวลาที่ต้องเสียไป เพราะอุบัติเหตุหรือเหตุการณ์อื่น ๆ
4. มีอำนาจตามดุลยพินิจที่จะสั่งให้หยุดการเล่น เมื่อมีการละเมิดกติกาและสั่งให้หยุดชั่วขณะหรือสั่งให้การแข่งขันต้องสิ้นสุดเมื่อใดก็ตาม ตามเหตุผลที่สำคัญ ๆ เช่น มีผู้ชมเข้าไปในสนามหรือสาเหตุอื่น ๆ ซึ่งผู้ตัดสินได้พิจารณาเห็นว่า จำเป็นต้องหยุดการแข่งขันในกรณีที่ผู้ตัดสินจะต้องรายงานให้คณะกรรมการจัดการแข่งขันทราบภายในเวลาที่กำหนด และต้องเป็นไปตามระเบียบการแข่งขันที่กำหนดขึ้นโดยสมาคมฟุตบอลแห่งชาติ การรายงานนี้จะส่งโดยไปรษณีย์ธรรมดาก็ได้
5. จากเวลาที่ผู้ตัดสินเข้าไปในสนาม การคาดโทษ (Caution) ผู้เล่นคนใดก็ตามที่กระทำผิดไม่ทำตามคำสั่งหรือมีความประพฤติไม่สุภาพ และการกระทำผิดซ้ำซากสั่งพักไม่ให้เข้าเล่นในครั้งต่อไป ในกรณีนี้ผู้ตัดสินจะต้องส่งชื่อผู้กระทำความผิดต่อคณะกรรมการจัดการแข่งขันภายในเวลาที่กำหนดและให้สอดคล้องตามเงื่อนไขโดยสมาคมแห่งชาติ ภายใต้ระเบียบการแข่งขัน รายงานนี้จะส่งโดยไปรษณีย์ธรรมดาก็ได้
6. ไม่อนุญาตให้บุคคลอื่น นอกจากผู้เล่นและผู้ช่วยผู้ตัดสินเข้าไปในสนามเล่นก่อนที่จะได้รับอนุญาต
7. หยุดการเล่น ถ้าเห็นว่าผู้เล่นได้รับการบาดเจ็บจริง ๆ เพื่อเคลื่อนผู้บาดเจ็บออกนอกสนามและเริ่มเล่นต่อไปทันที ถ้าผู้เล่นบาดเจ็บเล็กน้อย การเล่นจะต้องไม่หยุดจนกว่าลูกบอลจะไม่

อยู่ในการเล่น ผู้เล่นจะไปที่เส้นข้างหรือเส้นประตู เพื่อได้รับการดูแลใด ๆ ก็ตาม จะต้องไม่ทำการรักษากันในสนาม

8. ให้ผู้เล่นออกจากการแข่งขัน (Send-Off) สำหรับผู้เล่นที่เห็นว่าได้เล่นรุนแรง (Violent Conduct) เจตนากระทำผิด (Serious Foul Play) หรือกระทำผิดซ้ำซาก (The Use of Foul) หรือการใช้วาจาไม่สุภาพ (Abusive Language)

9. ให้สัญญาณสำหรับการเริ่มเล่นใหม่ทุกครั้ง ภายหลังจากที่การเล่นได้หยุดลง

10. พิจารณาเลือกลูกบอลที่จัดหาไว้ใช้สำหรับการแข่งขันให้เป็นไปตามกติกา ข้อ 2

เรื่องเดช เชิดพุทธ (ม.ป.ป.) ได้กล่าวถึงอำนาจหน้าที่ของผู้ตัดสินว่า ผู้ตัดสินมีความรับผิดชอบ และมีอำนาจในการปฏิบัติหน้าที่ตามกติกากการแข่งขัน ลงโทษผู้กระทำผิดแม้ว่าความผิดนั้นจะเกิดในขณะที่พักการเล่นชั่วคราว หรือขณะที่ลูกอยู่นอกการเล่นคำตัดสินของผู้ตัดสินในข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการเล่นให้ถือเป็นเด็ดขาดเพียงเท่าที่เกี่ยวกับผลของการแข่งขันเท่านั้น ผู้ตัดสินต้องปฏิบัติดังนี้

1. ปฏิบัติตามกติกา

2. อาจระงับการลงโทษได้ในกรณีที่เห็นว่าการลงโทษนั้น อาจจะเป็นการให้ประโยชน์แก่ฝ่ายที่กระทำผิด

3. บันทึกการเล่นและทำหน้าที่เป็นผู้รักษาเวลา เพื่อให้ได้เล่นกันเต็มตามเวลาที่กำหนดหรือเวลาที่ได้ตกลงกันไว้ ชดเชยเวลาที่เสียไปโดยอุบัติเหตุหรือเนื่องด้วยเหตุอื่น ๆ

4. สั่งหยุดการเล่นชั่วคราวเมื่อมีการละเมิดกติกาและสั่งพักหรืองดการแข่งขันเมื่อคืนฟ้าอากาศไม่อำนวยผู้ดูแลเข้ามาคิดขวาง หรือเหตุอื่นที่เห็นว่าจำเป็นแล้วให้รายงานเหตุการณ์ต่อสมาคมหรือองค์กรที่จัดการแข่งขัน

5. ตัดสินใจคาดโทษผู้เล่นที่มีมารยาทไม่ดีตั้งแต่ได้เข้ามาในสนาม

6. ไม่ให้ผู้อื่นใดนอกจากผู้ช่วยผู้ตัดสินและผู้เล่นเข้ามาในสนามโดยไม่ได้ขออนุญาต

7. สั่งหยุดการเล่นเมื่อเห็นว่าผู้เล่นบาดเจ็บสาหัส แล้วนำคนเจ็บออกนอกเขตสนามโดยด่วนแล้วเริ่มเล่นต่อไปทันที

8. ให้ผู้เล่นออกจากการแข่งขันเมื่อพิจารณาเห็นว่าผู้เล่นนั้นมีมารยาทไม่ดีหรือเล่นผิดกติกา ร้ายแรง หรือละเมิดกติกาเสมอ ๆ หรือให้วาจาหยาบคาย

9. ให้สัญญาณสำหรับการตั้งต้นเริ่มเล่นใหม่ทุกครั้งภายหลังจากที่การเล่นหยุดลง

10. พิจารณาลูกบอลที่จัดไว้ใช้ในการแข่งขันเป็นไปตามกติกาหรือไม่

หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ช่วยผู้ตัดสิน

กรมพลศึกษา (2536) ได้กล่าวถึงหน้าที่ของผู้ช่วยผู้ตัดสินว่า ผู้ช่วยผู้ตัดสินทั้งสองคนจะได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ (ทำตามคำสั่งของผู้ตัดสิน) โดยปฏิบัติหน้าที่ดังนี้

1. เมื่อลูกบอลออกจากการเล่น
2. ฝ่ายใดมีสิทธิ์ที่จะได้เตะมุม เตะจากประตูหรือได้ทุ่ม
3. เมื่อมีการเปลี่ยนตัวผู้ช่วยผู้ตัดสินทั้งสองจะต้องเป็นผู้ช่วยของผู้ตัดสิน เพื่อที่จะให้การแข่งขันเป็นไปตามกติกาของการแข่งขัน ในกรณีที่ผู้ช่วยผู้ตัดสินก้าวก่ายหน้าที่ของผู้ตัดสินมากเกินไป หรือความประพฤติไม่เหมาะสม ผู้ตัดสินจะปลดผู้ช่วยผู้ตัดสิน และหาผู้ช่วยผู้ตัดสินมาแทนใหม่ (ผู้ตัดสินจะต้องรายงานเหตุการณ์และเรื่องราวนี้ไปยังคณะกรรมการ ผู้ช่วยผู้ตัดสินควรใช้อุปกรณ์ เช่น ธงของสนามที่จัดการแข่งขัน)

เรื่องเดช เชิดพุทธ (ม.ป.ป.) ได้กล่าวถึงผู้ช่วยผู้ตัดสินว่า ผู้ช่วยผู้ตัดสินควบคุมการเล่นให้เป็นไปตามกติกาเท่านั้น ไม่มีอำนาจหน้าที่ชี้ขาดใด ๆ ทั้งสิ้นและหน้าที่ที่ผู้ช่วยผู้ตัดสินได้รับมอบหมาย มีดังนี้

1. ให้สัญญาณ เมื่อลูกบอลได้ออกจากสนามทั้งลูกแล้ว
2. ให้สัญญาณว่าฝ่ายใดมีสิทธิ์ที่จะได้เตะมุม เตะจากประตู หรือทุ่มลูก
3. ให้สัญญาณเมื่อเกิดการล้ำหน้า
4. ให้สัญญาณการเปลี่ยนตัวผู้เล่น
5. ช่วยควบคุมดูแลการวางลูกบอลเตะจากเขตประตู และเขตโทษ
6. ให้คำปรึกษาแก่ผู้ตัดสินในกรณีที่มีปัญหา

วัฒนา พรมสาขา ณ สกลนคร (2525) ได้กล่าวถึงหน้าที่ของผู้ช่วยผู้ตัดสินว่า

1. ให้สัญญาณเมื่อลูกบอลได้ออกนอกสนามทั้งลูกแล้ว
2. ให้สัญญาณบอกผู้ตัดสินว่าฝ่ายไหนได้ทุ่ม ได้เตะมุม ได้เตะจากประตู
3. บอกผู้ตัดสินถึงกรณีที่ผู้เล่นที่เล่นหยาบรุนแรง หรือมีมารยาทไม่ดีต่าง ๆ
4. ให้ข้อคิดเห็นในกรณีที่ผู้ตัดสินขอความเห็นด้วย
5. ให้สัญญาณเมื่อมีการเปลี่ยนตัว

ประโยค สุทธิสง่า (2538) ได้กล่าวถึงหน้าที่ของผู้ช่วยผู้ตัดสินว่า

1. แจ้งว่าเมื่อไรลูกออก
2. แจ้งว่าฝ่ายใดได้

- 2.1 เตะจากมุม
- 2.2 เตะจากประตู
- 2.3 ทุ่มลูก
3. ช่วยเหลือผู้ตัดสินในการควบคุมการเล่นให้เป็นไปตามกติกา
 - 3.1 แจ้งให้ผู้ตัดสินทราบถึงการเล่นรุนแรง หรือมีมารยาทไม่สุภาพ
 - 3.2 แจ้งการล้ำหน้า
 - 3.3 แจ้งการกระทำผิดกติกาที่อยู่ใกล้ ๆ ตน
 - 3.4 แจ้งการทุ่มที่ไม่ถูกกติกา (โดยดูจากส่วนล่างของลำตัวผู้ทุ่ม)
 - 3.5 แจ้งการวางลูกตั้งเตะจากประตูที่ไม่ตรงจุด
 - 3.6 แจ้งผู้เล่นฝ่ายรุกเอามือปิดลูกเข้าประตู
 - 3.7 แจ้งผู้ตัดสินว่าลูกเข้าประตู (โดยการวิ่งขึ้นมาสู่เส้นแบ่งแดนทันที)
 - 3.8 แจ้งผู้ตัดสินว่าผู้เล่นสำรองขอทำการเปลี่ยนตัว
 - 3.9 แจ้งผู้ตัดสินว่าหมดเวลาการแข่งขัน
 - 3.10 แจ้งผู้ตัดสินว่าผู้รักษาประตูทำแฮนด์บอล
4. ให้ความคิดเห็นต่าง ๆ ในปัญหาผู้ตัดสินจะหาหรือ
5. ผู้ช่วยผู้ตัดสินคนที่ 1 และคนที่ 2 นับผู้เล่นของแต่ละฝ่ายจะต้องมี 11 คน เป็นผู้รักษาประตู 1 คน

หน้าที่และความรับผิดชอบของกรรมการผู้ตัดสินคนที่ 4

กรมพลศึกษา (2536) ได้กล่าวถึงหน้าที่ของกรรมการผู้ตัดสินคนที่ 4 ว่า การช่วยเหลือในการควบคุมการแข่งขันอยู่ภายนอกสนามเพื่อทำให้การแข่งขันดำเนินการได้ด้วยมีประสิทธิภาพ กรรมการผู้ตัดสินคนที่ 4 จึงมีหน้าที่ดังนี้คือ

1. ช่วยเหลือผู้ตัดสินตามที่ผู้ตัดสินมอบหมายให้ เช่น
 - 1.1 จับเวลาการแข่งขัน
 - 1.2 บันทึกใบเหลือง – แดง
 - 1.3 บันทึกหมายเลขเสื้อผู้ทำผิด
 - 1.4 บันทึกหมายเลขเสื้อผู้ถูกกระทำผิด
 - 1.5 บันทึกนาทีที่เกิดเหตุ
 - 1.6 บันทึกผู้ทำประตู และนาทีที่ทำประตู
2. ตรวจสอบผู้เล่นสำรองที่จะทำการเปลี่ยนตัว

3. นำผู้เล่นสำรองที่จะทำการเปลี่ยนตัวไปรอที่เส้นข้างตรงเส้นแบ่งแดนกลาง

วิวิธ ธิโสภาก (2539) ได้กล่าวถึงหน้าที่ของกรรมการผู้ตัดสินคนที่ 4 ว่ามีจำนวน 1 คนคอยช่วยเหลือกรรมการแข่งขันที่นอกเหนือจากหน้าที่ของผู้ตัดสิน และผู้ช่วยผู้ตัดสินทั้งภายในและนอกสนามแข่งขัน ดังนี้

1. การเปลี่ยนตัวผู้เล่น
2. ควบคุมดูแลเจ้าหน้าที่และผู้เล่นสำรองที่อยู่ข้างสนามแข่งขัน
3. จัดบันทึกเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสนามแข่งขัน
4. ประสานและร่วมมือกับกรรมการผู้ตัดสิน และผู้ช่วยผู้ตัดสินอย่างใกล้ชิดจนเสร็จสิ้นการแข่งขัน

เรืองเดช เขิดพุทธ (ม.ป.ป.) ได้กล่าวถึงอำนาจหน้าที่ของกรรมการผู้ตัดสินคนที่ 4 ว่ามีหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. ควบคุมการเปลี่ยนตัวให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
2. เมื่อผู้ตัดสินหรือผู้ช่วยตัดสินในสนามเกิดอุบัติเหตุ ต้องเข้าทำหน้าที่แทนได้ ตามลำดับคือ เป็นผู้ช่วยผู้ตัดสินคนที่ 2
3. ตรวจสอบอุปกรณ์การแต่งกายของผู้เล่นให้เป็นไปตามกติกาข้อที่ 4
4. จัดบันทึกการคาดโทษหรือการไล่ออกของผู้เล่น โดยจดเวลาที่คาดโทษและหมายเลขของผู้เล่นที่เกี่ยวข้อง
5. ควบคุมการรักษาพยาบาลนักฟุตบอลนอกสนามขณะทำการแข่งขัน
6. จัดบันทึกรายละเอียดลงในใบบันทึกของผู้ตัดสินคนที่ 4 ตามความเป็นจริง
7. ขณะปฏิบัติหน้าที่ ควรนั่งในที่ที่จัดให้โดยเฉพาะ ไม่นั่งปะปนกับคนอื่น
8. ต้องมีลูกบอลและเก็บลูกบอลสำรองไว้ 1 – 2 ลูก
9. เป็นผู้จับเวลา เพื่อบันทึกเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสนามหรือกรณีที่ผู้ตัดสินต้องการหาหรือเรื่องของการเวลาการแข่งขัน

ประ โยค สุทธิสง่า (2537) ได้กล่าวถึงหน้าที่ของกรรมการผู้ตัดสินคนที่ 4 ไว้ดังนี้

1. โดยทั่ว ๆ ไปแล้วกรรมการผู้ตัดสินคนที่ 4 จะควบคุมการเปลี่ยนตัวให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
2. จะต้องแต่งชุดผู้ตัดสินอาจจะสวมชุดวอร์ม หรือเสื้อกันฝนทับชุดผู้ตัดสินก็ได้

3. เมื่อผู้ตัดสินหรือผู้ช่วยผู้ตัดสินในสนามเกิดอุบัติเหตุขึ้นก็จะต้องทำหน้าที่แทนได้ตามลำดับ

4. การเปลี่ยนตัวผู้เล่นสำรองปฏิบัติดังนี้

4.1 ตรวจสอบใบเปลี่ยนตัวของผู้เล่นว่าเป็นการกรอกข้อความอย่างถูกต้องโดยผู้จัดการทีม

4.2 จะไม่ยอมให้ใครเข้าไปในสนามแม้แต่ผู้เล่นสำรองที่ไม่มีชื่อใน 5 คนนั้นด้วย

4.3 ตรวจสอบอุปกรณ์ของผู้เล่นให้เป็นที่เรียบร้อยตามกติกาข้อ 4

4.4 เมื่อตรวจเป็นที่พอใจแล้วก็ให้เข้าไปแทนได้

4.4.1 พาผู้เล่นสำรองไปยังสนาม

4.4.2 ชูหมายเลขผู้ที่จะออก

4.4.3 คอยจนกว่าคนที่จะถูกเปลี่ยนออกมาเสียก่อนโดยออกด้านใดของสนามก็ได้

4.4.4 เมื่อได้รับอนุญาตให้เข้าไปได้จึงเข้าไป

4.4.5 จะเข้าได้เมื่อลูกอยู่นอกการเล่น

4.4.6 จะเข้าได้เฉพาะตรงเส้นแบ่งแดนเท่านั้น

4.5 จดบันทึกหมายเลข เวลาที่เปลี่ยนตัวไว้

5. การวอร์มอัพ (Warming up) หรือการอบอุ่นร่างกาย ผู้เล่นที่จะเข้าไปเปลี่ยนตามปกตินั้นจะต้องวอร์มอัพ และผู้เล่นสำรองที่ต้องเปลี่ยนมักจะวิ่งไปมาข้าง ๆ เส้นข้าง กรรมการผู้ตัดสินคนที่ 4 ต้องเข้ามาเกี่ยวข้องกับการวอร์มอัพนี้ โดยบอกให้สวมชุดวอร์ม หรืออื่น ๆ ที่มีสีแตกต่างจากผู้เล่นทั้งสองทีมที่กำลังเล่นอยู่ในสนาม

6. จดบันทึกการคาดโทษหรือการไล่ออกของผู้ตัดสินไว้ จดเวลาที่คาดโทษหมายเลขของผู้เล่นที่เกี่ยวข้อง ผู้ตัดสินเพียงแต่จดหมายเลขและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งผู้เล่นที่กระทำผิดและผู้เล่นที่เกี่ยวข้องด้วย

7. ถ้ามีเหตุการณ์ใด ๆ เกิดขึ้นกรรมการผู้ตัดสินคนที่ 4 จะเข้าไปแทนผู้ตัดสินและทำหน้าที่ตัดสินแทน

8. ถ้าหากมีผู้เล่นบาดเจ็บในสนามเกิดขึ้นและแจ้งความประสงค์ว่าต้องการหมอ ถ้าผู้ตัดสินอนุญาตให้เข้าไปได้ กรรมการผู้ตัดสินคนที่ 4 จะต้องดูว่าให้เข้าไปได้เพียง 2 คนเท่านั้น และไม่ห้ามเครื่องคัมหรือน้ำแข็งเข้าไป

วัฒนา พรหมสาขา ณ สกลนคร (2525) ได้กล่าวถึงหน้าที่กรรมการผู้ตัดสินคนที่ 4 ว่ามีหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. โดยทั่ว ๆ ไปแล้วกรรมการตัดสินคนที่ 4 จะควบคุมการเปลี่ยนตัวให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
2. จะต้องแต่งชุดผู้ตัดสินอาจจะสวมชุดวอร์ม หรือเสื้อกันฝนทับ ชุดผู้ตัดสินก็ได้
3. เมื่อผู้ตัดสินในสนามเกิดอุบัติเหตุขึ้นก็ต้องเข้าทำหน้าที่แทนได้ คือเข้าทำหน้าที่แทนผู้ตัดสิน
4. การเปลี่ยนตัวผู้เล่นสำรองปฏิบัติดังนี้
 - 4.1 ตรวจสอบเปลี่ยนตัวผู้เล่นว่าเป็นการกรอกข้อความอย่างถูกต้อง โดยผู้จัดการทีมเองมีลายเซ็นเรียบร้อย
 - 4.2 จะไม่ยอมให้ใครเข้าไปในสนามแม้แต่ผู้เล่นสำรองที่ไม่มีชื่อใน 5 คนนั้น
 - 4.3 ตรวจสอบอุปกรณ์ของผู้เล่นให้เป็นไปตามกติกาข้อ 4
 - 4.4 เมื่อตรวจเป็นที่พอใจแล้วก็ให้ปฏิบัติดังนี้
 - 4.4.1 พาผู้เล่นสำรองไปเข้าสนามเมื่อลูกอยู่นอกการเล่นแล้ว จับตัวไว้
 - 4.4.2 ชูหมายเลขผู้ที่จะถูกเปลี่ยนตัวออกไปให้ผู้ตัดสินทราบ
 - 4.4.3 คอยจนกว่าคนที่จะถูกเปลี่ยนออกมาพ้นเส้นข้างเสียด้านใด
 - 4.4.4 เมื่อได้รับอนุญาตให้เข้าไปได้จึงบอกให้เข้าไป
 - 4.4.5 จะเข้าได้เมื่อลูกอยู่นอกการเล่น และเข้าตรงเส้นแบ่งแดนเท่านั้น
 - 4.4.6 ผู้เล่นที่จะออกจากสนามจะต้องออกทางด้านใดของสนามก็ได้
 - 4.4.7 จดบันทึกหมายเลขเวลาที่เปลี่ยนตัวไว้

การกีฬาแห่งประเทศไทย (2539) ได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้ตัดสิน ผู้ช่วยผู้ตัดสินและกรรมการผู้ตัดสินคนที่ 4 ก่อนการแข่งขันว่าต้องแนะนำและตกลงระหว่าง 4 คนในข้อสำคัญต่าง ๆ ในการตัดสินเป็นการทำงานเป็นทีมที่ดีเบื้องต้น ก่อนการแข่งขันที่ได้มีการแนะนำตกลงกัน จะเป็นสิ่งที่ดีในเรื่องของความสัมพันธ์กัน ผู้ตัดสินก็จะได้มีความมั่นใจ และมีความสำนึกร่วมกันระหว่างทำหน้าที่อย่างมีอำนาจเหนือการให้คำแนะนำ ให้ผู้ช่วยผู้ตัดสินและกรรมการผู้ตัดสินคนที่ 4 ได้แสดงความคิดเห็นและตกลงก่อนปฏิบัติหน้าที่ อาจจะช่วยเหลือถ้าผู้ตัดสินต้องการให้ช่วยเพื่อความสัมพันธ์อันดีนอกเหนือจากข้อตกลงจากรายการข้างล่างนี้และพื้นที่ที่น่าจะทำการตกลงกันก่อน คือ

1. ล้าหน้า (Off Side) เมื่อมีการลงโทษ คำวินิจฉัยที่นอกเหนือโดยผู้ตัดสินให้สัญญาณที่ยอมรับ
2. การเตะลูกมุม (Corner Kick) ตำแหน่งของผู้ช่วยผู้ตัดสิน ผู้ตัดสินต้องชี้ว่าจะมีการเตะมุม
3. การเตะโทษ (Free Kick) ตำแหน่งของผู้ตัดสินและผู้ช่วยผู้ตัดสิน โดยเฉพาะการเตะจากนอกเขตโทษ
4. การเตะโทษ ณ จุดโทษ (Penalty Kick) ตำแหน่งของผู้ตัดสินและผู้ช่วยผู้ตัดสิน อะไรที่จะให้ผู้ช่วยผู้ตัดสินช่วย
5. การทำผิดในเขตโทษและนอกเขตโทษ อะไรที่จะช่วยให้เกิดความสับสนที่ต้องการ
6. ความผิดใกล้กับผู้ช่วยผู้ตัดสิน การแสดงสัญญาณพิเศษในกรณีของการได้เปรียบ
7. การเปลี่ยนตัวกับการปฏิบัติและหน้าที่ของผู้ช่วยผู้ตัดสินคนที่ 1 และผู้ช่วยผู้ตัดสินที่ 2
8. การเตือนและการไล่ออก กรรมการผู้ตัดสินคนที่ 4 และผู้ช่วยผู้ตัดสินคนที่ 1 จะช่วยอย่างไร
9. เมื่อทำประตูได้ ผู้ช่วยผู้ตัดสินจะช่วยอย่างไร
10. ความผิดในสนามที่ผู้ตัดสินไม่เห็นและอยู่ข้างหลัง ผู้ช่วยผู้ตัดสินจะปฏิบัติอย่างไรที่จะแจ้งให้ผู้ตัดสินได้ทราบ
11. ความผิดในเขตโทษ จะให้ผู้ช่วยผู้ตัดสินช่วยอย่างไรกับผู้เล่นฝ่ายป้องกัน
12. การจับเวลา
13. การท่อม หน้าที่ของผู้ช่วยผู้ตัดสินจะช่วยอย่างไร
14. การก้าวร้าวโดยผู้เล่นและผู้ดู ผู้ช่วยผู้ตัดสินจะปฏิบัติอย่างไรที่จะแจ้งกับผู้ตัดสินทราบ
15. ผู้รักษาประตูเล่นลูกด้วยมือนอกเขต
16. ผู้เล่นบาดเจ็บและปฐมพยาบาลกันบนเส้นข้าง
17. การตะโกนบอกที่เส้นข้าง ผู้ช่วยผู้ตัดสินจะต้องแจ้งผู้ตัดสินได้ทราบ
18. ผู้ตัดสินบาดเจ็บ ผู้ช่วยผู้ตัดสินจะปฏิบัติอย่างไร และจะช่วยเหลือผู้ตัดสินอย่างไร

ทักษะเบื้องต้นของการเป็นผู้ตัดสิน

การกีฬาแห่งประเทศไทย (2539) ได้กล่าวว่าการศึกษา หลักการเบื้องต้นเป็นพื้นฐานที่จะทำให้ง่ายและสะดวกในการวินิจฉัยช่วยในการตัดสินใจได้อย่างรวดเร็วทันเกม ผู้ตัดสินลองสำรวจตัวเองในหัวข้อต่าง ๆ ว่าสิ่งใดควรปรับปรุงและศึกษาเพิ่มเติมจะช่วยให้การเป็นผู้ตัดสินได้ดียิ่งขึ้น

1. ตำแหน่งการตัดสิน

- 1.1 ไม่ควรยืนอยู่กับที่จุดใดจุดหนึ่งนาน ๆ

- 1.2 การอยู่ใกล้เหตุการณ์จะทำให้มองเห็นได้ชัด
- 1.3 การเคลื่อนที่ต้องมีความรวดเร็ว คล่องแคล่ว
2. สัญญาณนกหวีดควรเป็น ดังนี้
 - 2.1 เป่าให้ดัง
 - 2.2 แน่นอน
 - 2.3 มีความหมาย
3. การใช้เสียง
 - 3.1 ดังชัดเจน
 - 3.2 เสียงนำฟัง นำเชื่อถือ
 - 3.3 เสียงเด็ดขาด
4. การแจ้งสัญญาณ
 - 4.1 สัญญาณถูกต้อง
 - 4.2 ชัดเจน
 - 4.3 แสดงท่าที่สวยงาม
5. การพูด
 - 5.1 ควรพูดเท่าที่จำเป็น
 - 5.2 ไม่ใช่คำพูดที่ทำให้ผู้เล่นเกิดอารมณ์
6. ความพร้อม
 - 6.1 ต้องตื่นตัวตลอดเวลา
 - 6.2 ไม่แสดงอาการเหน็ดเหนื่อย ระหว่างตัดสิน
7. การควบคุมการแข่งขัน
 - 7.1 อย่าหันหลังให้การแข่งขัน ซึ่งกำลังเดิน
 - 7.2 ตั้งใจดูการเล่นที่รวดเร็ว
 - 7.3 ไม่มองเฉพาะตำแหน่ง ควรมองให้ทั่วสนาม
8. ลักษณะท่าทางการเคลื่อนไหว
 - 8.1 แสดงลักษณะท่าทางการเคลื่อนไหว
 - 8.2 ไม่ควรใช้มือเท้าสะเอว หรือยันเข้า
 - 8.3 แสดงให้เห็นถึงความแข็งแรง ว่องไว
9. การร่วมมือกับผู้ตัดสินด้วยกัน
 - 9.1 ต้องมีความสัมพันธ์กัน

9.2 ช่วยเหลือผู้ตัดสินด้วยกันเมื่อจำเป็น

10. ทางวินิจฉัย

10.1 ให้โอกาสผู้เล่นแสดงฝีมือเต็มที่ในเชิงกีฬา

10.2 การเล่นแรงในเกมไม่ใช่การเล่นหยาบ

10.3 อย่าตัดสินแบบอคติการฉ้อโกง

11. การแสดงออกถึงความเด็ดขาด กล้าหาญ

11.1 การตัดสินต้องไม่หวั่นเกรงอิทธิพลใด ๆ ทั้งสิ้น

11.2 ไม่ฝืนความรู้สึกตนเอง ไม่กลัวต่อการรุนแรง

11.3 ไม่ควรปฏิบัติอย่างลังเลใจ

12. การวางตัว

12.1 วางตัวให้สมกับเป็นผู้ตัดสิน ซึ่งเป็นตำแหน่งอันมีเกียรติ

12.2 สร้างลักษณะท่าทางให้เป็นกันเอง แต่เด็ดขาด

12.3 การแสดงออกถึงความสุภาพเรียบร้อย ย่อมเป็นที่นับถือของคนทั่วไป

13. การแสดงออกถึงความสามารถ

13.1 แสดงออกให้เห็นจากกริยาท่าทางและมารยาท

13.2 การสร้างความเชื่อมั่น

13.3 สามารถควบคุมอารมณ์ให้เป็นปกติไม่ประหม่า

ความร่วมมือระหว่างผู้ตัดสินและผู้ช่วยผู้ตัดสิน

ฟอง เกิดแก้ว (2521) ได้กล่าวถึงความร่วมมือระหว่างผู้ตัดสิน และผู้ช่วยผู้ตัดสิน เกี่ยวกับคำแนะนำถึงเรื่องความร่วมมือระหว่างผู้ตัดสิน และผู้ช่วยผู้ตัดสินในระหว่างแข่งขันถึงอย่างไรก็ดีอำนาจและหน้าที่ของผู้ตัดสิน และผู้ช่วยผู้ตัดสินซึ่งหมายถึงความร่วมมือเกี่ยวกับการตกลงระหว่างผู้ช่วยผู้ตัดสินทั้งสองที่ได้รับการแต่งตั้งมาว่าใครจะมีหน้าที่อย่างใด แต่ทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้อำนาจของผู้ตัดสิน คือ

1. แจ้งว่าเมื่อไรลูกออก

2. แจ้งว่าฝ่ายใดมีสิทธิ์ได้

2.1 เตะจากมุม

2.2 เตะจากประตู

2.3 ทุ่มลูก

3. ช่วยเหลือผู้ตัดสินในการควบคุมการเล่นให้เป็นไปตามกติกา การช่วยเหลือที่อ้างถึงในข้อนี้คือ

- 3.1 ให้สัญญาณเมื่อลูกทั้งลูกได้ออกไปนอกสนาม
- 3.2 แสดงว่าฝ่ายใดมีสิทธิ์ได้เตะจากมุม ได้เตะจากประตู หรือได้ทุ่มลูก
- 3.3 แจ้งให้ผู้ตัดสินได้ทราบถึงการเล่นรุนแรงหรือมารยาทไม่สุภาพ
- 3.4 ให้ความคิดเห็นในปัญหาที่ผู้ตัดสินจะได้หาหรือ

การกีฬาแห่งประเทศไทย (2539) เมื่อการเล่นได้หยุดลง ผู้ช่วยผู้ตัดสินต้องช่วยผู้ตัดสินโดยให้สัญญาณในลักษณะดังกล่าวต่อไปนี้ คือ

1. การล้ำหน้า (Off-Side)

ผู้ช่วยผู้ตัดสินจะลดธงต่ำลงตามความยาวของแขนเหยียดตรง และชี้ตัดเข้าไปในสนามเพื่อบอกจุดที่จะทำการเตะในตำแหน่งต่างๆ ยกเว้นเพียงประการเดียวคือ เมื่อผู้ตัดสินได้อยู่ในตำแหน่งที่จะตัดสินการล้ำหน้าด้วยตนเอง ในขณะที่การเล่นจากการเตะมุม เตะโทษ ณ จุดเตะโทษ หรือการเตะโทษใกล้ประตู

2. การทุ่ม (Throw – In)

เมื่อลูกบอลอยู่นอกการเล่น โดยได้ผ่านเส้นข้างออกไปด้านนอกของสนามแข่งขันในด้านที่ผู้ช่วยผู้ตัดสินอยู่ เขาจะชี้ทางของการทุ่ม และให้สัญญาณด้วย ถ้าในขณะที่ทุ่มเท้าของผู้ทุ่มอยู่ในลักษณะไม่ถูกต้อง

3. การเตะจากมุม และการเตะจากประตู (Corner Kick and Goal Kick)

เมื่อลูกบอลทั้งลูกได้ออยู่นอกการเล่น โดยผ่านเส้นประตูออกไป ผู้ช่วยผู้ตัดสินจะชี้ว่าจะให้เตะจากมุม หรือให้เตะจากประตู

4. การทำประตู (Goal)

เมื่อผู้ตัดสินแสดงให้เห็นว่า การทำประตูครั้งนั้นได้ประตูแล้ว ผู้ช่วยผู้ตัดสินจะต้องหันกลับไปยังตำแหน่งของเขา วิ่งไปยังเส้นแบ่งแดนโดยเร็ว

5. การเปลี่ยนตัว (Substitution)

เมื่อมีการเปลี่ยนตัว ผู้ช่วยผู้ตัดสินที่อยู่ใกล้ตำแหน่งของการเปลี่ยนตัวมากที่สุดจะเป็นผู้แจ้งให้ผู้ตัดสินทราบ โดยยกธงขึ้นและแสดงสัญญาณโดยผู้ช่วยผู้ตัดสิน ถ้าในความรู้สึกผู้ช่วยผู้ตัดสินเห็นว่า ผู้ตัดสินไม่เห็นการกระทำผิดเขาจะยกธงขึ้นสูง ถ้าผู้ตัดสินหยุดการเล่น ผู้ช่วยผู้ตัดสินจะชี้ทิศทางของการเตะโทษ (โทษโดยตรงหรือโดยอ้อม)

เรื่องเศษ เซ็ดพุท (ม.ป.ป.) ได้กล่าวถึงความร่วมมือระหว่างผู้ตัดสินและผู้ช่วยผู้ตัดสินว่า ผู้ตัดสินควรจะบอกให้ผู้ช่วยผู้ตัดสินทราบดังนี้

1. ให้ถือเวลาตามนาฬิกาของผู้ตัดสิน
2. ผู้ช่วยผู้ตัดสินคนใดจะกำกับเส้นด้านใดในแต่ละครึ่งเวลา
3. มอบหน้าที่ของผู้ช่วยผู้ตัดสินก่อนเริ่มการแข่งขัน เช่น ตรวจสอบอุปกรณ์การแข่งขัน
4. ผู้ช่วยผู้ตัดสินคนใดเป็นผู้ช่วยผู้ตัดสินอาวุโส ในเมื่อมีกรณีจำเป็นเกิดขึ้นจะได้ซักถาม
5. เมื่อมีการเตะมุมจากมุมจะให้ผู้ช่วยผู้ตัดสินยืนอยู่ในตำแหน่งใด
6. สัญญาณที่จะบอกว่า ผู้ตัดสินได้เห็นการแฉกเหตุของผู้ช่วยผู้ตัดสินแล้ว แต่เห็นว่าเหตุการณ์นั้นให้ผ่านไป
7. ผู้ตัดสินควรนัดแนะกันกับผู้ช่วยผู้ตัดสินในการดูแลลักษณะการทุ่ม
8. บอกถึงวิธีการที่ผู้ตัดสินใช้ในการควบคุมการเล่น เช่น วิ่งแบบทแยงมุมหรือแบบอื่น

ระบบการจัดการผู้ตัดสินฟุตบอลในประเทศไทย

ประโยค (2542) ได้กล่าวว่า ปัจจุบัน สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีสภากรรมการในการบริหาร โดยมีนายกสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ เป็นประธาน และได้มีการบริหารแบ่งเป็นฝ่ายต่าง ๆ ดังเช่น ฝ่ายตัดสินฟุตบอลจะประกอบไปด้วยคณะกรรมการผู้ตัดสินของสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ แต่งตั้งโดยนายกสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์โดยมีวาระ 2 ปี และได้มีระเบียบวาระการดำเนินการของคณะกรรมการผู้ตัดสิน พ.ศ.2515 โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. ส่งเสริมดำเนินการด้านการตัดสินเป็นไปโดยเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ
2. ส่งเสริมความสัมพันธ์กับสถาบันที่เกี่ยวข้องกับกีฬาฟุตบอล
3. ส่งเสริมให้ผู้ตัดสินมีความสามารถและมาตรฐานการตัดสิน
4. ส่งเสริมความสามัคคีระหว่างผู้ตัดสิน
5. เผยแพร่วิธีการเกี่ยวกับการตัดสินและกติกาฟุตบอล
6. เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและวิธีการตัดสินและกติกาฟุตบอล
7. ควบคุมดูแลผู้ตัดสินให้อยู่ในระเบียบวินัยอันดี

นอกจากนี้ ประโยค (2542) ยังได้กล่าวถึง การจัดอันดับความสามารถของผู้ตัดสินของสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ มี 3 ระดับ ดังต่อไปนี้

1. เครื่องหมายเกียรติคุณชั้น 1 สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์จะพิจารณามอบให้แก่ผู้ตัดสินโดยการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเรียบร้อย พร้อมทั้งมีมารยาทอันดีงาม และเคยได้รับเครื่องหมายเกียรติคุณชั้น 2 มาแล้วไม่น้อยกว่า 3 ปี โดยการปฏิบัติหน้าที่ติดต่อกัน

2. เครื่องหมายเกียรติคุณชั้น 2 สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์จะพิจารณามอบให้แก่ผู้ตัดสินโดยการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเรียบร้อย พร้อมทั้งมีมารยาทอันดีงาม และเคยได้รับเครื่องหมายเกียรติคุณชั้น 3 มาแล้วไม่น้อยกว่า 3 ปี

3. เครื่องหมายเกียรติคุณชั้น 3 สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์จะพิจารณามอบให้แก่ผู้ตัดสินโดยการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเรียบร้อย พร้อมทั้งมีมารยาทอันดีงาม ความสามารถและความร่วมมือในกิจการของการตัดสินเป็นอย่างดี ทั้งนี้โดยการเสนอของ คณะกรรมการผู้ตัดสิน และมีการพิจารณาเป็นประจำทุกปี

ทวีทรัพย์ (2542) ได้กล่าวถึง การพัฒนาบุคคลที่เป็นผู้ตัดสินหรือในการสอบเลื่อนชั้นของผู้ตัดสินสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ว่า จะต้องมีการวัดและทดสอบความรู้ความเข้าใจในเรื่องกฎกติกา ซึ่งสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ได้ใช้ข้อสอบวัดความรู้ (Knowledge test) ซึ่งเป็นเครื่องมือวัดเช่นเดียวกันกับสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ ได้ใช้ข้อสอบของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA TEST) สำหรับการวัดสมรรถภาพทางกายของผู้ตัดสินฟุตบอลสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (Federation International De Football Association) ได้นำแบบทดสอบสมรรถภาพทางกายของ คูเปอร์ (Cooper) ซึ่งเรียกว่า “แบบทดสอบคูเปอร์” (Cooper test) การปฏิบัติคือ วิ่ง 2,700 เมตร ภายในเวลา 12 นาที วิ่ง 200 เมตรภายในเวลา 32 วินาที วิ่ง 50 เมตร ภายในเวลา 7.5 วินาที มาใช้ทดสอบการเป็นผู้ตัดสินสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ และผู้ตัดสินของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ ส่วนการวัดด้านบุคลิกภาพ ได้แก่ การแต่งกาย ความคล่องแคล่ว ความกระตือรือร้น ความมั่นใจ การตัดสินใจและการปฏิบัติในการเป็นผู้ตัดสินเป็นการวัดพฤติกรรมที่แสดงออกทั้งภายในและภายนอก รวมทั้งด้านเทคนิค กลวิธีในการดำเนินการตัดสินมีแนวปฏิบัติ และขั้นตอนในการดำเนินการมากมาย กล่าวคือ ตำแหน่งการยืน เมื่อลูกบอลอยู่นอกการเล่น ทิศทาง และการเคลื่อนที่ของผู้ตัดสินในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้แก่ การทุ่ม การเตะจากมุม การเตะจากประตู การเตะลูกโทษ และสิ่งที่สำคัญที่สุดในการตัดสินก็คือ การวินิจฉัยและควบคุมเกมการแข่งขันให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยตามกฎ กติกา บทลงโทษ ได้แก่ การพิจารณาการละเมิดกติกา การพิจารณาบทลงโทษ การควบคุมการแข่งขัน ซึ่งในการวัดผลรายการต่าง ๆ ในการพัฒนาผู้ตัดสินหรือสอบเลื่อนชั้น ในการปฏิบัติหน้าที่ตัดสินฟุตบอลในการ

แข่งขัน โดยเฉพาะด้านบุคลิกภาพและการปฏิบัติของผู้ตัดสินตลอดจนการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ในขณะที่ตัดสิน ตามหลักของการตัดสินจะใช้แบบประเมินเป็นเครื่องมือในการตัดสินต่าง ๆ ดังกล่าว

ในส่วนของกรมพลศึกษา ได้มีการกำหนดระเบียบว่าด้วยการจัดการอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรการพลศึกษาและการกีฬา พ.ศ.2553 ไว้ดังนี้ (กรมพลศึกษา, 2553)

คุณสมบัติของผู้เข้ารับการอบรมตามหลักสูตรผู้ตัดสินกีฬาขั้นพื้นฐาน

1. อายุ 18 ปีบริบูรณ์ ขึ้นไป ก่อนเริ่มการฝึกอบรม
2. มีความสนใจในการเป็นผู้ตัดสินกีฬา
3. มีร่างกายแข็งแรง สามารถที่จะฝึกภาคปฏิบัติและสาธิตให้นักกีฬาได้
4. สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า หรือมีคุณสมบัติพิเศษ

ที่จะได้รับการพิจารณา แล้วแต่กรณี

5. มีความยินดีที่จะมีส่วนร่วมในการพัฒนากีฬาของประเทศ

คุณสมบัติของผู้เข้ารับการอบรมตามหลักสูตรผู้ตัดสินกีฬาขั้นพื้นฐาน

1. อายุ 20 ปีบริบูรณ์ ขึ้นไป ก่อนเริ่มการฝึกอบรม
2. มีความสนใจในการเป็นผู้ตัดสินกีฬา
3. มีร่างกายแข็งแรง ไม่มีโรคประจำตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการเป็นผู้ตัดสินกีฬานั้น
4. สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า หรือมีคุณสมบัติพิเศษ

ที่จะได้รับการพิจารณา แล้วแต่กรณี

5. ผ่านการอบรมหลักสูตรผู้ตัดสินกีฬา (ขั้นพื้นฐาน) ของกรมพลศึกษาหรือสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ หรือผ่านการอบรมจากหน่วยงานอื่นที่สมาคม หรือการกีฬาแห่งประเทศไทยรับรอง

6. มีความยินดีที่จะมีส่วนร่วมในการพัฒนากีฬาของประเทศ

ระบบการจัดการผู้ตัดสินฟุตบอลในต่างประเทศ

สหพันธ์ฟุตบอลออสเตรเลีย (Football Federation Australia, 2011) ได้กล่าวถึง การอบรมและข้อกำหนดของการเป็นผู้ตัดสินของสหพันธ์ฟุตบอลออสเตรเลีย ไว้ตามตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 การอบรม และข้อกำหนดของการเป็นผู้ตัดสินสหพันธ์ฟุตบอลออสเตรเลีย

ระดับที่ได้รับการรับรอง	รายละเอียดหลักสูตร	ข้อกำหนดเบื้องต้น
ประกาศนียบัตรการอบรมกติกาฟุตบอล (Laws of the Game certificate) (ผู้ตัดสินระดับ 4 เดิม ส่วนที่ 1)	หลักสูตรด้านทฤษฎีการตัดสินกีฬาฟุตบอล จำนวน 8 ชั่วโมง ดำเนินการโดยสมาคมสาขา หรือผ่านการอนุมัติออนไลน์โดยสหพันธ์ฟุตบอลออสเตรเลีย	ไม่มี
ผู้ตัดสินระดับ 4 (Level 4 Junior Referee) (ผู้ตัดสินระดับ 4 เดิม ส่วนที่ 2)	หลักสูตรด้านทฤษฎีการตัดสินกีฬาฟุตบอล จำนวน 8 ชั่วโมง และหลักสูตรการปฏิบัติและการแข่งขันที่จัดทำโดยสมาคมสาขา	อายุไม่ต่ำกว่า 13 ปี และได้รับประกาศนียบัตรการอบรมกติกาฟุตบอลมาไม่เกิน 2 ปี
ผู้ตัดสินระดับ 3 (Level 3 Adult Referee)	หลักสูตรด้านทฤษฎีการตัดสินกีฬาฟุตบอล จำนวน 8 ชั่วโมง และหลักสูตรการปฏิบัติและการแข่งขันที่จัดทำโดยสมาคมสาขา	อายุไม่ต่ำกว่า 16 ปี และได้รับการรับรองเป็นผู้ตัดสินระดับ 4
ผู้ตัดสินระดับ 2 (Level 2 Senior Referee)	หลักสูตรด้านทฤษฎีการตัดสินกีฬาฟุตบอล จำนวน 8 ชั่วโมง และหลักสูตรการปฏิบัติและการแข่งขันที่จัดทำโดยสมาชิกของสหพันธ์ฟุตบอลออสเตรเลีย	อายุไม่ต่ำกว่า 18 ปี และได้รับการรับรองเป็นผู้ตัดสินระดับ 3
ผู้ตัดสินระดับ 1 (Level 1 Elite Referee)	หลักสูตรด้านทฤษฎีการตัดสินกีฬาฟุตบอล จำนวน 8 ชั่วโมง และหลักสูตรการปฏิบัติและการแข่งขันที่จัดทำโดยสมาชิกของสหพันธ์ฟุตบอลออสเตรเลีย หรือสหพันธ์ฯ	อายุไม่ต่ำกว่า 18 ปี และได้รับการรับรองเป็นผู้ตัดสินระดับ 2

ที่มา: (Football Federation Australia, 2011)

สมาคมฟุตบอลอังกฤษ (The Football Association, 2009) ได้กล่าวถึง การคัดเลือกผู้ตัดสิน การฝึกอบรม การสอบ และการจัดระดับผู้ตัดสิน ไว้ในข้อกำหนดสำหรับการลงทะเบียนและการควบคุมของผู้ตัดสินของสมาคมฟุตบอลอังกฤษไว้ดังนี้

การคัดเลือกผู้ตัดสิน การฝึกอบรม และการสอบ

1. สมาคมและสมาคมในเครือจะต้องรับผิดชอบในการคัดเลือก การฝึกอบรม และการสอบผู้ตัดสิน

2. ข้อกำหนดและมาตรฐานสำหรับการฝึกอบรมผู้ตัดสินและการตรวจสอบจะต้องได้รับความเห็นชอบจากสมาคม

3. ค่าธรรมเนียมในการฝึกอบรมผู้ตัดสินเบื้องต้นจะถูกกำหนดโดยสมาคมสำหรับ:

- การฝึกอบรมผู้ตัดสินขั้นพื้นฐาน
- ฟุตซอล
- สมอลไซด์ฟุตบอล
- มินิฟุตบอล
- ฟุตบอลคนพิการ

4. ในการฝึกอบรมผู้ตัดสินขั้นพื้นฐาน ผู้สมัครทั้งหมดจะถูกตรวจสอบความเหมาะสมในการเป็นผู้ตัดสินเบื้องต้นจาก 3 โมดูล การสอบเบื้องต้นจะรวมถึงองค์ประกอบในการเขียนและ/หรือแบบฟอร์มอื่น ๆ ที่กำหนดโดยสมาคม

5. รูปแบบอื่น ๆ ทั้งหมดของการอบรมผู้ตัดสินขั้นพื้นฐานจะทดสอบในช่วงสุดท้ายของการอบรม

6. อายุขั้นต่ำของผู้ที่จะสมัครในการตรวจสอบเบื้องต้นสำหรับผู้ตัดสินผู้ตัดสินขั้นพื้นฐานและอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการตัดสินคือ 14 ปี

7. ผู้สมัครที่ไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดในการตรวจสอบเบื้องต้นที่กำหนดโดยสมาคม สามารถสมัครใหม่ได้เมื่อถึงเวลาที่เหมาะสมกับความต้องการของแต่ละคนตามที่กำหนดโดยสมาคมและสมาคมในเครือ

การจัดระดับของผู้ตัดสิน

1. สมาคมและสมาคมในเครือจะต้องจัดการจัดระดับผู้ตัดสินด้วยตนเอง โดยระยะเวลาในการจัดระดับจะเริ่มตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายนในแต่ละปี หรือหลังจากวันที่การตรวจสอบเบื้องต้นสิ้นสุด ในวันที่ 31 พฤษภาคม ซึ่งในวันที่ 1 มิถุนายนในแต่ละปี ผู้ตัดสินจะได้รับการจัดระดับดังนี้:

ระดับนานาชาติ – ผู้ตัดสินของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ(FIFA List Referee)

ผู้ตัดสินระดับ 1(Level 1 National List Referee)

ผู้ตัดสินระดับ 2 (Level 2 Panel List Referee)

ผู้ตัดสินระดับ 3 (Level 3 Contributory League Referee)

ผู้ตัดสินระดับ 4 (Level 4 Supply League Referee)

ผู้ตัดสินระดับ 5 (Level 5 Senior County Referee)

ผู้ตัดสินระดับ 6 (Level 6 County Referee)

ผู้ตัดสินระดับ 7 (Level 7 Junior County Referee) อายุ 16 ปีขึ้นไป

ผู้ตัดสินระดับ 8 (Level 8 Youth Referee) อายุ 14-15 ปี

ผู้ตัดสินระดับ 9 (Level 9 Trainee Referee) เป็นผู้ลงทะเบียนเข้ารับการอบรมหลักสูตรผู้ตัดสินฟุตบอลเบื้องต้นกับสมาคมฟุตบอลในท้องถิ่น

ผู้ตัดสินระดับ 10 (Level 10 Non- Active or Referee Workforce) เป็นผู้ที่ยังไม่ได้ลงทะเบียนเป็นผู้ตัดสินฟุตบอล เช่น ครู, โค้ช เป็นต้น

สหพันธ์ฟุตบอลสหรัฐอเมริกา (U.S. Soccer Federation, 2010) ได้กำหนดระดับของผู้ตัดสินและผู้ช่วยผู้ตัดสินฟุตบอลในสหรัฐอเมริกาโดยแบ่งเป็นระบบเกรดไว้ดังนี้

เกรด 12 - ผู้ช่วยผู้ตัดสินฟุตบอลของสหพันธ์ฟุตบอลสหรัฐอเมริกา

- A. อายุขั้นต่ำ: ไม่มี (สมาคมฟุตบอลประจำรัฐอาจกำหนดอายุขั้นต่ำได้)
- B. วัตถุประสงค์: ผู้ช่วยผู้ตัดสินของสหพันธ์ ฯ ของปีปัจจุบัน
- C. ระดับอำนาจหน้าที่: ผู้ช่วยผู้ตัดสินในเกมระดับเยาวชนและผู้ใหญ่ทุกเกม
- D. หมายเหตุ: ต้องมีอายุขั้นต่ำ 17 ปี สำหรับการปฏิบัติหน้าที่ในเกมระดับผู้ใหญ่

เกรด 9 - ผู้ตัดสินฟุตบอลนันทนาการของสหพันธ์ฟุตบอลสหรัฐอเมริกา

- A. อายุขั้นต่ำ: ไม่มี
- B. วัตถุประสงค์: ผู้ตัดสินฟุตบอลนันทนาการของสหพันธ์ ฯ ของปีปัจจุบัน
- C. ระดับอำนาจหน้าที่: ผู้ตัดสินหรือผู้ช่วยผู้ตัดสินในเกมแบบนันทนาการในรุ่น

เยาวชนอายุไม่เกิน 14 ปี

เกรด 8 - ผู้ตัดสินฟุตบอลของสหพันธ์ฟุตบอลสหรัฐอเมริกา

- A. อายุขั้นต่ำ: ไม่มี
- B. วัตถุประสงค์: ผู้ตัดสินฟุตบอลของสหพันธ์ ฯ ของปีปัจจุบัน
- C. ระดับอำนาจหน้าที่: ผู้ตัดสินหรือผู้ช่วยผู้ตัดสินในระดับเยาวชนทั้งหมด

เกรด 7 - ผู้ตัดสินฟุตบอลของสหพันธ์ฟุตบอลสหรัฐอเมริกา

- A. อายุขั้นต่ำ: 17 ปี

B. ตราสัญลักษณ์: ผู้ตัดสินฟุตบอลของสหพันธ์ ฯ ของปีปัจจุบัน

C. ระดับอำนาจหน้าที่: ผู้ตัดสินในระดับเยาวชนและลีกผสมทั้งหมด และผู้ช่วยผู้ตัดสินในระดับผู้ใหญ่ทั้งหมดที่ต่ำกว่าดิวิชั่นสูงสุด

เกรด 6 - ผู้ตัดสินฟุตบอลรัฐของสหพันธ์ฟุตบอลสหรัฐอเมริกา

A. อายุขั้นต่ำ: 18 ปี

B. ตราสัญลักษณ์: ผู้ตัดสินฟุตบอลรัฐของสหพันธ์ ฯ ของปีปัจจุบัน

C. ระดับอำนาจหน้าที่: ผู้ตัดสินในระดับเยาวชนทั้งหมดและเกมระดับสมัครเล่นของผู้ใหญ่ในดิวิชั่นรอง และผู้ช่วยผู้ตัดสินในเกมระดับสูงสุดผู้ใหญ่ และถ้วยสมัครเล่น

เกรด 5 - ผู้ตัดสินฟุตบอลรัฐของสหพันธ์ฟุตบอลสหรัฐอเมริกา

A. อายุขั้นต่ำ: 19 ปี

B. ตราสัญลักษณ์: ผู้ตัดสินฟุตบอลรัฐของสหพันธ์ ฯ ของปีปัจจุบัน

C. ระดับอำนาจหน้าที่: ผู้ตัดสินในระดับเยาวชนและผู้ใหญ่ทั้งหมดรวมถึงดิวิชั่นหนึ่ง และผู้ช่วยผู้ตัดสินในลีกอาชีพ และเกมฟุตบอลถ้วยระดับนานาชาติ

เกรด 4 - ผู้ตัดสินฟุตบอลแห่งชาติของสหพันธ์ฟุตบอลสหรัฐอเมริกา

A. อายุขั้นต่ำ: 23 ปี

B. ตราสัญลักษณ์: ผู้ตัดสินฟุตบอลแห่งชาติของสหพันธ์ ฯ ของปีปัจจุบัน

C. ระดับอำนาจหน้าที่: ผู้ตัดสินในทุกเกม ยกเว้นแมตซ์การแข่งขันอย่างเป็นทางการในระดับนานาชาติของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA) และผู้ช่วยผู้ตัดสินในแมตซ์ระดับนานาชาติ

เกรด 3 - ผู้ตัดสินฟุตบอลระดับเชี่ยวชาญของสหพันธ์ฟุตบอลสหรัฐอเมริกา

A. อายุขั้นต่ำ: 23 ปี

B. ตราสัญลักษณ์: ผู้ตัดสินระดับเชี่ยวชาญ และผู้ตัดสินฟุตบอลแห่งชาติของสหพันธ์ ฯ ของปีปัจจุบัน

C. ระดับอำนาจหน้าที่: ผู้ตัดสินในทุกเกม ยกเว้นแมตซ์การแข่งขันอย่างเป็นทางการในระดับนานาชาติของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA)

D. ต้องเป็นพลเมืองหรืออยู่อาศัยถาวรในสหรัฐอเมริกา

E. ได้รับการเชิญจากสหพันธ์ฟุตบอลสหรัฐอเมริกา

เกรด 2 - ผู้ช่วยผู้ตัดสินฟุตบอลนานาชาติของสหพันธ์ฟุตบอลสหรัฐอเมริกา

A. อายุขั้นต่ำ: 23 ปี

B. ตราสัญลักษณ์: ผู้ช่วยผู้ตัดสินฟุตบอลสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA) ของปีปัจจุบัน ในแมตช์ระดับนานาชาติ

C. ระดับอำนาจหน้าที่: ผู้ช่วยผู้ตัดสินในทุกเกม

D. ต้องเป็นพลเมืองสหรัฐอเมริกา

E. ได้รับการเสนอจากคณะกรรมการบริหารฟุตบอลสหรัฐอเมริกา และรับรองโดยสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA)

เกรด 1 – ผู้ตัดสินฟุตบอลนานาชาติของสหพันธ์ฟุตบอลสหรัฐอเมริกา

A. อายุขั้นต่ำ: 25 ปี

B. ตราสัญลักษณ์: ผู้ตัดสินฟุตบอลสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA) ของปีปัจจุบัน

C. ระดับอำนาจหน้าที่: ผู้ตัดสินในทุกเกม

D. ต้องเป็นพลเมืองสหรัฐอเมริกา

E. ได้รับการเสนอจากคณะกรรมการบริหารฟุตบอลสหรัฐอเมริกา และรับรองโดยสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA)

ตอนที่ 2 วิชาชีพและมาตรฐานวิชาชีพ

ความหมายของวิชาชีพ (Professional)

วิชาชีพมีที่มาจากคำว่า “วิชา” กับ “อาชีพ” เป็นวิชาชีพ “วิชาชีพ” ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Profession” หมายถึง งานที่ปฎิบัติว่าจะอุทิศตัวในงานนั้น ๆ โดยได้รับการอบรมสั่งสอนเป็นระยะเวลานานอย่างมีระบบระเบียบและมีจรรยาบรรณของวิชาชีพ (เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย, 2554)

คำว่า “วิชาชีพ” มีผู้ให้ความหมายไว้ต่าง ๆ กันดังต่อไปนี้

การกีฬาแห่งประเทศไทย (2544) ให้ความหมายของ “Profession” ในคำศัพท์กีฬาอล์ฟว่า หมายถึง การเล่นกอล์ฟหรือการปฏิบัติตนเป็นมืออาชีพ โดยใช้ความชำนาญหรือเสียหายารายได้รับจ้างเกี่ยวกับกีฬาอล์ฟ เป็นต้น

ธีรศักดิ์ อัครบวร (2542) กล่าวว่า วิชาชีพเป็นอาชีพที่ผู้ประกอบการต้องมีความรู้ความชำนาญที่ฝึกฝนมาโดยเฉพาะ ซึ่งมีข้อกำหนดคุณลักษณะบางประการที่ทำให้วิชาชีพต่างจากอาชีพทั่วไป

คลังปัญญาไทย (อ้างถึงใน เทพประสิทธิ์ กุศลวิชิตชัย, 2554)ให้ความหมาย “วิชาชีพ” หรือ Profession หมายถึง งานที่ตนได้ปฏิบัติงานว่าจะอุทิศตัวทำไปตลอดชีวิต เป็นงานที่ต้องได้รับการอบรมสั่งสอนมานาน เป็นงานที่มีขนบธรรมเนียมและจรรยาของหมู่คณะโดยเฉพาะได้รับค่าตอบแทนหรือค่าบริการ (Free) หรือค่ายกกรู มีใช้ค่าจ้าง (wage) และกล่าวถึงลักษณะสำคัญของการเป็นวิชาชีพ ได้แก่

1. มีองค์ความรู้เฉพาะของตน ผู้ประกอบวิชาชีพจะต้องเข้ารับการศึกษาศึกษาฝึกอบรมให้มีความรู้ในศาสตร์เฉพาะของวิชาชีพนั้น ๆ

2. มีความเป็นอิสระในการประกอบวิชาชีพ เป็นการประกอบวิชาชีพที่มีมาตรฐานการปฏิบัติการเฉพาะสำหรับวิชาชีพนั้น ๆ โดยมีองค์ความรู้เป็นพื้นฐาน บุคคลอื่นไม่สามารถจะมาสั่งสอนให้ปฏิบัติอย่างนั้นอย่างนี้ได้ นอกจากนี้การปกครองตนเองภายในวิชาชีพเดียวกันยังเป็นอิสระจากการควบคุมของคนนอกวิชาชีพ เช่น ถ้าสมาชิกคนใดกระทำความผิด การพิจารณาจะเริ่มจากคณะกรรมการขององค์กรวิชาชีพก่อน

3. มีกฎหมายรองรับการประกอบวิชาชีพ หมายถึง จะต้องมีการขึ้นทะเบียนเพื่อขออนุญาตประกอบวิชาชีพได้แก่ไปประกอบวิชาชีพ

4. มีจรรยาบรรณ ตราขึ้นเพื่อผู้ประกอบวิชาชีพดำรงตนหรือประพฤติตนอยู่ในความถูกต้องดีงามต่อผู้รับบริการ ต่อเพื่อนผู้ร่วมวิชาชีพ ต่อตนเอง และต่อสังคม

5. มีสำนึกที่จะให้บริการ เมื่อถูกเรียกร้องการบริการจะต้องเต็มใจที่จะให้บริการแก่ผู้มารับบริการได้เสมอ บางครั้งอาจจะต้องสละความสุขส่วนตัว มีความภาคภูมิใจในวิชาชีพของตน

และอ้างถึง ศาสตราจารย์ปริดี เกษมทรัพย์ ปรมาจารย์ด้านกฎหมายท่านหนึ่งในสังคมไทยได้ให้อธิบายไว้ว่า การเป็นวิชาชีพนั้นต้องประกอบด้วยลักษณะอย่างน้อย 3 ลักษณะด้วยกัน ได้แก่

1. เป็นอาชีพที่เป็นการงานที่อุทิศตนทำไปตลอดชีวิต
2. การงานที่ทำนั้นต้องได้รับการสั่งสอนอบรมเป็นวิชาชีพชั้นสูงในลักษณะอบรมหลายปี
3. ผู้ทำงานประเภทนั้นจะต้องมีชุมชนหรือหมู่คณะที่มีขนบธรรมเนียมประเพณีสำนึกในจรรยาบรรณ เกียรติยศ และศักดิ์ศรี ตลอดจนมีองค์กรและกระบวนการเพื่อสอดส่องพิทักษ์รักษาขนบธรรมเนียมศักดิ์ศรีนั้นด้วย

ลักษณะของงานอาชีพ

ลักษณะของงานอาชีพคือลักษณะที่เป็นรูปแบบเฉพาะในการปฏิบัติงาน ปัจจุบันจะเห็นว่า บริษัทที่ประกอบธุรกิจการท่องเที่ยวได้ประกาศรับสมัครผู้ที่จะมาทำหน้าที่นั้นหนาแน่นการให้กับกลุ่มนักท่องเที่ยว แสดงว่าบัณฑิตหรือมหบัณฑิตในสาขาวิชาพลศึกษา และ/หรือนันทนาการได้

เข้ามาประกอบอาชีพผู้นำนั้นหนาแน่นมากขึ้น เมื่อมีกลุ่มผู้มีอาชีพเดียวกันมากขึ้น ความเป็นป็นวิชาชีพก็ตามมา ไวลเลนสกี (Wilensky, 1964 อ้างถึงใน เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย, 2554) ได้กล่าวว่า ลักษณะของงานอาชีพนั้นจะประกอบไปด้วย

1. การปฏิบัติงานต้องใช้เทคนิคเฉพาะ มีความรู้ทางวิชาการรองรับ เช่น คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ เคมี สรีรวิทยา และจิตวิทยาสังคม มีระบบการฝึกฝนการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาระดับความสามารถของบุคคล

2. การปฏิบัติงานครอบคลุมไปถึงการถ่ายทอดความรู้ทางด้านทักษะด้วย

3. การปฏิบัติงานดำเนินไปด้วยกลุ่มสมาชิกซึ่งมีระบบอาวุโส การมีอำนาจเปลี่ยนแปลงไปตามลำดับขั้นของอาวุโส มีการรับรองสถานภาพในงาน ค่าตอบแทนการทำงาน และอื่น ๆ

4. วัตถุประสงค์ กฎ ระเบียบ และมาตรฐาน อยู่ภายใต้บัญญัติจรรยาแห่งวิชาชีพ มีสมาคมเป็นผู้รับผิดชอบสมาชิกทั้งหมดทั้งในด้านกฎหมายคุ้มครองสมาชิก ค่าตอบแทนการทำงาน และอื่น ๆ

จากนิยามความหมายของวิชาชีพ พอสรุปได้ว่า วิชาชีพ หมายถึง ลักษณะของงานหรืออาชีพที่ผู้ประกอบกรต้องมีความรู้ความสามารถที่ฝึกฝนมาโดยเฉพาะ จึงจะทำให้เกิดความชำนาญในวิชาชีพ

ลักษณะของความเป็นวิชาชีพ (Characteristics of a profession)

โคลบ์, รูบิน และแมคอินไทร์ (Kolb, Rubin and McIntyre, 1979) ได้รวบรวมลักษณะของความเป็นวิชาชีพไว้ดังนี้

1. การตัดสินใจในทางวิชาชีพมีพื้นฐานอยู่บนหลักการ ทฤษฎี และข้อตกลงร่วมกันในวิชาชีพ

2. ใช้ความรู้เฉพาะสาขา มิใช่ความรู้ทั่วไป

3. มีความสัมพันธ์กับผู้รับบริการ โดยมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน

4. สมาชิกภาพได้มาด้วยความสามารถเชิงสมรรถนะ มิใช่ด้วยอำนาจหรือการแข่งขัน

5. การตัดสินใจทางวิชาชีพส่วนหนึ่งเป็นของผู้รับบริการ และอีกส่วนหนึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ ซึ่งตัดสินใจได้อย่างอิสระตามหลักวิชาการ

6. ผู้ประกอบวิชาชีพจะต้องยอมรับอำนาจของกลุ่มสมาชิก ในการควบคุมความประพฤติของตน

7. ต้องมีจรรยาบรรณวิชาชีพ เพื่อปกป้องผู้รับบริการประกอบวิชาชีพ ผู้ประกอบวิชาชีพต้องทำงานอย่างมีสำนึกในความรับผิดชอบ ยอมรับบรรทัดฐานและมาตรฐานของอาชีพนั้น มีความเป็นสมาชิกภาพ และได้รับการรับรองจากกลุ่ม

ในด้านการศึกษาเพื่อความเป็นวิชาชีพ มีพื้นฐานจากความสนใจที่แตกต่างกันของสมาชิกในสมาคมวิชาชีพ จึงมีการศึกษาแตกต่างกันไปตามสาขาย่อย ๆ และตามความเฉพาะของปัญหาที่เกิดขึ้น และเพื่อคุณภาพของการบริการจึงเกิดการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของผู้ประกอบวิชาชีพว่า ควรได้รับการศึกษาในระดับสูงอย่างน้อยจะต้องศึกษาในระดับอุดมศึกษา (Moore, 1970 อ้างถึงใน เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย, 2554)

สิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งในความเป็นวิชาชีพก็คือ การมีวินัยของสมาชิกในสมาคมวิชาชีพ ซึ่งพอนัส หันนาคิน (2526) ได้กล่าวว่า วินัยช่วยเสริมสร้างให้ผู้ปฏิบัติตามเกิดความรู้สึกลำบากและความเคียดขื่นที่ประพฤติปฏิบัติตนไปในทางที่ผิดงามเป็นมาตรฐานระหว่างความประพฤติของกลุ่มบุคคล ผู้ปฏิบัติงานในองค์กร ช่วยเตรียมตัวบุคลากร สำหรับการดำเนินชีวิตในอนาคตจะได้ใช้สิทธิ เสรีภาพ และความรับผิดชอบอย่างถูกต้องช่วยสร้างและรักษาไว้ซึ่งสภาพการณ์อันจำเป็นต่อความเจริญก้าวหน้าขององค์กร หากขาดระเบียบวินัยการดำเนินงานขององค์กร จะเต็มไปด้วยอุปสรรค

คุณลักษณะของวิชาชีพในระบบเศรษฐกิจ

คุณลักษณะของวิชาชีพในระบบเศรษฐกิจในปัจจุบัน ได้แบ่งอาชีพออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ (1) ระดับแรงงานหรือกรรมกร (labor) (2) ระดับแรงงานกึ่งฝีมือ (semi labor) (3) ระดับช่างฝีมือ (technician) และ (4) ระดับวิชาชีพหรือวิชาชีพชั้นสูง (profession)

ระดับอาชีพทั้ง 4 ระดับนั้นอาจจำแนกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ กลุ่มที่ 1 เป็นระดับการประกอบอาชีพที่ประกอบด้วยระดับ 1-3 จัดเป็นอาชีพที่ต้องอาศัยกำลังกายหรือแรงงานเป็นสำคัญ และกลุ่มที่ 2 เป็นระดับที่ 4 เป็นระดับอาชีพที่ใช้กำลังความคิดกำลังสมองเป็นสำคัญ และเป็นอาชีพที่ได้รับการยกย่องจากสังคมว่าเป็นวิชาชีพที่ทำให้ผู้ประกอบอาชีพอยู่ในฐานะที่ได้รับเกียรติเป็นพิเศษในสังคม (วิจิตร ศรีสอาน, 2535 อ้างถึงใน เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย, 2554)

อุทัย ธรรมเตโช (2531 อ้างถึงใน เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย, 2554) ได้กล่าวถึงลักษณะของวิชาชีพไว้ดังนี้

1. ให้บริการสังคมไม่ซ้ำซ้อนกับการบริการวิชาชีพอื่น เช่น ผลิตแพทย์ไปเป็นแพทย์ และผลิตครูออกไปสอนคน เป็นต้น

2. มีระยะเวลาในการศึกษาแก่สมาชิกเป็นระบบเวลาพอสมควร อย่างน้อยปริญญาตรี
3. มีเสรีภาพในการใช้วิชาชีพ (Professional autonomy) เช่น แพทย์มีเสรีภาพเต็มที่ในการวินิจฉัยโรค ไม่มีใครก้าวท้าวได้ แม้แต่แพทย์ด้วยกันเอง ครูก็มีเสรีภาพในการสอน ในการที่จะถ่ายทอดความรู้ตามลักษณะวิชาชีพครูที่ได้เรียนมา
4. มีจรรยาบรรณวิชาชีพ (Professional ethics) สำหรับยึดเหนี่ยวจิตใจให้คนในอาชีพ ปฏิบัติได้เหมาะสม เช่น ระเบียบประเพณีว่าด้วยจรรยาบรรณมารยาทและวินัยของครู เป็นต้น
5. มีสมาคมวิชาชีพ (Professional association) สำหรับเป็นศูนย์กลางเผยแพร่วิชาการของวิชาชีพ เป็นศูนย์กลางสัมพันธ์สำหรับคนในอาชีพเดียวกัน และเป็นศูนย์กลางสำหรับยกมาตรฐานวิชาชีพให้สูงขึ้น เช่น ครูสภา และแพทย์สภา เป็นต้น

นอกจากนี้ ซีรคัคคี อัครบวร (2542) ได้อธิบายลักษณะวิชาชีพชั้นสูงไว้ 6 ประการ ดังนี้

1. วิชาชีพชั้นสูงจะต้องบริการให้แก่สังคมที่มีลักษณะเฉพาะเจาะจงและจำเป็น (Social service) แต่ละวิชาชีพต่างก็มีบริการให้แก่สังคมเป็นการเฉพาะ บริการวิชาชีพนี้อาจจะมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด เช่น บริการของแพทย์กับพยาบาล หรือวิศวกรกับสถาปนิก แต่ทุกฝ่ายก็มีขอบเขตบริการของตนเองที่ชัดเจนแยกออกจากกันได้ วิชาชีพชั้นสูงเน้นการบริการต่อสังคมมากกว่าการหาประโยชน์จากผู้รับบริการ
2. สมาชิกของวิชาชีพชั้นสูงจะต้องใช้วิธีการแห่งปัญญาในการให้บริการ (Intellectual method) การวินิจฉัยตัดสินใจในการปฏิบัติต่อผู้รับบริการของวิชาชีพนั้น จะต้องอาศัยความรู้ ความคิด และสติปัญญาเป็นพื้นฐานสำคัญ มากกว่าการใช้ทักษะและความชำนาญการแต่เพียงด้านเดียว จึงเป็นกิจกรรมที่ต้องอาศัยความรู้ ความคิด หลักการและทฤษฎีมาประกอบกัน วิธีการอย่างนี้เรียกว่า วิธีการแห่งปัญญา
3. สมาชิกของวิชาชีพชั้นสูงจะต้องได้รับการศึกษาอบรมให้มีความรู้กว้างขวางลึกซึ้งโดยใช้ระยะเวลายาวนานพอสมควร (Long period of training) การที่จะต้องใช้อุปกรณ์แห่งปัญญาในการให้บริการ ผู้ให้บริการต้องได้รับการศึกษาในสาขาวิชาชีพนั้น ๆ ไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี และมักใช้เวลาศึกษามากกว่า 4 ปี หลังจากมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งนี้เพื่อให้หลักประกันแก่ผู้รับบริการว่า ผู้ให้บริการสามารถให้บริการที่มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพได้ เพราะมีการศึกษาอบรมมากพอ
4. สมาชิกของวิชาชีพชั้นสูงจะต้องมีเสรีภาพในการใช้วิชาชีพนั้น ๆ ตามมาตรฐานของวิชาชีพ (Professional autonomy) การวินิจฉัยในการให้บริการของวิชาชีพแต่ละวิชาชีพนั้น สมาชิกของวิชาชีพนั้น ๆ ควรจะมีเสรีภาพในการให้บริการโดยปราศจากการแทรกแซงจากบุคคลภายนอก

การใช้เสรีภาพทางวิชาชีพเป็นความรับผิดชอบสำคัญเมื่อผู้ที่เป็นสมาชิกของวิชาชีพได้รับการศึกษาอบรมมาแล้ว ก็เป็นธรรมดาที่จะสามารถวินิจฉัยเพื่อให้บริการได้ถูกต้องตามคำฟัง ความเป็นอิสระในการให้บริการเป็นลักษณะที่จำเป็นที่ทุกวิชาต้องมี แต่จะมีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับกรอบยอมรับของสังคมและผู้รับบริการเป็นสำคัญ

5. วิชาชีพชั้นสูงจะต้องมีจรรยาบรรณ (professional ethics) จรรยาบรรณ การศึกษา และเป็นแนวทางของการปฏิบัติวิชาชีพ ผู้ที่ละเมิดจรรยาบรรณจะต้องได้รับการลงโทษ ในกรณีร้ายแรงอาจถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพได้ ในทุกสังคมจะมีกฎหมายควบคุมการประกอบวิชาชีพ ประเทศไทยก็มีกฎหมายคุ้มครองการประกอบวิชาชีพอยู่หลายวิชาชีพ โดยเฉพาะวิชาชีพหลัก ๆ ซึ่งให้บริการอันอาจจะมีผลกระทบต่อสวัสดิการ สวัสดิภาพ และความมั่นคงปลอดภัยของสังคม ผู้ที่ปฏิบัติวิชาชีพจะต้องได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพจึงจะกระทำได้ เช่น วิชาชีพเวชกรรม การแพทย์ วิศวกรรม หรือสถาปัตยกรรม เป็นต้น

6. วิชาชีพชั้นสูงจะต้องมีสถาบันวิชาชีพเป็นแหล่งกลางในการสร้างสรรค์จรรยาบรรณมาตรฐานของวิชาชีพ (Professional institution) สถาบันหรือองค์กรวิชาชีพเป็นแหล่งกลางในการเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกของวิชาชีพ สถาบันวิชาชีพมี 2 ลักษณะ คือ ลักษณะที่ 1 เป็นสถาบันควบคุมและพัฒนามาตรฐานและการปฏิบัติวิชาชีพ เช่น แพทยสภา หรือเนติบัณฑิตยสภา ลักษณะที่ 2 เป็นสมาคมวิชาชีพ เพื่อเป็นแหล่งส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก และเสริมสร้างความแข็งแกร่งและความก้าวหน้าของวิชาชีพ เช่น แพทยสมาคม หรือสมาคมการจัดการธุรกิจแห่งประเทศไทย เป็นต้น

มาตรฐานวิชาชีพ

มาตรฐานวิชาชีพ หมายถึง หลักเกณฑ์ ข้อกำหนดที่ใช้เป็นแนวทางปฏิบัติในวิชาชีพนั้น เช่น มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษากำหนดไว้ 3 ด้าน คือ

1. มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพครู ประกอบด้วยมาตรฐาน 2 ส่วน ได้แก่

มาตรฐานความรู้ หมายถึง ข้อกำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพครู มีคุณวุฒิทางการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางการศึกษา หรือเทียบเท่า หรือคุณวุฒิอื่นที่คุรุสภารับรอง โดยต้องมีความรู้และสมรรถนะมาตรฐานในเรื่องต่อไปนี้

- ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู
- การพัฒนาหลักสูตร
- การจัดการความรู้
- จิตวิทยาสำหรับครู

- การวัดและประเมินผลทางการศึกษา
- การบริหารจัดการในห้องเรียน
- การวิจัยทางการศึกษา
- นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศการศึกษา
- ความเป็นครู

มาตรฐานประสบการณ์วิชาชีพ ผู้ประกอบวิชาชีพครูจะต้องผ่านการฝึกทักษะและสมรรถนะของวิชาชีพครูในด้านการปฏิบัติการสอน รวมทั้งทักษะและสมรรถนะด้านการสอนสาขาวิชาเฉพาะในสถานศึกษาตามหลักสูตรปริญญาทางการศึกษาเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 1 ปี และผ่านเกณฑ์การประเมินปฏิบัติการสอนตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการคุรุสภา กำหนดดังนี้

- การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน
- การฝึกปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ

2. มาตรฐานการปฏิบัติงาน มีความหมายครอบคลุมมาตรฐานย่อย ๆ ของการปฏิบัติงาน 12 ประการด้วยกัน คือ

- ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ
- ตัดสินใจปฏิบัติการต่าง ๆ โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดแก่ผู้เรียน
- มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ
- พัฒนาแผนการสอนให้สามารถปฏิบัติได้เกิดผลจริง
- พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ
- จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นผลลัพท์ที่เกิดแก่ผู้เรียน
- รายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ได้อย่างมีระบบ
- ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีกับผู้เรียน
- ร่วมมือกับผู้อื่นในสถานศึกษาอย่างสร้างสรรค์
- ร่วมมือกับผู้อื่นในชุมชนอย่างสร้างสรรค์
- แสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา
- สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในทุกสถานการณ์

3. มาตรฐานการปฏิบัติตน หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับความประพฤติของผู้ปฏิบัติวิชาชีพ จะต้องประพฤติปฏิบัติตามจรรยาบรรณของมาตรฐานวิชาชีพครู 5 ประการดังต่อไปนี้

- จรรยาบรรณต่อตนเอง
- จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ

- จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ
- จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ
- จรรยาบรรณต่อสังคม

“มาตรฐานวิชาชีพ” จึงหมายถึง จุดมุ่งหมายหลักที่จะสร้างแนวทางปฏิบัติ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ เพื่อให้เกิดความมั่นใจในวิชาชีพของผู้ปฏิบัติ เพื่อให้การปฏิบัติงานอาชีพมีคุณภาพสูงสุด โดยความหมายดังกล่าว วิชาชีพใด ๆ ย่อมให้บริการแก่สาธารณชน หรือองค์กรต่าง ๆ โดยต้องอาศัยความรู้ ความชำนาญเฉพาะ โดยมีมาตรฐานในการประกอบอาชีพที่ผู้ประกอบวิชาชีพจะต้องได้รับการฝึกอบรมทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างเพียงพอก่อนที่จะประกอบอาชีพ (เมธี ปิณฑานนท์, 2551 อ้างถึงใน เทพประสิทธิ์ กลุขวิชัย, 2554)

พระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานวิชาชีพในประเทศไทย

พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2546

พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2546 เกิดขึ้นจากวัตถุประสงค์ที่ต้องการพัฒนาบุคลากรในวิชาชีพทางการศึกษา (พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2546, 2546) ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ที่กำหนดแนวทางในการดำเนินงานการกำกับดูแลรักษาและพัฒนาวิชาชีพทางการศึกษา เพื่อให้บุคลากรทางการศึกษาได้รับการยอมรับและมีการพัฒนาความสามารถด้านต่าง ๆ ให้เป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพ อันเนื่องมาจากบุคลากรทางการศึกษาเหล่านี้ เป็นผู้ผลิตและพัฒนาเยาวชนของชาติให้มีคุณภาพ เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ (วรรณภา คนกล้า, 2552) จึงมีการกำหนดให้มีองค์กรวิชาชีพขึ้นเพื่อทำหน้าที่ในการกำกับดูแล กำหนดกฎและเกณฑ์มาตรฐานให้กับผู้ที่อยู่ในวิชาชีพตามพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2546 เพื่อใช้เป็นกฎหมายในการควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาวิชาชีพ ในการออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ การควบคุมให้สมาชิกสภาวิชาชีพมีการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรฐานวิชาชีพ และให้อยู่ภายใต้จรรยาบรรณของวิชาชีพ ซึ่งตามกฎหมายฉบับนี้ กำหนดให้วิชาชีพทางการศึกษาเป็นวิชาชีพควบคุม ซึ่งการกำหนดให้วิชาชีพทางการศึกษาเป็นวิชาชีพควบคุมจะเป็นหลักประกัน และคุ้มครองให้ผู้ที่มารับบริการทางการศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับบริการทางการศึกษาอย่างมีคุณภาพ รวมทั้งเป็นการพัฒนาและยกระดับมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษาให้สูงขึ้นและเป็นที่ยอมรับจากสังคมอย่างกว้างขวาง นอกจากนี้วิชาชีพควบคุมนั้นจะได้รับการยกย่องว่าเป็นวิชาชีพชั้นสูง ผู้ที่อยู่ในวิชาชีพต้องมีความรับผิดชอบที่สูงตามไปด้วย เพราะการให้บริการของผู้ที่อยู่ในวิชาชีพควบคุมนี้ ถือว่า

ส่งผลกระทบต่อสังคมส่วนใหญ่ เพื่อให้เกิดความมั่นใจต่อผู้รับบริการ และสาธารณชน ผู้ที่อยู่ในวิชาชีพควบคุมต้องประกอบอาชีพด้วยวิธีการทางปัญญา มีการศึกษาและได้รับการอบรมมาอย่างพอเพียง มีอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรฐานวิชาชีพ มีจรรยาบรรณวิชาชีพ ที่อยู่ภายใต้การควบคุมของสภาวิชาชีพ วิชาชีพทางการศึกษาที่ถือว่าเป็นวิชาชีพควบคุมนี้ ประกอบด้วย (พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2546, 2546)

1. วิชาชีพครู
2. วิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา
3. วิชาชีพผู้บริหารการศึกษา
4. วิชาชีพควบคุมอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

โดยผู้ที่อยู่ในวิชาชีพทางการศึกษาอันได้แก่ ครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอื่นๆ ตามที่กระทรวงกำหนดไว้ในข้างต้นนั้น จะได้รับการดูแลและควบคุมการปฏิบัติหน้าที่โดย ครุสภา ซึ่งเป็นองค์กรวิชาชีพ ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพทางการศึกษานี้ และพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดให้ ครุสภา ทำหน้าที่ในการเพิกถอน หรือ ออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพให้แก่ผู้ประกอบวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา บุคลากรทางการศึกษาอื่น และบุคคลที่ประสงค์จะประกอบวิชาชีพในสาขานี้ ทั้งนี้ครุสภาได้ออกข้อบังคับครุสภาว่าด้วยใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ พ.ศ.2547 ไว้ว่า กำหนดให้ผู้ที่อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติฉบับนี้ มีระยะเวลาในการขอขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพภายใน 120 วัน นับตั้งแต่วันที่ข้อบังคับของครุสภาประกาศในราชกิจจานุเบกษา คือตั้งแต่วันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2547 ไปจนถึงถึงวันที่ 7 เมษายน พ.ศ.2548 โดยมีกฎกระทรวงเป็นข้อกำหนดกฎหมายให้ยึดถือปฏิบัติ ซึ่งข้อกำหนดเบื้องต้นของผู้ที่จะเข้ามาอยู่ในวิชาชีพทางการศึกษาใน 4 สาขาข้างต้นนั้น ต้องประกอบวิชาชีพภายใต้ข้อบังคับและเงื่อนไขของครุสภา ดังนี้

1. ต้องได้รับใบอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพโดยยื่นขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพตามที่ครุสภากำหนด ผู้ที่ไม่ได้รับอนุญาตหรือสถานศึกษาที่รับผู้ที่ไม่ได้รับใบอนุญาตเข้าประกอบวิชาชีพควบคุมในสถานศึกษาจะได้รับโทษตามกฎหมาย

2. ต้องประพฤติตนตามมาตรฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพรวมทั้งต้องพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อดำรงไว้ซึ่งความรู้ความสามารถ และความชำนาญการตามระดับ คุณภาพของมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพ

3. บุคคลผู้ได้รับความเสียหายจากการประพฤติผิดจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพมีสิทธิกล่าวหา หรือกรรมการครุสภา กรรมการมาตรฐานวิชาชีพ และบุคคลอื่นมีสิทธิกล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพที่ประพฤติผิดจรรยาบรรณได้

4. เมื่อถูกกล่าวหาหรือกล่าวโทษ คณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพจะเป็นผู้วินิจฉัย ซึ่งขาด จะให้ยกข้อกล่าวหา หรือกล่าวโทษ ตักเตือน ภาคทัณฑ์ พักใช้ใบอนุญาต หรือเพิกถอนใบอนุญาต ประกอบวิชาชีพ และผู้ถูกพักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาตไม่สามารถประกอบวิชาชีพต่อไปได้

ซึ่งใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษา เป็นหลักฐานการอนุญาตให้ผู้ประกอบวิชาชีพควบคุมตามมาตรา 43 ของพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 ครูสภาผู้ทำหน้าที่กำกับดูแลผู้ที่อยู่ในวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษาได้ออกข้อบังคับครูสภาว่าด้วยใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ให้ผู้ที่ประสงค์จะประกอบวิชาชีพในสาขานี้ ต้องเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติเพื่อการขอรับใบอนุญาตตามมาตรา 44 ดังนี้

1. มีอายุไม่ต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์
2. มีวุฒิปริญญาทางการศึกษาหรือเทียบเท่า
3. ผ่านการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาตามหลักสูตรปริญญาทางการศึกษา เป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี และผ่านเกณฑ์การประเมินปฏิบัติการสอน
4. ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
5. ไม่เป็นคนไร้ความสามารถ
6. ไม่เคยต้องโทษจำคุกในคดีที่ครูสภาเห็นว่าอาจนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ

ซึ่งผู้ที่ต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษานี้ ได้แก่ ผู้ที่ต้องปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ในสถานศึกษาทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2546 ได้แก่

1. บุคคลที่เป็นครูอยู่ก่อนพระราชบัญญัตินี้บังคับใช้ คือก่อนวันที่ 12 มิถุนายน พ.ศ.2546 และเป็นสมาชิกครูสภา มีสิทธิได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูฯ โดยไม่ต้องทำการตรวจสอบคุณสมบัติ ซึ่งต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 3 ปีภายหลังการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ คือภายในวันที่ 11 มิถุนายน พ.ศ.2549

2. บุคคลที่เป็นครูอยู่ก่อนพระราชบัญญัตินี้ บังคับใช้ และมีได้เป็นสมาชิกครูสภาหรือเป็นครูภายหลังจากพระราชบัญญัตินี้ บังคับใช้ คือหลังวันที่ 12 มิถุนายน พ.ศ.2546 สามารถขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูฯ ได้ แต่ต้องผ่านการตรวจสอบคุณสมบัติก่อน

3. ผู้สำเร็จปริญญาทางการศึกษาหลักสูตร 4 ปี หรือปริญญาอื่น ๆ ที่ คณะกรรมการข้าราชการครู (ก.ค.) ได้กำหนดให้เป็นวุฒิในการสอบบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการครูก่อนกฎหมายนี้ เช่น วิทยาศาสตร์บัณฑิต อักษรศาสตรบัณฑิต มีสิทธิขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูนี้ได้ และ

ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 3 ปี ภายหลังการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ คือระหว่างวันที่ 12 มิถุนายน พ.ศ.2546 ถึงวันที่ 11 มิถุนายน พ.ศ.2549

4. ผู้สำเร็จปริญญาทางการศึกษาหลักสูตร 5 ปี สามารถขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูได้ภายหลัง 3 ปี ที่พระราชบัญญัตินี้ บังคับใช้ คือ ตั้งแต่วันที่ 12 มิถุนายน พ.ศ.2549 เป็นต้นไป

5. ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอื่น สามารถขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษาตามตำแหน่งที่ปฏิบัติ

6. ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพฯ นี้ จะต้องทำการต่ออายุทุก ๆ 5 ปี และต้องเสียค่าธรรมเนียมในการต่อใบอนุญาตประกอบวิชาชีพฯ ครั้งละ 200 บาท

นอกจากนี้ บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 มาตรา 45 ได้ระบุว่า ผู้ขอรับใบอนุญาต ขอต่ออายุใบอนุญาต และผู้ประสงค์ขอขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตฯ ให้ยื่นคำขอต่อคุรุสภาตามแบบที่กำหนด พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. ครูซึ่งเป็นสมาชิกคุรุสภาตามพระราชบัญญัติครู พ.ศ. 2488 อยู่แล้ว ก่อนที่พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 ใช้บังคับให้ยื่นคำขอตามแบบที่กำหนด พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

(1) สำเนาทะเบียนบ้าน หรือสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือสำเนาบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ

(2) สำเนาบัตรสมาชิกคุรุสภาหรือหนังสือรับรองการเป็นสมาชิกคุรุสภาตามพระราชบัญญัติครู พ.ศ. 2488 หรือหลักฐานอื่นที่ใช้แทนกันได้

(3) รูปถ่ายหน้าตรงครึ่งตัว ไม่สวมแว่นตา ค่า ขนาด 1 นิ้ว ซึ่งถ่ายไว้ไม่เกินหกเดือน จำนวน 2 รูป

2. ครู ซึ่งลาออก หรือเกษียณอายุราชการ หรือพ้นจากหน้าที่ครูตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติสภาครู และบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2546 ใช้บังคับ ผู้ใดประสงค์ขอขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตให้ยื่นคำขอตามแบบที่กำหนดพร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานตาม (1)

3. ครู ซึ่งได้รับการบรรจุแต่งตั้งให้ทำการสอนอยู่ในวันที่พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 มีผลใช้บังคับ ที่มีวุฒิปริญญาทางการศึกษา หรือปริญญาอื่นที่ ก.ค. กำหนดให้เป็นคุณวุฒิที่ใช้ในการบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการครูก่อนวันที่พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2546 ใช้บังคับ ให้ยื่นคำขอตามแบบที่กำหนดพร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานตามข้อ 1 ยกเว้น (2)

4. ครูอัตราจ้างตามสัญญาจ้างที่มีวุฒิปริญญาทางการศึกษา หรือปริญญาอื่นที่ ก.ค. กำหนดให้เป็นคุณวุฒิที่ใช้ในการบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการครูก่อนวันที่พระราชบัญญัติสภา

ครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 ใช้บังคับให้ยื่นคำขอตามแบบที่กำหนด พร้อมด้วยเอกสาร และหลักฐานตาม ข้อ 1 ยกเว้น (2)

5. ผู้มีวุฒิปริญญาทางการศึกษาหรือปริญญาอื่นที่ ก.ค. กำหนดให้เป็นคุณวุฒิที่ใช้ในการบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการครูก่อนวันที่พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 ใช้บังคับ ผู้ใดประสงค์ขอขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อคุรุสภาตามแบบที่กำหนด พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

5.1 สำเนาทะเบียนบ้าน หรือสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือสำเนาบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ

5.2 หลักฐานแสดงวุฒิการศึกษา

5.3 รูปถ่ายหน้าตรงครึ่งตัว ไม่สวมแว่นตาดำ ขนาด 1 นิ้ว ซึ่งถ่ายไว้ไม่เกินหกเดือน จำนวน 2 รูป ทั้งนี้ให้ยื่นภายในเวลาไม่เกิน 3 ปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2546 ใช้บังคับ

6. ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอื่น ซึ่งปฏิบัติงานในตำแหน่งดังกล่าวอยู่ก่อนพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2546 ใช้บังคับ ให้ยื่นขอขึ้นทะเบียน รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู และยื่นคำขอขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา หรือบุคลากรทางการศึกษาอื่น แล้วแต่กรณีตามแบบที่กำหนด พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานข้อ 5

7. ผู้ดำรงตำแหน่งศึกษานิเทศก์อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 ใช้บังคับ ให้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู และยื่นคำขอขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามแบบที่กำหนด พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานตามข้อ 5

8. ให้วุฒิปริญญาทางการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาทางการศึกษา ที่สถาบันการศึกษาเปิดการสอนอยู่ ในวันที่พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2546 มีผลใช้บังคับเป็นคุณวุฒิที่ใช้ในการขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู

โดยในการยื่นคำขอรับ ใบอนุญาตฯ นั้น ผู้ยื่นคำขอต้องชำระเงินค่าขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตจำนวน 500 บาท ตามประกาศของรัฐมนตรี และให้ผู้ที่มิคุณสมบัติยื่นคำขอภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ และในระหว่างที่ยังไม่ได้ยื่นคำขอให้มิสิทธิประกอบวิชาชีพเสมือนเป็นผู้ได้รับใบอนุญาต รวมทั้งในระหว่างดำเนินการออกใบอนุญาตก็ให้มีสิทธิประกอบวิชาชีพเสมือนเป็นผู้ได้รับใบอนุญาต

ซึ่งนอกจากเรื่องที่เกี่ยวข้องกับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนด ดังข้างต้นนั้น ในมาตรา 49 ตามพระราชบัญญัตินี้ ยังได้กำหนดให้ผู้ที่อยู่ในวิชาชีพทางการศึกษาทั้ง 4 สาขา ต้องเป็นผู้ที่มีมาตรฐานวิชาชีพใน 3 ด้าน อันประกอบด้วย

1. มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ หมายถึงข้อกำหนดสำหรับผู้ที่เข้ามาประกอบวิชาชีพจะต้องมีความรู้และมีประสบการณ์วิชาชีพเพียงพอที่จะประกอบวิชาชีพจึงจะสามารถขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเพื่อใช้เป็นหลักฐานแสดงว่าเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์พร้อมที่จะประกอบวิชาชีพทางการศึกษาได้

2. มาตรฐานการปฏิบัติงาน หมายถึงข้อกำหนดเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในวิชาชีพ ให้เกิดผลเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดพร้อมกับการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดความชำนาญในการประกอบวิชาชีพทั้งความชำนาญเฉพาะด้านและความชำนาญตามระดับคุณภาพของมาตรฐานการปฏิบัติงานหรืออย่างน้อยจะต้องมีการพัฒนาตามเกณฑ์ที่กำหนดว่ามีความรู้ความสามารถและความชำนาญเพียงพอที่จะดำรงสถานภาพของการเป็นผู้ประกอบวิชาชีพต่อไปได้หรือไม่ นั่นก็คือการกำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพจะต้องต่อใบอนุญาตทุก ๆ 5 ปี

3. มาตรฐานการปฏิบัติตน หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับการประพฤติตนของ ผู้ประกอบวิชาชีพโดยมีจรรยาบรรณของวิชาชีพเป็นแนวทางและข้อพึงระวังในการประพฤติปฏิบัติเพื่อดำรงไว้ซึ่งชื่อเสียงฐานะเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพตามแบบแผนพฤติกรรม ตามจรรยาบรรณของวิชาชีพที่คุรุสภาจะกำหนดเป็นข้อบังคับต่อไปหากผู้ประกอบวิชาชีพผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพทำให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่นจนได้รับการร้องเรียนถึงคุรุสภาแล้วผู้นั้นอาจถูกคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพวินิจฉัยชี้ขาดอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- 1) ยกข้อกล่าวหา
- 2) ตักเตือน
- 3) ภาคทัณฑ์
- 4) พักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกิน 5 ปี
- 5) เพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ

และนอกจากมาตรฐานวิชาชีพทั้ง 3 ด้านข้างต้น ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องเป็นผู้ที่มีจรรยาบรรณของวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามมาตรา 50 อันประกอบด้วย

1. จรรยาบรรณต่อตนเอง
2. จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ
3. จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ
4. จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ

5. จรรยาบรรณต่อสังคม

นอกจากเกณฑ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบุคลากรทางการศึกษาแล้ว พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษานี้ ได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับองค์กรที่เกี่ยวข้องในการกำกับดูแลผู้ที่อยู่ในวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษา ไว้ดังนี้

1. ครูสภา มีฐานะเป็นนิติบุคคล อยู่ในกำกับของกระทรวงศึกษาธิการ มีหน้าที่เกี่ยวกับบุคลากรทางการศึกษา ตามมาตรา 53 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ดังนี้

- 1.1 กำหนดมาตรฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพ
- 1.2 ควบคุมความประพฤติของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา
- 1.3 ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอประกอบวิชาชีพ
- 1.4 พักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต
- 1.5 สนับสนุนและพัฒนาวิชาชีพ
- 1.6 ยกย่อง และสดุดีเกียรติผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา
- 1.7 รับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรของสถาบันต่าง ๆ ตามมาตรฐานวิชาชีพ

- 1.8 รับรองความรู้ประสบการณ์ ในการประกอบวิชาชีพ
- 1.9 ส่งเสริมการศึกษาและการวิจัยเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพ
- 1.10 เป็นตัวแทนผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาของประเทศไทย
- 1.11 ออกข้อบังคับครูสภาว่าด้วย

ก) การกำหนดลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 13

ข) การออกใบอนุญาต อายุใบอนุญาต การพักใช้ใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาต และการรับรองความรู้ ประสบการณ์ทางวิชาชีพ

ค) หลักเกณฑ์และวิธีการในการขอรับใบอนุญาต

ง) คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาต

จ) จรรยาบรรณของวิชาชีพ และการประพฤติผิดจรรยาบรรณ

ฉ) มาตรฐานวิชาชีพ

ช) วิธีการสรรหา การเลือกตั้ง และการแต่งตั้งคณะกรรมการครูสภาและคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพ

ซ) องค์กรประกอบ หลักเกณฑ์ วิธีการคัดเลือกคณะกรรมการสรรหา

ฌ) หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาเลขาธิการครูสภา

ญ) การใด ๆ ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

1.12 ให้คำปรึกษาหรือเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายการพัฒนาวิชาชีพ

1.13 ให้คำแนะนำหรือเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพ หรือการออกกฎกระทรวง ระเบียบ

1.14 กำหนดให้มีคณะกรรมการเพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคุรุสภา

1.15 ดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของคุรุสภา

2. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษามีฐานะเป็นนิติบุคคล อยู่ในกำกับของกระทรวงศึกษาธิการเช่นเดียวกับคุรุสภา มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมสวัสดิการ สวัสดิภาพ และส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาของกระทรวง รวมทั้งบริหารจัดการองค์การต่างของคุรุสภา

ตอนที่ 3 เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย

ความเป็นมาและความหมายของเทคนิคเดลฟาย

เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย (Delphi technique) ถูกพัฒนาขึ้นในช่วงทศวรรษ 1950 โดย นอร์แมน ดาลกีและ โอลาฟ เฮลเมอร์ (Dalkey and Helmer, 1963) ซึ่งเป็นนักวิจัยของบริษัทแรนด์ (RAND Corporation) ประเทศสหรัฐอเมริกา เพื่อใช้ในการพยากรณ์ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ต่อมาเจมส์ กอร์ดอนและ โอลาฟ เฮลเมอร์ (Gordon and Helmer, 1964) ได้นำเสนอเอกสารทางวิชาการที่ชื่อว่า "Report on a Long Range Forecasting Study" ซึ่งเอกสารดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า เทคนิคเดลฟายสามารถนำมาใช้ศึกษาวิจัยอนาคตในด้านอื่นๆ ได้ นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาเทคนิคเดลฟายก็ได้มีการนำมาประยุกต์ใช้แทบทุกสาขาวิชา โดยโอลาฟ เฮลเมอร์ และนิโคลัส เรสเซอร์ (Olaf Helmer and Nicholas Rescher, n.d. อ้างถึงใน ประยูร ศรีประสาธน์, 2523) ได้นิยามเทคนิคเดลฟายว่า เป็นโครงการที่จัดทำอย่างละเอียดรอบคอบในการที่จะสอบถามบุคคล โดยใช้แบบสอบถาม เพื่อที่จะให้ได้ข้อมูลและความคิดเห็นกลับมา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งเน้นการรวบรวมการพิจารณาการตัดสินใจและสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในอนาคต ในส่วนที่เกี่ยวกับเวลา ปริมาณ หรือสภาพการณ์ที่ต้องการจะให้เป็น ซึ่งดิลก บุญเรืองรอด (2530) ก็ได้ให้ความหมายของเทคนิคเดลฟายไว้ว่า เป็นวิธีการนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาใช้ประโยชน์อย่างมีระบบแบบแผน หรือเป็นการซักถามการตัดสินใจของกลุ่ม เป็นเทคนิคของการรวบรวมข้อมูลที่เอาชนะจุดอ่อนของการตัดสินใจของผู้เชี่ยวชาญคนเดียวคนใดคนหนึ่ง หรือความคิดเห็น

ของกลุ่มที่มาประชุมกัน อีกทั้งธีรวุฒิ เอกะกุล (2549) กล่าวว่า เทคนิคเดลฟายเป็นการกระบวนการหนึ่งของการเก็บข้อมูลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่จัดกระจายกัน ให้สอดคล้องกันอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะนำไปตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง และชนิตา รัชภพเมือง (2551) ได้กล่าวไว้ว่า การวิจัยแบบเทคนิคเดลฟายเป็นเทคนิคการทำนายเหตุการณ์ หรือความเป็นไปได้ในอนาคตโดยอาศัยฉันทามติหรือ Consensus ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อสรุปอันน่าเชื่อถือในเรื่องใดเรื่องหนึ่งไม่ว่าจะเป็นข้อสรุปที่เป็นแนวคิดหรือเป็นการทำนายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นหรือความเป็นไปในอนาคต ข้อสรุปจากฉันทามติของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญนี้จะสามารถนำมาประกอบในการตัดสินใจด้านต่าง ๆ ได้ ทั้งในเชิงวิชาการและบริหาร

กระบวนการของเทคนิคเดลฟาย

ลินสโตน และ ทูรอพ (Linstone and Turoff, 1975) ได้สรุปกระบวนการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟายเป็น 4 ขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดคำถาม เป็นการกำหนดว่าผู้วิจัยต้องการคำตอบอะไรจากผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งคำตอบของคำถามนี้จะช่วยให้สามารถคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญได้เหมาะสม เมื่อได้คำถามแล้ว ผู้วิจัยควรพิจารณาว่าคำถามที่นั้นเหมาะที่จะนำเทคนิคเดลฟายมาใช้ในการศึกษาหรือไม่ โดย สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และกรรณิการ์ สุขเกษม (2547) ได้ให้ข้อพิจารณาดังต่อไปนี้

1.1 เมื่อข้อมูลในอดีตและปัจจุบันไม่แม่นยำพอหรือไม่มีให้ใช้ศึกษา

1.2 ปัญหาที่ไม่สามารถวิเคราะห์เชิงปริมาณได้อย่างแม่นยำและต้องใช้ประโยชน์

จากการตัดสินใจเชิงจิตวิสัย (Subjective judgments) เป็นหลัก

1.3 บุคคลที่เข้ามาเป็นผู้เชี่ยวชาญศึกษาปัญหาที่กว้างและซับซ้อน มีประสบการณ์หรือความชำนาญที่หลากหลายและต้องไม่สื่อสารกัน

1.4 ต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญจำนวนมากที่ไม่สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นแบบเผชิญหน้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.5 เป็นเรื่องที่ต้องใช้เวลาและค่าใช้จ่ายในการประชุมผู้เชี่ยวชาญมาก จนไม่สามารถทำได้หากไม่ใช่เทคนิคเดลฟาย

1.6 ประสิทธิภาพของการประชุมจะเพิ่มขึ้น หากใช้กระบวนการสื่อสารกลุ่มที่ไม่มี การพบปะกันมาเสริม

1.7 ปัญหาความขัดแย้งระหว่างปัจเจกบุคคลมีมากหรือไม่สามารถดำเนินการได้
ต้องใช้กระบวนการสื่อสารกลุ่มโดยไม่เห็นหน้าเห็นตากัน

1.8 จะต้องอาศัยความหลากหลายของผู้เชี่ยวชาญมาเข้าร่วมเพื่อให้เกิดความมั่นใจ
ในความถูกต้องของผลลัพธ์ กล่าวคือ เพื่อหลีกเลี่ยงการผูกขาดด้วยเหตุผลทางด้านจำนวนหรือความ
แข็งแกร่งทางด้านบุคลิกภาพ

1.9 เมื่อต้องการศึกษาความสำคัญของเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ที่ต้องอาศัยความ
คิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญหลายคน

1.10 เมื่อต้องการประเมินผลการจัดสรรงบประมาณในลักษณะต่าง ๆ โดยที่ยังไม่มี
การจัดสรรไว้ล่วงหน้า

1.11 เพื่อศึกษาสำรวจทางเลือกในการวางผังเมืองและผังภูมิภาค ก่อนลงมือวาง
ผังเมือง

1.12 เพื่อใช้ในการวางแผนวิद्याเขตมหาวิทยาลัยหรือหลักสูตรก่อนดำเนินการ

1.13 เพื่อศึกษาทางเลือกที่เป็นไปได้ด้านนโยบายก่อนประกาศนโยบาย

1.14 ปัญหาการพัฒนาความสัมพันธ์ที่สลับซับซ้อนของปรากฏการณ์ทางสังคม
หรือเศรษฐกิจ

2. การคัดเลือกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญมาก เพราะความถูกต้องของ
ผลการวิจัยขึ้นอยู่กับคุณภาพของผู้เชี่ยวชาญที่ผู้วิจัยคัดเลือกมา ซึ่งฉัตรสุมน พงศ์ภิกขุ โยธ (2553) ได้
ให้ความหมายของผู้เชี่ยวชาญไว้ว่า เป็นผู้ที่มีทักษะ ความรู้ ประสบการณ์ ได้รับการฝึกฝนในเรื่อง
นั้นๆ เป็นอย่างดี

ในด้านจำนวนของผู้เชี่ยวชาญที่ใช้ในการวิจัยนั้น มิได้มีการกำหนดที่แน่นอน ขึ้นอยู่กับ
คุณลักษณะของกลุ่มเป็นสำคัญ ถ้ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเหมือนกันจำนวนผู้เชี่ยวชาญอาจเป็น
10 - 15 คนก็เป็นการเพียงพอ แต่ถ้ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีคุณลักษณะที่แตกต่างกันมาก ก็ต้องใช้
ผู้เชี่ยวชาญในจำนวนมากขึ้น จากการศึกษาวิจัยของโทมัส ที แมคมิลแลน (Macmillan, 1971)
พบว่าหากจำนวนผู้เชี่ยวชาญมีตั้งแต่ 17 คนขึ้นไป ความคลาดเคลื่อนจะมีอัตราลดลงและจะเริ่มคงที่
คือ 0.02 ดังที่แสดงไว้ในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การลดลงของความคลาดเคลื่อนและจำนวนผู้เชี่ยวชาญ

จำนวนผู้เชี่ยวชาญ (panel size)	การลดลงของความคลาดเคลื่อน (error reduction)	ความคลาดเคลื่อนลดลง (net change)
1-5	1.20-0.70	0.50
5-9	0.70-0.58	0.12
9-13	0.58-0.54	0.04
13-17	0.54-0.50	0.04
17-21	0.50-0.48	0.02
21-25	0.48-0.46	0.02
25-29	0.46-0.44	0.02

ที่มา: (Macmillan, 1971 อ้างถึงใน เกษม บุญอ่อน, 2522)

การคัดเลือกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดย ยุทธ ไกยวรรณ และ กุสุมา ผลาพรหม (2553) กล่าวว่า การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงเป็นการศึกษาที่ต้องอาศัยความรู้ ความชำนาญ ประสบการณ์ในเรื่องนั้น ๆ จากหน่วยตัวอย่างที่ผู้วิจัยเลือกได้ หรือที่เรียกว่า ผู้เชี่ยวชาญ (Expert) ฉะนั้นกลุ่มตัวอย่างแบบนี้จึงมีชื่ออีกอย่างหนึ่งเรียกว่า “Expert Choice Sampling” แต่ปัญหาของการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงนี้ ขึ้นอยู่กับการเลือกผู้เชี่ยวชาญว่า ทำอย่างไรจึงจะได้ผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนั้นจริง ๆ ผู้วิจัยคัดเลือกเองอาจจะได้ผู้เชี่ยวชาญที่ไม่เชี่ยวชาญอย่างแท้จริงก็ได้ ทั้งนี้เพราะผู้วิจัยไม่ทราบข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความสามารถ หรือประสบการณ์ของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดได้ วิธีการแก้ปัญหาในส่วนนี้ได้ก็คือ การเลือกใช้วิธีการที่เรียกว่า “Snow ball Techniques” โดยให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้เสนอชื่อผู้เชี่ยวชาญในลักษณะเครือข่าย (Net Work) เช่น ผู้วิจัยอาจจะกำหนดผู้เชี่ยวชาญที่ผู้วิจัยทราบคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญจะก็คนก็ได้ จากนั้นผู้วิจัยก็ขอร้องให้ผู้เชี่ยวชาญเสนอชื่อผู้เชี่ยวชาญต่อไปอีก 2 - 3 คน การเสนอชื่อผู้เชี่ยวชาญโดยผู้เชี่ยวชาญจะเสนอชื่อซ้ำกัน 2 ครั้ง 3 ครั้ง หรือมากกว่าก็ได้แต่ ผู้วิจัยก็เลือกเอาผู้เชี่ยวชาญที่ถูกเสนอชื่อซ้ำกันเป็นผู้เชี่ยวชาญในงานวิจัยต่อไป

3. แบบสอบถามของการวิจัย ถือเป็นหัวใจสำคัญของการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟายอีกประการหนึ่ง ซึ่งชนิตา รักษ์พลเมือง (2551) กล่าวว่า แบบสอบถามที่จะใช้ในการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟายมีจำนวน 4 รอบดังนี้

3.1 แบบสอบถามรอบที่หนึ่ง โดยผู้วิจัยจะต้องกำหนดกรอบ (frame) ของการวิจัย เนื่องจากประเด็นปัญหาที่ศึกษาเป็นประเด็นเชิงคุณลักษณะซึ่งมีขอบข่ายกว้างขวาง การกำหนดกรอบของการวิจัยจะทำให้เห็นภาพของการวิจัยได้ชัดเจนขึ้น กรอบของการวิจัยอาจได้มาจากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องหรือจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิบางท่าน เมื่อได้กรอบของการวิจัยแล้วจึงนำมาสร้างแบบสอบถาม ซึ่งจะเป็นคำถามกว้างๆ เกี่ยวกับประเด็นปัญหาของการวิจัย คำถามในรอบแรกนี้มักจะเป็นคำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญที่เข้าร่วมการวิจัยได้แสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวางภายในกรอบที่กำหนด ข้อมูลที่ได้จากการสอบถามในรอบแรกนี้ จะถูกนำมารวบรวมเป็นข้อกระทงในแบบสอบถามรอบที่สอง

3.2 แบบสอบถามรอบที่สอง เป็นขั้นตอนสำคัญและยากมากที่สุดของการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟาย ผู้วิจัยจะต้องนำข้อมูลที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญทุกคนในแบบสอบถามปลายเปิดรอบแรกเข้าด้วยกัน ตัดทอนข้อความที่ซ้ำกัน หรือตัดส่วนที่เกินไปจากกรอบของการวิจัยที่กำหนดไว้ออกไป ในการรวมข้อความเข้าด้วยกันนี้ผู้วิจัยอาจหาถ้อยคำที่ครอบคลุมข้อความทั้งหมดได้ แต่ทั้งนี้จะต้องคงความหมายเดิมของผู้เชี่ยวชาญไว้ด้วย ข้อความที่รวบรวมมานี้จะถูกนำมาเป็นข้อกระทงในลักษณะมาตราประเมินค่า ซึ่งอาจเป็นสเกลตั้งแต่ 1 - 5 หรือ 1 - 6 หรือ 1 - 7 แล้วแต่ความเหมาะสม การประเมินค่าในแบบสอบถามรอบนี้จะเน้นการจัดลำดับความสำคัญ หรือความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ หรือข้อความที่กำหนดขึ้นเป็นข้อกระทง และในบางครั้งอาจให้กำหนดเวลาที่เหตุการณ์นั้นๆ จะเกิดขึ้นในอนาคตอีกด้วย ข้อความในแบบสอบถามนี้จะต้องชัดเจนและผู้ตอบแต่ละคนจะต้องเข้าใจตรงกันในคำถามหรือข้อความเดียวกัน

3.3 แบบสอบถามรอบที่สาม โดยปกติจะประกอบไปด้วยประโยคหรือข้อความคำถามเหมือนกับแบบสอบถามรอบที่สอง แต่มีการเพิ่มการรายงานให้ผู้เชี่ยวชาญที่เข้าร่วมการวิจัยได้ทราบความคิดเห็นของกลุ่มโดยแสดงตำแหน่งของฐานนิยม (Mode) หรือ ค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) ของแต่ละข้อความ รวมทั้งตำแหน่งที่ผู้เชี่ยวชาญคนนั้นๆตอบในแบบสอบถามรอบที่สอง ทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เชี่ยวชาญได้ทราบความเหมือนหรือความแตกต่างของคำตอบของตนเมื่อเทียบกับคำตอบของกลุ่มจะได้ทบทวนคำตอบของตนในรอบที่สามนี้ โดยอาจเปลี่ยนแปลงคำตอบของตนให้เข้ามาอยู่ในพิสัยระหว่างควอไทล์ หรือ ยืนยันคำตอบเดิมของตน แต่หากคำตอบเดิมอยู่นอกพิสัยระหว่างควอไทล์ ผู้เชี่ยวชาญที่ให้คำตอบจะต้องแสดงเหตุผลประกอบด้วย

3.4 แบบสอบถามรอบที่สี่ มีลักษณะเช่นเดียวกับแบบสอบถามรอบที่สาม ซึ่งโดยปกติแล้วนิยมใช้แบบสอบถามเพียง 2 - 3 รอบ และในบางกรณีผู้วิจัยอาจไปเริ่มทำการวิจัยจากแบบสอบถามปลายเปิด แต่จะเริ่มด้วยการให้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญให้ค่ากับความสำคัญของข้อกระทง

ความมาตราประเมินค่าสำหรับการจะกำหนดว่าควรมีแบบสอบถามรอบที่สามหรือสี่หรือไม่นั้น ควรพิจารณาพิสัยระหว่างควอไทล์ประกอบด้วย หากพบว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลงหรือมีการเปลี่ยนแปลงน้อยมาก กล่าวคือพิสัยระหว่างควอไทล์แคบมาก อาจยุติกระบวนการวิจัยลงได้

4. การรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล การรวบรวมข้อมูลเริ่มตั้งแต่การติดต่อขอความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญให้เข้าร่วมการวิจัยโดยต้องขอความร่วมมือให้ตอบแบบสอบถามกันทุกรอบ เนื่องจากการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟาย ต้องอาศัยการตอบแบบสอบถามซ้ำหลายหลายจึงมักเกิดปัญหาในการรวบรวมข้อมูลในขั้นแบบสอบถามรอบที่สอง และรอบต่อไปหลังจากนั้น จากการสังเกตผลการวิจัยที่ผ่านมาจะพบว่า ในบางกรณีที่จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ตอบแบบสอบถามในแต่ละรอบมีจำนวนลดลงตามลำดับ นอกจากนี้ยังมีข้อพึงระวังอีกประการหนึ่งสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล กล่าวคือ การเว้นช่วงระยะเวลาการตอบแบบสอบถามแต่ละรอบก็มีความสำคัญเช่นกัน หากเว้นระยะนานเกินไปอาจทำให้ขาดความต่อเนื่องในความคิด ผู้ตอบอาจลืมเหตุผลในการตอบแบบสอบถามรอบก่อนหน้านั้น หรืออาจเกิดเหตุการณ์บางอย่างที่ทำให้เกิดความไม่แน่ใจในคำตอบ หรือแม้แต่อาจทำให้ขาดความสนใจในการตอบแบบสอบถาม ดังนั้นผู้วิจัยจะต้องพยายามหาวิธีการที่จะได้รับความร่วมมือและความสนใจที่จะตอบแบบสอบถามให้ครบทุกรอบ การที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีจำนวนลดลงในการตอบแบบสอบถามแต่ละรอบ และการเว้นระยะการตอบนานเกินไป จนเกิดความไม่แน่นอนในคำตอบแต่ละครั้ง อาจส่งผลกระทบต่อวิเคราะห์ข้อมูลได้ ทั้งนี้เนื่องจากสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากคำตอบรอบที่สองและสาม คือสถิติเกี่ยวกับการวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง (Central Tendency) อันได้แก่ฐานนิยม (Mode) มัชยฐาน (Median) หรือค่าเฉลี่ย (Mean) เพื่อแสดงตำแหน่งของความคิดเห็น หากจำนวนผู้ตอบในแต่ละรอบลดลงเป็นจำนวนมาก อาจทำให้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความคลาดเคลื่อนไปได้

อนึ่ง มีข้อสังเกตสำหรับการกำหนดค่าสถิติสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล กล่าวคือผู้วิจัยจะต้องเลือกให้เหมาะสม หากเป็นกรณีที่แสดงความคิดเห็นในเรื่องเวลา ปริมาณ ควรใช้ค่ามัชยฐาน สำหรับกรณีที่จะทำนายเวลา ปริมาณ หรือสถานการณ์ในอนาคตมักใช้ฐานนิยม ส่วนค่าเฉลี่ยอาจไม่เหมาะสม เนื่องจากมาตราที่ใช้กับคำถามมีเพียงเล็กน้อย

นอกจากสถิติเกี่ยวกับการวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลางดังกล่าวข้างต้นแล้ว การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟาย ยังใช้ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) เพื่อพิจารณาความกระจายของความคิดเห็น หากข้อความใดมีพิสัยกว้างแสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นแตกต่างกันมาก ข้อความใดที่มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์แคบ แสดงถึงความสอดคล้องต้องกันของความคิดเห็น ซึ่งอาจนำข้อความนั้นมาเป็นข้อสรุปของการวิจัยได้ อย่างไรก็ตามผู้วิจัยไม่ควรละเลยข้อความที่มีพิสัยกว้าง บางกรณีอาจเป็นข้อความที่มีประโยชน์ ทั้งนี้การวิเคราะห์จะต้อง

พิจารณาถึงเหตุผลของคำตอบ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้ระบุไว้ประกอบกันด้วย การวิเคราะห์ข้อมูลจึงควรแยกการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นฉันทามติหรือข้อคิดเห็นร่วมกัน และข้อมูลที่ไม่เป็นฉันทามติ

ศักดิ์ชัย บาลศิริ (2543) ได้สรุปเกี่ยวกับการพิจารณาตรวจสอบการได้รับฉันทามติของข้อความไว้ว่า งานวิจัยที่เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามแบบลิเคอร์ทสเกล (Likert's scales) 5 ระดับ ที่กำหนดระดับความคิดเห็นตั้งแต่ 1 - 5 จะมีเกณฑ์สำหรับตรวจสอบการได้รับฉันทามติแตกต่างกัน 4 ลักษณะคือ

1. ข้อความจะได้รับฉันทามติของกลุ่มบุคคลก็ต่อเมื่อ ข้อความนั้นมีค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานและค่าฐานนิยมไม่เกิน 1.00 และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50
2. ข้อความจะได้รับฉันทามติของกลุ่มบุคคลก็ต่อเมื่อ ข้อความนั้นมีค่ามัธยฐานไม่ต่ำกว่า 3.50 และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50
3. ข้อความจะได้รับฉันทามติของกลุ่มบุคคลก็ต่อเมื่อ ข้อความนั้นมีค่ามัธยฐานไม่ต่ำกว่า 3.50 ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานและค่าฐานนิยมไม่เกิน 1.00 และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50
4. ข้อความจะได้รับฉันทามติของกลุ่มบุคคลก็ต่อเมื่อ ข้อความนั้นมีค่ามัธยฐานไม่ต่ำกว่า 4.50 ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานและค่าฐานนิยมไม่เกิน 1.00 และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50

ข้อดีของเทคนิคเดลฟาย

1. เป็นเทคนิคที่สามารถรวบรวมความคิดเห็นจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวนมาก โดยไม่ต้องมีการพบปะหรือประชุมกัน ซึ่งเป็นการทุ่นเวลาและค่าใช้จ่าย
2. ข้อมูลที่ได้จะเป็นคำตอบที่น่าเชื่อถือ เพราะ เป็นความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้น ๆ อย่างแท้จริงและคำตอบได้มาจากการข้ถามหลายรอบ
3. เป็นเทคนิคที่มีขั้นตอนการดำเนินงานไม่ยากนัก ได้ผลรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ
4. ผู้เชี่ยวชาญที่เข้าร่วมการวิจัยมีโอกาสแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ มีโอกาสได้รับทราบผลการวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละรอบและปรับเปลี่ยนหรือยืนยันความคิดเห็นของตนเอง

ข้อจำกัดของเทคนิคเดลฟาย

1. ผู้เชี่ยวชาญที่ได้รับการคัดเลือก มิใช่เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในสาขานั้น
2. ผู้เชี่ยวชาญไม่ให้ความร่วมมือในการวิจัย
3. นักวิจัยขาดความรอบคอบหรือมีความลำเอียงในการพิจารณาคำตอบ
4. แบบสอบถามที่ส่งไปสูญหายหรือไม่ได้รับคำตอบกลับคืนมา

ตอนที่ 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ

จันทร์ ชัยยืน (2550) ได้ทำการศึกษาคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินกีฬาฮอกกีตามทัศนะของผู้ควบคุมทีม นักกีฬา และผู้ตัดสิน ในการแข่งขันฮอกกีลีกชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 1 ใน 3 ด้าน คือ ด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้ตัดสินฮอกกี ด้านบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์ และด้านความรู้เรื่องกติกาฮอกกี กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยประกอบด้วย ผู้ควบคุมทีม นักกีฬา และผู้ตัดสิน รวมทั้งสิ้นจำนวน 196 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย การแจกแจงค่าความถี่และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. คุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้ตัดสินกีฬาฮอกกี ตามทัศนะของผู้ควบคุมทีม นักกีฬาและผู้ตัดสิน ในการแข่งขันฮอกกีลีกชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 1 ใน 3 ด้าน คือ ด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้ตัดสินฮอกกี และด้านความรู้เรื่องกติกาฮอกกีของผู้ตัดสิน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์ อยู่ในระดับมากที่สุด

2. คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินกีฬาฮอกกีตามทัศนะของผู้ควบคุมทีม นักกีฬาและผู้ตัดสิน ในการแข่งขันฮอกกีลีกชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 1 ใน 3 ด้าน คือ ด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้ตัดสินฮอกกี ด้านบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์ และด้านความรู้เรื่องกติกาฮอกกีของผู้ตัดสิน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ชาญ ชมมณฑา (2539) ได้สร้างแบบประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอลโดยแบ่งการประเมินเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคลิกภาพ ด้านการดำเนินการขณะทำการตัดสิน ด้านตำแหน่งทิศทาง และความสัมพันธ์ของการตัดสิน และความรู้ความเข้าใจใน กฎ กติกา และการนำไปใช้แบบประเมินเป็นลักษณะมาตราส่วนประเมินค่า มีรายการประเมินด้านละ 5 ข้อ ในแต่ละด้านนำหนักคะแนนต่างกันกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตัดสินสมาคมบาสเกตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ที่ปฏิบัติหน้าที่ตัดสินบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 12 ที่จังหวัดกำแพงเพชร ระหว่างวันที่ 16 – 23 พฤษภาคม 2539 และการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 28 ที่จังหวัดนครสวรรค์ ระหว่างวันที่ 16 – 23 มิถุนายน 2539 ได้โดยการเจาะจงแห่งละ 20 คน รวมกลุ่มตัวอย่าง 40 คน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบประเมิน โดยผู้เชี่ยวชาญประเมินค่า มีค่าดัชนีความสอดคล้องกับลักษณะพฤติกรรม (IC.) เท่ากับ 1.0

2. ความเชื่อมั่นของแบบประเมิน

2.1 ด้านบุคลิกภาพ มีค่าเท่ากับ 0.89 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ด้านดำเนินการขณะตัดสินใจ มีค่าเท่ากับ 0.74 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.3 ด้านตำแหน่ง ทิศทาง และความสัมพันธ์ของการตัดสินใจ มีค่าเท่ากับ 0.88 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.5

2.4 ด้านความรู้ ความเข้าใจในกฎกติกา และการนำไปใช้ มีค่าเท่ากับ 0.93 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.5 แบบประเมินทั้งหมด มีค่าเท่ากับ 0.92 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ค่าความเป็นปรนัยของแบบประเมิน

3.1 ด้านบุคลิกภาพ ระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.99 ผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.99 และผู้ประเมินคนที่ 2 กับคนที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.99 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 ด้านการดำเนินการขณะตัดสินใจ ระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.98 ผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.98 และผู้ประเมินคนที่ 2 กับคนที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.98 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

3.3 ด้านตำแหน่ง ทิศทาง และความสัมพันธ์ของการตัดสินใจ ระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.98 ผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.98 และผู้ประเมินคนที่ 2 กับคนที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.98 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4 ด้านความรู้ ความเข้าใจใน กฎ กติกา และการนำไปใช้ในระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.88 ผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.90 และผู้ประเมินคนที่ 2 กับคนที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.93 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.5 แบบประเมินทั้งหมด ระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.98 ผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.99 และผู้ประเมินคนที่ 2 กับคนที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.99 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

ชูชัย บัวบุชา (2536) ทำการศึกษาเรื่อง คุณลักษณะที่เป็นจริงและพึงประสงค์ของผู้ตัดสินฟุตบอลฟีฟ่า ตามทัศนคติของนักฟุตบอล ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม และผู้สื่อข่าวกีฬา ประกอบด้วย คุณลักษณะที่เป็นจริงและพึงประสงค์ของการปฏิบัติงาน 5 ด้าน คือ ด้านคุณสมบัติส่วนตัว ด้านความรู้กติกาฟุตบอล และกีฬาฟุตบอล ด้านการวางแผนเตรียมการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางร่างกาย

และการตัดสินใจฟุตบอล ด้านมนุษย์สัมพันธ์ในการทำงาน ด้านบุคลิกภาพ แบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ นักฟุตบอลจำนวน 60 คน ผู้ฝึกสอนจำนวน 30 คน ผู้จัดการทีมจำนวน 30 คน และผู้สื่อข่าวจำนวน 30 คน จากทีมที่ส่งเข้าร่วมการแข่งขัน และติดตามผลการแข่งขันฟุตบอล ยูคอม เอฟ เอ คัพ ครั้งที่ 1 ปี พ.ศ.2536 โดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling)

ผลการศึกษาพบว่า

1. นักฟุตบอล ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม และผู้สื่อข่าวกีฬา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ตัดสินฟุตบอลกีฬา ด้านคุณสมบัติส่วนตัวที่เป็นจริงมากที่สุดและที่พึงประสงค์มากที่สุดเรียงตามลำดับได้แก่

1.1 เป็นผู้มีความยุติธรรมขณะตัดสิน

1.2 มีความสามารถในการตัดสินเป็นที่ยอมรับด้วยความสามารถของตนเองโดยไม่ใช้อำนาจหรืออิทธิพลใด ๆ

2. นักฟุตบอล ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม และผู้สื่อข่าวกีฬา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ตัดสินฟุตบอลกีฬา ด้านความรู้กติกาฟุตบอล และกีฬาฟุตบอลที่เป็นจริงมากที่สุดและที่พึงประสงค์มากที่สุด ได้แก่ มีความรู้เรื่องกติกาฟุตบอลอย่างถูกต้องและแม่นยำ

3. นักฟุตบอล ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม และผู้สื่อข่าวกีฬา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ตัดสินฟุตบอลกีฬา ด้านการวางแผนเตรียมการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางร่างกายและการตัดสินฟุตบอลที่พึงประสงค์มากที่สุด ได้แก่ จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์การฝึกซ้อมสมรรถภาพทางร่างกายและการตัดสินฟุตบอลของตัวเองล่วงหน้า

4. นักฟุตบอล ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม และผู้สื่อข่าวกีฬา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ตัดสินฟุตบอลกีฬา ด้านมนุษย์สัมพันธ์ในการทำงานที่พึงประสงค์มากที่สุดเรียงตามลำดับ ได้แก่

4.1 มีอัธยาศัยไมตรีกับคนทั่วไป

4.2 ยกย่องชมเชยผู้ร่วมงานด้วยความจริงใจ

4.3 มีความเอื้ออารี สุภาพอ่อนโยนไม่ถือตัว

5. นักฟุตบอล ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม และผู้สื่อข่าวกีฬา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ตัดสินฟุตบอลกีฬา ด้านบุคลิกภาพที่เป็นจริงมากที่สุดและที่พึงประสงค์มากที่สุด ได้แก่ พูดจาฉะฉาน ใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามกาลเทศะของบุคคลและสังคม

นเรศ ชันชะวี (2542) ได้ศึกษาคุณลักษณะที่เป็นจริงและพึงประสงค์ของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล โดยกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นนักกีฬาวอลเลย์บอลจำนวน 80 คน ผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้

ฝึกสอนจำนวน 40 คน ผู้จัดการทีมและผู้ช่วยผู้จัดการทีมจำนวน 40 คน ผู้สื่อข่าวกีฬาจำนวน 30 คน ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 15 จังหวัดยะลา ระหว่างวันที่ 18 - 25 มีนาคม พ.ศ. 2542 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามความคิดเห็น และประเมินค่า มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ เกี่ยวกับคุณลักษณะที่เป็นจริงและพึงประสงค์ 5 ด้าน คือ ด้านคุณสมบัติส่วนตัว ด้านความรู้กติกาบอลเลย์บอลและกีฬาบอลเลย์บอล ด้านการวางแผนการเตรียมการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางกาย และการตัดสินใจบอลเลย์บอล ด้านมนุษยสัมพันธ์ในการทำงาน และด้านบุคลิกภาพ

ผลการศึกษาพบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างนักกีฬาบอลเลย์บอลมีความเห็นมากที่สุดว่า คุณลักษณะของผู้ตัดสินบอลเลย์บอลที่เป็นจริงกับที่พึงประสงค์ต่างกันในด้านคุณสมบัติส่วนตัว ด้านการวางแผนเตรียมการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางกายและการตัดสินใจบอลเลย์บอลและด้านบุคลิกภาพ โดยคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์มีมากกว่าที่เป็นจริง

2. กลุ่มตัวอย่างผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอนมีความคิดเห็นมากที่สุดว่า คุณลักษณะของผู้ตัดสินบอลเลย์บอลที่เป็นจริงกับที่พึงประสงค์แตกต่างกัน ในด้านการวางแผนเตรียมการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางกายและการตัดสินใจบอลเลย์บอล และด้านบุคลิกภาพ โดยคุณลักษณะที่พึงประสงค์มีมากกว่าความเป็นจริง

3. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้จัดการทีมและผู้ช่วยผู้จัดการทีม มีความคิดเห็นมากที่สุดว่า คุณลักษณะของผู้ตัดสินบอลเลย์บอลที่เป็นจริงกับที่พึงประสงค์แตกต่างกันในทุกด้าน โดยคุณลักษณะที่พึงประสงค์มีมากกว่าเป็นจริง

4. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้สื่อข่าวกีฬามีความคิดเห็นมากที่สุดว่าคุณลักษณะของผู้ตัดสินบอลเลย์บอลที่เป็นจริงกับที่พึงประสงค์แตกต่างกัน ในด้านคุณสมบัติส่วนตัว โดยคุณลักษณะที่พึงประสงค์มีมากกว่าเป็นจริง

มนตรี พิมพ์แพง (2548) ได้ศึกษาคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินฟุตบอลตามทัศนคติของผู้ควบคุมทีม นักกีฬา ผู้สื่อข่าว และผู้ชมในการแข่งขันฟุตบอลลีก ครั้งที่ 8

ผลการศึกษาพบว่า

ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเกี่ยวกับคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินฟุตบอล คุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้ตัดสินฟุตบอล ทุกด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเรียงลำดับจากคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ด้านมนุษยสัมพันธ์ในการทำงานของผู้ตัดสิน ด้านบุคลิกภาพของผู้ตัดสิน ด้านคุณสมบัติส่วนตัว ด้านความรู้กติกาฟุตบอลและกีฬา

ฟุตบอล และด้านการวางแผน เตรียมการฝึกซ้อมสมรรถภาพ ทางร่างกาย และการตัดสินฟุตบอล ของตนเอง ส่วนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินฟุตบอล อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เมื่อพิจารณาเรียงลำดับจากคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านมนุษยสัมพันธ์ในการทำงาน ของผู้ตัดสิน ด้านบุคลิกภาพของผู้ตัดสิน ด้านความรู้กติกาฟุตบอลและกีฬาฟุตบอล ด้านคุณสมบัติ ส่วนตัว และด้านการวางแผน เตรียมการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางร่างกายและการตัดสินฟุตบอลของ ตนเอง

มานพ พ่วงศร (2547) ได้ศึกษาคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินฟุตบอล ตามทัศนะของนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้จัดการทีม การวิจัยครั้งนี้มีความหมายเพื่อศึกษาคุณลักษณะ ที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินฟุตบอล ตามทัศนะของนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้จัดการทีม ในสี่ด้าน คือ ด้านคุณสมบัติส่วนตัว ด้านความรู้กติกาฟุตบอล ด้านมนุษยสัมพันธ์ในการทำงาน และด้านบุคลิกภาพของผู้ตัดสิน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ประกอบด้วย นักกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้ช่วย ผู้ฝึกสอน และผู้จัดการทีมและผู้ช่วยผู้จัดการทีม รวมทั้งสิ้นจำนวน 312 คน เครื่องมือที่ใช้ในการ เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ . 87 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย การแจกแจงค่าความถี่ และหาค่าร้อยละ

ผลการศึกษาพบว่า

1. นักกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอนและผู้จัดการทีมและผู้ช่วยผู้จัดการทีม มีทัศนะต่อ คุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้ตัดสินฟุตบอล ทั้งสี่ด้าน คือ ด้านคุณสมบัติส่วนตัว ด้านความรู้กติกา ฟุตบอล ด้านมนุษยสัมพันธ์ในการทำงาน และด้านบุคลิกภาพของผู้ตัดสิน โดยรวมอยู่ในระดับมาก
2. นักกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอนและผู้จัดการทีมและผู้ช่วยผู้จัดการทีม มีทัศนะต่อ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินฟุตบอล ทั้งสี่ด้านคือ ด้านคุณสมบัติส่วนตัว ด้านความรู้กติกา ฟุตบอล ด้านมนุษยสัมพันธ์ในการทำงาน และด้านบุคลิกภาพของผู้ตัดสิน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่สุด

วีรวุฒน์ เผือกทอง (2545) ได้ศึกษาคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสิน บาสเกตบอล ตามทัศนะของนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้จัดการทีม เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับเกี่ยวกับคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่ พึงประสงค์ของผู้ตัดสินบาสเกตบอล 2 ด้าน คือ ด้านบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์ และด้าน ความสามารถในการตัดสิน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักกีฬา 160 คน ผู้ฝึกสอน 40 คน และผู้จัดการทีม 20 คน

ผลการศึกษาพบว่า

1. คุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้ตัดสินบาสเกตบอล ตามทัศนะของนักกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้จัดการทีม ด้านบุคลิกภาพและมนุษย์สัมพันธ์ และด้านความสามารถในการตัดสินอยู่ในระดับปานกลาง
2. คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินบาสเกตบอล ตามทัศนะของนักกีฬาผู้ฝึกสอนและผู้จัดการทีม ด้านบุคลิกภาพและมนุษย์สัมพันธ์ และด้านความสามารถในการตัดสินอยู่ในระดับมากที่สุด
3. คุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้ตัดสินบาสเกตบอล ตามทัศนะของนักกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้จัดการทีม ด้านบุคลิกภาพและมนุษย์สัมพันธ์ และด้านความสามารถในการตัดสินไม่แตกต่างกัน
4. คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินบาสเกตบอลตามทัศนะของนักกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้จัดการทีม ด้านบุคลิกภาพและมนุษย์สัมพันธ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านความสามารถในการตัดสินไม่แตกต่างกัน
5. คุณลักษณะที่เป็นจริงกับที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินบาสเกตบอล ตามทัศนะของนักกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้จัดการทีม ด้านบุคลิกภาพและมนุษย์สัมพันธ์ และด้านความสามารถในการตัดสินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สมศักดิ์ เสียงหลาย (2540) ได้ศึกษาคุณลักษณะที่เป็นจริงและพึงประสงค์ของผู้ชี้ขาดมวยสากลสมัครเล่นในการแข่งขันกีฬามวยสากลสมัครเล่นชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทยครั้งที่ 19 ปี พ.ศ. 2538 เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามทัศนคติและประเมินค่า 5 ด้าน คือ ด้านคุณสมบัติส่วนตัว ด้านความรู้กติกามวยสากลสมัครเล่นและกีฬามวยสากล ด้านการวางแผนเตรียมการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางกายและการชี้ขาด ด้านมนุษย์สัมพันธ์ในการทำงาน และด้านบุคลิกภาพ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย นักมวย จำนวน 110 คน ผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน จำนวน 44 คน ผู้จัดการทีมและผู้ช่วยผู้จัดการทีม จำนวน 44 คน ผู้ชี้ขาดจำนวน 30 คน ผู้ชม จำนวน 140 คน และผู้สื่อข่าวกีฬา จำนวน 30 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย

ผลการศึกษาพบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักมวยมีความคิดเห็นมากที่สุดว่า คุณลักษณะของผู้ชี้ขาดกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์แตกต่างกันในด้านคุณสมบัติส่วนตัว และการวางแผนเตรียมการฝึกซ้อมสมรรถภาพร่างกาย โดยคุณลักษณะที่พึงประสงค์มีมากกว่าเป็นจริง

2. กลุ่มตัวอย่างผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอนมีความคิดเห็นมากที่สุดว่า คุณลักษณะของผู้ซึ่งขาดมวยกีฬาสากลสมัครเล่นที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์แตกต่างกัน ในด้านความรู้กติกามวยสากลสมัครเล่น โดยคุณลักษณะที่พึงประสงค์มีมากกว่าเป็นจริง

3. กลุ่มตัวอย่างผู้จัดการทีมและผู้ช่วยผู้จัดการทีมและกลุ่มผู้ชม มีความคิดเห็นเหมือนกัน คือ มีความคิดเห็นมากที่สุดว่าคุณลักษณะของผู้ซึ่งขาดมวยสากลสมัครเล่นที่เป็นจริงกับที่พึงประสงค์แตกต่างกันในทุกด้าน โดยคุณลักษณะที่พึงประสงค์มีมากกว่าคุณลักษณะที่เป็นจริง

4. กลุ่มตัวอย่างผู้ซึ่งขาดกีฬามวยสากลสมัครเล่นมีความคิดเห็นมากที่สุดว่าคุณลักษณะของผู้ซึ่งขาดมวยสากลสมัครเล่นที่เป็นจริงกับที่พึงประสงค์ แตกต่างกันในด้านกรวางแผนเตรียมการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางกาย โดยคุณลักษณะที่พึงประสงค์มีมากกว่าคุณลักษณะที่เป็นจริง

อดิศร สืบสุข (2547) ได้ศึกษาคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินรักบี้ฟุตบอล กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 31 ในทัศนะของนักรักบี้ฟุตบอล ผู้ควบคุมทีม ผู้สื่อข่าวกีฬาและผู้ชม การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อทราบคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินรักบี้ฟุตบอล เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ เกี่ยวกับคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินรักบี้ฟุตบอล 5 ด้าน คือ ด้านคุณสมบัติส่วนตัว ด้านความรู้กฎกติกากีฬารักบี้ฟุตบอล ด้านบุคลิกภาพ ด้านการตัดสิน ด้านมนุษยสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักกีฬารักบี้ฟุตบอล 264 คน ผู้ควบคุมทีม 24 คน ผู้สื่อข่าวกีฬา 20 คน และผู้ชม 100 คน

ผลการศึกษาพบว่า

1. คุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้ตัดสินรักบี้ฟุตบอล ตามทัศนะของนักรักบี้ฟุตบอลโดยรวมทุกด้านพบว่า มีความรู้ในเรื่องกฎกติการักบี้ฟุตบอลอย่างถูกต้องแม่นยำมากที่สุดร้อยละ 64.78 และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินรักบี้ฟุตบอล ตามทัศนะของนักรักบี้ฟุตบอลโดยรวมทุกด้านพบว่า มีความเที่ยงธรรมในการตัดสินไม่เข้าข้างใดข้างหนึ่งมากที่สุด ร้อยละ 90.15

2. คุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้ตัดสินรักบี้ฟุตบอล ตามทัศนะของผู้ควบคุมทีม โดยรวมทุกด้านพบว่า มีความรู้ในเรื่องการปฐมพยาบาลเบื้องต้นเมื่อนักรักบี้ฟุตบอลได้รับบาดเจ็บขณะแข่งขัน และแต่งกายถูกระเบียบข้อบังคับของสมาคมรักบี้ฟุตบอลมากที่สุดร้อยละ 79.17 และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินรักบี้ฟุตบอล ตามทัศนะของผู้ควบคุมทีม โดยรวมทุกด้านพบว่า แสดงออกถึงความสุภาพเรียบร้อยทางกาย วาจา และจิตใจ เป็นผู้แสดงออกถึงความคิดและพูดอย่างมีเหตุผล ทั้งขณะทำการตัดสินและนอกเวลาตัดสิน มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้ตัดสินมากที่สุด ร้อยละ 100.00

3. คุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้ตัดสินรักบี้ฟุตบอล ตามทัศนะของผู้สื่อข่าวกีฬาโดยรวมทุกด้านพบว่า เป็นผู้มีความยุติธรรมขณะตัดสิน มีความมั่นใจและมีปฏิกิริยาในการตัดสินได้รวดเร็ว มีความสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าขณะทำการตัดสินได้ดี มีความรู้ในเรื่องกฎกติการักบี้ฟุตบอลอย่างถูกต้องแม่นยำ แนะนำกติการักบี้ฟุตบอลแก่ผู้อื่นได้ มีความรู้ความสามารถวินิจฉัยเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นขณะแข่งขัน โดยยึดกติกาเป็นหลัก มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ตัดสิน มีความเที่ยงธรรมในการตัดสินไม่เข้าข้างใดข้างหนึ่ง ความสามารถในการควบคุมนักกีฬาให้แข่งขันตามกติกาได้อย่างถูกต้อง ความสามารถในการใช้ภาษาได้ถูกต้อง และการลงโทษตักเตือนนักกีฬาอย่างเหมาะสมมากที่สุด ร้อยละ 100.00 และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินรักบี้ฟุตบอล ตามทัศนะของผู้สื่อข่าวกีฬา โดยรวมทุกด้านพบว่า มีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้ เป็นผู้มีความยุติธรรมขณะตัดสิน มีความมั่นใจและมีปฏิกิริยาในการตัดสินได้รวดเร็ว มีความสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าขณะทำการตัดสินได้ดี เมื่อทำการตัดสินผิดพลาดพร้อมที่จะยอมรับความผิดพลาดนั้น ไม่อ่อนไหวต่อแรงกดดันจากภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินต้องมีศิลปะในการตัดสิน มีความรู้ในเรื่องกฎกติการักบี้ฟุตบอลอย่างถูกต้องแม่นยำแนะนำกติการักบี้ฟุตบอลแก่ผู้อื่นได้ มีความรู้ความสามารถวินิจฉัยเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นขณะแข่งขัน โดยยึดกติกาเป็นหลักได้ มีความรู้ในเรื่องการปฐมพยาบาลเบื้องต้นเมื่อนักรักบี้ฟุตบอลได้บาดเจ็บขณะแข่งขันศึกษาปรับปรุงรูปแบบวิธีการตัดสินกีฬารักบี้ฟุตบอลให้ทันสมัยอยู่เสมอ ติดตามการเคลื่อนไหวการแข่งขันกีฬารักบี้ฟุตบอลอยู่เสมอ เป็นผู้มีความรู้วิธีการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลเป็นอย่างดี แสดงออกถึงความสุภาพเรียบร้อย ทางกาย วาจา และจิตใจ เป็นผู้แสดงออกถึงความคิดและพูดอย่างมีเหตุผลทั้งขณะทำการตัดสินและนอกเวลาตัดสิน มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ที่ได้รับมอบให้เป็นผู้ตัดสิน มีความมั่นใจอย่างสูงในขณะที่ทำการตัดสิน มีความร่าเริงแจ่มใสทั้งขณะทำการตัดสินและนอกเวลาตัดสิน มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินกีฬารักบี้ฟุตบอล มีลักษณะท่าทางสง่างามทั้งขณะตัดสินและนอกเวลาตัดสิน มีความเที่ยงธรรมในการตัดสินไม่เข้าข้างหนึ่งข้างใด ไม่ให้ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดปฏิบัติผิดกติกา มุ่งเน้นเรื่องของความปลอดภัยในการแข่งขัน ความสามารถในการควบคุมนักกีฬาให้แข่งขันตามกติกาได้อย่างถูกต้อง ความสามารถในการใช้ภาษาถูกต้องการลงโทษและการตักเตือนนักกีฬาเหมาะสม สามารถควบคุมเกมการแข่งขันให้สำเร็จ ลุล่วงด้วยดี แต่งกายถูกต้องตามระเบียบข้อบังคับของสมาคมรักบี้ฟุตบอลฯ รับฟังความคิดเห็นของผู้ช่วยผู้ตัดสินขณะทำการตัดสินและรับฟังคำชี้แนะของผู้ตัดสินอื่นนอกเวลาการตัดสินแล้วนำมาตัดสินให้ดียิ่งขึ้นในการทำหน้าที่ต่อ ๆ ไป สามารถปรับตัวให้เข้ากับผู้ตัดสินและบุคคลอื่นได้อย่างเหมาะสม เสียสละเวลาโดยให้ความร่วมมือช่วยเหลืองานของสมาคมรักบี้ฟุตบอลฯ อย่างสม่ำเสมอ วางตนได้อย่างเหมาะสมทั้งในและนอกสนามแข่งขัน มีอัธยาศัยไมตรีกับบุคคลทั่วไป มีความจริงใจ

ต่อสมาคมรักบี้ฟุตบอลฯและผู้ร่วมงาน และมีความเอื้ออารีสุภาพอ่อนโยน ไม่ถือตัวมากที่สุด ร้อยละ 100.00

4. คุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้ตัดสินรักบี้ฟุตบอล ตามทัศนะของผู้ชม โดยรวมทุกด้านพบว่า มีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้ มีความรู้ในเรื่องการปฐมพยาบาลเบื้องต้นเมื่อนักรักบี้ฟุตบอลได้รับการบาดเจ็บขณะแข่งขัน และสามารถปรับตัวให้เข้ากับผู้ตัดสินและบุคคลอื่นได้อย่างเหมาะสมที่สุด ร้อยละ 60.00 และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินรักบี้ฟุตบอลตามทัศนะของผู้ชม โดยรวมทุกด้านพบว่า เป็นผู้มีความรู้วิธีการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลเป็นอย่างดีมีความเที่ยงธรรมในการตัดสินไม่เข้าข้างใดข้างหนึ่ง ไม่ให้ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดปฏิบัติผิดกติกา สามารถควบคุมเกมการแข่งขันให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี และมีความเอื้ออารีสุภาพอ่อนโยน ไม่ถือตัวมากที่สุดร้อยละ 80.00

วิจิตรา ปัญญาชัย (2543) ทำการศึกษาเรื่อง การนำเสนอรูปแบบการพัฒนาอาชีพ สำหรับอาจารย์วิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข พบว่า รูปแบบการพัฒนาอาชีพสำหรับอาจารย์ฯ ประกอบด้วย 3 ส่วนที่สำคัญ อันได้แก่

1. องค์ประกอบของการพัฒนาอาชีพ ซึ่งประกอบด้วย
 - 1.1. ความต้องการ
 - 1.2. เส้นทางอาชีพ
 - 1.3. ทักษะที่ต้องพัฒนา
2. ข้อกำหนดของสมรรถนะแห่งความเป็นอาจารย์ ซึ่งประกอบด้วย
 - 2.1. การจัดการเรียนการสอน
 - 2.2. การวิจัย
 - 2.3. การเขียนตำรา
 - 2.4. การให้บริการทางวิชาการ
3. การออกแบบการพัฒนาอาชีพ ซึ่งต้องประกอบด้วย
 - 3.1. เป้าหมาย
 - 3.2. แนวทาง
 - 3.3. วิธีการพัฒนา

เรืองยศ วัชรเกตุ (2546) ได้ทำการศึกษาเรื่องคุณลักษณะและคุณสมบัติของผู้หน้านันทนาการในประเทศไทย ด้วยเทคนิคเดลฟาย 3 รอบ เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 21 คน ภายได้ข้อกำหนดดังนี้

1. อาจารย์ผู้สอนวิชาเอกนันทนาการ ในสถาบันอุดมศึกษา
2. ผู้มีคุณวุฒิทางการศึกษาด้านนันทนาการ ประจวบโทขึ้นไป
3. บุคคลที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์ขึ้นไป สาขานันทนาการหรือสาขาอื่นที่มีความสัมพันธ์กับนันทนาการ

4. เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ทางนันทนาการและเป็นที่ยอมรับของวงการนันทนาการแล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหา ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์พบว่า คุณลักษณะที่เหมาะสมต่อผู้นำนันทนาการในประเทศไทย ควรประกอบด้วย

1) คุณลักษณะทางวิชาชีพ ประกอบด้วย 16 ข้อสำคัญ อาทิ การมีความศรัทธาในวิชาชีพ มีความรู้พื้นฐานตามวิชาชีพกำหนด และการมีความใฝ่รู้ทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง

2) ทักษะพื้นฐานทางวิชาชีพ ประกอบด้วย 5 ด้านสำคัญ

1. การมีประสบการณ์ในการเป็นผู้นำกิจกรรม
2. การศึกษาและฝึกอบรม ตามองค์ความรู้ในวิชาชีพ
3. การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี สามารถปรับตัวได้กับทุกสถานการณ์
4. การมีทักษะในการสื่อสารที่ดีทั้งผู้ฟังและผู้พูด
5. การจัดการทั่วไปภายใต้คุณธรรมและจริยธรรม

ดาวรุ่ง ชะระอำ (2547) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการผลิตครูวิชาชีพของไทย พบว่า การผลิตครูวิชาชีพนั้น ต้องประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ ได้แก่

1. ครูต้องมีภาพลักษณ์ที่สง่างาม
2. มีความร่วมมือระหว่างองค์กร คือสถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ต้องสร้างและประสานความร่วมมือให้มีการดำเนินการผลิตครูวิชาชีพไปในทิศทางเดียวกัน

3. มีการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ อันประกอบด้วย 3 ร่วม 4 หลัก 3 ปรับ และ 4 แผน หมายถึง

3 ร่วม ได้แก่ การร่วมมือแบบไตรภาคี ของหน่วยงานหลักทั้ง 3 องค์กร

4 หลัก ได้แก่ หลักการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ หลักความเสมอภาค หลักการตรวจสอบและประกันคุณภาพ และหลักการด้านโครงสร้าง เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานไปพร้อมกัน

3 ปรับ ได้แก่ ปรับเปลี่ยนและปรับปรุงใน 3 ระดับ คือ ระดับปัจเจก ระดับทีม และระดับระบบ

4 แผน ได้แก่ ใช้แผนพัฒนา 4 ด้าน อันประกอบด้วย พัฒนาคูรู้ พัฒนาหลักสูตร พัฒนาการวิทยากร และพัฒนาเทคโนโลยี

งานวิจัยในต่างประเทศ

แอนเดอร์สัน และ สโตน (Anderson and Stone, 2005) ได้ทำการศึกษาเรื่อง Cultural competencies of park and recreation professionals: a case study of North Carolina. เพื่อศึกษาความสามารถทางวัฒนธรรมของนักนันทนาการวิชาชีพในรัฐนอร์ทแคโรไลนา อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างของสังคมที่มีจำนวนประชากรเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะจำนวนผู้สูงอายุ และนอกจากนี้จำนวนของผู้ไร้ความสามารถยังเพิ่มขึ้นสูงอยู่ในระดับ 1 ต่อ 5 ซึ่งผลจากการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ นักนันทนาการวิชาชีพจึงมีความสำคัญและจำเป็น ที่จะต้องเร่งการพัฒนาความรู้ และความสามารถ เพื่อรองรับต่อการเปลี่ยนแปลงในครั้งนี้ ซึ่งนอกจากความรู้และความสามารถแล้ว ความเข้าใจในวัฒนธรรมยังเป็นคุณสมบัติที่สำคัญที่ต้องได้รับการพัฒนา เพราะในประเทศสหรัฐนั้นประกอบด้วยคนหลากหลายเชื้อชาติ และเผ่าพันธุ์ และที่สำคัญตั้งอยู่บนสิทธิแห่งความเท่าเทียมกัน แต่การศึกษาเพื่อพัฒนาความสามารถทางวัฒนธรรมนั้นยังไม่เคยมีการศึกษามาก่อน โดยเฉพาะในรัฐนอร์ทแคโรไลนา ที่มีประชากรที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรมอยู่มากที่สุด ผลจากการศึกษาพบว่าองค์ประกอบของความสามารถทางวัฒนธรรมของนักนันทนาการวิชาชีพนั้นควรประกอบด้วย

1. การรู้จักคุณค่าทางวัฒนธรรม
2. การมีทักษะทางวัฒนธรรม
3. การยอมรับในวัฒนธรรมที่แตกต่าง
4. ความต้องการใฝ่รู้
5. การได้รับการอบรมทางวัฒนธรรม
6. การบริการ

และนอกจากนี้ผลการศึกษายังพบว่าเพศชายและเพศหญิงต่างมีระดับความสามารถที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน

เฮิร์ด (Hurd, 2005) ได้ทำการศึกษาเรื่อง Competency development for entry level public parks and recreation professionals. เพื่อศึกษาการพัฒนาความสามารถสำหรับนักนันทนาการวิชาชีพหน้าใหม่ โดยการใช้เทคนิคเดลฟาย 3 รอบ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 16 คนซึ่งโดยทั่วไปตามหลักการวิจัยแล้วอาจดูน้อยไป แต่สำหรับเทคนิคเดลฟายนั้นสามารถยอมรับได้ในจำนวนกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่

10 คนขึ้นไป โดยเริ่มรอบแรกด้วยแบบสอบถามด้วยข้อความปลายเปิด โดยการให้กลุ่มตัวอย่างเขียนรายการความสามารถที่ผู้เชี่ยวชาญท่านนั้น รู้สึกว่ามีความสำคัญต่อการเป็นนักนันทนาการ และจะส่งผลให้ประสบความสำเร็จ และในรอบถัดไปนำรายการคำตอบที่ได้จากรอบแรกมาพัฒนาเป็นแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) ชนิด 5 ระดับ การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเลือกแบบเฉพาะเจาะจงด้วยการกำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญที่เข้าร่วมแสดงความคิดเห็น ดังนี้คือ

- มีอายุงานไม่เกิน 5 ปี
- ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ
- เริ่มงานครั้งแรกด้วยตำแหน่งเจ้าหน้าที่ประสานงาน หรือ หัวหน้างาน

ซึ่งการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างนั้น ได้รับความร่วมมือจากองค์กรนันทนาการระหว่างรัฐในการส่งรายชื่อผู้ที่มีคุณสมบัติตรงตามข้อกำหนดมาให้จำนวน 50 คน แล้วผู้วิจัยทำการส่งหนังสือเชิญ ได้รับการตอบรับกลับมา 16 คน ซึ่งยอมรับได้ รอบแรก ผู้วิจัยได้ทำรายการความสามารถของนักนันทนาการวิชาชีพหน้าใหม่ ที่จะช่วยส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน โดยเรียงลำดับความสำคัญตามกรอบแนวคิด แล้วทำการส่งไปให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็น พบว่าผู้เชี่ยวชาญทั้ง 16 ท่าน ได้ระบุรายการความสามารถรวม 181 รายการ ผู้วิจัยทำการตัดคำซ้ำออกเหลือเพียง 81 รายการ แล้วทำการพัฒนาแบบสอบถามในรอบที่สอง ส่งกลับไปให้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลุ่มเดิมแสดงความคิดเห็น ผลการศึกษาอธิบายว่า นักนันทนาการวิชาชีพหน้าใหม่ต้องมีความสามารถตามกรอบแนวคิด Entry Level Competency Framework: ELCF ซึ่งประกอบไปด้วย ความเชี่ยวชาญ 3 ระดับ ด้วยความสามารถพื้นฐาน 15 ข้อ และความสามารถพิเศษอีก 53 ข้อ ซึ่งตัวอย่างความสามารถที่เป็นความสำคัญพื้นฐานของนักนันทนาการวิชาชีพหน้าใหม่ควรมีประกอบด้วย

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการรับฟัง
3. ความสามารถในการประสานงาน
4. ความสามารถในการจัดการที่หลากหลาย
5. การวางตัวแบบมืออาชีพ

ซึ่งนอกจากความสามารถที่สำคัญข้างต้นนั้น นักนันทนาการวิชาชีพหน้าใหม่ ในปัจจุบันจำเป็นต้องมีความสามารถ ที่มาจากการมีองค์ความรู้ ทักษะ และความเชี่ยวชาญ ประกอบกับการมีบุคลิกภาพที่น่าเชื่อถือ เป็นปัจจัยพื้นฐานในการประกอบวิชาชีพให้ประสบความสำเร็จ โดยองค์ประกอบเหล่านี้มาจากการฝึกอบรมตามเกณฑ์มาตรฐานฐานของวิชาชีพ

ฟาง (Fang, 2004) ได้ทำการศึกษาเรื่อง The preparation of New Mexico recreation professionals for 21st century. เพื่อหาแนวทางที่ดีที่สุดในการพัฒนานักนันทนาการวิชาชีพในรัฐนิวเม็กซิโกให้สอดคล้องกับกรอบแนวคิดของสมาคมนันทนาการและสวนแห่งชาติ ด้วยวิธีการส่งแบบสอบถามไปยังผู้ที่ประกอบวิชาชีพนันทนาการในรัฐนิวเม็กซิโก เพื่อสำรวจสภาพทั่วไปในการประกอบวิชาชีพนันทนาการในปัจจุบันพบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 74 ทำงานในวิชาชีพนันทนาการแบบเต็มเวลา มีอายุการทำงานมากกว่า 9 ปี และมีคุณวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรีเป็นอย่างน้อย นอกจากนี้ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ที่ประกอบวิชาชีพนันทนาการแบบมิโบอนุญาตประกอบวิชาชีพนั้น มีเพียง ร้อยละ 38 ซึ่งเป็นเพศชายร้อยละ 58 และเป็นเพศหญิงร้อยละ 42 และจากข้อสรุปของผลการวิจัยในครั้งนี้ก็พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า ต้องการให้ผู้ที่ประกอบวิชาชีพนันทนาการในรัฐนิวเม็กซิโกนั้น มีคุณวุฒิการศึกษาด้านนันทนาการที่ตรงตามสาขาอันเป็นองค์ความรู้พื้นฐานจำเป็นในการประกอบวิชาชีพ และต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเพื่อเป็นการแสดงมาตรฐานความเป็นมืออาชีพให้เกิดการยอมรับจากผู้รับบริการและสังคมวงกว้าง

นอกจากนี้ยังพบว่าในการกำหนดมาตรฐานวิชาชีพนันทนาการนั้น มีหน่วยงานและนักวิชาการด้านนันทนาการหลายท่าน ได้กล่าวถึงความจำเป็นในการกำหนดมาตรฐานและคุณสมบัติด้านต่าง ๆ ของนักนันทนาการวิชาชีพไว้ตรงกันกับข้อกำหนดที่องค์กรนันทนาการและสวนแห่งชาติ ของประเทศสหรัฐอเมริกา (National Recreation and Park Association-NRPA) ได้กำหนดมาตรฐานการเข้าสู่วิชาชีพนันทนาการไว้ดังนี้

1. มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรีในสาขานันทนาการที่ได้รับการรับรองหลักสูตรจาก NRPA หรือหากมีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี หรือสูงกว่า ในสาขานันทนาการ ที่ไม่ได้รับการรับรองหลักสูตรจาก NRPA ต้องมีประสบการณ์ทำงานเต็มเวลาในสาขานันทนาการตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป หรือถ้ามีวุฒิการศึกษาในระดับมัธยมปลาย ต้องมีประสบการณ์การทำงานด้านนันทนาการแบบเต็มเวลาตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป

2. สอบผ่านการทดสอบการรับรองวิชาชีพตามที่องค์กรกำหนด เพื่อได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพนันทนาการ

3. เป็นสมาชิกของ NRPA (Fang, 2004)

บาร์ทเลต และ แม็คคินนี่ (Bartlett and McKinney, 2004) ทำการศึกษาเรื่อง A Study of role of professional development, job attitudes, and turnover among public park and recreation employees. เพื่อศึกษาการพัฒนาบทบาทของนักวิชาชีพเกี่ยวกับทัศนคติในงานและผลการทำงานของผู้ที่อยู่ในสาขาอาชีพนันทนาการ โดยงานวิจัยชิ้นนี้มีกรอบแนวคิดในการศึกษาที่มาจากทฤษฎี

ของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และโอกาสในความก้าวหน้าทางอาชีพ ทำการศึกษาด้วยการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษาข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ประกอบอาชีพด้านนันทนาการ จำนวน 458 คน จากบริษัทตัวแทนนันทนาการ จำนวน 229 แห่ง ที่เมืองอิลลินอยส์ ผลการศึกษาร้อยละ 35 ของกลุ่มตัวอย่าง ที่ประกอบอาชีพด้านนันทนาการนั้น มีหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบที่หลากหลายภายใต้การควบคุมของหัวหน้างาน และร้อยละ 65 ตอบว่าในการทำงานกับนายจ้างที่เป็นบริษัทตัวแทนนันทนาการนั้น มีอายุการทำงานโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 5 ปี เป็นเพศหญิงร้อยละ 57 โดยร้อยละ 65 มีคุณวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรีเป็นอย่างน้อย นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 85 ได้รับโอกาสในการพัฒนาศักยภาพจากหัวหน้างาน โดยการสนับสนุนให้เข้าอบรมเพิ่มเติมเพื่อความก้าวหน้าทางอาชีพ ซึ่งร้อยละ 75 มีความพอใจในการได้รับการพัฒนาตามความคาดหวัง และอีกร้อยละ 15 ยอมรับที่จะต้องออกจากงาน แม้ว่าจะไม่มีงานรองรับก็ตาม ซึ่งผลสรุปของรายงานการวิจัยเรื่องนี้ได้อธิบายว่าคนส่วนใหญ่จะรู้สึกพอใจที่มีโอกาสได้รับการพัฒนาด้วยการอบรมเพิ่มเติม แต่ในขณะเดียวกันก็พบว่าบางส่วนก็เกิดความรู้สึกไม่พึงพอใจต่อข้อบังคับต่าง ๆ ที่อาจเป็นช่องโหว่ของความก้าวหน้าทางอาชีพ

วิลเลียมส์ (Williams, 2003) ได้ทำการศึกษาเรื่อง Recreation educators' and practitioners' opinions regarding program accreditation and certification เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักนันทนาการการศึกษาที่มีต่อการรับรองหลักสูตรการศึกษาด้านนันทนาการและได้รายงานว่ามาตรฐานวิชาชีพ เป็นเครื่องบ่งบอกถึงควมมีคุณภาพ และควมมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ และการให้คำแนะนำตามคุณภาพแห่งวิชาชีพนั้น ๆ การรับรองมาตรฐานวิชาชีพนันทนาการก็เพื่อให้เกิดคุณภาพตามหลักการ ซึ่งพบว่าสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 มาตรฐาน ได้แก่มาตรฐานด้านปฏิบัติการ และมาตรฐานด้านการเข้าสู่วิชาชีพ ซึ่งมาตรฐานด้านปฏิบัติการนั้น มีข้อพิจารณาในองค์ประกอบด้านประสิทธิภาพ ด้านความเชี่ยวชาญ และด้านกระบวนการในการทำหน้าที่อย่างเป็นขั้นเป็นตอน ส่วนมาตรฐานด้านการเข้าสู่วิชาชีพ ก็มีข้อพิจารณาในด้านการได้รับการศึกษาในระดับปริญญาเป็นหลัก ซึ่งทั้งสองมาตรฐานที่จะได้รับการรับรองนั้น ได้กำหนดระดับความสามารถออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่

1. ระดับการมีความรู้พื้นฐานในสาขาวิชา
2. ระดับการมีความเข้าใจในหลักการ
3. ระดับการมีความสามารถในการนำไปปฏิบัติ

กระแสแห่งความต้องการในคุณภาพและมาตรฐานของวิชาชีพนันทนาการที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องนั้น ผลักดันให้มีการพิจารณาและทบทวนเกี่ยวกับการรับรองมาตรฐานวิชาชีพนัก

นั้นทนาการ ด้วยการสร้างแรงผลักดันให้เกิดการรับรองโดยองค์กรที่ทำหน้าที่ควบคุมดูแล ว่าผู้ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานวิชาชีพนั้น มีคุณสมบัติ ความรู้ และโดยเฉพาะในด้านของความสามารถในการบริหารจัดการในวิชาชีพนั้นทนาการได้ตรงตามเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งวิชาชีพนั้นทนาการเป็นสาขาวิชาชีพที่มีรูปแบบการรับรองความสามารถที่แตกต่างจากวิชาชีพอื่น ๆ การรับรองมาตรฐานวิชาชีพนั้นทนาการถูกแบ่งออกเป็น 2 ส่วน อันได้แก่

1. มาตรฐานด้านการบริหารจัดการ
2. มาตรฐานด้านการศึกษา

นอกจากนี้ วิลเลียมส์ ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า การมีวิชาชีพ คือการมีใบอนุญาตให้ประกอบอาชีพในสาขาวิชาชีพนั้น ซึ่งการรับรองและออกใบอนุญาตเพื่อนำไปใช้ให้เกิดการยอมรับนั้น ใบอนุญาตนั้นต้องได้รับการรับรองโดยเจ้าหน้าที่หรือคณะกรรมการที่มีอำนาจตามกฎหมายของหน่วยงานหลัก อันได้แก่ องค์กรภาครัฐ สภาวิชาชีพ และสถาบันการศึกษา และในบางกรณีที่ต้องการให้ใบอนุญาตนั้นสมบูรณ์ยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องมีการเข้ารับการอบรมเพิ่มเติม (Williams, 2003)

เชลดอน (Sheldon, 1989) ได้ทำการศึกษาเรื่อง Professionalism in tourism and hospitality. เพื่อศึกษาการพัฒนาวิชาชีพในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างจริยคติของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกับการพัฒนาบุคลากร เพื่อรองรับความต้องการของผู้มาใช้บริการในหมู่เกาะฮาวาย หรือนักท่องเที่ยว ผลการศึกษาพบว่า ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในหมู่เกาะฮาวายนั้น ธุรกิจเกี่ยวกับที่พักและอาหาร มีความเป็นมืออาชีพและมีมาตรฐานมากที่สุด ส่วนธุรกิจด้านอาหารและบริการมีความเป็นมืออาชีพละมาตรฐานน้อยที่สุด โดยเฉพาะในด้านการศึกษา ซึ่งกลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า อยากให้มีหลักสูตรการศึกษาเพื่อพัฒนามาตรฐานของวิชาชีพเพื่อให้นักบุคลากรในอุตสาหกรรมมีองค์ความรู้และนำมาใช้งาน ส่วนเรื่องคุณธรรมและจริยธรรมเป็นเรื่องรอง ที่จะตามมาเองเมื่อบุคลากรมีการศึกษาและเป็นมืออาชีพแล้ว นอกจากนี้ เชลดอนได้อธิบายว่า อุตสาหกรรมบริการจะประสบความสำเร็จได้นั้น ต้องใช้บุคลากรที่เป็นมืออาชีพ และได้ศึกษาองค์ประกอบของวิชาชีพการบริการว่าจะต้องประกอบด้วยคุณลักษณะต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. การศึกษาและอบรมที่เพียงพอ
2. จรรยาบรรณ
3. องค์กรควบคุมดูแล
4. ความหลากหลายในความรู้ ความสามารถ

5. ใจรักบริการ
6. องค์กรความรู้อย่างเป็นระบบ
7. ผู้คอยให้คำแนะนำ
8. ใบอนุญาต
9. ศักดิ์ศรี
10. การทดสอบความสามารถ
11. เป็นนายตัวเอง
12. รายได้สูง

มาสคาเรนา และคณะ (Mascarenahs et al., 2005) ได้ทำการศึกษาเรื่อง Elite refereeing performance: developing a model for sport science support. เพื่อศึกษากรอบสำหรับการฝึกอบรมและการเลือกใช้ผู้ตัดสินกีฬา โดยอยู่บนพื้นฐานของประสิทธิภาพในการทำงาน โดยทำการวิเคราะห์จากรายงานการประเมินผู้ตัดสินสหภาพรักบี้ฟุตบอล การฝึกอบรมผู้ตัดสิน ประสิทธิภาพการตัดสินของผู้ตัดสินรักบี้พรีเมียร์ลีกอังกฤษ และการทบทวนงานวิจัยเกี่ยวกับผู้ตัดสินกีฬา ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบประสิทธิภาพในการตัดสินกีฬาเกิดจากคุณลักษณะที่สำคัญที่สุดคือ ด้านความเป็นเลิศทางจิตวิทยา และประกอบด้วยคุณลักษณะอีก 4 ด้านตามลำดับ คือ ด้านความรู้และการนำกฎกติกามาใช้ ด้านการตัดสินตามบริบท ด้านบุคลิกภาพและการควบคุมเกม และด้านสมรรถภาพทางกาย การยืนตำแหน่งและการเคลื่อนไหว จากการสัมภาษณ์กลุ่มโค้ชกรู๊ปยืนยันการนำรูปแบบดังกล่าวมาใช้ในการประเมินและเครื่องมือ ซึ่งสหภาพรักบี้ฟุตบอลนำไปใช้พัฒนาผู้ตัดสินทั่วประเทศอังกฤษ

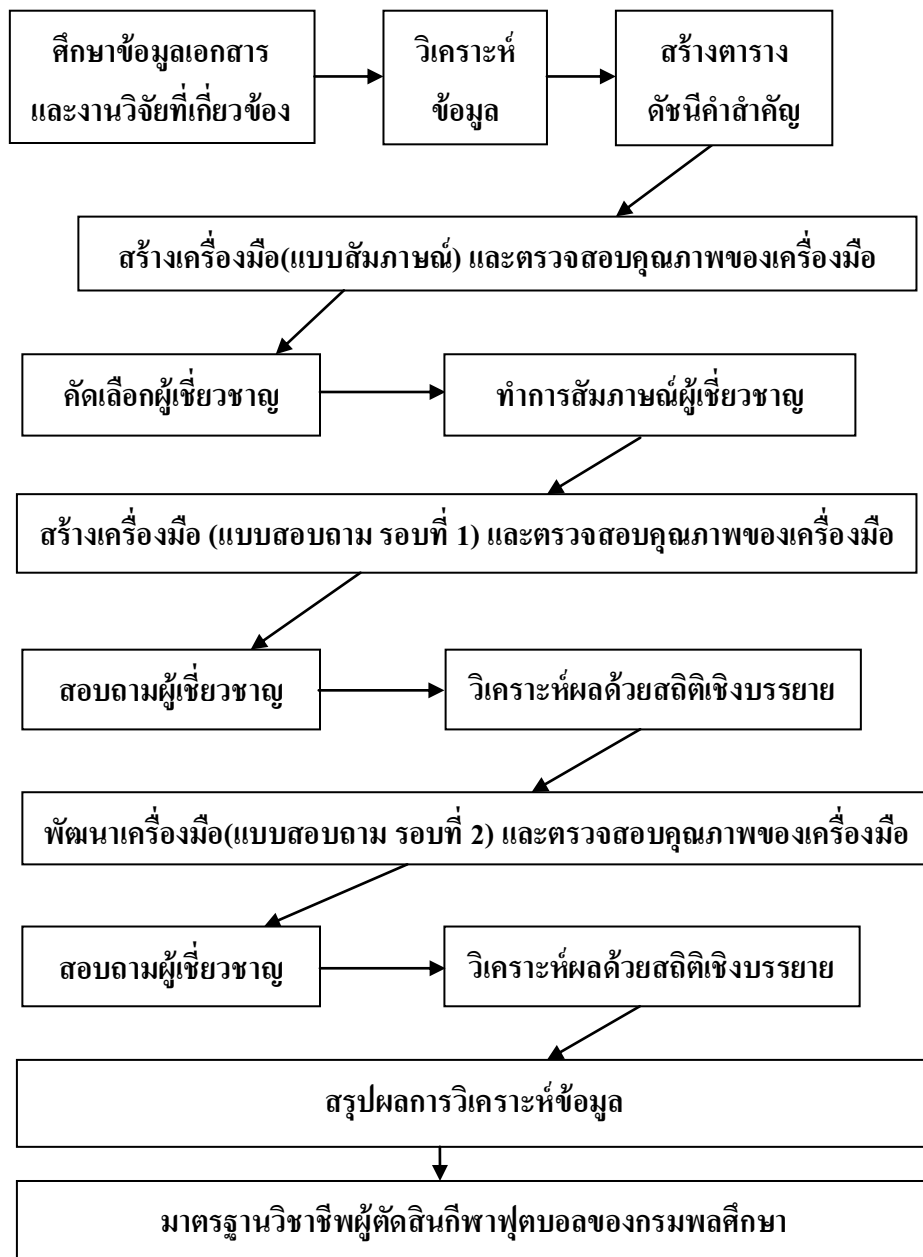
เฮลเซนและบูลติง (Helsen and Bultynck, 2004) ได้ทำการศึกษาเรื่อง Physical and perceptual-cognitive demands of top-class refereeing in association football. เพื่อศึกษาสมรรถภาพทางกายและการรับรู้ทางปัญญาของผู้ตัดสินฟุตบอลและผู้ช่วยผู้ตัดสินฟุตบอลระดับสูงของยูฟ่า ในการแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์แห่งชาติยุโรปรอบสุดท้ายปี 2000 ตรวจสอบการทำงานของร่างกาย โดยวัดอัตราการเต้นของหัวใจ จากเครื่อง short-range radio telemetry และแปลผลเป็นร้อยละจากอัตราการเต้นหัวใจสูงสุด สำหรับการรับรู้ทางปัญญาใช้บันทึกวิดีโอการแข่งขันมาหาค่าเฉลี่ยของการตัดสินใจของผู้ตัดสินที่สังเกตได้ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตัดสินและผู้ช่วยผู้ตัดสินมีค่าเฉลี่ยอัตราการเต้นของหัวใจอยู่ที่ $85 \pm 5\%$ และ $77 \pm 7\%$ ของอัตราการเต้นหัวใจสูงสุด และจากการแข่งขัน 31 เกม ค่าเฉลี่ยของการตัดสินใจที่สังเกตได้คือ 137 ครั้ง (ช่วง 104 – 162) โดย 64% มีการสื่อสารกับผู้ช่วยผู้ตัดสินหรือผู้ตัดสินที่ 4 สำหรับการเพิ่มประสิทธิภาพของผู้ตัดสินระดับสูง

งานวิจัยนี้ได้สนับสนุนการฝึกอย่างเข้มข้นและต่อเนื่องสำหรับผู้ตัดสินใจ โดยเน้นการฝึกแอโรบิกที่ความหนักสูง นอกจากนี้การนำวิดีโอการแข่งขันมาวิเคราะห์จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการตัดสินใจให้กับผู้ตัดสินใจได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาของกรมพลศึกษา” เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย ซึ่งมีรายละเอียดขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ดังภาพประกอบที่ 4

ภาพที่ 4 ขั้นตอนการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในด้านการตัดสินใจกีฬาฟุตบอลในประเทศไทย

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 20 ท่าน ที่ได้จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามการศึกษาของโทมัส ที แมคมิลแลน(Thomas T. Macmillan อ้างใน เกษม บุญอ่อน, 2522) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 17 ท่านขึ้นไป ระดับความคลาดเคลื่อนจะลดลงอย่างคงที่ และมีความคลาดเคลื่อนน้อยมาก เท่ากับ 0.02 เริ่มที่จำนวนกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 17-21 คนขึ้นไป การคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญเป็นการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยกำหนดเกณฑ์และขั้นตอนในการคัดเลือกให้ผู้เชี่ยวชาญมีคุณสมบัติอยู่ในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งดังนี้

2.1 เป็นนักวิชาการที่มีผลงานทางวิชาการที่เกี่ยวกับกีฬาฟุตบอล และมีชื่อเสียงเป็นที่ประจักษ์

2.2 เป็นผู้ตัดสินของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ หรือ ผู้ตัดสิน ชั้น 1 ของสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่มีประสบการณ์ในการตัดสินตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป ปัจจุบันยังทำหน้าที่เป็นผู้ตัดสิน

2.3 เป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่ควบคุมทีมเข้าแข่งขันในรายการแข่งขันที่จัดขึ้นโดยกรมพลศึกษา

2.4 เป็นผู้สื่อข่าวหรือผู้บรรยายเกมกีฬาฟุตบอลที่มีชื่อเสียงเป็นที่ประจักษ์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย (Delphi Technique) จึงมีการใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญรวมจำนวน 3 รอบ ดังต่อไปนี้

1. แบบสอบถามสำหรับการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟายรอบที่ 1 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดที่พัฒนามาจากกรอบทฤษฎีที่อ้างถึงในบทที่ 2 และข้อแก้ไขจากความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย จำนวน 5 ท่าน (ดูรายชื่อจากภาคผนวก ก)

2. แบบสอบถามสำหรับการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟายรอบที่ 2 เป็นแบบสอบถามปลายปิดในลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยข้อคำถามทั้งหมดพัฒนาขึ้นจากคำตอบของผู้เชี่ยวชาญจากการทำแบบสอบถามรอบที่ 1

3. แบบสอบถามสำหรับการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟายรอบที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายปิดในลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ซึ่งคล้ายกับแบบสอบถามในรอบที่ 2 แตกต่างกันที่ ในข้อคำถามแต่ละข้อจะมีการระบุค่ามัธยฐาน (Median) ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range) และคำตอบเดิมของผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ผ่านมา เพื่อส่งกลับไปยังผู้เชี่ยวชาญทบทวนคำตอบของตนเอง ว่าต้องการยืนยันหรือเปลี่ยนแปลงคำตอบ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. ศึกษารวบรวมข้อมูลด้านการตัดสินใจฟุตบอลล และเนื้อหาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องจากบทความ วารสาร ตำรา อินเทอร์เน็ต และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ เพื่อนำมาสร้างเป็นเครื่องมือวิจัย

2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาสร้างแบบสอบถามปลายเปิด ซึ่งเป็นแบบสอบถามรอบที่ 1 ภายใต้การแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา และนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่านตรวจสอบแล้วนำมาแก้ไขปรับปรุงใหม่

3. นำแบบสอบถามรอบที่ 1 ที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถาม จากนั้นผู้วิจัยจะรวบรวมความคิดเห็นที่เหมือนกันหรือใกล้เคียงกัน นำมาปรับปรุงพัฒนาเป็นแบบสอบถามรอบที่ 2

4. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามรอบที่ 2 ภายใต้การแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา โดยการนำประเด็นต่าง ๆ ที่ได้จากแบบสอบถามรอบที่ 1 มาทำเป็นแบบสอบถามปลายปิดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยแต่ละระดับคะแนนมีความหมายดังนี้

คะแนน 5	หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่าเหมาะสมมากที่สุด
คะแนน 4	หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่าเหมาะสมมาก
คะแนน 3	หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่าเหมาะสมปานกลาง
คะแนน 2	หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่าเหมาะสมน้อย
คะแนน 1	หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่าเหมาะสมน้อยที่สุด

5. นำแบบสอบถามรอบที่ 2 ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตอบ จากนั้นผู้วิจัยจะนำคำตอบที่ได้แต่ละข้อ มาหาค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) เพื่อนำมาสร้างแบบสอบถามรอบที่ 3

6. นำแบบสอบถามรอบที่ 3 ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตอบ โดยใช้ข้อความเหมือนแบบสอบถามรอบที่ 2 แต่มีการแสดงค่ามัธยฐาน (Median) ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) ที่คำนวณได้และคำตอบเดิมของผู้เชี่ยวชาญท่านนั้นๆ ในรอบที่แล้ว เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาคำตอบของตนเองอีกครั้งว่า จะยืนยันคำตอบเดิมหรือเปลี่ยนแปลงคำตอบ

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

เครื่องมือที่เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างด้วยข้อความปลายเปิด หาคุณภาพของเครื่องมือด้วยการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา โดยการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของคำถามแต่ละข้อว่ามีความสอดคล้องกับเนื้อหาหรือตัวแปรที่ต้องการวัดหรือไม่ โดยการนำข้อความที่สร้างขึ้น พร้อมทั้งเนื้อหาและนิยามความหมายของคำของตัวแปรที่ต้องการวัด ไปให้ผู้ทรงคุณด้านเนื้อหา และด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 5 ท่าน พิจารณาตรวจสอบ (วรรณิ แกมเกตุ, 2551)

โดยใช้ระดับค่าคะแนนในการพิจารณาดังนี้

- +1 หมายถึง มั่นใจว่าข้อความสามารถวัดได้สอดคล้องตามเนื้อหา
- 0 หมายถึง ไม่มั่นใจว่าข้อความสามารถวัดได้สอดคล้องตามเนื้อหา
- 1 หมายถึง มั่นใจว่าข้อความไม่สามารถวัดได้สอดคล้องตามเนื้อหา

แล้วนำผลการตรวจสอบความสอดคล้องจากผู้ทรงคุณวุฒิมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ด้วยสูตรการคำนวณดังนี้

$$IOC = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนผู้เชี่ยวชาญ}}{\text{จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด}}$$

และมีเกณฑ์การพิจารณาความสอดคล้อง ดังนี้

- ถ้าค่า $IOC > 0.50$ แสดงว่าข้อความนั้นวัดได้สอดคล้องตามเนื้อหา
- ถ้าค่า $IOC \leq 0.50$ แสดงว่าข้อความนั้นวัดได้ไม่สอดคล้องตามเนื้อหา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. นัดหมายผู้เชี่ยวชาญทั้ง 20 ท่าน (ดูรายชื่อจากภาคผนวก ข) เพื่อตอบแบบสอบถามรอบที่ 1 จากนั้นดำเนินการจัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม ซึ่งออกโดยคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามรอบที่ 1 ให้ผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถามด้วยตนเองโดยการ สัมภาษณ์จำนวน 20 ท่าน โดยเริ่มการเก็บข้อมูลรอบที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2555 ถึงวันที่ 20 มีนาคม 2555 ซึ่งผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนจำนวน 20 ชุด รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 23 วัน

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามรอบที่ 2 ส่งให้กับผู้เชี่ยวชาญจำนวน 20 ท่านด้วยตนเอง โดยเริ่มการ เก็บข้อมูลรอบที่ 2 ตั้งแต่วันที่ 26 มีนาคม 2554 ถึงวันที่ 7 เมษายน 2554 ซึ่งผู้วิจัยได้รับแบบสอบถาม กลับคืนจำนวน 20 ชุด รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 13 วัน

4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามรอบที่ 3 ส่งให้กับผู้เชี่ยวชาญด้วยตนเองจำนวน 12 ท่าน และทาง อีเมลจำนวน 5 ท่าน โดยเริ่มการเก็บข้อมูลรอบที่ 3 ตั้งแต่วันที่ 10 เมษายน 2555 ถึงวันที่ 23 เมษายน 2555 ซึ่งผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนจำนวน 20 ชุด รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 14 วัน

6. สรุประยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งสิ้น 50 วัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้คือ

1. รอบที่หนึ่ง เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากคำตอบของคำถามปลายเปิด โดยผู้วิจัยนำมา จัดเป็นข้อย่อยและตัดข้อมูลที่ซ้ำซ้อนออก เพื่อนำไปสร้างเป็นข้อคำถามในแบบสอบถามรอบที่ 2

2. รอบที่สอง เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ซึ่งใช้ โปรแกรม Microsoft Excel 2010 ในการคำนวณ โดยกำหนดให้เป็นเกณฑ์ในการสรุปความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำค่าที่ได้ไปแสดงในแบบสอบถามรอบที่ 3 เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาอีกครั้ง หนึ่ง

3. รอบที่สาม เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์และค่า สัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานและค่าฐานนิยม ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณาข้อความที่ได้รับ ฉันทามติ คือ ต้องมีค่ามัธยฐานไม่ต่ำกว่า 3.50 มีค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานและค่า ฐานนิยมไม่เกิน 1.00 และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 (Dalkey and helmer, 1963 อ้างถึง ใน เทวิล ศรีสองเมือง, 2551) อีกทั้งคำตอบจากรอบนี้ จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงคำตอบจากรอบที่ แล้วไม่เกินร้อยละ 15 จึงจะถือว่าเป็นเกณฑ์ที่ยอมรับได้ (Limestone and Turoff, 1975 อ้างถึงใน ศิริพร ลวนะสกล, 2552) แล้วจึงนำผลที่ได้มาสรุปเป็นการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬา พุทบอลของกรมพลศึกษาต่อไป

การคำนวณและแปลความหมายของสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ในการวิจัยมีดังนี้คือ

1. ค่ามัธยฐาน (Median: Md) มีสูตรการคำนวณคือ (บุญเรียง ขจรศิลป์, 2536)

$$Md = L + \left[\frac{\frac{n}{2} - F}{f} \right] i$$

เมื่อ	Md	คือ	มัธยฐาน
	L	คือ	ขีดจำกัดล่างที่แท้จริงของช่วงที่มีมัธยฐานตกอยู่
	F	คือ	ความถี่สะสมของช่วงคะแนนที่อยู่ใต้ช่วงที่มีมัธยฐานตกอยู่
	f	คือ	ความถี่ของช่วงคะแนนที่มีมัธยฐานตกอยู่
	n	คือ	จำนวนคนทั้งหมด
	i	คือ	ค่าอันตรภาคชั้น

การแปลความหมายของค่ามัธยฐาน (Best, 1970 อ้างถึงใน ศุภกร ประทุมถิ่น, 2551)

4.50 ขึ้นไป	หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นมาก
2.50 - 3.49	หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นน้อย
ต่ำกว่า 1.50	หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นน้อยที่สุด

2. ค่าฐานนิยม (Mode: Mo) โดยมีสูตรการคำนวณคือ (บุญธรรม กิจปริดาภิรุตย์, 2543)

$$Mo = Lo + i \left\{ \frac{DF_1}{DF_1 + DF_2} \right\}$$

เมื่อ	Mo	คือ	ฐานนิยม
	Lo	คือ	ค่าจำกัดล่างของชั้นที่ฐานนิยมตกอยู่
	i	คือ	ค่าอันตรภาคชั้น
	DF ₁	คือ	ผลต่างความถี่ชั้นที่ฐานนิยมตกอยู่กับชั้นที่ติดกันด้านน้อยกว่า
	DF ₂	คือ	ผลต่างความถี่ชั้นที่ฐานนิยมตกอยู่กับชั้นที่ติดกันด้านมากกว่า

3. ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม (|Md-Mo) เป็นค่าที่แสดงความสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งกำหนดว่าจะต้องมีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.00 จึงจะถือว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

4. ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range: IR) เป็นค่าที่ใช้พิจารณาความกระจายของความคิดเห็น หากข้อความใดมีค่าพิสัยกว้างแสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นแตกต่างกันมาก และถ้าข้อความใดมีค่าพิสัยแคบจะแสดงถึงความสอดคล้องกันของความคิดเห็น ซึ่งอาจนำข้อความนั้นมาเป็นข้อสรุปของการวิจัยได้ (ศิริพร ลวณะสกล, 2552) โดยมีสูตรการคำนวณคือ

$$IR = Q_3 - Q_1$$

เมื่อ	IR	คือ	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range)
	Q_3	คือ	ค่าควอไทล์ที่ 3
	Q_1	คือ	ค่าควอไทล์ที่ 1

โดยคำนวณหา Q_3 และ Q_1 จากสูตร (บุญเรียง ขจรศิลป์, 2536)

$$X = L + \left[\frac{N \left[\frac{Q}{4} \right] - F}{f} \right] i$$

เมื่อ	X	คือ	คะแนนที่ต้องการหา
	N	คือ	จำนวนข้อมูลทั้งหมด
	L	คือ	ขีดจำกัดล่างที่แท้จริงของชั้นที่คะแนนที่ X อยู่ (ชั้นเดียวกับที่ค่า $N \left[\frac{Q}{4} \right]$) ตกอยู่
	Q	คือ	ตำแหน่งของควอไทล์ที่กำหนด
	F	คือ	ความถี่สะสมจากคะแนนต่ำสุด ถึง L
	f	คือ	ความถี่ของคะแนนในชั้นที่ X อยู่
	i	คือ	ค่าอันตรภาคชั้น

การแปลความหมายของค่าพิสัยระหว่างควอไทล์

ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์มีค่ามากกว่า 1.50 ขึ้นไป หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อข้อความนั้นไม่สอดคล้องกัน

ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.50 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อข้อความนั้นสอดคล้องกัน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาของกรมพลศึกษา โดยใช้วิธีการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) ศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในด้านการตัดสินกีฬาฟุตบอลในประเทศไทยจำนวน 20 ท่าน หลังจากทำการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์คำนวณผลตามหลักสถิติครบถ้วนแล้ว ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์เป็นตารางประกอบความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 3 เกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ซึ่งประกอบด้วย 3 มาตรฐานดังนี้

1. มาตรฐานด้านความรู้
2. มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน
3. มาตรฐานด้านการปฏิบัติตน

จากผลการตอบแบบสอบถามของผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 3 ผู้วิจัยนำคำตอบที่ได้มาวิเคราะห์หาค่ามัธยฐาน (Median: Md) ค่าฐานนิยม (Mode: Mo) ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม ($|Md - Mo|$) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range: IR) โดยแสดงรายละเอียดเป็นรายชื่อ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการพัฒนามาตรฐาน
วิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาในมาตรฐานด้านความรู้

ข้อความ	Md	Mo	Md – Mo	IR	ระดับความ เหมาะสม	ความสอดคล้อง ของผู้เชี่ยวชาญ
1. ผู้ตัดสินฟุตบอลของกรมพลศึกษาต้องมีคุณสมบัติไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	4.59	5.00	0.41	1.21	มากที่สุด	สอดคล้อง
2. ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรจบการศึกษาในสาขาวิชา						
2.1 พลศึกษา/วิทยาศาสตร์การกีฬา	3.27	3.00	0.27	1.38	ปานกลาง	สอดคล้อง
2.2 ไม่จำกัดสาขาวิชา	4.59	5.00	0.41	1.34	มากที่สุด	สอดคล้อง
3. หัวข้อในการอบรมผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรประกอบไปด้วย						
3.1 กฎ กติกากีฬาฟุตบอล	5.00	5.00	0.00	0.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
3.2 สมรรถภาพทางกายของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล	4.91	5.00	0.09	0.59	มากที่สุด	สอดคล้อง
3.3 การฝึกปฏิบัติการตัดสินฟุตบอล	4.91	5.00	0.09	0.59	มากที่สุด	สอดคล้อง
3.4 คุณธรรม จริยธรรมของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล	4.91	5.00	0.09	0.59	มากที่สุด	สอดคล้อง
3.5 จิตวิทยาสำหรับผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล	4.87	5.00	0.13	0.62	มากที่สุด	สอดคล้อง
3.6 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอล	4.27	4.00	0.27	1.16	มาก	สอดคล้อง
3.7 การจัดและควบคุมการแข่งขัน	3.22	3.00	0.22	1.33	ปานกลาง	สอดคล้อง
3.8 โภชนาการสำหรับผู้ตัดสิน	4.16	4.00	0.16	1.17	มาก	สอดคล้อง

ตารางที่ 3 ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการพัฒนามาตรฐาน
วิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาในมาตรฐานด้านความรู้ (ต่อ)

ข้อความ	Md	Mo	Md – Mo	IR	ระดับความ เหมาะสม	ความสอดคล้อง ของผู้เชี่ยวชาญ
4. การผ่านการอบรมเพื่อเป็นผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาต้องผ่านการทดสอบในเรื่อง						
4.1 กฎ กติกา กีฬาฟุตบอล	4.91	5.00	0.09	0.59	มากที่สุด	สอดคล้อง
4.2 สมรรถภาพทางกาย	4.87	5.00	0.13	0.62	มากที่สุด	สอดคล้อง
4.3 การทดสอบปฏิบัติการตัดสินฟุตบอล	4.83	5.00	0.17	0.66	มากที่สุด	สอดคล้อง
4.4 คุณธรรม จริยธรรมของผู้ตัดสิน	4.83	5.00	0.17	0.66	มากที่สุด	สอดคล้อง
4.5 จิตวิทยาสำหรับผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล	4.66	5.00	0.34	1.01	มากที่สุด	สอดคล้อง
4.6 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอล	4.16	4.00	0.16	1.18	มาก	สอดคล้อง
4.7 การจัดและควบคุมการแข่งขัน	3.22	3.00	0.22	1.47	ปานกลาง	สอดคล้อง
4.8 โภชนาการสำหรับผู้ตัดสิน	4.16	4.00	0.16	1.18	มาก	สอดคล้อง
5. การอบรมผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาในแต่ละครั้งควรมีผู้เข้ารับการอบรมประมาณ						
5.1 ประมาณ 21 - 30 คน	4.66	5.00	0.34	1.08	มากที่สุด	สอดคล้อง
5.2 ประมาณ 31 - 40 คน	4.00	4.00	0.00	1.00	มาก	สอดคล้อง
5.3 ประมาณ 41 - 50 คน	2.91	3.00	0.09	0.60	น้อย	สอดคล้อง

ตารางที่ 3 ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการพัฒนามาตรฐาน
วิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาในมาตรฐานด้านความรู้ (ต่อ)

ข้อความ	Md	Mo	Md – Mo	IR	ระดับความ เหมาะสม	ความสอดคล้อง ของผู้เชี่ยวชาญ
6. การอบรมผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาในแต่ละครั้งควรมีระยะเวลา						
6.1 5 วัน	3.19	3.00	0.19	1.02	ปานกลาง	สอดคล้อง
6.2 7 วัน	4.59	5.00	0.41	1.21	มากที่สุด	สอดคล้อง
6.3 14 วัน	3.30	3.00	0.30	1.45	ปานกลาง	สอดคล้อง
รวมรายด้าน	4.53	5.00	0.47	1.48	มากที่สุด	สอดคล้อง

จากตารางที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมรายด้านของมาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาในมาตรฐานด้านความรู้ ซึ่งมีจำนวนรายชื่อทั้งสิ้น 25 ข้อ ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันอยู่ในระดับมาก ($Md=4.30$, $|Md-Mo|=0.70$, $IR=1.49$) โดยมีรายละเอียดดังนี้

ในรายชื่อ ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน จำนวน 25 ข้อ โดยมีความคิดเห็นว่าเป็นข้อความที่เหมาะสมในระดับมากที่สุด จำนวน 14 ข้อ ดังนี้

- ข้อ 1. ผู้ตัดสินฟุตบอลของกรมพลศึกษาต้องมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($Md=4.59$, $|Md-Mo|=0.41$, $IR=1.21$)
- ข้อ 2.2 ไม่จำกัด สาขาวิชา ($Md=4.59$, $|Md-Mo|=0.41$, $IR=1.34$)
- ข้อ 3.1 กฎ กติกา กีฬาฟุตบอล ($Md=5.00$, $|Md-Mo|=0.00$, $IR=0.50$)
- ข้อ 3.2 สมรรถภาพทางกายของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล ($Md=4.91$, $|Md-Mo|=0.09$, $IR=0.59$)
- ข้อ 3.3 การฝึกปฏิบัติการตัดสินฟุตบอล ($Md=4.91$, $|Md-Mo|=0.09$, $IR=0.59$)
- ข้อ 3.4 คุณธรรม จริยธรรมของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล ($Md=4.91$, $|Md-Mo|=0.09$, $IR=0.59$)
- ข้อ 3.5 จิตวิทยาสำหรับผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล ($Md=4.87$, $|Md-Mo|=0.13$, $IR=0.62$)
- ข้อ 4.1 กฎ กติกา กีฬาฟุตบอล ($Md=4.91$, $|Md-Mo|=0.09$, $IR=0.59$)
- ข้อ 4.2 สมรรถภาพทางกาย ($Md=4.87$, $|Md-Mo|=0.13$, $IR=0.62$)
- ข้อ 4.3 การทดสอบปฏิบัติการตัดสินฟุตบอล ($Md=4.83$, $|Md-Mo|=0.17$, $IR=0.66$)
- ข้อ 4.4 คุณธรรม จริยธรรมของผู้ตัดสิน ($Md=4.83$, $|Md-Mo|=0.17$, $IR=0.66$)
- ข้อ 4.5 จิตวิทยาสำหรับผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล ($Md=4.66$, $|Md-Mo|=0.34$, $IR=1.01$)
- ข้อ 5.1 ประมาณ 21 - 30 คน ($Md=4.66$, $|Md-Mo|=0.34$, $IR=1.08$)
- ข้อ 6.2 7 วัน ($Md=4.59$, $|Md-Mo|=0.41$, $IR=1.21$)

เป็นข้อความที่เหมาะสมในระดับมาก มีจำนวน 5 ข้อ ดังนี้

- ข้อ 3.6 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอล ($Md=4.27$, $|Md-Mo|=0.27$, $IR=1.16$)
- ข้อ 3.8 โภชนาการสำหรับผู้ตัดสิน ($Md=4.16$, $|Md-Mo|=0.16$, $IR=1.17$)
- ข้อ 4.6 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอล ($Md=4.16$, $|Md-Mo|=0.16$, $IR=1.18$)
- ข้อ 4.8 โภชนาการสำหรับผู้ตัดสิน ($Md=4.16$, $|Md-Mo|=0.16$, $IR=1.18$)

ข้อ 5.2 ประมาณ 31 - 40 คน ($Md=4.00, |Md-Mo|=0.00, IR=1.00$)

เป็นข้อความที่เหมาะสมในระดับปานกลาง มีจำนวน 5 ข้อ ดังนี้

ข้อ 2.1 พลศึกษา/วิทยาศาสตร์การกีฬา ($Md=3.27, |Md-Mo|=0.27, IR=1.38$)

ข้อ 3.7 การจัดและควบคุมการแข่งขัน ($Md=3.22, |Md-Mo|=0.22, IR=1.33$)

ข้อ 4.7 การจัดและควบคุมการแข่งขัน ($Md=3.22, |Md-Mo|=0.22, IR=1.47$)

ข้อ 6.1 5 วัน ($Md=3.19, |Md-Mo|=0.19, IR=1.02$)

ข้อ 6.3 14 วัน ($Md=3.30, |Md-Mo|=0.30, IR=1.45$)

และเป็นข้อความที่เหมาะสมในระดับน้อย มีจำนวน 1 ข้อ ดังนี้

ข้อ 5.3 ประมาณ 41 - 50 คน ($Md=2.91, |Md-Mo|=0.09, IR=0.60$)

ตารางที่ 4 ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการพัฒนามาตรฐาน
วิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาในมาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน

ข้อความ	Md	Mo	Md – Mo	IR	ระดับความ เหมาะสม	ความสอดคล้อง ของผู้เชี่ยวชาญ
1. นอกจากการปฏิบัติงานตัดสิน การรักษาสถานภาพการเป็นผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล ของกรมพลศึกษาต้องผ่านการปฏิบัติในเรื่อง						
1.1 การทดสอบสมรรถภาพ	4.87	5.00	0.13	0.62	มากที่สุด	สอดคล้อง
1.2 การประชุมผู้ตัดสิน	4.11	4.00	0.11	0.77	มาก	สอดคล้อง
1.3 การทดสอบภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎี	4.66	5.00	0.34	1.08	มากที่สุด	สอดคล้อง
1.4 การฝึกซ้อมร่วมกันของผู้ตัดสิน	4.13	4.00	0.13	0.99	มาก	สอดคล้อง
2. ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรมีการปฏิบัติงานในรายการแข่งขันที่ กรมพลศึกษาจัดขึ้นปีละ						
2.1 ไม่เกิน 10 ครั้ง	2.50	2.00	0.50	1.21	ปานกลาง	สอดคล้อง
2.2 11 - 20 ครั้ง	3.22	3.00	0.22	1.23	ปานกลาง	สอดคล้อง
2.3 21 - 30 ครั้ง	4.50	5.00	0.50	1.12	มากที่สุด	สอดคล้อง
2.4 31 - 40 ครั้ง	3.11	3.00	0.11	0.77	ปานกลาง	สอดคล้อง
3. ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรมีการฝึกซ้อมร่วมกันของผู้ตัดสิน สัปดาห์ละ 1 ครั้ง	4.78	5.00	0.22	0.84	มากที่สุด	สอดคล้อง

ตารางที่ 4 ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการพัฒนามาตรฐาน
วิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาในมาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน (ต่อ)

ข้อความ	Md	Mo	Md – Mo	IR	ระดับความ เหมาะสม	ความสอดคล้อง ของผู้เชี่ยวชาญ
4. ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาต้องมีการประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของผู้ตัดสินอย่างน้อย						
4.1 4 ครั้ง/ปี	3.20	3.00	0.20	1.13	ปานกลาง	สอดคล้อง
4.2 6 ครั้ง/ปี	4.66	5.00	0.34	1.18	มากที่สุด	สอดคล้อง
4.3 12 ครั้ง/ปี	3.38	3.00	0.38	1.41	ปานกลาง	สอดคล้อง
5. ควรมีการเลื่อนระดับผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาจากการตัดสินกีฬาขั้นพื้นฐานไปสู่การตัดสินกีฬามวลชน	4.66	5.00	0.34	1.01	มากที่สุด	สอดคล้อง
6. หากมีการเลื่อนระดับการเป็นผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาจากระดับกีฬาขั้นพื้นฐานไปสู่ระดับกีฬามวลชน ผู้ตัดสินต้อง						
6.1 ผ่านการทดสอบทฤษฎีและปฏิบัติ	4.87	5.00	0.13	0.62	มากที่สุด	สอดคล้อง
6.2 มีประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่อย่างน้อย 1 ปี	4.40	4.00	0.40	1.04	มาก	สอดคล้อง
6.3 มีการบันทึกและประเมินการปฏิบัติหน้าที่อยู่จากผู้ประเมินการตัดสินในเกณฑ์ดี	4.66	5.00	0.34	1.01	มากที่สุด	สอดคล้อง
6.4 ผ่านการทดสอบสมรรถภาพ	4.87	5.00	0.13	0.62	มากที่สุด	สอดคล้อง
รวมรายด้าน	4.30	5.00	0.70	1.49	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมรายด้านของมาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาในมาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน ซึ่งมีจำนวนรายชื่อทั้งสิ้น 17 ข้อ ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันอยู่ในระดับมาก ($Md=4.30$, $|Md-Mo|=0.70$, $IR=1.49$) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ในรายชื่อ ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน จำนวน 17 ข้อ โดยมีความคิดเห็นว่าเป็นข้อความที่เหมาะสมในระดับมากที่สุด จำนวน 9 ข้อ ดังนี้

- ข้อ 1.1 การทดสอบสมรรถภาพ ($Md=4.87$, $|Md-Mo|=0.13$, $IR=0.62$)
- ข้อ 1.3 การทดสอบภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎี
($Md=4.66$, $|Md-Mo|=0.34$, $IR=1.08$)
- ข้อ 2.3 21 - 30 ครั้ง ($Md=4.50$, $|Md-Mo|=0.50$, $IR=1.12$)
- ข้อ 3. ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรมีการฝึกซ้อมร่วมกันของผู้ตัดสินสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ($Md=4.78$, $|Md-Mo|=0.22$, $IR=0.84$)
- ข้อ 4.2 6 ครั้ง/ปี ($Md=4.66$, $|Md-Mo|=0.34$, $IR=1.08$)
- ข้อ 5. ควรมีการเลื่อนระดับผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาจากการตัดสินกีฬาขั้นพื้นฐานไปสู่การตัดสินกีฬามวลชน
($Md=4.66$, $|Md-Mo|=0.34$, $IR=1.01$)
- ข้อ 6.1 ผ่านการทดสอบทฤษฎีและปฏิบัติ ($Md=4.87$, $|Md-Mo|=0.13$, $IR=0.62$)
- ข้อ 6.3 มีการบันทึกและประเมินการปฏิบัติหน้าที่อยู่จากผู้ประเมินการตัดสินในเกณฑ์ดี ($Md=4.66$, $|Md-Mo|=0.34$, $IR=1.01$)
- ข้อ 6.4 ผ่านการทดสอบสมรรถภาพ ($Md=4.87$, $|Md-Mo|=0.13$, $IR=0.62$)

ข้อความที่เหมาะสมในระดับมาก จำนวน 3 ข้อ ดังนี้

- ข้อ 1.2 การประชุมผู้ตัดสิน ($Md=4.11$, $|Md-Mo|=0.11$, $IR=0.77$)
- ข้อ 1.4 การฝึกซ้อมร่วมกันของผู้ตัดสิน ($Md=4.13$, $|Md-Mo|=0.13$, $IR=0.99$)
- ข้อ 6.2 มีประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่อย่างน้อย 1 ปี
($Md=4.40$, $|Md-Mo|=0.40$, $IR=1.04$)

ข้อความที่เหมาะสมในระดับปานกลาง จำนวน 5 ข้อ ดังนี้

- ข้อ 2.1 ไม่เกิน 10 ครั้ง ($Md=2.50$, $|Md-Mo|=0.50$, $IR=1.21$)
- ข้อ 2.2 11 - 20 ครั้ง ($Md=3.22$, $|Md-Mo|=0.22$, $IR=1.23$)

ข้อ 2.4	31 - 40 ครั้ง (Md=3.11, Md-Mo =0.11, IR=0.77)
ข้อ 4.1	4 ครั้ง/ปี (Md=3.20, Md-Mo =0.20, IR=1.13)
ข้อ 4.3	12 ครั้ง/ปี (Md=3.38, Md-Mo =0.38, IR=1.41)

ตารางที่ 5 ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการพัฒนามาตรฐาน
วิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาในมาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน

ข้อความ	Md	Mo	Md – Mo	IR	ระดับความ เหมาะสม	ความสอดคล้อง ของผู้เชี่ยวชาญ
1. ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรมีคุณลักษณะและจริยธรรมในเรื่อง						
1.1 มีความยุติธรรม	4.94	5.00	0.06	0.56	มากที่สุด	สอดคล้อง
1.2 ตรงต่อเวลา	4.83	5.00	0.17	0.66	มากที่สุด	สอดคล้อง
1.3 รักษาสมรรถภาพทางกายให้ดีอยู่เสมอ	4.73	5.00	0.27	0.90	มากที่สุด	สอดคล้อง
1.4 มีความซื่อสัตย์ สุจริต	4.91	5.00	0.09	0.59	มากที่สุด	สอดคล้อง
1.5 มีน้ำใจนักกีฬา	4.73	5.00	0.27	0.95	มากที่สุด	สอดคล้อง
1.6 มีความเด็ดขาดในการตัดสินใจ	4.78	5.00	0.22	0.89	มากที่สุด	สอดคล้อง
1.7 มีระเบียบวินัย	4.78	5.00	0.22	0.84	มากที่สุด	สอดคล้อง
1.8 มีสัมมาคารวะ รู้จักกาลเทศะ	4.59	5.00	0.41	1.21	มากที่สุด	สอดคล้อง
1.9 ไม่ลุ่มหลงอบายมุข	4.73	5.00	0.27	1.01	มากที่สุด	สอดคล้อง
1.10 มีความรับผิดชอบ	4.91	5.00	0.09	0.59	มากที่สุด	สอดคล้อง
1.11 ให้เกียรติและยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น	4.66	5.00	0.34	0.96	มากที่สุด	สอดคล้อง
1.12 มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี	4.59	5.00	0.41	0.99	มากที่สุด	สอดคล้อง
1.13 มีการแต่งกายสะอาด เรียบร้อย	4.66	5.00	0.34	1.08	มากที่สุด	สอดคล้อง

ตารางที่ 5 ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของการพัฒนามาตรฐาน
วิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาในมาตรฐานด้านการปฏิบัติตน (ต่อ)

ข้อความ	Md	Mo	Md – Mo	IR	ระดับความ เหมาะสม	ความสอดคล้อง ของผู้เชี่ยวชาญ
1.14 มีภาวะผู้นำ	4.73	5.00	0.27	0.95	มากที่สุด	สอดคล้อง
1.15 ศึกษาหาความรู้อยู่เสมอ	4.66	5.00	0.34	1.08	มากที่สุด	สอดคล้อง
1.16 มีวิจารณ์ญาณ	4.73	5.00	0.27	1.01	มากที่สุด	สอดคล้อง
1.17 มีความสนุกสนานในการปฏิบัติหน้าที่	4.27	4.00	0.27	1.15	มาก	สอดคล้อง
1.18 เห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว	4.59	5.00	0.41	1.12	มากที่สุด	สอดคล้อง
1.19 ไม่กล่าวร้ายผู้อื่น	4.50	4.00	0.50	1.13	มากที่สุด	สอดคล้อง
1.20 เป็นแบบอย่างที่ดี	4.78	5.00	0.22	0.89	มากที่สุด	สอดคล้อง
1.21 มีสมาธิ	4.87	5.00	0.13	0.62	มากที่สุด	สอดคล้อง
รวมรายด้าน	4.74	5.00	0.26	0.95	มากที่สุด	สอดคล้อง

จากตารางที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมรายด้านของมาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาในมาตรฐานด้านการปฏิบัติตน ซึ่งมีจำนวนรายชื่อทั้งสิ้น 21 ข้อ ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันอยู่ในระดับมากที่สุด (Md=4.74, |Md-Mo|=0.26, IR=0.95) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ในรายชื่อ ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน จำนวน 21 ข้อ โดยมีความคิดเห็นว่าเป็นข้อความที่เหมาะสมในระดับมากที่สุด จำนวน 20 ข้อ ดังนี้

- ข้อ 1.1 มีความยุติธรรม (Md=4.94, |Md-Mo|=0.06, IR=0.56)
- ข้อ 1.2 ตรงต่อเวลา (Md=4.83, |Md-Mo|=0.17, IR=0.66)
- ข้อ 1.3 รักษาสมรรถภาพทางกายให้ดีอยู่เสมอ
(Md=4.73, |Md-Mo|=0.27, IR=0.90)
- ข้อ 1.4 มีความซื่อสัตย์ สุจริต (Md=4.91, |Md-Mo|=0.09, IR=0.59)
- ข้อ 1.5 มีน้ำใจนักกีฬา (Md=4.73, |Md-Mo|=0.27, IR=0.95)
- ข้อ 1.6 มีความเด็ดขาดในการตัดสินใจ (Md=4.78, |Md-Mo|=0.22, IR=0.89)
- ข้อ 1.7 มีระเบียบวินัย (Md=4.78, |Md-Mo|=0.22, IR=0.84)
- ข้อ 1.8 มีสัมมาคารวะ รู้จักกาลเทศะ (Md=4.59, |Md-Mo|=0.41, IR=1.21)
- ข้อ 1.9 ไม่กลุ่มหลงอบายมุข (Md=4.73, |Md-Mo|=0.27, IR=1.01)
- ข้อ 1.10 มีความรับผิดชอบ (Md=4.91, |Md-Mo|=0.09, IR=0.59)
- ข้อ 1.11 ให้เกียรติและยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
(Md=4.66, |Md-Mo|=0.34, IR=0.96)
- ข้อ 1.12 มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี (Md=4.59, |Md-Mo|=0.41, IR=1.08)
- ข้อ 1.13 มีการแต่งกายสะอาด เรียบร้อย (Md=4.66, |Md-Mo|=0.34, IR=1.08)
- ข้อ 1.14 มีภาวะผู้นำ (Md=4.73, |Md-Mo|=0.27, IR=0.95)
- ข้อ 1.15 ศึกษาหาความรู้อยู่เสมอ (Md=4.66, |Md-Mo|=0.34, IR=1.08)
- ข้อ 1.16 มีวิจารณ์ญาณ (Md=4.73, |Md-Mo|=0.27, IR=1.01)
- ข้อ 1.18 เห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน
(Md=4.59, |Md-Mo|=0.41, IR=1.12)
- ข้อ 1.19 ไม่กล่าวร้ายผู้อื่น (Md=4.50, |Md-Mo|=0.50, IR=1.13)
- ข้อ 1.20 เป็นแบบอย่างที่ดี (Md=4.78, |Md-Mo|=0.22, IR=0.89)
- ข้อ 1.21 มีสมาธิ (Md=4.87, |Md-Mo|=0.13, IR=0.62)

ข้อความที่เหมาะสมในระดับมากที่สุด จำนวน 1 ข้อ ดังนี้

ข้อ 1.17 มีความสนุกสนานในการปฏิบัติหน้าที่
(Md=4.27, |Md-Mo|=0.27, IR=1.15)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการรวบรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ด้วยเทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย (Delphi Technique)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในด้านการตัดสินกีฬาฟุตบอลในประเทศไทย

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 20 ท่าน ที่ได้จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามการศึกษาของโทมัส ที แมคมิลแลน (Thomas T. Macmillan อ้างใน เกษม บุญอ่อน, 2522) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 17 ท่านขึ้นไป ระดับความคลาดเคลื่อนจะลดลงอย่างคงที่ และมีความคลาดเคลื่อนน้อยมาก เท่ากับ 0.02 เริ่มที่จำนวนกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 17-21 คนขึ้นไป การคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญเป็นการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยกำหนดเกณฑ์และขั้นตอนในการคัดเลือกให้ผู้เชี่ยวชาญมีคุณสมบัติอยู่ในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งดังนี้

2.1 เป็นนักวิชาการที่มีผลงานทางวิชาการที่เกี่ยวกับกีฬาฟุตบอล และมีชื่อเสียงเป็นที่ประจักษ์

2.2 เป็นผู้ตัดสินของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ หรือ ผู้ตัดสิน ชั้น 1 ของสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่มีประสบการณ์ในการตัดสินตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป ปัจจุบันยังทำหน้าที่เป็นผู้ตัดสิน

2.3 เป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลที่ควบคุมทีมเข้าแข่งขันในรายการแข่งขันที่จัดขึ้นโดยกรมพลศึกษา

2.4 เป็นผู้สื่อข่าวหรือผู้บรรยายเกมกีฬาฟุตบอลที่มีชื่อเสียงเป็นที่ประจักษ์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 1 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องที่เกี่ยวกับการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา

2. แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 2 เป็นแบบสอบถามปลายปิด แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ตามแบบของลิเคอร์ท สเกล (Likert Scale) โดยพัฒนาขึ้นจากคำตอบของแบบสอบถามรอบที่ 1

3. แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายปิด แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ซึ่งคล้ายกับแบบสอบถามในรอบที่ 2 แตกต่างกันที่มีการระบุค่ามัธยฐาน (Median) ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range) และคำตอบเดิมของผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ผ่านมา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ติดต่อนัดหมายผู้เชี่ยวชาญทางโทรศัพท์ จากนั้นดำเนินการจัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์นำส่งให้กับผู้เชี่ยวชาญทั้ง 20 ท่าน
2. นำแบบสอบถามรอบที่ 1 ส่งให้กับผู้เชี่ยวชาญ รวมใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น 23 วัน
3. นำแบบสอบถามรอบที่ 2 ส่งให้กับผู้เชี่ยวชาญ รวมใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น 13 วัน
4. นำแบบสอบถามรอบที่ 3 ส่งให้กับผู้เชี่ยวชาญ รวมใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น 14 วัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. แบบสอบถามรอบที่ 1 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากคำตอบของคำถามปลายเปิด โดยผู้วิจัยนำมาจัดเป็นข้อย่อและตัดข้อมูลที่ซ้ำซ้อนออก เพื่อนำไปสร้างเป็นข้อคำถามในแบบสอบถามรอบที่ 2

2. แบบสอบถามรอบที่ 2 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับกลับคืนมาจากผู้เชี่ยวชาญ โดยคำนวณหาค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ โดยกำหนดให้เป็นเกณฑ์ในการสรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำค่าที่ได้ไปแสดงในแบบสอบถามรอบที่ 3 เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

3. แบบสอบถามรอบที่ 3 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานและค่าฐานนิยม ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณาข้อความที่ได้รับฉันทามติ คือ ต้องมีค่ามัธยฐานไม่ต่ำกว่า 3.50 มีค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานและค่าฐานนิยมไม่เกิน 1.00 และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 อีกทั้งคำตอบจากรอบนี้ จะต้อง

มีการเปลี่ยนแปลงคำตอบจากรอบที่แล้วไม่เกินร้อยละ 15 จึงจะถือว่าเป็นเกณฑ์ที่ยอมรับได้ แล้วจึงนำผลที่ได้มาสรุปเป็นการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามในรอบที่ 3

จากผลการดำเนินการวิจัยเพื่อศึกษาการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ด้วยเทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย ทำให้ได้ข้อคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญที่มีความเห็นสอดคล้องกัน จำนวนทั้งสิ้น 63 ข้อ และเมื่อพิจารณาคำตอบที่สอดคล้องกันในระดับความเหมาะสมมากที่สุด พบว่ามีจำนวน 52 ข้อ ที่สามารถนำไปสู่ข้อสรุปของการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาได้ ดังนี้

มาตรฐานด้านความรู้

1. ผู้ตัดสินฟุตบอลของกรมพลศึกษาต้องมีคุณสมบัติไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
2. ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรจบการศึกษาโดยไม่จำกัดสาขาวิชา
3. หัวข้อในการอบรมผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรประกอบไปด้วย
 - 3.1 กฎ กติกากีฬาฟุตบอล
 - 3.2 สมรรถภาพทางกายของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล
 - 3.3 การฝึกปฏิบัติการค้าตติสนฟุตบอล
 - 3.4 คุณธรรม จริยธรรมของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล
 - 3.5 จิตวิทยาสำหรับผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล
 - 3.6 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอล
 - 3.7 โภชนาการสำหรับผู้ตัดสิน
4. การผ่านการอบรมเพื่อเป็นผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาต้องผ่านการทดสอบใน

เรื่อง

- 4.1 กฎ กติกากีฬาฟุตบอล
- 4.2 สมรรถภาพทางกายของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล
- 4.3 การฝึกปฏิบัติการค้าตติสนฟุตบอล
- 4.4 คุณธรรม จริยธรรมของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล
- 4.5 จิตวิทยาสำหรับผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล
- 4.6 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอล

4.7 โภชนาการสำหรับผู้ตัดสิน

5. การอบรมผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาในแต่ละครั้งควรมีผู้เข้ารับการอบรม
ประมาณ

5.1 ประมาณ 21 - 30 คน ซึ่งมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

5.2 ประมาณ 31 - 40 คน ซึ่งมีความเหมาะสมในระดับมาก

6. การอบรมผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาแต่ละครั้งควรมีระยะเวลา 7 วัน

มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน

1. นอกจากการปฏิบัติงานตัดสิน การรักษาสถานภาพการ ในการเป็นผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล
ของกรมพลศึกษาต้องผ่านการปฏิบัติในเรื่อง

1.1 การทดสอบสมรรถภาพ

1.2 การประชุมผู้ตัดสิน

1.3 การทดสอบภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎี

1.4 การฝึกซ้อมร่วมกันของผู้ตัดสิน

2. ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรมีการปฏิบัติงานในการแข่งขันที่กรมพลศึกษา
จัดขึ้นปีละ 21 – 30 ครั้ง

3. ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรมีการฝึกซ้อมร่วมกันสัปดาห์ละ 1 ครั้ง

4. ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาต้องมีการประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของ
ผู้ตัดสินอย่างน้อยปีละ 6 ครั้ง

5. ควรมีการเลื่อนระดับผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาจากการตัดสิน ในระดับกีฬา
ขั้นพื้นฐานไปสู่การตัดสินกีฬามวลชน

6. หากมีการเลื่อนระดับการเป็นผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาจากระดับกีฬาขั้น
พื้นฐานไปสู่ระดับกีฬามวลชน ผู้ตัดสินต้อง

6.1 ผ่านการทดสอบทฤษฎีและปฏิบัติ

6.2 มีประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่อย่างน้อย 1 ปี

6.3 มีการบันทึกและประเมินการปฏิบัติหน้าที่จากผู้ประเมินการตัดสินในเกณฑ์ดี

6.4 ผ่านการทดสอบสมรรถภาพ

มาตรฐานด้านการปฏิบัติตน

1. ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรมีคุณลักษณะและจริยธรรมในเรื่อง

1.1 มีความยุติธรรม

- 1.2 ตรงต่อเวลา
- 1.3 รักษาสมรรถภาพทางกายให้ได้อยู่เสมอ
- 1.4 มีความซื่อสัตย์ สุจริต
- 1.5 มีน้ำใจนักกีฬา
- 1.6 มีความเด็ดขาดในการตัดสินใจ
- 1.7 มีระเบียบวินัย
- 1.8 มีสัมมาคารวะ รู้จักกาลเทศะ
- 1.9 ไม่กลุ่มหลงอบายมุข
- 1.10 มีความรับผิดชอบ
- 1.11 ให้เกียรติและยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
- 1.12 มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี
- 1.13 มีการแต่งกายสะอาด เรียบร้อย
- 1.14 มีภาวะผู้นำ
- 1.15 ศึกษาหาความรู้อยู่เสมอ
- 1.16 มีวิจรรย์ญาณ
- 1.17 มีความสนุกสนานในการปฏิบัติหน้าที่
- 1.18 เห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว
- 1.19 ไม่กล่าวร้ายผู้อื่น
- 1.20 เป็นแบบอย่างที่ดี
- 1.21 มีสมาธิ

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยได้แบ่งประเด็นในการอภิปรายผลออกเป็น 3 มาตรฐาน ตามการศึกษา เพื่อการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ดังนี้

1. มาตรฐานด้านความรู้

คุณวุฒิของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา

ผู้เชี่ยวชาญให้ความคิดเห็นที่สอดคล้องกันเกี่ยวกับ คุณวุฒิของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาไว้ว่า ผู้ตัดสินฟุตบอลของกรมพลศึกษาต้องมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ดังที่มัวร์ (Moore, 1970 อ้างถึงใน เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย, 2554) ได้กล่าวไว้ในด้านการศึกษาเพื่อความเป็นวิชาชีพ มีพื้นฐานจากความสนใจที่แตกต่างกันของสมาชิกในสมาคมวิชาชีพ

จึงมีการศึกษาแตกต่างกันไปตามสาขาย่อย ๆ และตามความเฉพาะของปัญหาที่เกิดขึ้น และเพื่อคุณภาพของการบริการจึงเกิดการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของผู้ประกอบวิชาชีพว่า ควรได้รับการศึกษาในระดับสูงอย่างน้อยจะต้องศึกษาในระดับอุดมศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับอุทัย ธรรมเดโช (2531 อ้างถึงใน เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย, 2554) ที่ได้กล่าวถึงลักษณะของวิชาชีพไว้ว่า ต้องมีระยะเวลาในการศึกษาแก่สมาชิกเป็นระบบเวลาพอสมควร อย่างน้อยปริญญาตรี และยังคงสอดคล้องกับหนึ่งในลักษณะวิชาชีพชั้นสูง 6 ประการที่ธีรศักดิ์ อัครบวร (2542) ได้อธิบายว่า สมาชิกของวิชาชีพชั้นสูงจะต้องได้รับการศึกษาอบรมให้มีความรู้กว้างขวางลึกซึ้งโดยใช้ระยะเวลายาวนานพอสมควร (Long period of training) การที่จะต้องใช่วิธีการแห่งปัญญาในการให้บริการ ผู้ให้บริการต้องได้รับการศึกษาในสาขาวิชานั้น ๆ ไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี และมักใช้เวลาศึกษามากกว่า 4 ปี หลังจากมัธยมศึกษาตอนปลาย

สาขาวิชาที่ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาต้องสำเร็จการศึกษา

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นที่สอดคล้องกันเกี่ยวกับสาขาวิชาที่ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาต้องสำเร็จการศึกษาว่า ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษานั้นจะจบการศึกษาจากสาขาวิชาใดก็ได้ ไม่จำเป็นต้องเป็นสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา เช่น พลศึกษา หรือวิทยาศาสตร์การกีฬา เนื่องจากผู้ตัดสินต้องผ่านการอบรมจากองค์กรกีฬา เช่น กรมพลศึกษา หรือสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ที่มีหลักสูตรการอบรมเป็นมาตรฐานและได้รับการยอมรับจากองค์กรกีฬาระดับสากล ซึ่งสอดคล้องกับสมาคมฟุตบอลอังกฤษ(The Football Association, 2009) ได้กล่าวถึง การคัดเลือกผู้ตัดสิน การฝึกอบรม การสอบ และการจัดระดับผู้ตัดสิน ไว้ในข้อกำหนดสำหรับการลงทะเบียนและการควบคุมของผู้ตัดสินของสมาคมฟุตบอลอังกฤษไว้เพียงแค่ว่า อายุขั้นต่ำของผู้ที่จะสมัครในการตรวจสอบเบื้องต้นสำหรับฝึกอบรมผู้ตัดสินผู้ตัดสินขั้นพื้นฐานและอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการตัดสินคือ 14 ปี โดยไม่มีข้อกำหนดเกี่ยวกับสาขาวิชาที่ผู้ตัดสินต้องสำเร็จการศึกษานอกจากนี้ในประเทศออสเตรเลีย สหพันธ์ฟุตบอลออสเตรเลีย (Football Federation Australia, 2011) ยังได้กล่าวถึง การอบรม และข้อกำหนดของการเป็นผู้ตัดสินของสหพันธ์ฟุตบอลออสเตรเลียสำหรับผู้ตัดสินระดับพื้นฐานที่สามารถทำหน้าที่ตัดสินได้คือ ผู้ตัดสินระดับ 4 (Level 4 Junior Referee) ไว้ว่า ในการเป็นผู้ตัดสินระดับ 4 มีข้อกำหนดเบื้องต้นคืออายุไม่ต่ำกว่า 13 ปี และได้รับประกาศนียบัตรการอบรมกติกากีฬาฟุตบอลไม่เกิน 2 ปี โดยต้องผ่านหลักสูตรด้านทฤษฎีการตัดสินกีฬาฟุตบอล จำนวน 8 ชั่วโมง และหลักสูตรการปฏิบัติและการแข่งขันที่จัดทำโดยสมาคม

เนื้อหาที่ใช้ในการอบรมและทดสอบเพื่อเป็นผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา

จากการศึกษาพบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน ในส่วนของเนื้อหาในการอบรมและทดสอบเพื่อเป็นผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด เช่นเดียวกันทุกข้อ ซึ่งต้องประกอบไปด้วย

1. กฎ กติกากีฬาฟุตบอล ดังที่วิทยา วงษ์สมาน (2532) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของการเป็นผู้ตัดสินที่ดีไว้ว่า เป็นผู้ที่มีความรู้ในเรื่องของกฎ กติกาฟุตบอลเป็นอย่างดี สามารถทบทวน ดีความในตัวบทของกติกาบทลงโทษและมติของสภาได้อย่างถูกต้องชัดเจน นอกจากนี้ วิจิตร เกตุแก้ว (2533) ได้กล่าวถึงลักษณะของผู้ตัดสินที่ดีว่า ควรมีคุณสมบัติเป็นผู้มีความรู้เรื่องกติกาฟุตบอลอย่างถ่องแท้ หมั่นศึกษาหาความรู้ใหม่ ๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไข เพื่อให้ทันต่อบัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับ ประโยค สุทธิสง่า (2537) ที่ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของผู้ตัดสินฟุตบอลที่ดีว่าควรมีลักษณะดังต่อไปนี้ ต้องศึกษาอ่านกติกาและติดตามความเคลื่อนไหวของวงการฟุตบอลทั้งในประเทศและต่างประเทศอย่างสม่ำเสมอ

2. สมรรถภาพทางกายของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล ดังที่วิจิตร เกตุแก้ว (2533) ได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการเป็นผู้ตัดสินฟุตบอลว่าผู้ตัดสินที่ดีควรมีคุณสมบัติ เป็นผู้ที่มีสมรรถภาพทางกาย สมบูรณ์และแข็งแรงต้องหมั่นฝึกซ้อมเป็นประจำโดยเฉพาะปัจจุบันนี้การแข่งขันฟุตบอล ผู้เล่นและระบบการเล่นของผู้เล่นนั้นมีการพัฒนาเทคนิคสูงขึ้นทำให้เกมการแข่งขันมีความสนุกสนานมากกว่าแต่ก่อน ฉะนั้นถ้าหากสมรรถภาพทางร่างกายของผู้ตัดสินไม่ดีแล้ว จะทำให้ยากต่อการควบคุมการแข่งขันเป็นอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับวัฒนา พรหมสาขา ณ สกลนคร (2525) ที่ได้กล่าวถึงผู้ตัดสินไว้ว่า ผู้ตัดสินมีอำนาจในการปฏิบัติการตัดสินแต่เพียงผู้เดียวด้วยความเด็ดขาด จึงจำเป็นจะต้องรักษาบำรุงกำลังกายให้ฟิตอยู่เสมอ ติดตามการเล่นได้ทันต่อเหตุการณ์ทุกครั้งและผู้ตัดสินลงโทษผู้เล่นหรือให้การเล่นดำเนินต่อไป นอกจากนี้ วิทยา วงษ์สมาน (2532) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของการเป็นผู้ตัดสินที่ดีไว้ว่า ต้องมีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง มีการฝึกซ้อมออกกำลังกาย และบริหารร่างกายเป็นประจำมีสายตาดี ความจำดี รู้จักการสังเกต มีสติปัญญาและมีไหวพริบดี มีการพักผ่อนอย่างเพียงพอไม่เที่ยวกลางคืน ไม่ดื่มสุรา

3. การฝึกและทดสอบการปฏิบัติการตัดสินฟุตบอล สอดคล้องกับที่ โคลบ์ รูบิน และแมคอินไทร์ (Kolb, Rubin and McIntyre, 1979) ได้กล่าวถึงลักษณะของความเป็นวิชาชีพว่า สมาชิกภาพต้องได้มาด้วยความสามารถเชิงสมรรถนะ มิใช่ด้วยอำนาจหรือการแข่งขัน

4. คุณธรรม จริยธรรมของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล ดังที่ โคลบ์ รูบิน และแมคอินไทร์ (Kolb, Rubin and McIntyre, 1979) ได้กล่าวถึงลักษณะของความเป็นวิชาชีพว่า ต้องมีจรรยาบรรณวิชาชีพ เพื่อปกป้องผู้รับบริการ ประกอบวิชาชีพ ผู้ประกอบวิชาชีพต้องทำงานอย่างมีสำนึกในความ

รับผิดชอบ ยอมรับบรรทัดฐานและมาตรฐานของอาชีพนั้น มีความเป็นสมาชิกภาพ และได้รับการรับรองจากกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับที่ อุทัย ธรรมเตโช (2531) ได้กล่าวถึงลักษณะของวิชาชีพว่า ต้องมีจรรยาบรรณวิชาชีพ (Professional ethics) สำหรับยึดเหนี่ยวจิตใจให้คนในอาชีพปฏิบัติได้เหมาะสม

5. จิตวิทยาสำหรับผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล ซึ่งมีสอดคล้องกับที่ มาสคาเรนา และคณะ (Mascarenahs et al., 2005) ได้กล่าวถึง ประสิทธิภาพในการตัดสินกีฬา 5 ด้าน โดยในด้านความเป็นเลิศทางจิตวิทยานั้น ต้องมีความมั่นใจ, สมรรถภาพทางจิต และความกล้าหาญ เช่นเดียวกับวิทยา วงษ์สมาน (2532) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของการเป็นผู้ตัดสินที่ดีว่า ต้องมีสุขภาพจิตดี จิตใจหนักแน่นมั่นคง ไม่หวั่นไหว ควบคุมสติอารมณ์ได้ทุกสถานการณ์ไม่ว่าปัญหาส่วนตัว หรือปัญหาของครอบครัว หรือปัญหาในหน้าที่การงานจากที่ทำงาน และ เป็นผู้ที่มีความเข้าใจในธรรมชาติของมนุษย์ ว่าเมื่อไรควรจะเอาจริงเอาจัง เข้มงวด ออกคั่นเพิกเฉยหรือมองข้ามการกระทำผิดเล็ก ๆ น้อย ๆ บางอย่างไปมีความสามารถที่จะเข้าใจและอ่านเจตนาของผู้เล่นได้เป็นอย่างดี สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์สิ่งแวดล้อมในขณะที่ลงทำหน้าที่

6. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอล สอดคล้องกับวิทยา วงษ์สมาน (2532) ที่ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของการเป็นผู้ตัดสินที่ดีว่าเป็นผู้ที่มีความรู้เรื่องทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอลเป็นอย่างดี มีความสนใจติดตามข่าวจากสื่อมวลชนต่าง ๆ สนทนาแลกเปลี่ยนความคิดและประสบการณ์ต่าง ๆ กับบุคคลทั่ว ๆ ไป

7. โภชนาการสำหรับผู้ตัดสิน ซึ่งสอดคล้องกับ สถาบันพัฒนาบุคลากร (2551) ที่ได้กล่าวถึง การเตรียมตัวสำหรับการเป็นผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล ในด้านโภชนาการไว้ว่า การที่จะตัดสินได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดการแข่งขัน ผู้ตัดสินจะต้องมีความแข็งแรงและพลังงานที่เพียงพอ รวมไปถึงการมีสภาพร่างกายและจิตใจที่พร้อมด้วยปัจจัยที่สำคัญคือ การได้รับสารอาหารที่เพียงพอ การควบคุมน้ำหนักเป็นสิ่งสำคัญควรใส่ใจ และยังมีความสอดคล้องกับแนวคิดของสุวิมลและคณะ (2554) ที่กล่าวว่า อาหารและโภชนาการที่เหมาะสมต่อการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬา คืออาหารที่ประกอบด้วยสารอาหารทุกชนิดในปริมาณที่เหมาะสมกับการออกกำลังกายหรือกีฬานั้น ๆ ที่ผู้ตัดสินควรรู้

จำนวนของผู้เข้าร่วมอบรมเพื่อเป็นผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา

ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันในระดับมากที่สุดว่า จำนวนผู้เข้าร่วมอบรมเพื่อเป็นผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรมีประมาณ 21 – 30 คน และมีความคิดเห็นสอดคล้องกันในระดับมากกว่า ควรมีผู้เข้าร่วมอบรมประมาณ 31 – 40 คน เข้าร่วมอบรมจะมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับจำนวนของบุคลากร งบประมาณ ขนาดของสถานที่อบรม จำนวนของอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่ใช้ในการอบรม โดยจำนวนผู้เข้าร่วมอบรมเพื่อเป็นผู้ตัดสินกีฬา

ฟุตบอลของกรมพลศึกษา ผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้ให้ความเหตุผลประกอบว่าถ้าผู้เข้าอบรมยังมีจำนวน มากก็จะส่งผลให้มีประสิทธิผลการบรรลุดุวัตถุประสงค์ต่ำ แต่ถ้ามีผู้เข้าอบรมจำนวนน้อย โอกาสใน การบรรลุดุประสงค์ก็จะมีมากขึ้น โดยเฉพาะในการฝึกปฏิบัติการตัดสิน

ระยะเวลาในการจัดอบรมผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความเห็นที่สอดคล้องกันว่า ระยะเวลาในการจัดอบรมที่เหมาะสมในการ อบรมผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรใช้ระยะเวลา 7 วัน จึงจะเหมาะสมกับการศึกษา ด้านทฤษฎีและด้านการปฏิบัติ

2. มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน

การรักษาสถานภาพการเป็นผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า นอกจากการปฏิบัติงานตัดสินกีฬาฟุตบอล แล้วนั้น ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาจะต้องผ่านการปฏิบัติในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1. การทดสอบสมรรถภาพ ดังที่วิจิตร เกตุแก้ว (2533) ได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการ เป็นผู้ตัดสินฟุตบอลว่าผู้ตัดสินที่ดีควรมีคุณสมบัติ เป็นผู้ที่มีสมรรถภาพทางกายสมบูรณ์และแข็งแรง ต้องหมั่นฝึกซ้อมเป็นประจำ โดยเฉพาะปัจจุบันนี้การแข่งขันฟุตบอล ผู้เล่นและระบบการเล่นของผู้ เล่นนั้นมีการพัฒนาเทคนิคสูงขึ้นทำให้เกมการแข่งขันมีความสนุกสนานมากกว่าแต่ก่อน ฉะนั้นถ้า หากสมรรถภาพทางร่างกายของผู้ตัดสินไม่ดีแล้ว จะทำให้ยากต่อการควบคุมการแข่งขันเป็นอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับ วัฒนา พรมสาขา ณ สกลนคร (2525) ที่ได้กล่าวถึงผู้ตัดสินไว้ว่า ผู้ตัดสินมี อำนาจในการปฏิบัติการตัดสินแต่เพียงผู้เดียวด้วยความเด็ดขาด จึงจำเป็นต้องรักษาบำรุงกำลัง กายให้ฟิตอยู่เสมอ ติดตามการเล่นได้ทันต่อเหตุการณ์ทุกครั้งและผู้ตัดสินลงโทษผู้เล่นหรือให้การเล่น ดำเนินต่อไป นอกจากนี้ วิทยา วงษ์สมาน (2532) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของการเป็นผู้ตัดสินที่ดีไว้ ว่า ต้องมีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง มีการฝึกซ้อมออกกำลังกายและบริหารร่างกายเป็นประจำมีสายตา ดี ความจำดี รู้จักการสังเกต มีสติปัญญาและมีไหวพริบดี มีการพักผ่อนอย่างเพียงพอไม่เที่ยว กลางคืน ไม่ดื่มสุรา

2. การประชุมผู้ตัดสิน ดังที่ วัฒนา พรมสาขา ณ สกลนคร (2525) ได้กล่าวถึง คุณลักษณะ ของผู้ตัดสินฟุตบอลที่ดีว่าต้องเข้าร่วมสัมมนาระหว่างเพื่อนผู้ตัดสินเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับ ประโยค สุทธิสง่า (2537) ที่ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของผู้ตัดสินฟุตบอลที่ดีว่าต้องมีการสัมมนาและ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างสมาชิกผู้ตัดสินและผู้อื่นด้วย

3. การทดสอบภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎี สอดคล้องกับ ประโยค สุทธิสง่า (2537) ที่ได้ กล่าวถึงคุณลักษณะของผู้ตัดสินฟุตบอลที่ดีว่าต้องยึดหลัก 3 ประการ อย่างเคร่งครัด คือ

Fitness คือ มีสมรรถภาพร่างกายที่สมบูรณ์ คือ เข้มแข็ง เต็มขนาด อบอุ่นทันเหตุการณ์ ไม่แสดงความอ่อนแอให้เห็น

Fairness คือ ต้องมีความยุติธรรมทั่ว ๆ ไป เพื่อความศักดิ์สิทธิ์และศรัทธาในผลงาน

Firmness คือ มีจิตใจหนักแน่น มั่นคง เพื่อแสดงให้เห็นว่าเป็นคนใจเย็น ไม่หวาดหวั่น หรือหวาดกลัว และกล้าทำในสิ่งที่ถูกต้อง โดยไม่หวั่นเกรงอิทธิพลใด ๆ ทั้งสิ้น

นอกจากนี้ สถาบันพัฒนาบุคลากร (2551) ยังได้กล่าวถึง การเตรียมตัวสำหรับการเป็นผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล เกี่ยวกับความรู้ด้านการตัดสินว่า ความรอบรู้ของกติกายเป็นสิ่งสำคัญ มีเพียงความมั่นใจในการตัดสินใจของผู้ตัดสินที่จะไม่ทำให้เกิดปัญหา

4. การฝึกซ้อมร่วมกันของผู้ตัดสิน สอดคล้องกับ การกีฬาแห่งประเทศไทย (2539) ที่ได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้ตัดสิน ผู้ช่วยผู้ตัดสินและกรรมการผู้ตัดสินคนที่ 4 ก่อนการแข่งขันว่าต้องแนะนำและตกลงระหว่าง 4 คนในข้อสำคัญต่าง ๆ ในการตัดสินเป็นการทำงานเป็นทีมที่ดีเบื้องต้น เช่นเดียวกับสถาบันพัฒนาบุคลากร (2551) ที่ได้กล่าวถึง การเตรียมตัวสำหรับการเป็นผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล ในด้านเทคนิคที่ว่า ผู้ตัดสินควรจะวางเทคนิคในระหว่างขั้นตอนการเตรียมพร้อม ควรจะเตรียมพร้อมทั้งสภาพอากาศ สนาม หรือแม้แต่ผู้ชม รวมไปถึงเมื่อมีการบาดเจ็บและการเปลี่ยนตัว และด้านระบบการเล่นของทีมต่าง ๆ แต่ละทีมมีระบบการเล่นที่ต่างกัน บางทีมอาจใช้การดักล้ำหน้าหรือเทคนิคอื่น การสื่อสารกับผู้ช่วยผู้ตัดสินเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ตำแหน่งที่ยืน การให้สัญญาณด้วยตาเปล่าเป็นส่วนหนึ่งของระบบการสื่อสาร

การปฏิบัติงานตัดสิน

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาต้องมีการปฏิบัติงานตัดสินในรายการแข่งขันที่กรมพลศึกษาจัดขึ้นปีละ 21 -30 ครั้ง ซึ่งสอดคล้องกับที่ วิจิตร เกตุแก้ว (2533) ได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการเป็นผู้ตัดสินฟุตบอลว่า ต้องเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในด้านการตัดสินเป็นอย่างดี หมั่นลงปฏิบัติหน้าที่บ่อย ๆ การได้ตัดสินอยู่เป็นประจำก็เป็นสิ่งที่เพิ่มพูนประสบการณ์ในด้านการตัดสินได้เป็นอย่างดีและสามารถที่จะแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าดีกว่าผู้ที่มาปฏิบัติหน้าที่ไม่เป็นประจำ

การฝึกซ้อมร่วมกันของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาต้องมีการฝึกซ้อมร่วมกันสัปดาห์ละ 1 ครั้ง สอดคล้องกับ การกีฬาแห่งประเทศไทย (2539) ที่ได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้ตัดสิน ผู้ช่วยผู้ตัดสินและกรรมการผู้ตัดสินคนที่ 4 ก่อนการแข่งขันว่าต้องแนะนำและตกลงระหว่าง 4 คนในข้อสำคัญต่าง ๆ ในการตัดสินเป็นการทำงานเป็นทีมที่ดีเบื้องต้น เช่นเดียวกับสถาบันพัฒนาบุคลากร (2551) ที่ได้กล่าวถึง การเตรียมตัวสำหรับ

การเป็นผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล ในด้านแทคติกว่า ผู้ตัดสินควรจะวางแทคติกในระหว่างขั้นตอนการเตรียมพร้อม ควรจะเตรียมพร้อมกับสภาพอากาศ สนาม หรือแม้แต่ผู้ชม รวมไปถึงเมื่อมีการบาดเจ็บและการเปลี่ยนตัว และด้านระบบการเล่นของทีมต่าง ๆ แต่ละทีมมีระบบการเล่นที่ต่างกัน บางทีมอาจใช้การดักล้ำหน้าหรือแทคติกอื่น การสื่อสารกับผู้ช่วยผู้ตัดสินเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ตำแหน่งที่ยืน การให้สัญญาณด้วยตาเปล่าเป็นส่วนหนึ่งของระบบการสื่อสาร

การประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาต้องมีการประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของผู้ตัดสิน และผู้ที่เกี่ยวข้องปีละ 6 ครั้ง ดังที่ วัฒนา พรเมสาขาน สกจนคร (2525) ได้กล่าวถึง คุณลักษณะของผู้ตัดสินฟุตบอลที่ดีว่าต้องเข้าร่วมสัมมนาระหว่างเพื่อนผู้ตัดสินเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับ ประโยค สุทธิสง่า (2537) ที่ได้กล่าวถึง คุณลักษณะของผู้ตัดสินฟุตบอลที่ดีว่าต้องมีการสัมมนาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างสมาชิกผู้ตัดสินและผู้อื่นด้วย

การเลื่อนระดับของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า ควรมีการเลื่อนระดับของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาจากการตัดสินกีฬาขั้นพื้นฐานไปสู่การตัดสินกีฬามวลชน เพื่อให้เกิดพัฒนาการด้านการตัดสิน โดยในการเลื่อนระดับจะต้องผ่านในเรื่องต่อไปนี้

1. ผ่านการทดสอบทฤษฎีและปฏิบัติ สอดคล้องกับ ประโยค สุทธิสง่า (2537) ที่ได้กล่าวถึง คุณลักษณะของผู้ตัดสินฟุตบอลที่ดีว่าต้องยึดหลัก 3 ประการ อย่างเคร่งครัด คือ

Fitness คือ มีสมรรถภาพร่างกายที่สมบูรณ์ คือ แข็งแรง เต็มขนาด หนักแน่นทันเหตุการณ์ ไม่แสดงความอ่อนแอให้เห็น

Fairness คือ ต้องมีความยุติธรรมทั่ว ๆ ไป เพื่อความศักดิ์สิทธิ์และศรัทธาในผลงาน

Firmness คือ มีจิตใจหนักแน่น มั่นคง เพื่อแสดงให้เห็นว่าเป็นคนใจเย็น ไม่หวาดหวั่น หรือหวาดกลัว และกล้าทำในสิ่งที่ถูกต้อง โดยไม่หวั่นเกรงอิทธิพลใด ๆ ทั้งสิ้น

นอกจากนี้ สถาบันพัฒนาบุคลากร (2551) ยังได้กล่าวถึง การเตรียมตัวสำหรับการเป็นผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล เกี่ยวกับความรู้ด้านการตัดสินว่า ความรอบรู้ของกติกาเป็นสิ่งสำคัญ มีเพียงความมั่นใจในการตัดสินใจของผู้ตัดสินที่จะไม่ทำให้เกิดปัญหา

2. มีประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่อย่างน้อย 1 ปี สอดคล้องกับที่ วิจิตร เกตุแก้ว (2533) ได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการเป็นผู้ตัดสินฟุตบอลว่า ต้องเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในด้านการตัดสินเป็นอย่างดี หมั่นลงปฏิบัติหน้าที่บ่อย ๆ การได้ตัดสินอยู่เป็นประจำก็เป็นสิ่งที่เพิ่มพูน

ประสบการณ์ในด้านการตัดสินได้เป็นอย่างดีและสามารถที่จะแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าดีกว่าผู้ที่มาปฏิบัติหน้าที่ไม่เป็นประจำ

3. มีการบันทึกและประเมินการปฏิบัติหน้าที่ที่อยู่จากผู้ประเมินการตัดสินในเกณฑ์ดี โดยผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้ให้เหตุผลประกอบว่า ผู้ตัดสินที่ได้รับการประเมินอยู่ในเกณฑ์ดีขึ้นไปเท่านั้น ที่มีความเหมาะสมในการได้รับการเลื่อนระดับการตัดสินไปสู่ระดับที่สูงขึ้น

4. ผ่านการทดสอบสมรรถภาพ ดังที่วิจิตร เกตุแก้ว (2533) ได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการเป็นผู้ตัดสินฟุตบอลว่าผู้ตัดสินที่ดีควรมีคุณสมบัติ เป็นผู้ที่มีสมรรถภาพทางกายสมบูรณ์และแข็งแรงต้องหมั่นฝึกซ้อมเป็นประจำ โดยเฉพาะปัจจุบันนี้การแข่งขันฟุตบอล ผู้เล่นและระบบการเล่นของผู้เล่นนั้นมีการพัฒนาเทคนิคสูงขึ้นทำให้เกมการแข่งขันมีความสนุกสนานมากกว่าแต่ก่อน ฉะนั้นถ้าหากสมรรถภาพทางร่างกายของผู้ตัดสินไม่ดีแล้ว จะทำให้ยากต่อการควบคุมการแข่งขันเป็นอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับวัฒนา พรเมษา ฌ สกนนคร (2525) ที่ได้กล่าวถึงผู้ตัดสินไว้ว่า ผู้ตัดสินมีอำนาจในการปฏิบัติการตัดสินแต่เพียงผู้เดียวด้วยความเด็ดขาด จึงจำเป็นต้องรักษาบำรุงกำลังกายให้ฟิตอยู่เสมอ ติดตามการเล่นได้ทันต่อเหตุการณ์ทุกครั้งและผู้ตัดสินลงโทษผู้เล่นหรือให้การเล่นดำเนินต่อไป นอกจากนี้ วิทยา วงษ์สมาน (2532) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของการเป็นผู้ตัดสินที่ดีไว้ว่า ต้องมีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง มีการฝึกซ้อมออกกำลังกายและบริหารร่างกายเป็นประจำมีสายตาดี ความจำดี รู้จักการสังเกต มีสติปัญญาและมีไหวพริบดี มีการพักผ่อนอย่างเพียงพอ ไม่เที่ยวกลางคืน ไม่ดื่มสุรา

3. มาตรฐานด้านการปฏิบัติตน

คุณลักษณะและจริยธรรมของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาต้องมีคุณลักษณะและจริยธรรมในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. มีความยุติธรรม สอดคล้องกับ วิทยา วงษ์สมาน (2532) ที่ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของการเป็นผู้ตัดสินที่ดีว่ามีความยุติธรรม ทำหน้าที่ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ไม่เป็นนักการพนัน โดยเฉพาะการเล่นการพนันเกี่ยวกับการแข่งขันฟุตบอล ไม่ว่าจะตัวเองจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการแข่งขันครั้งนั้น ๆ หรือไม่ก็ตาม ในรายการแข่งขันที่ท่านมีส่วนเกี่ยวข้องกับการแข่งขัน เช่น เป็นฝ่ายจัดการแข่งขัน ฝ่ายจัดผู้ตัดสินหรือเป็นผู้ตัดสิน ท่านไม่ควรให้ความสนิทสนมกับผู้จัดการ ทีม ผู้ฝึกสอน หรือผู้เล่น ไม่ว่าจะเพื่อนหรือญาติมิตรก็ตาม เช่นเดียวกับที่ วิจิตร เกตุแก้ว (2533) ได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการเป็นผู้ตัดสินฟุตบอลว่า ต้องมีความยุติธรรม ทำหน้าที่ด้วยความบริสุทธิ์ใจ และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527) ที่ได้กล่าวว่า ครูพลศึกษาที่ดีควรจะเป็นผู้ที่วางใจเป็นกลาง วางเฉย ไม่ลำเอียง ไม่รักหรือมีอคติต่อนักเรียนคนใดคนหนึ่ง มีความปรารถนาดีต่อ

ศิษย์ทุกคนโดยเสมอภาค ไม่เลือกที่รักมักที่ชัง และยังต้องมีธรรมะในการวางตนเป็นกลาง คือการ รู้จักวางตนดี ไม่เอนเอียงไปด้วยอคติต่าง ๆ ได้แก่

ฉันทาคติ ครูพลศึกษาจะต้องไม่มีใจลำเอียงเพราะความรัก

โทสาคติ ครูพลศึกษาจะต้องไม่มีจิตใจลำเอียงเพราะความโกรธเกลียดชัง

โมหาคติ ครูพลศึกษาจะต้องไม่ลำเอียงเพราะความขลาด

ภยาคติ ครูพลศึกษาจะต้องไม่ลำเอียงเพราะความกลัว

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับที่ สถาบันพัฒนาบุคลากร (2551) ได้กล่าวถึงจรรยาบรรณของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลว่า ต้องมีความยุติธรรม

2. ตรงต่อเวลา สอดคล้องกับที่ สถาบันพัฒนาบุคลากร (2551) ได้กล่าวถึงจรรยาบรรณของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลว่า ต้องตรงต่อเวลา และการเตรียมตัวสำหรับการเป็นผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล ในการวางแผนการเดินทาง ผู้ตัดสินควรจะวางแผนการเดินทางล่วงหน้า เพื่อมาถึงสนามในเวลาที่เหมาะสม

3. รักษาสมรรถภาพทางกายให้ได้อยู่เสมอ สอดคล้องกับ วิทยา วงษ์สมาน (2532) ที่ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของการเป็นผู้ตัดสินที่ดีว่า ต้องมีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง มีการฝึกซ้อมออกกำลังกายและบริหารร่างกายเป็นประจำมีสายตาดี ความจำดี รู้จักการสังเกต มีสติปัญญาและมีไหวพริบดี มีการพักผ่อนอย่างเพียงพอไม่เที่ยวกลางคืน ไม่ดื่มสุรา เช่นเดียวกับที่ วิจิตร เกตุแก้ว (2533) ได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการเป็นผู้ตัดสินฟุตบอลว่า เป็นผู้ที่มีสมรรถภาพทางกายสมบูรณ์ และแข็งแรงต้องหมั่นฝึกซ้อมเป็นประจำโดยเฉพาะปัจจุบันนี้การแข่งขันฟุตบอล ผู้เล่นและระบบการเล่นของผู้เล่นนั้นมีการพัฒนาเทคนิคสูงขึ้นทำให้เกมการแข่งขันมีความสนุกสนานมากกว่าแต่ก่อน ฉะนั้นถ้าหากสมรรถภาพทางร่างกายของผู้ตัดสินไม่ดีแล้ว จะทำให้ยากต่อการควบคุมการแข่งขันเป็นอย่างมาก

4. มีความซื่อสัตย์ สุจริต สอดคล้องกับ ไอแซคส์ และ มอตตา (Isaacs and Motta, 1981) ยังได้กล่าวถึงแนวทางการปฏิบัติของผู้ตัดสินที่ดีไว้ว่า เป็นผู้มีความซื่อตรง (แสดงออกถึงความซื่อสัตย์ ความเที่ยงธรรม และศักดิ์ศรีของการเป็นผู้ตัดสิน) และนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับที่ สถาบันพัฒนาบุคลากร (2551) ได้กล่าวถึงจรรยาบรรณของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลว่า ต้องมีความซื่อสัตย์ สุจริต

5. มีน้ำใจเป็นนักกีฬา สอดคล้องกับ วิทยา วงษ์สมาน (2532) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้ตัดสินที่ดีต้องมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้จักแพ้ รู้จักชนะ และให้อภัยซึ่งกันและกัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับที่ สถาบันพัฒนาบุคลากร (2551) ได้กล่าวถึงจรรยาบรรณของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลว่า ต้องสร้างสรรค์ และมีน้ำใจเป็นนักกีฬา

6. มีความเด็ดขาดในการตัดสินใจ ผู้เชี่ยวชาญหลายท่านให้เหตุผลว่า ผู้ตัดสินต้องมีการตัดสินใจที่ดี และเด็ดขาด ไม่มีการลังเล โดยการตัดสินใจไม่ใช่เป็นการทำตามอารมณ์ ความรู้สึก หรือสถานการณ์พาไป แต่การตัดสินใจที่ดีต้องทำเป็นกระบวนการ เริ่มจากการวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นในเกม และตัดสินปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างมีเหตุผล

7. มีระเบียบวินัย สอดคล้องกับที่พนัส หันนาकिन (2526) ได้กล่าวไว้ว่า วินัยช่วยเสริมสร้างให้ผู้ปฏิบัติตามเกิดความรู้สึกสำนึกและความเคยชินที่ประพฤติปฏิบัติตนไปในทางที่ดียิ่งขึ้นเป็นมาตรฐานระหว่างความประพฤติของกลุ่มบุคคล ผู้ปฏิบัติงานในองค์กร ช่วยเตรียมตัวบุคลากร สำหรับการดำเนินชีวิตในอนาคตจะได้ใช้สิทธิ เสรีภาพ และความรับผิดชอบอย่างถูกต้องช่วยสร้างและรักษาไว้ซึ่งสภาพการณ์อันจำเป็นต่อความเจริญก้าวหน้าขององค์กร หากขาดระเบียบวินัยการดำเนินงานขององค์กร จะเต็มไปด้วยอุปสรรค

8. มีสัมมาคารวะ รู้จักกาลเทศะ สอดคล้องกับที่ สถาบันพัฒนาบุคลากร (2551) ได้กล่าวถึงจรรยาบรรณของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล ว่ามีการระชมต่อสถาบันและผู้มีพระคุณ และให้เกียรติกับผู้ตัดสินด้วยกัน และยังสอดคล้องกับที่ชูชัย บัวบุชา (2536) ได้ทำการศึกษาเรื่อง คุณลักษณะที่เป็นจริงและพึงประสงค์ของผู้ตัดสินฟุตบอลกีฬา ตามทัศนะของนักฟุตบอล ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม และผู้สื่อข่าวกีฬา ในด้านบุคลิกภาพที่เป็นจริงมากที่สุดและที่พึงประสงค์มากที่สุด ได้แก่ พุดจาละฉาน ใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามกาลเทศะของบุคคลและสังคม

9. ไม่ลุ่มหลงอบายมุข สอดคล้องกับที่ สถาบันพัฒนาบุคลากร (2551) ได้กล่าวถึงจรรยาบรรณของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล ว่าต้องไม่ลุ่มหลงอบายมุข

10. มีความรับผิดชอบ สอดคล้องกับที่ สถาบันพัฒนาบุคลากร (2551) ได้กล่าวถึงจรรยาบรรณของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล ว่าต้องมีความรับผิดชอบ และยังสอดคล้องกับแนวคิดของวรศักดิ์ เพียรชอบ (2527) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ครูพลศึกษาจะเป็นผู้ที่มีความตั้งใจ เอาใจใส่ต่องาน มีความรับผิดชอบต่องานสอนของตนเอง ไม่ปล่อยปละละเลยหรือทำงานพอให้ผ่านไปเท่านั้น

11. ให้เกียรติและยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น สอดคล้องกับ วัฒนา พรมสาขา ณ สกลนคร (2525) ที่ได้กล่าวถึง คุณลักษณะของผู้ตัดสินฟุตบอลที่ดีว่าต้องยอมรับคำตักเตือนจากผู้ตัดสินด้วยกันและจากผู้อื่น เช่นเดียวกับที่ วิจิตร เกตุแก้ว (2533) ได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการเป็นผู้ตัดสินฟุตบอลว่า ผู้ตัดสินต้องยินดีรับฟังคำแนะนำเกี่ยวกับการทำหน้าที่ของตนจากเพื่อนผู้ตัดสินในระหว่างพักครึ่งของการแข่งขันหรือหลังการแข่งขัน และยังสอดคล้องกับแนวคิดของวรศักดิ์ เพียรชอบ (2527) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ครูพลศึกษาจะต้องเป็นผู้ที่มีความเคารพต่อความคิดเห็นของนักเรียน ใจกว้างยอมรับความคิดเห็นของนักเรียน และพยายามอยู่เสมอที่จะเปิด โอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

12. มีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี สอดคล้องกับ วิทยา วงษ์สมาน (2532) ที่ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของการเป็นผู้ตัดสินที่ดีว่า ต้องมีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี รู้จักการเข้าสังคมกับบุคคลทั่วไป

13. มีการแต่งกายสะอาด เรียบร้อย สอดคล้องกับ วัฒนา พรหมสาขา ณ สกลนคร (2525) ที่ได้กล่าวถึง คุณลักษณะของผู้ตัดสินฟุตบอลที่ดีว่า

- ต้องมีบุคลิกลักษณะนิสัยดี
- การแต่งกาย สะอาด สดใส

และยังสอดคล้องกับ ไอแซคส์ และ มอตตา (Isaacs and Motta, 1981) ที่ได้กล่าวถึงแนวทางการปฏิบัติของผู้ตัดสินที่ดีว่า เป็นผู้ที่มีบุคลิกลักษณะท่าทางน่านิยม (หมายถึง สภาพร่างกาย กิริยาท่าทางการแต่งกายทั้งภายในและภายนอกสนามแข่งขัน)

14. มีภาวะผู้นำ สอดคล้องกับที่ รามซานินซาด และ เกชทาน (Ramzaninezhad and Keshtan, 2009) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำของโค้ชกับระดับความสามัคคีและความสำเร็จของทีมฟุตบอลอาชีพ ผลการวิจัยพบว่าภาวะผู้นำของโค้ชส่งผลต่อระดับความสามัคคีในทีม และความสำเร็จของทีม และโค้ชของทีมที่ประสบความสำเร็จมักจะแสดงภาวะผู้นำผ่านพฤติกรรมความเป็นประชาธิปไตยในทีมและการส่งเสริมทางด้านสังคมภายในทีม

15. ศึกษาหาความรู้อยู่เสมอ สอดคล้องกับที่ สถาบันพัฒนาบุคลากร (2551) ได้กล่าวถึงจรรยาบรรณของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล ว่าต้องศึกษาหาความรู้อยู่เสมอ และยังสอดคล้องกับแนวคิดของวรศักดิ์ เพียรชอบ (2527) ที่ได้กล่าวว่า ครูพลศึกษาควรจะเป็นผู้ที่มีความขยันขันแข็ง มีความมานะพยายามในการสอนและการเตรียมการสอน และหาความรู้ใหม่ ๆ วิธีการสอนและอุปกรณ์การสอน เพื่อสอนนักเรียนให้ทันกับเหตุการณ์อยู่เสมอ

16. มีวิจารณ์ญาณ สอดคล้องกับ วิทยา วงษ์สมาน (2532) ที่ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของการเป็นผู้ตัดสินที่ดีว่า เป็นผู้ที่มีความเข้าใจในธรรมชาติของมนุษย์ ว่าเมื่อไรควรจะเอาจริงเอาจัง เข้มงวด อดกลั้นเพิกเฉยหรือมองข้ามการกระทำผิดเล็ก ๆ น้อย ๆ บางอย่างไปมีความสามารถที่จะเข้าใจและอ่านเจตนาของผู้เล่นได้เป็นอย่างดี สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์สิ่งแวดล้อมในขณะที่ยังทำหน้าที่ และยังสอดคล้องกับแนวคิดของวรศักดิ์ เพียรชอบ (2527) ที่ได้กล่าวว่า ครูพลศึกษาควรจะเป็นผู้ที่รู้จักใช้วิจารณ์ญาณและปัญญาในการคิดหาเหตุผล รู้จักค้นหาวิธีทำงานให้สำเร็จรวดเร็ว เช่น รู้จักวางโครงการและหาวิธีดำเนินการตามโครงการนั้นให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

17. มีความสนุกสนานในการปฏิบัติหน้าที่ สอดคล้องกับ วิจิตร เกตุแก้ว (2533) ที่ได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการเป็นผู้ตัดสินฟุตบอลว่า ผู้ตัดสินต้องยึดหลักสำคัญ 4 ประการ คือ

- มีสมรรถภาพทางกลไกของร่างกายเป็นอย่างดี
- มีความยุติธรรมในการตัดสิน

- มีความมั่นคงทั้งทางร่างกายและจิตใจ

- มีความสนุกสนาน

18. เห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว ดังที่ วิจิตร เกตุแก้ว (2533) ได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการเป็นผู้ตัดสินฟุตบอลว่า ต้องเป็นผู้เสียสละอุทิศตนเพื่อผลประโยชน์ของสังคมผู้ตัดสินส่วนรวม ไม่เอาเปรียบซึ่งกันและกัน หรือหาวิธีการใดที่จะได้รับผลประโยชน์จากผู้ตัดสินด้วยตนเอง เพื่อความก้าวหน้าอย่างไม่ถูกต้อง และยังสอดคล้องกับที่ สถาบันพัฒนาบุคลากร (2551) ได้กล่าวถึงจรรยาบรรณของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล ว่าต้องเห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว

19. ไม่กล่าวร้ายผู้อื่น ผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องกับ ไอแซคส์ และ มอตตา (Isaacs and Motta, 1981) ที่ได้กล่าวถึงแนวทางการปฏิบัติของผู้ตัดสินที่ดีว่าต้องเป็นผู้มีเกียรติ (ไม่นำข้อเสียของผู้เล่น ผู้ฝึกสอน และผู้ตัดสิน ไปเล่าให้บุคคลอื่นฟัง) และยังสอดคล้องกับที่ สถาบันพัฒนาบุคลากร (2551) ได้กล่าวถึงจรรยาบรรณของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล ว่าต้องไม่วิจารณ์ให้ผู้อื่นเสียหาย

20. เป็นแบบอย่างที่ดี สอดคล้องกับแนวคิดของวอร์คคีย์ เพียร์ชอป (2527) ได้กล่าวว่า ครูพลศึกษาควรจะเป็นผู้ที่มีกริยามารยาทเรียบร้อย มีความสุภาพอ่อนโยน เพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักเรียน

21. มีสมาธิ สอดคล้องกับ วิทยา วงษ์สมาน (2532) ได้กล่าวว่า ผู้ตัดสินที่ดีต้องมีสุขภาพจิตดี จิตใจหนักแน่นมั่นคง ไม่หวั่นไหว ควบคุมสติอารมณ์ได้ทุกสถานการณ์

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ผู้วิจัยขอเสนอข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. ควรศึกษาแนวทางการพัฒนามาตรฐานในด้านต่าง ๆ เพิ่มเติม

2. ควรมีการทำกรวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิผลของการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา

3. ในการศึกษาวิจัยโดยใช้เทคนิคเดลฟาย ควรทำความเข้าใจกับกระบวนการที่จะใช้ในการวิจัยให้ถูกต้องชัดเจนก่อนทำวิจัย เนื่องจากปัจจุบันเทคนิคเดลฟายมีการปรับปรุงและนำไปประยุกต์ใช้ในหลายรูปแบบ

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- การกีฬาแห่งประเทศไทย. 2539. คำแนะนำผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อุดมศึกษา.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. 2544. นियามคำศัพท์กีฬา. กรุงเทพฯ : นิเวศนิคมการพิมพ์ จำกัด.
- เกษม บุญอ่อน. 2522. เดลฟาย: เทคนิคในการวิจัย. คูปริทัศน์ 10 (ธันวาคม 2522): 26 – 28.
- ศีกฤทธิ ปราโมช, ม.ร.ว. 2530. คำกล่าวประธานพิธี เปิดการแข่งขันกีฬาเขตแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 9 กรุงเทพฯ, ประมวลพระราชดำริพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว คำกล่าวโอวาท ,สาส์น, คำขวัญเกี่ยวกับนายกรัฐมนตรีและบุคคลอื่นที่เกี่ยวกับกิจกรรมกีฬาระหว่าง พ.ศ. 2511-2530. รวบรวมโดยห้องสมุดและพิพิธภัณฑ์กีฬากองวิจัยและแผนงานการกีฬาแห่งประเทศไทย.
- จันทร์ ชัยยืน. 2550. คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินกีฬาฮอกกี้อตามทัศนะของผู้ควบคุมทีม นักกีฬา และผู้ตัดสิน ในการแข่งขันฮอกกี้อชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ฉัตรสุมน พฤทธิบุญ. 2553. หลักการวิจัยทางสังคม. กรุงเทพฯ: เจริญดีมั่นคงการพิมพ์.
- ชนิดา รักรัษพลเมือง. 2551. การวิจัยแบบเทคนิคเดลฟาย. ใน ทศพร ศิริสัมพันธ์ (บรรณาธิการ), เทคนิควิธีการวิเคราะห์นโยบาย. หน้า 59 - 72. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชาญ ชมมณฑา. 2539. การสร้างแบบประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอล. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชูชัย บัวบุชา. 2536. คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของตัดสินฟุตบอลฟ้ตามทัศนะของนักฟุตบอล ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม และผู้สื่อข่าวกีฬา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดาวรุ่ง ชะระอำ. 2547. การพัฒนารูปแบบการผลิตครูวิชาชีพของไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดิลก บุญเรืองรอด. 2530. การวิจัยอนาคตทางการศึกษา. วารสารการวิจัยเพื่อการพัฒนา. 3 (มกราคม – ธันวาคม 2530): 19 – 25.
- ทวีทรัพย์ เขยฝักแวง. 2542. การสร้างแบบประเมินผู้ตัดสินฟุตบอล ระดับชั้น 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- เทพประสิทธิ์ กุศลวิชิตชัย. 2554. การนันทนาการ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทวิล ศรีสองเมือง. 2551. การพัฒนารูปแบบเครือข่ายการจัดการเรียนการสอนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. สาขาวิชาวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีรวุฒิ เอกะกุล. 2549. ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 4. อุดรราชธานี : วิทยาออฟเซตการพิมพ์.
- ธีรศักดิ์ อัครบวร. 2542. ความเป็นครู. กรุงเทพฯ : พลพิมพ์.
- นเรศ ชันชะวี. 2542. คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2543. สถิติวิเคราะห์เพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ: เรือนแก้วการพิมพ์.
- บุญเรียง จจรศิลป์. 2536. สถิติวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: พิชาย เพรส.
- ประยูร ศรีประสาธน์. 2523. เทคนิคการวิจัยเคลฟาย. วารสารการศึกษาแห่งชาติ 4(14): 49-60.
- ประโยค สุทธิสง่า. 2537. คู่มือการสอนฟุตบอล. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช,
- ประโยค สุทธิสง่า. 2538. ตำราการฝึกและการตัดสินกีฬาฟุตบอล. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ประโยค สุทธิสง่า. 2542. ตำราการฝึกและการตัดสินกีฬาฟุตบอล. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ประสาธ โนพันธ์. 2548. การสร้างแบบประเมินการตัดสินของผู้ตัดสินฟุตบอล. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พนัส หันนาคินทร์. 2526. การบริหารบุคลากรในโรงเรียน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พิมพ์เนศ.
- พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2546. 2546. ราชกิจจานุเบกษา (11 มิถุนายน 2546).
- พลศึกษา, กรม. 2536. คู่มือการตัดสินฟุตบอล. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- พลศึกษา, กรม. 2553. ระเบียบกรมพลศึกษาว่าด้วยการจัดการอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรการพลศึกษาและการกีฬา พ.ศ.2553. (อัดสำเนา). กรุงเทพฯ: กรมพลศึกษา.
- พลศึกษา, กรม. 2554. แผนยุทธศาสตร์ 5 ปี (พ.ศ. 2554 – 2558). (อัดสำเนา). กรุงเทพฯ: กรมพลศึกษา.
- ฟอง เกิดแก้ว. 2521. ฟุตบอล. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ภิรมย์ อ้นประเสริฐ และ ชลัช ภิรมย์. 2539. กติกาการแข่งขันฟุตบอล. กรุงเทพฯ: การกีฬาแห่งประเทศไทย.

มนตรี พิมพ์แพง. 2548. คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของตัดสินฟุตบอลตามทัศนะของผู้
ควบคุมทีม นักกีฬา ผู้สื่อข่าวกีฬา และผู้ชมในการแข่งขันฟุตบอลไทยลีก ครั้งที่ 8.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.

มานพ พ่วงสร. 2547. คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินฟุตบอลตามทัศนะของ
นักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้จัดการทีม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. สาขาวิชาพลศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เมธี ปิลันธนานนท์. 2551. มาตรฐานวิชาชีพ. สารานุกรมวิชาชีพครูเฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระ
พระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสฉลองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ พรรษา. กรุงเทพฯ: สำนักงาน
เลขาธิการคุรุสภา.

ยุทธ ไถยวรรณ และกุสุมา ผลาพรหม. 2553. พื้นฐานการวิจัย. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.

เรืองเดช เชิดพุทธ. [ม.ป.ป.]. การฝึกและการตัดสินฟุตบอล. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลานามัย
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

เรืองยศ วัชรเกตุ. 2546. คุณลักษณะและทักษะพื้นฐานของบุคลากรในวิชาชีพนันทนาการ.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. สาขาการจัดการนันทนาการ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วรรณภา คนกล้า. 2552. ปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู
ของข้าราชการครู สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. สาขาวิชาการ
วิจัยและสถิติทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วรรณณี แกมเกตุ. 2551. วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วรศักดิ์ เพียรชอบ. 2527. หลักและวิธีสอนวิชาพลศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

วิชเนย์ เซาว์นดำรงค์. 2542. รูปแบบการพัฒนาทักษะความเป็นครูวิชาชีพ ของนิสิตนักศึกษา
ครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. สาขาวิชาอุดมศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วัฒนา พรหมสาขา ณ สกลนคร. 2525. กติกากและเทคนิคการตัดสินฟุตบอล. กรุงเทพฯ:
ไทยวัฒนาพานิช.

วัฒนา พรหมสาขา ณ สกลนคร. 2526. กติกากและเทคนิคการตัดสินฟุตบอล. กรุงเทพฯ:
ไทยวัฒนาพานิช.

- วิจิตร เกตุแก้ว. 2533. เทคนิคการตัดสินและระเบียบการจัดแข่งขันฟุตบอล. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วิจิตร ปัญญาชัย. 2543. การนำเสนอรูปแบบการพัฒนาอาชีพ สำหรับอาจารย์วิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิทยา วงษ์สมาน. 2532. คู่มือการตัดสินฟุตบอล. กรุงเทพฯ: คุรุสภา ลาดพร้าว.
- วิวิธ ธิ โสภกา. 2539. การฝึกฟุตบอล. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษรไทย.
- วีรวัฒน์ เผือกทอง. 2545. คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินบาสเกตบอลตาม ทักษะคติของนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้จัดการทีม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต. สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศักดิ์ชัย บาลศิริ. 2543. การเปรียบเทียบผลของการให้ข้อมูลกลับคืนในเทคนิคเคลฟายระหว่างการ ให้ข้อมูลกลับคืนด้วยคำสถิติที่แตกต่างกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต. สาขาการวิจัย การศึกษา ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริพร ลวณะสกล. 2552. บทบาทที่คาดหวังของพยาบาลเวชปฏิบัติทางตาโรงพยาบาลรัฐ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุภกร ประทุมถิ่น. 2551. การศึกษาปัจจัยที่เอื้อต่อการจัดการการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมแบบยั่งยืน ตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต. สาขาวิชา วิทยาศาสตร์การกีฬา สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถาบันพัฒนาบุคลากร. 2551. คู่มือผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาบุคลากร สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ.
- สถาบันพัฒนาบุคลากร. 2551. คู่มือผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาบุคลากร สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ.
- สถาบันพัฒนาบุคลากร. 2552. คู่มือผู้ตัดสินกีฬาแฮนด์บอล. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาบุคลากร สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ.
- สมศักดิ์ เสียงหลาย. 2540. คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ชี้ขาดมวยสากลสมัครเล่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต. สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และ วรรณิการ์ สุขเกษม. 2547. วิธีวิทยาการวิจัยคุณภาพ: การวิจัยปัญหา ปัจจุบันและการวิจัยอนาคตกาล. กรุงเทพฯ: เฟื่องฟ้า พรินติ้ง จำกัด.

สุวิมล ทรัพย์วโรบล และคณะ. 2554. สารอาหารกับการเพิ่มสมรรถนะในการแข่งขัน.

วารสารวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ 12(1): 7-14.

อดิศร สืบสุข. 2547. คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินรักบี้ฟุตบอลกีฬา
มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 31 ในทัศนะของนักรักบี้ฟุตบอล ผู้ควบคุมทีมผู้สื่อข่าว
กีฬา และผู้ชม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต. สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อุทัย ธรรมเตโช. 2531. หลักบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: เจ้าพระยาการพิมพ์.

ภาษาอังกฤษ

Anderson, D. M., and Stone, C. F. 2005. Cultural competencies of park and recreation professionals: A case study of North Carolina. Journal of Park and Recreation Administration 23(1) : 53-74.

Bartlett, K. R., and McKinney, W. R. A 2004. Study of the role of professional development, job attitudes, and turnover among public park and recreation employees. Journal of Park and Recreation Administration 22(4) : 62-80.

Dalkey, N., and Helmer, O. 1963. An experimental application of the Delphi method to the use of experts. Management Science 9(3) : 458-467.

Fang, Y.-P. P. 2004. The preparation of New Mexico recreation professionals for 21st century. Doctoral dissertation, Department of Health, Physical Education & Recreation, The University of New Mexico.

Football Association, The. 2009. Regulations for the registration and control of referees. [Online]. Available from:

http://www.thefa.com/GetIntoFootball/Referee/NewsAndFeatures/2009/~/_media/Files/PDF/Get%20into%20Football/Referees/Ref%20Regs%20-%20final%20_Jan%202010_%20with%20amendments.ashx [2012, January 15]

Football Federation Australia. 2011. Australian Officiating Development Schedule. [Online].

Available from: http://www.footballaustralia.com.au/site/_content/document/00002051-source.pdf [2012, January 15]

Gordon, T.J., and Helmer, O. 1964. Report on a Long Range Forecasting Study. Santa Monica, CA: The RAND Corporation.

- Hayslip, J. B., and VanZandt, Z. 2000. Using national standards and models of excellence as frameworks for accountability. Journal of Career Development 27 : 81.
- Helsen, W., and Bultynck, J. B. 2004. Physical and perceptual-cognitive demands of top class refereeing in association football. Journal of Sports Sciences 22(2) : 179-189.
- Hurd, A. R. 2005. Competency development for entry level public park and recreation professionals. Journal of Park and Recreation Administration 23 : 45-62.
- Isaacs, N. D., and Motta, D. 1981. Sports Illustrated Basketball. New York: Harper Collins.
- Kolb, D.A., Rubin, I.M. and McIntyre, J.M. 1979. Organisational psychology: An experiential approach. London: Prentice-Hall.
- Kraus, R. G. 1984. Recreation and leisure in modern society. Glenview, Illinois: Scott, Foresman and Company.
- Laurent, T. 2009. Postscript to the special issue: governing life by standards: a view from engagements. Social Studies of Science 39 : 793.
- Linstone, H.A., and Turoff. 1975. The Delphi Method Techniques and Application. United States: Addison-Wesley Publishing Company.
- Macmillan, T.T. 1971. The Delphi Technique. Paper presented at the Annual Meeting of the California Junior Colleges Association Commission on Research and Development, California Junior Colleges Association Commission, Monterey, CA, 3-5 May 1971.
- Mascarenahs, D. R. D., Collins, D., & Mortimer, P. 2005. Elite Refereeing Performance: Developing a Model for Sport Science Support. The Sport Psychologist 19: 364-379.
- Moore, W. E. 1970. The professions: Roles and rules. New York: Russell Sage Foundation.
- Ramzaninezhad, R., and Keshtan M. H. 2009. The relationship between coach's leadership styles and team cohesion in Iran football clubs professional league. Brazilian Journal Biomotricity 3(2) : 111-120.
- Russell, R. V. 1948. Leadership in recreation (2nd ed). New York: McGraw-Hill.
- Sheldon, P. J. 1989. Professionalism in Tourism and Hospitality. Annals of Tourism Research, 16: 492-503.

Underhill, N. 2004. The Delphi technique. [Online]. Available from:

http://www.britishcouncil.org/eltons-delphi_technique.pdf [2012, January 20]

U.S. Soccer Federation. 2010. Referee administrative handbook 2010/2011 [Online]. Available

from: [http://www.ussoccer.com/referees/resource-center-](http://www.ussoccer.com/referees/resource-center-deactivated/~-/media/3141D337B4E440B29475EF0C6080A19C.ashx)

[deactivated/~-/media/3141D337B4E440B29475EF0C6080A19C.ashx](http://www.ussoccer.com/referees/resource-center-deactivated/~-/media/3141D337B4E440B29475EF0C6080A19C.ashx) [2012, January 15]

Wilensky, H. L. 1964. The professionalization of everyone? Amer. J. Sociol, 70(September

1964): 137-58.

Williams, T. L. 2003. Recreation educators' and practitioners' opinions regarding program accreditation and certification. Doctoral dissertation, University of Arkansas.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร. วิจิต หนึ่งสุขเกษม	คณบดี
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. รองศาสตราจารย์ วิสนศักดิ์ อ่วมเพ็ง	อาจารย์ประจำ
สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นิพนธ์ กิติกุล	ผู้ทรงคุณวุฒิ
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. อาจารย์ ชาญวิทย์ ผลชีวิน	ผู้อำนวยการสำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา
กรมพลศึกษา และ
อดีตหัวหน้าผู้ฝึกสอนฟุตบอลทีมชาติไทย
5. อาจารย์ ชัยณรงค์ แยมขจร	หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและ
พลศึกษา
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถามในการวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถามในการวิจัย

นักวิชาการ

1. อาจารย์ ภิรมย์ อ้นประเสริฐ	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์
สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสมุทรสาคร
2. อาจารย์ รัศมี จินดามัย	รองประธานฝ่ายพัฒนาผู้ตัดสินและฝ่ายต่างประเทศ
คณะกรรมการผู้ตัดสินสมาคมฟุตบอลฯ
3. อาจารย์ ปัญญา หาญลำยวง	กรรมการและเลขานุการ คณะกรรมการผู้ตัดสิน
สมาคมฟุตบอลฯ
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชูชัย บัวบุชา	ผู้ประเมินผู้ตัดสิน สมาคมฟุตบอลฯ

ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล

1. คุณพิริชัช นวลจันทร์	ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ และ
ผู้ตัดสินชั้น1 สมาคมฟุตบอลฯ
2. คุณอภิสิทธิ์ อ้นรักษ์	ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ และ
ผู้ตัดสินชั้น1 สมาคมฟุตบอลฯ
3. คุณถนอม บริคุต	ผู้ช่วยผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ
และ ผู้ตัดสินชั้น1 สมาคมฟุตบอลฯ
4. คุณธีรจิตร สิทธิสุข	ผู้ช่วยผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ
และ ผู้ตัดสินชั้น1 สมาคมฟุตบอลฯ
5. คุณยุทธศักดิ์ ศรีบัวพันธ์	ผู้ตัดสินชั้น1 สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ
6. คุณพลกฤษณ์ นิตยชาติ	ผู้ตัดสินชั้น1 สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ
7. ว่าที่ร.ต.สุชาติ เย็นเพชร	ผู้ตัดสินชั้น1 สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถามในการวิจัย (ต่อ)

ผู้ฝึกสอนฟุตบอล

1. คุณประจักษ์ เวียงสงค์	หัวหน้าผู้ฝึกสอนฟุตบอล
ทีมโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย
2. คุณศักดิ์ สุขสวัสดิ์	หัวหน้าผู้ฝึกสอนฟุตบอลทีม โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว
3. คุณสุรศักดิ์ ใจมั่น	หัวหน้าผู้ฝึกสอนฟุตบอลทีม โรงเรียนกีฬากรุงเทพฯ
4. คุณถาวร สุริยะผล	หัวหน้าผู้ฝึกสอนฟุตบอลทีม โรงเรียนเทพศิรินทร์
5. คุณประนุพงษ์ ปิ่นสุวรรณ	หัวหน้าผู้ฝึกสอนฟุตบอลทีม โรงเรียนอัสสัมชัญ

ผู้สื่อข่าว/ผู้บรรยายเกมกีฬาฟุตบอล

1. คุณสะสม พบประเสริฐ	ผู้บรรยายเกมกีฬาฟุตบอล และ
หัวหน้าผู้ฝึกสอนฟุตบอลทีมเบงกืออยู่ในเต็ด
2. คุณอดิสรณ์ พึ่งยา	ผู้สื่อข่าว และผู้บรรยายเกมกีฬาฟุตบอล
3. คุณคมกฤช นภาลัย	ผู้สื่อข่าวสายฟุตบอลไทย และแฟนพันธุ์แท้ฟุตบอลไทย
4. คุณยิ่งรัก รักสุวรรณ	ผู้สื่อข่าวสายฟุตบอลไทย

ภาคผนวก ก

จดหมายเรียนเชิญผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ

ที่ ศร ๐๕๑๒.๒๔/๐๖ ๖๖๓

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพระราม ๑ ปทุมวัน กทม. ๑๐๓๓๐

๓๑ มกราคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์
๒. แบบสอบถาม

ด้วย นายภัทรารุช ชาวสนิท นิสิตระดับมหาบัณฑิต ชั้นปีที่ ๓ แผนกวิชาการโค้ชกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภายใต้การควบคุมของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย บุญรอด อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้วิทยานิพนธ์มีความถูกต้อง และสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในกรณี คณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ใคร่ขอความอนุเคราะห์เรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยด้วยจักเป็นพระคุณยิ่ง และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิชิต คณิงสุขเกษม)

คณบดี

หน่วยจัดการศึกษา งานวิชาการและวิจัย

โทร.๐-๒๒๑๘-๑๐๔๐

โทรสาร ๐-๒๒๑๘-๑๐๔๐

ที่ ศธ ๐๕๑๒.๒๔/๐๐ ๕๖๕

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพระราม ๑ ปทุมวัน กทม. ๑๐๓๓๐

๒ เมษายน ๒๕๕๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลงานวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์
๒. แบบสัมภาษณ์

ด้วย นายภัทรารุช ชาวสนิท นิสิตระดับมหาบัณฑิต ชั้นปีที่ ๓ แผนกวิชาการโค้ชกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดำเนินการตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย บุญรอด อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงผ่านไปด้วยดี ในกรณีนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้ นายภัทรารุช ชาวสนิท เข้าทำการเก็บข้อมูลโดยสัมภาษณ์ท่านเกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา โดยทั้งนี้ผู้วิจัยจะเป็นผู้ประสานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลงานวิจัยด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชรินทร์ชัย อินทราภรณ์)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร
รักษาแทนคณบดี

หน่วยจัดการศึกษา งานวิชาการและวิจัย

โทร.๐-๒๒๑๘-๑๐๔๐

โทรสาร ๐-๒๒๑๘-๑๐๔๐

ภาคผนวก ง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย (รอบที่ 1)

เรื่อง การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา

(A DEVELOPMENT OF PROFESSIONAL STANDARDS OF
FOOTBALL REFEREES FOR DEPARTMENT OF PHYSICAL EDUCATION)

ชื่อผู้วิจัย	นายภัทรารุช ขาวสนิท
แขนงวิชา	การโค้ชกีฬา
หลักสูตร	วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย บุญรอด
วัตถุประสงค์การวิจัย	เพื่อพัฒนามาตรฐานวิชาชีพสำหรับผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา
ขอบเขตของการวิจัย	

1. การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาครั้งนี้ เป็นการสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านที่มีความรู้ความสามารถที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินและการวิเคราะห์การตัดสินในกีฬาฟุตบอลเท่านั้น

2. การวิจัยนี้มุ่งพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ มาตรฐานด้านความรู้, มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน และมาตรฐานด้านการปฏิบัติตน

3. การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เทคนิควิธีวิจัยแบบเดลฟาย (Delphi Technique) จำนวนทั้งหมด 3 รอบ สอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 20 ท่าน

คำจำกัดความของคำที่ใช้ในการวิจัย

กีฬาขั้นพื้นฐาน หมายถึง การออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาที่ใช้ทักษะกีฬาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีความรู้ เจตคติ และทักษะกีฬา ทำให้สามารถเล่นกีฬาได้ และดูกีฬาเป็นโดยมุ่งพัฒนาด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ก่อให้เกิดคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย และน้ำใจนักกีฬา

กีฬาเพื่อมวลชน หมายถึง การออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬา รวมทั้งการออกกำลังกายในการประกอบอาชีพ หรือการออกกำลังกายในชีวิตประจำวัน ที่ประชาชนทุกกลุ่มรวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาสได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาให้เหมาะสมกับสภาพร่างกายของตนเพื่อมีสุขภาพดี และมีคุณภาพชีวิต

ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่ด้านการตัดสินกีฬาฟุตบอล ที่ได้รับการอบรม และฝึกฝนประสบการณ์ ด้านการตัดสินกีฬาฟุตบอล จากองค์กรด้านกีฬา

มาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล หมายถึง ข้อปฏิบัติสำหรับวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล ประกอบด้วย มาตรฐานด้านความรู้ มาตรฐานการปฏิบัติงาน และมาตรฐานการปฏิบัติตน อันเป็นโครงสร้างแห่งมาตรฐานวิชาชีพ

มาตรฐานด้านความรู้ หมายถึง ข้อกำหนดทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับคุณวุฒิและหลักสูตร การศึกษา การฝึกอบรม และระยะเวลาของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน หมายถึง เกณฑ์ที่ใช้ถือเป็นข้อปฏิบัติ ในการปฏิบัติงานตามหน้าที่แห่งมาตรฐานวิชาชีพ

มาตรฐานการปฏิบัติตน หมายถึง ข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับความประพฤติ ยึดหลักการแห่งคุณธรรมและจริยธรรม ในการเป็นผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลวิชาชีพ

คำชี้แจง

การวิจัยครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Techniques) ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 3 รอบ

รอบที่ 1 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด

รอบที่ 2 เป็นแบบสอบถามปลายปิดแบบมาตรประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

รอบที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายปิดแบบมาตรประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และการแสดงค่ามัธยฐาน (Median) ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range) และค่าตอบเดิมของผู้เชี่ยวชาญจากแบบสอบถามในรอบที่ 2 เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญยืนยันคำตอบอีกครั้ง

โปรดแสดงความคิดเห็นของท่านในแบบสอบถามนี้ ซึ่งเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลในรอบที่ 1 ผู้วิจัยได้มุ่งศึกษาการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ มาตรฐานด้านความรู้ มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน และมาตรฐานการปฏิบัติตน

ติดต่อผู้วิจัย

นายภัทรารุช ชาวสนิท

นิสิตระดับปริญญาโท แผนกการโค้ชกีฬา

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ถนน พระราม 1 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

เบอร์โทรศัพท์ 089-1737098 E-mail: pattarawut.k@gmail.com

1.4 ท่านคิดว่าการผ่านการอบรมหลักสูตรผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรผ่านการทดสอบเรื่องใดบ้าง เช่น ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอล กฎกติกา การจัดการและควบคุมการแข่งขัน สมรรถภาพทางกาย จิตวิทยาการเป็นผู้ตัดสิน โภชนาการ จรรยาบรรณของผู้ตัดสิน การสอบตัดสินฟุตบอล เป็นต้น

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

1.5 ท่านคิดว่าจำนวนของผู้เข้าร่วมอบรมผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาในแต่ละครั้งควรมีกี่คนจึงจะเหมาะสม เช่น 20-30 คน 40-50 คน 100 คน เป็นต้น

.....
.....
.....

1.6 ท่านคิดว่าการอบรมผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรมีระยะเวลาเท่าใดจึงจะเหมาะสมกับการเรียนรู้และการฝึกปฏิบัติ เช่น 3 – 5 วัน 7 – 10 วัน 12 – 15 วัน เป็นต้น

.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....
.....
.....
.....

ด้านที่ 2 มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน

ท่านคิดว่าผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ควรมีรายละเอียดในเรื่องดังต่อไปนี้
อย่างไร

2.1 ท่านคิดว่าการรักษาสภาพของการเป็นผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควร
ผ่านการปฏิบัติด้านใดบ้างในแต่ละปีนอกจากการปฏิบัติงานตัดสินจริง เช่น การทดสอบ
สมรรถภาพ การฝึกซ้อมกับผู้ตัดสินคนอื่น การทดสอบภาคปฏิบัติและทฤษฎี การประชุมผู้ตัดสิน
เป็นต้น

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.2 ท่านคิดว่าการเป็นผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรมีบันทึกการปฏิบัติงานใน
รายการแข่งขันที่กรมพลศึกษาจัดขึ้นอย่างน้อยปีละกี่ครั้ง เช่น 8 ครั้ง 10 ครั้ง 12 ครั้ง 15 ครั้ง 18 ครั้ง
เป็นต้น

.....

.....

.....

2.3 ท่านคิดว่าการเป็นผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรมีการฝึกซ้อมร่วมกันอย่าง
น้อยเดือนละกี่ครั้ง

.....

.....

.....

2.4 ท่านคิดว่าการเป็นผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรเข้าร่วมการประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้ตัดสินอย่างน้อยปีละกี่ครั้ง

.....

.....

.....

2.5 ท่านคิดว่าการเลื่อนระดับการเป็นผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาจากระดับกีฬาขั้นพื้นฐานไปสู่ระดับกีฬามวลชนมีความจำเป็นหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.6 ท่านคิดว่าหากมีการเลื่อนระดับการเป็นผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาจากระดับกีฬาขั้นพื้นฐานไปสู่ระดับกีฬามวลชน ผู้ตัดสินควรมีการผ่านการปฏิบัติงานมาอย่างไรบ้าง เช่น ผ่านการทดสอบทฤษฎีและปฏิบัติ มีจำนวนปีที่มีประสบการณ์ตัดสินครบตามเกณฑ์ที่กำหนด มีการบันทึกการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินและผู้ช่วยผู้ตัดสินในแต่ละปีครบตามเกณฑ์ที่กำหนด เป็นต้น

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูง

นายภัทรารุช ขาวสนิท
นิติระดับบัณฑิตศึกษา
แขนงวิชาการ โฉ้ชกัฟฟ
คณะวิทยาศาสตร์การกัฟฟ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยสำหรับผู้เชี่ยวชาญ (รอบที่ 2)
เรื่อง การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา

**(A DEVELOPMENT OF PROFESSIONAL STANDARDS OF
 FOOTBALL REFEREES FOR DEPARTMENT OF PHYSICAL EDUCATION)**

ชื่อผู้วิจัย	นายภัทรารุช ขาวสนิท
แขนงวิชา	การโค้ชกีฬา
หลักสูตร	วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต
	คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย บุญรอด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนามาตรฐานวิชาชีพสำหรับผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

1. การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาครั้งนี้ เป็นการสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านที่มีความรู้ความสามารถที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินและการวิเคราะห์การตัดสินในกีฬาฟุตบอลเท่านั้น
2. การวิจัยนี้มุ่งพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ มาตรฐานด้านความรู้, มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน และมาตรฐานด้านการปฏิบัติตน
3. การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เทคนิควิธีวิจัยแบบเดลฟาย (Delphi Technique) จำนวนทั้งหมด 3 รอบ สอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 20 ท่าน

คำจำกัดความของคำที่ใช้ในการวิจัย

กีฬาขั้นพื้นฐาน หมายถึง การออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาที่ใช้ทักษะกีฬาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีความรู้ เจตคติ และทักษะกีฬา ทำให้สามารถเล่นกีฬาได้ และดูกีฬาเป็นโดยมุ่งพัฒนาด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ก่อให้เกิดคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย และน้ำใจนักกีฬา

กีฬาเพื่อมวลชน หมายถึง การออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬา รวมทั้งการออกกำลังกายในการประกอบอาชีพ หรือการออกกำลังกายในชีวิตประจำวัน ที่ประชาชนทุกกลุ่มรวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาสได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาให้เหมาะสมกับสภาพร่างกายของตนเพื่อมีสุขภาพดี และมีคุณภาพชีวิต

ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่ด้านการตัดสินกีฬาฟุตบอล ที่ได้รับการอบรมและฝึกฝนประสบการณ์ ด้านการตัดสินกีฬาฟุตบอล จากองค์กรด้านกีฬา

มาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล หมายถึง ข้อปฏิบัติสำหรับวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล ประกอบด้วย มาตรฐานด้านความรู้ มาตรฐานการปฏิบัติงาน และมาตรฐานการปฏิบัติตน อันเป็น โครงสร้างแห่งมาตรฐานวิชาชีพ

มาตรฐานด้านความรู้ หมายถึง ข้อกำหนดทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับคุณวุฒิและหลักสูตร การศึกษา การฝึกอบรม และระยะเวลาของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน หมายถึง เกณฑ์ที่ใช้ถือเป็นข้อปฏิบัติ ในการปฏิบัติงานตามหน้าที่แห่งมาตรฐานวิชาชีพ

มาตรฐานการปฏิบัติตน หมายถึง ข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับความประพฤติ ยึดหลักการแห่งคุณธรรมและจริยธรรม ในการเป็นผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลวิชาชีพ

ติดต่อผู้วิจัย

นายภัทรารุช ขาวสนิท

นิสิตระดับปริญญาโท แผนกการโค้ชกีฬา

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ถนน พระราม 1 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

เบอร์โทรศัพท์ 089-1737098 E-mail: pattarawut.k@gmail.com

คำชี้แจง

การวิจัยครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Techniques) โดยแบบสอบถามชุดนี้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งที่ 2 เป็นแบบสอบถามปลายปิดแบบมาตรประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ โดยสร้างขึ้นจากคำตอบของผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 1 มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในระดับความเหมาะสมที่จะเป็นแนวทางในการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา

โปรดแสดงความคิดเห็นของท่านในแบบสอบถามนี้ว่า แนวทางในการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ที่กำหนดขึ้นในแต่ละข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับใด โดยกรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องค่าน้ำหนักข้างท้ายของข้อกำหนดแต่ละข้อที่ท่านผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็น และหากผู้เชี่ยวชาญมีเหตุผลที่ต้องการเสนอแนะ โปรดระบุลงในช่องเหตุผลข้างท้าย โดยค่าน้ำหนักข้างท้ายของข้อกำหนดแต่ละข้อ มีเกณฑ์การแสดงความคิดเห็นดังต่อไปนี้

- คะแนน 5 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อกำหนดข้อนี้มากที่สุด
- คะแนน 4 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อกำหนดข้อนี้มาก
- คะแนน 3 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อกำหนดข้อนี้ปานกลาง
- คะแนน 2 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อกำหนดข้อนี้น้อย
- คะแนน 1 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อกำหนดข้อนี้น้อยที่สุด

ตอนที่ 1 มาตรฐานด้านความรู้

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น					เหตุผล
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)	
1. ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาต้องมีวุฒิการศึกษาขั้นต่ำในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า						
2. ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรจบการศึกษาในสาขาวิชา						
2.1 พลศึกษา/วิทยาศาสตร์การกีฬา						
2.2 สาขาวิชาใดก็ได้						
3. หัวข้อในการอบรมผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรประกอบไปด้วย						
3.1 กฎ กติกากีฬาฟุตบอล						
3.2 สมรรถภาพทางกายของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล						
3.3 การฝึกปฏิบัติการตัดสินฟุตบอล						
3.4 จรรยาบรรณ จริยธรรมของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล						
3.5 จิตวิทยาในการเป็นผู้ตัดสิน						
3.6 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับฟุตบอล						
3.7 การจัดและควบคุมการแข่งขัน						
3.8 โภชนาการของผู้ตัดสิน						

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น					เหตุผล
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)	
4. การผ่านการอบรมเพื่อเป็นผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาต้องสอบผ่านในเรื่อง						
4.1 กฎ กติกา						
4.2 สมรรถภาพทางกาย						
4.3 การทดสอบปฏิบัติการตัดสินฟุตบอล						
4.4 จรรยาบรรณของผู้ตัดสิน						
4.5 จิตวิทยาในการเป็นผู้ตัดสิน						
4.6 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับฟุตบอล						
4.7 การจัดและควบคุมการแข่งขัน						
4.8 โฆษณาการ						
5. การอบรมผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาในแต่ละครั้งควรมีผู้เข้ารับการอบรมประมาณ						
5.1 ประมาณ 21 - 30 คน						
5.2 ประมาณ 31 - 40 คน						
5.3 ประมาณ 41 - 50 คน						
6. เพื่อความเหมาะสมของการเรียนรู้และการปฏิบัติ การอบรมผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาในแต่ละครั้งควรมีระยะเวลา						
6.1 5 วัน						
6.2 7 วัน						
6.3 14 วัน						

ตอนที่ 2 มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น					เหตุผล
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)	
1. นอกจากการปฏิบัติงานตัดสินฟุตบอล การรักษาสถานภาพการเป็นผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาต้องผ่านการปฏิบัติในเรื่อง						
1.1 การทดสอบสมรรถภาพ						
1.2 การประชุมผู้ตัดสิน						
1.3 การทดสอบภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎี						
1.4 การร่วมฝึกซ้อมกับผู้ตัดสินคนอื่น						
2. ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ควรมีการปฏิบัติงานตัดสินในการแข่งขันที่กรมพลศึกษาจัดขึ้นปีละ						
2.1 ไม่เกิน 10 ครั้ง						
2.2 11 - 20 ครั้ง						
2.3 21 - 30 ครั้ง						
2.4 31 - 40 ครั้ง						
3. ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ควรมีการฝึกซ้อมร่วมกันของผู้ตัดสินอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง						

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น					เหตุผล
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)	
4. ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรเข้าร่วมการประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้ตัดสินอย่างน้อย						
4.1 4 ครั้ง/ปี						
4.2 6 ครั้ง/ปี						
4.3 12 ครั้ง/ปี						
5. ควรมีการเลื่อนระดับผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาจากการตัดสินกีฬาชั้นพื้นฐานไปสู่การตัดสินกีฬามวลชน						
6. หากมีการเลื่อนระดับการเป็นผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาจากระดับกีฬาชั้นพื้นฐานไปสู่ระดับกีฬามวลชน ผู้ตัดสินต้อง						
6.1 ผ่านการทดสอบทฤษฎีและปฏิบัติ						
6.2 มีประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ตัดสินและผู้ช่วยผู้ตัดสินอย่างน้อย 1 ปี						
6.3 มีการบันทึกและประเมินการปฏิบัติหน้าที่จากผู้ประเมินการตัดสินอยู่ในเกณฑ์ดี						
6.4 ผ่านการทดสอบสมรรถภาพ						

ตอนที่ 3 มาตรฐานด้านการปฏิบัติตน

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น					เหตุผล
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)	
1. ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ควรมีคุณลักษณะและจรรยาบรรณในเรื่อง						
1.1 มีความยุติธรรม						
1.2 ตรงต่อเวลา						
1.3 รักษาสมรรถภาพทางกายให้ดีอยู่เสมอ						
1.4 มีความซื่อสัตย์ สุจริต						
1.5 มีน้ำใจนักกีฬา						
1.6 มีความเด็ดขาดในการตัดสินใจ						
1.7 มีระเบียบวินัย						
1.8 มีสัมมาคารวะ รู้จักกาลเทศะ						
1.9 ไม่คุ้มหลงอบายมุข						
1.10 มีความรับผิดชอบ						
1.11 ให้เกียรติและยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น						
1.12 มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี						
1.13 มีการแต่งกายสะอาด เรียบร้อย						
1.14 มีภาวะผู้นำ						
1.15 ศึกษาหาความรู้อยู่เสมอ						
1.16 มีวิจรรณญาณ						
1.17 มีความสนุกสนานในการทำงาน						
1.18 เห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่า ประโยชน์ส่วนตัว						
1.19 ไม่กล่าวร้ายผู้อื่น						

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น					เหตุผล
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)	
1.20 เป็นแบบอย่างที่ดี						
1.21 มีสมาธิ						

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เพื่อความตรง (Validity) และความเที่ยง (Reliability) ของการวิจัย ช่วงระยะเวลาของการตอบแบบสอบถามในแต่ละรอบไม่ควรเว้นระยะเวลายาวมากนัก ผู้วิจัยใคร่ขอความกรุณาจากผู้เชี่ยวชาญโปรดตอบแบบสอบถาม ภายในระยะเวลา 1 สัปดาห์ ซึ่งผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านผู้เชี่ยวชาญในการตอบแบบสอบถามด้วยความครบถ้วนและสมบูรณ์

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญที่แสดงความคิดเห็นโดยละเอียดและ ครบถ้วน เพื่อประโยชน์ในการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา จากการวิจัยครั้งนี้

นายภัทรารุช ขาวสนิท

นิติระดับบัณฑิตศึกษา

แขนงวิชาการ ศึกษาศาสตร์

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยสำหรับผู้เชี่ยวชาญ (รอบที่ 3)
เรื่อง การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา
(A DEVELOPMENT OF PROFESSIONAL STANDARDS OF
FOOTBALL REFEREES FOR DEPARTMENT OF PHYSICAL EDUCATION)

ชื่อผู้วิจัย	นายภัทรารุช ขาวสนิท
แขนงวิชา	การโค้ชกีฬา
หลักสูตร	วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต
	คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย บุญรอด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนามาตรฐานวิชาชีพสำหรับผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

1. การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาครั้งนี้ เป็นการสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านที่มีความรู้ความสามารถที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินและการวิเคราะห์การตัดสินในกีฬาฟุตบอลเท่านั้น
2. การวิจัยนี้มุ่งพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ มาตรฐานด้านความรู้, มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน และมาตรฐานด้านการปฏิบัติตน
3. การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เทคนิควิธีวิจัยแบบเดลฟาย (Delphi Technique) จำนวนทั้งหมด 3 รอบ สอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 20 ท่าน

คำจำกัดความของคำที่ใช้ในการวิจัย

กีฬาขั้นพื้นฐาน หมายถึง การออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาที่ใช้ทักษะกีฬาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีความรู้ เจตคติ และทักษะกีฬา ทำให้สามารถเล่นกีฬาได้ และดูกีฬาเป็นโดยมุ่งพัฒนาด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ก่อให้เกิดคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย และน้ำใจนักกีฬา

กีฬาเพื่อมวลชน หมายถึง การออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬา รวมทั้งการออกกำลังกายในการประกอบอาชีพ หรือการออกกำลังกายในชีวิตประจำวัน ที่ประชาชนทุกกลุ่มรวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาสได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาให้เหมาะสมกับสภาพร่างกายของตนเพื่อมีสุขภาพดี และมีคุณภาพชีวิต

ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่ด้านการตัดสินกีฬาฟุตบอล ที่ได้รับการอบรมและฝึกฝนประสบการณ์ ด้านการตัดสินกีฬาฟุตบอล จากองค์กรด้านกีฬา

มาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล หมายถึง ข้อปฏิบัติสำหรับวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล ประกอบด้วย มาตรฐานด้านความรู้ มาตรฐานการปฏิบัติงาน และมาตรฐานการปฏิบัติตน อันเป็น โครงสร้างแห่งมาตรฐานวิชาชีพ

มาตรฐานด้านความรู้ หมายถึง ข้อกำหนดทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับคุณวุฒิและหลักสูตร การศึกษา การฝึกอบรม และระยะเวลาของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน หมายถึง เกณฑ์ที่ใช้ถือเป็นข้อปฏิบัติ ในการปฏิบัติงานตามหน้าที่แห่งมาตรฐานวิชาชีพ

มาตรฐานการปฏิบัติตน หมายถึง ข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับความประพฤติ ยึดหลักการแห่งคุณธรรมและจริยธรรม ในการเป็นผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลวิชาชีพ

ติดต่อผู้วิจัย

นายภัทรารุช ขาวสนิท

นิสิตระดับปริญญาโท แผนกการโค้ชกีฬา

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ถนน พระราม 1 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

เบอร์โทรศัพท์ 089-1737098 E-mail: pattarawut.k@gmail.com

คำชี้แจง

การวิจัยครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Techniques) โดยแบบสอบถามชุดนี้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งที่ 2 เป็นแบบสอบถามปลายปิดแบบมาตรประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ โดยสร้างขึ้นจากคำตอบของผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 1 มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในระดับความเหมาะสมที่จะเป็นแนวทางในการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา

โปรดแสดงความคิดเห็นของท่านในแบบสอบถามนี้ว่า แนวทางในการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ที่กำหนดขึ้นในแต่ละข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับใด โดยกรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องค่าน้ำหนักข้างท้ายของข้อกำหนดแต่ละข้อ ที่ท่านผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็น และหากผู้เชี่ยวชาญมีเหตุผลที่ต้องการเสนอแนะ โปรดระบุลงในช่องเหตุผลข้างท้าย โดยค่าน้ำหนักข้างท้ายของข้อกำหนดแต่ละข้อ มีเกณฑ์การแสดงความคิดเห็นดังต่อไปนี้

- คะแนน 5 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อกำหนดข้อนี้มากที่สุด
- คะแนน 4 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อกำหนดข้อนี้มาก
- คะแนน 3 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อกำหนดข้อนี้ปานกลาง
- คะแนน 2 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อกำหนดข้อนี้น้อย
- คะแนน 1 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อกำหนดข้อนี้น้อยที่สุด

ค่ามัธยฐาน (Median: MD) เป็นคะแนนตัวแทนของระดับคะแนนเห็นด้วยทั้งหมดที่ผู้เชี่ยวชาญได้ให้น้ำหนักในแต่ละข้อความ ซึ่งได้กำหนดเกณฑ์แปลผลในค่ามัธยฐานดังนี้

ค่ามัธยฐาน 4.50 ขึ้นไป	หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความมากที่สุด
ค่ามัธยฐาน 3.50 ถึง 4.49	หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความมาก
ค่ามัธยฐาน 2.50 ถึง 3.49	หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความปานกลาง
ค่ามัธยฐาน 1.50 ถึง 2.49	หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความน้อย
ค่ามัธยฐาน 1.00 ถึง 1.49	หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความน้อยที่สุด

ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range: IR) เป็นระยะระหว่างควอไทล์ที่ 3 (Q3) และควอไทล์ที่ 1 (Q1) ของข้อความนั้นๆ ซึ่งได้กำหนดเกณฑ์แปลผลในค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ คือ ถ้าค่ามากกว่า 1.50 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อข้อความนั้น ๆ ไม่สอดคล้องกัน และถ้าค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.50 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อข้อความนั้น ๆ สอดคล้องกัน

คำตอบของท่านอยู่ในพิสัย หมายถึง ความคิดเห็นของท่านสอดคล้องกับความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

คำตอบของท่านอยู่นอกพิสัย หมายถึง ความคิดเห็นของท่านไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

ตอนที่ 1 มาตรฐานด้านความรู้

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น					MD	IR	หมายเหตุ
	5	4	3	2	1			
1. ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาต้องมีคุณวุฒิการศึกษาขั้นต่ำในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	●	*	●			4.59	1.21	
2. ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรจบการศึกษาในสาขาวิชา								
2.1 พลศึกษา/วิทยาศาสตร์การกีฬา			●	*	●	3.38	1.47	
2.2 สาขาวิชาใดก็ได้	●	*	●			4.59	1.34	
3. หัวข้อในการอบรมผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรประกอบไปด้วย								
3.1 กฎ กติกากีฬาฟุตบอล	●	*	●			5.00	0.50	
3.2 สมรรถภาพทางกายของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล	*	●	●			4.91	0.59	
3.3 การฝึกปฏิบัติการตัดสินฟุตบอล	*	●	●			4.91	0.59	
3.4 คุณธรรม จริยธรรมของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล	*	●	●			4.91	0.59	
3.5 จิตวิทยาในการเป็นผู้ตัดสิน	*	●	●			4.87	0.62	
3.6 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับฟุตบอล		*	●	●		4.27	1.16	
3.7 การจัดและควบคุมการแข่งขัน			●	*	●	3.22	1.33	
3.8 โภชนาการของผู้ตัดสิน		*	●	●		4.16	1.17	

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น					MD	IR	หมายเหตุ
	5	4	3	2	1			
4. การอบรมเพื่อเป็นผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาต้องสอบผ่านในเรื่อง								
4.1 กฎ กติกา	*	●—●				4.91	0.59	
4.2 สมรรถภาพทางกาย	*	●—●				4.87	0.62	
4.3 การทดสอบปฏิบัติการตัดสินฟุตบอล	*	●—●				4.83	0.66	
4.4 จรรยาบรรณของผู้ตัดสิน	*	●—●				4.83	0.66	
4.5 จิตวิทยาในการเป็นผู้ตัดสิน	*	●—●—●				4.66	1.01	
4.6 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับฟุตบอล			*	●—●—●		4.16	1.18	
4.7 การจัดและควบคุมการแข่งขัน				*	●—●—●	3.22	1.47	
4.8 โภชนาการของผู้ตัดสิน		*	●—●—●			4.16	1.18	
5. การอบรมผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาในแต่ละครั้งควรมีผู้เข้ารับการอบรมประมาณ								
5.1 ประมาณ 20 - 30 คน	*	●—●—●				1.08	0.89	
5.2 ประมาณ 30 - 40 คน			*	●—●—●		4.00	1.00	
5.3 ประมาณ 40 - 50 คน				*	●—●—●	2.91	0.60	
6. การอบรมผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาในแต่ละครั้งควรมีระยะเวลา								
6.1 5 วัน				*	●—●	3.19	1.02	
6.2 7 วัน	*	●—●—●				4.59	1.12	
6.3 14 วัน				*	●—●—●	3.30	1.45	

ตอนที่ 2 มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น					MD	IR	หมายเหตุ
	5	4	3	2	1			
1. นอกจากการปฏิบัติงานตัดสินฟุตบอล การรักษาสถานภาพการเป็นผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาต้องผ่านการปฏิบัติในเรื่อง								
1.1 การทดสอบสมรรถภาพ	*	●—●				487	0.62	
1.2 การประชุมผู้ตัดสิน			* ●—●			4.11	0.77	
1.3 การทดสอบภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎี	*	●—●				466	1.08	
1.4 การฝึกซ้อมร่วมกัน			* ●—●			4.13	0.99	
2. ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรมีการปฏิบัติงานตัดสินในรายการแข่งขันที่กรมพลศึกษาจัดขึ้นอย่างน้อยปีละ								
2.1 ไม่เกิน 10 ครั้ง				* ●—●		250	1.21	
2.2 11 - 20 ครั้ง			* ●—●			322	1.23	
2.3 21 - 30 ครั้ง		* ●—●				450	1.12	
2.4 31 - 40 ครั้ง			* ●—●			3.11	0.77	
3. ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรมีการฝึกซ้อมประจำสัปดาห์ของผู้ตัดสินร่วมกันอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง	*	●—●				4.78	0.84	

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น					MD	IR	หมายเหตุ
	5	4	3	2	1			
4. ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรเข้าร่วมการประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้ตัดสินอย่างน้อย								
4.1 4 ครั้ง/ปี			*	●	●	320	1.13	
4.2 6 ครั้ง/ปี	*	●	●	●		466	1.18	
4.3 12 ครั้ง/ปี			*	●	●	338	1.41	
5. ควรมีการเลื่อนระดับผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาจากการตัดสินกีฬาขั้นพื้นฐานไปสู่การตัดสินกีฬามวลชน	*	●	●			466	1.01	
6. หากมีการเลื่อนระดับการเป็นผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาจากระดับกีฬาขั้นพื้นฐานไปสู่ระดับกีฬามวลชน ผู้ตัดสินต้อง								
6.1 ผ่านการทดสอบทฤษฎีและปฏิบัติ	*	●	●			487	0.62	
6.2 มีประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ตัดสินและผู้ช่วยผู้ตัดสินอย่างน้อย 1 ปี		●	*	●		440	1.04	
6.3 มีการบันทึกและประเมินการปฏิบัติหน้าที่จากผู้ประเมินการตัดสินอยู่ในเกณฑ์ดี	*	●	●			466	1.01	
6.4 ผ่านการทดสอบสมรรถภาพ	*	●	●			487	0.62	

ตอนที่ 3 มาตรฐานด้านการปฏิบัติตน

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น					MD	IR	หมายเหตุ
	5	4	3	2	1			
1. ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของ กรมพลศึกษาควรมีคุณลักษณะและ จริยธรรมในเรื่อง								
1.1 มีความยุติธรรม	*	●—●				494	0.56	
1.2 ตรงต่อเวลา	*	●—●				483	0.66	
1.3 รักษาสมรรถภาพทางกายให้ ดีอยู่เสมอ	*	●—●				4.73	0.90	
1.4 มีความซื่อสัตย์ สุจริต	*	●—●				491	0.59	
1.5 มีน้ำใจนักกีฬา	*	●—●				4.73	0.95	
1.6 มีความเด็ดขาดในการตัดสินใจ	*	●—●				4.78	0.89	
1.7 มีระเบียบวินัย	*	●—●				4.78	0.84	
1.8 มีสัมมาคารวะ รู้จักกาลเทศะ	*	●—●				4.59	1.21	
1.9 ไม่ลุ่มหลงอบายมุข	*	●—●				4.73	1.01	
1.10 มีความรับผิดชอบ	*	●—●				4.91	0.59	
1.11 ให้เกียรติและยอมรับฟัง ความคิดเห็นผู้อื่น	*	●—●				4.59	1.05	
1.12 มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี	*	●—●				4.59	0.99	
1.12 แต่งกายสะอาด เรียบร้อย	*	●—●				4.66	1.08	
1.14 มีภาวะผู้นำ	*	●—●				4.73	0.95	
1.15 ศึกษาหาความรู้อยู่เสมอ	*	●—●				4.66	1.08	
1.16 มีวิจารณ์ญาณ	*	●—●				4.73	1.01	
1.17 มีความสนุกสนานในการ ปฏิบัติหน้าที่			*	●—●		4.16	1.17	

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น					MD	IR	หมายเหตุ
	5	4	3	2	1			
1.18 เห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว	*	●	●			459	1.12	
1.19 ไม่กล่าวร้ายผู้อื่น			*	●		437	1.19	
1.20 เป็นแบบอย่างที่ดี	*	●	●			478	0.89	
1.21 มีสมาธิ	*	●	●			487	0.62	

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เพื่อความตรง (Validity) และความเที่ยง (Reliability) ของการวิจัย ช่วงระยะเวลาของการตอบแบบสอบถามในแต่ละรอบไม่ควรเว้นระยะเวลายาวนานนัก ผู้วิจัยใคร่ขอความกรุณาจากผู้เชี่ยวชาญโปรดตอบแบบสอบถาม ภายในระยะเวลา 1 สัปดาห์ ซึ่งผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านผู้เชี่ยวชาญในการตอบแบบสอบถามด้วยความครบถ้วนและสมบูรณ์

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญที่แสดงความคิดเห็นโดยละเอียดและครบถ้วน เพื่อประโยชน์ในการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา จากการวิจัยครั้งนี้

นายภัทรารุช ขาวสนิท
 นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา
 แขนงวิชาการ โค้ชกีฬา
 คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก จ

ความถี่ในการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3

ความถี่ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3

ตารางที่ 6 ผลการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเรื่อง
มาตรฐานด้านความรู้

รายละเอียด	รอบที่ 2						รอบที่ 3					
	ระดับความคิดเห็น						ระดับความคิดเห็น					
	5	4	3	2	1	ไม่ ตอบ	5	4	3	2	1	ไม่ ตอบ
1. ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาต้องมีคุณวุฒิการศึกษาขั้นต่ำในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	11	6	3	0	0	0	11	6	3	0	0	0
2. ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรจบการศึกษาในสาขาวิชา												
2.1 พลศึกษา/วิทยาศาสตร์การกีฬา	4	5	9	1	1	0	4	5	9	1	1	0
2.2 สาขาวิชาใดก็ได้	11	5	3	1	0	0	11	5	3	1	0	0
3. หัวข้อในการอบรมผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรประกอบไปด้วย												
3.1 กฎ กติกากีฬาฟุตบอล	20	0	0	0	0	0	20	0	0	0	0	0
3.2 สมรรถภาพทางกายของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล	17	3	0	0	0	0	17	3	0	0	0	0
3.3 การฝึกปฏิบัติการตัดสินฟุตบอล	17	3	0	0	0	0	17	3	0	0	0	0
3.4 คุณธรรม จริยธรรมของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล	17	2	1	0	0	0	17	2	1	0	0	0
3.5 จิตวิทยาผู้ตัดสิน	0	16	2	2	0	0	0	16	2	2	0	0

ตารางที่ 6 ผลการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเรื่อง
มาตรฐานด้านความรู้ (ต่อ)

รายละเอียด	รอบที่ 2						รอบที่ 3					
	ระดับความคิดเห็น						ระดับความคิดเห็น					
	5	4	3	2	1	ไม่ ตอบ	5	4	3	2	1	ไม่ ตอบ
3.6 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับฟุตบอล	8	9	1	2	0	0	8	9	1	2	0	0
3.7 การจัดและควบคุมการแข่งขัน	3	4	11	2	0	0	3	4	11	2	0	0
3.8 โภชนาการของผู้ตัดสิน	7	9	3	1	0	0	7	9	3	1	0	0
4. การอบรมเพื่อเป็นผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาต้องสอบผ่านในเรื่อง												
4.1 กฎ กติกา	17	3	0	0	0	0	17	3	0	0	0	0
4.2 สมรรถภาพทางกาย	16	4	0	0	0	0	16	4	0	0	0	0
4.3 การทดสอบปฏิบัติการตัดสินฟุตบอล	15	5	0	0	0	0	15	5	0	0	0	0
4.4 คุณธรรม จริยธรรมของผู้ตัดสิน	15	3	2	0	0	0	15	3	2	0	0	0
4.5 จิตวิทยาในการเป็นผู้ตัดสิน	12	7	1	0	0	0	12	7	1	0	0	0
4.6 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับฟุตบอล	7	9	2	2	0	0	7	9	2	2	0	0
4.7 การจัดและควบคุมการแข่งขัน	3	4	11	2	0	0	3	4	11	2	0	0
4.8 โภชนาการของผู้ตัดสิน	7	9	3	1	0	0	7	9	3	1	0	0

ตารางที่ 6 ผลการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเรื่อง
มาตรฐานด้านความรู้ (ต่อ)

รายละเอียด	รอบที่ 2						รอบที่ 3					
	ระดับความคิดเห็น						ระดับความคิดเห็น					
	5	4	3	2	1	ไม่ ตอบ	5	4	3	2	1	ไม่ ตอบ
5. การอบรมผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล ของกรมพลศึกษาในแต่ละครั้ง ควรมีผู้เข้ารับการอบรมประมาณ												
5.1 ประมาณ 21 - 30 คน	12	6	2	0	0	0	12	6	2	0	0	0
5.2 ประมาณ 31 - 40 คน	5	10	5	0	0	0	5	10	5	0	0	0
5.3 ประมาณ 41 - 50 คน	0	0	17	2	1	0	0	0	17	2	1	0
6. การอบรมผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล ของกรมพลศึกษาในแต่ละครั้ง ควรมีระยะเวลา												
6.1 5 วัน	3	3	13	1	0	0	3	3	13	1	0	0
6.2 7 วัน	11	7	2	0	0	0	11	7	2	0	0	0
6.3 14 วัน	4	4	10	0	2	0	4	4	10	0	2	0
รวมรายด้าน	258	122	101	15	4	0	258	122	101	15	4	0

ตารางที่ 7 ผลการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเรื่อง
มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน

รายละเอียด	รอบที่ 2						รอบที่ 3					
	ระดับความคิดเห็น						ระดับความคิดเห็น					
	5	4	3	2	1	ไม่ ตอบ	5	4	3	2	1	ไม่ ตอบ
1. นอกจากการปฏิบัติงานตัดสินฟุตบอล การรักษาสถานภาพการเป็นผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาต้องผ่านการปฏิบัติในเรื่อง												
1.1 การทดสอบสมรรถภาพ	16	3	0	1	0	0	16	3	0	1	0	0
1.2 การประชุมผู้ตัดสิน	5	13	1	1	0	0	5	13	1	1	0	0
1.2 การทดสอบภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎี	12	6	1	1	0	0	12	6	1	1	0	0
1.4 การฝึกซ้อมร่วมกัน	6	11	2	1	0	0	6	11	2	1	0	0
2. ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรมีการปฏิบัติงานตัดสินในรายการแข่งขันที่กรมพลศึกษาจัดขึ้นอย่างน้อยปีละ												
2.1 ไม่เกิน 10 ครั้ง	0	0	10	7	3	0	0	0	10	7	3	0
2.2 11 - 20 ครั้ง	3	4	11	2	0	0	3	4	11	2	0	0
2.3 21 - 30 ครั้ง	10	8	2	0	0	0	10	8	2	0	0	0
2.4 31 - 40 ครั้ง	3	2	13	2	0	0	3	2	13	2	0	0
3. ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรมีการฝึกซ้อมร่วมกันอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง	14	5	1	0	0	0	14	5	1	0	0	0

ตารางที่ 7 ผลการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเรื่อง
มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน (ต่อ)

รายละเอียด	รอบที่ 2						รอบที่ 3					
	ระดับความคิดเห็น						ระดับความคิดเห็น					
	5	4	3	2	1	ไม่ ตอบ	5	4	3	2	1	ไม่ ตอบ
4. ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรเข้าร่วมการประชุมระหว่างผู้ตัดสินอย่างน้อย												
4.1 4 ครั้ง/ปี	1	6	10	2	1	0	1	6	10	2	1	0
4.2 6 ครั้ง/ปี	12	5	2	1	0	0	12	5	2	1	0	0
4.3 12 ครั้ง/ปี	3	6	8	3	0	0	3	6	8	3	0	0
5. ควรมีการเลื่อนระดับผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาจากการตัดสินกีฬาขั้นพื้นฐานไปสู่การตัดสินกีฬามวลชน	12	7	1	0	0	0	12	7	1	0	0	0
6. หากมีการเลื่อนระดับการเป็นผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาผู้ตัดสินต้อง												
6.1 ผ่านการทดสอบทฤษฎีและปฏิบัติ	16	4	0	0	0	0	16	4	0	0	0	0
6.2 มีประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ตัดสินและผู้ช่วยผู้ตัดสินอย่างน้อย 1 ปี	9	10	1	0	0	0	9	10	1	0	0	0
6.3 มีการบันทึกและประเมินการปฏิบัติหน้าที่จากผู้ประเมินการตัดสินอยู่ในเกณฑ์ดี	12	7	1	0	0	0	12	7	1	0	0	0
6.4 การทดสอบสมรรถภาพ	16	4	0	0	0	0	16	4	0	0	0	0
รวมรายด้าน	150	101	64	21	4	0	150	101	64	21	4	0

ตารางที่ 8 ผลการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเรื่อง
มาตรฐานด้านการปฏิบัติตน

รายละเอียด	รอบที่ 2						รอบที่ 3					
	ระดับความคิดเห็น						ระดับความคิดเห็น					
	5	4	3	2	1	ไม่ ตอบ	5	4	3	2	1	ไม่ ตอบ
1. ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรมีคุณลักษณะและจริยธรรมในเรื่อง												
1.1 มีความยุติธรรม	18	2	0	0	0	0	18	2	0	0	0	0
1.2 ตรงต่อเวลา	15	5	0	0	0	0	15	5	0	0	0	0
1.3 รักษาสมรรถภาพทางกายให้ได้อยู่เสมอ	13	7	0	0	0	0	13	7	0	0	0	0
1.4 มีความซื่อสัตย์ สุจริต	17	3	0	0	0	0	17	3	0	0	0	0
1.5 มีน้ำใจนักกีฬา	13	6	1	0	0	0	13	6	1	0	0	0
1.6 มีความเด็ดขาดในการตัดสินใจ	14	4	2	0	0	0	14	4	2	0	0	0
1.7 มีระเบียบวินัย	14	5	1	0	0	0	14	5	1	0	0	0
1.8 มีสัมมาคารวะ รู้จักกาลเทศะ	11	6	3	0	0	0	11	6	3	0	0	0
1.9 ไม่ลุ่มหลงอบายมุข	13	5	1	1	0	0	13	5	1	1	0	0
1.10 มีความรับผิดชอบ	17	3	0	0	0	0	17	3	0	0	0	0
1.11 ให้เกียรติและยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น	11	8	1	0	0	0	12	8	0	0	0	0
1.12 มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี	11	9	0	0	0	0	11	9	0	0	0	0
1.13 แต่งกายสะอาดเรียบร้อย	12	6	2	0	0	0	12	6	2	0	0	0
1.14 มีภาวะผู้นำ	13	6	1	0	0	0	13	6	1	0	0	0

ตารางที่ 8 ผลการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเรื่อง
มาตรฐานด้านการปฏิบัติตน (ต่อ)

รายละเอียด	รอบที่ 2						รอบที่ 3					
	ระดับความคิดเห็น						ระดับความคิดเห็น					
	5	4	3	2	1	ไม่ ตอบ	5	4	3	2	1	ไม่ ตอบ
1.14 ศึกษาหาความรู้อยู่เสมอ	12	6	2	0	0	0	12	6	2	0	0	0
1.16 มีวิจารณญาณ	13	5	2	0	0	0	13	5	2	0	0	0
1.17 มีความสนุกสนานในการทำงาน	7	9	4	0	0	0	8	9	3	0	0	0
1.18 เห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว	11	7	1	1	0	0	11	7	1	1	0	0
1.19 ไม่กล่าวร้ายผู้อื่น	9	8	2	1	0	0	10	8	1	1	0	0
1.20 เป็นแบบอย่างที่ดี	14	4	2	0	0	0	14	4	2	0	0	0
1.21 มีสมาธิ	16	3	1	0	0	0	16	3	1	0	0	0
รวมรายด้าน	274	117	26	3	0	0	277	117	23	3	0	0

ภาคผนวก ฉ

ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามรอบที่ 2 และ 3

ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามรอบที่ 2

ตารางที่ 9 สรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 2 เรื่อง
มาตรฐานด้านความรู้

รายละเอียด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่างควอไทล์ที่ 3 กับควอไทล์ที่ 1	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
1. ผู้ตัดสินฟุตบอลของกรมพลศึกษาต้องมีคุณสมบัติไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	4.59	5.00	0.41	5.04 - 3.83	1.21
2. ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรจบการศึกษาในสาขาวิชา					
2.1 พลศึกษา/วิทยาศาสตร์การกีฬา	3.38	3.00	0.38	4.30 - 2.83	1.47
2.2 ไม่จำกัดสาขาวิชา	4.59	5.00	0.41	5.04 - 3.70	1.34
3. หัวข้อในการอบรมผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรประกอบไปด้วย					
3.1 กฎ กติกากีฬาฟุตบอล	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
3.2 สมรรถภาพทางกายของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล	4.91	5.00	0.09	5.20 - 4.61	0.59
3.3 การฝึกปฏิบัติการตัดสินฟุตบอล	4.91	5.00	0.09	5.20 - 4.61	0.59
3.4 คุณธรรม จริยธรรมของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล	4.91	5.00	0.09	5.20 - 4.61	0.59
3.5 จิตวิทยาสำหรับผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล	4.87	5.00	0.13	5.18 - 4.56	0.62
3.6 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับฟุตบอล	4.27	4.00	0.27	4.88 - 3.72	1.16
3.7 การจัดและควบคุมการแข่งขัน	3.22	3.00	0.22	4.10 - 2.77	1.33
3.8 โภชนาการสำหรับผู้ตัดสิน	4.16	4.00	0.16	4.78 - 3.61	1.17

ตารางที่ 9 สรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 2 เรื่อง
มาตรฐานด้านความรู้ (ต่อ)

รายละเอียด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่างควอไทล์ที่ 3 กับควอไทล์ที่ 1	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
4. การผ่านการอบรมเพื่อเป็นผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาต้องผ่านการทดสอบในเรื่อง					
4.1 กฎ กติกา	4.91	5.00	0.09	5.20 - 4.61	0.59
4.2 สมรรถภาพทางกาย	4.87	5.00	0.13	5.18 - 4.56	0.62
4.3 การทดสอบปฏิบัติการตัดสินฟุตบอล	4.83	5.00	0.17	5.16 - 4.50	0.66
4.4 คุณธรรม จริยธรรมของผู้ตัดสิน	4.83	5.00	0.17	5.16 - 4.50	0.66
4.5 จิตวิทยาสำหรับผู้ตัดสินฟุตบอล	4.66	5.00	0.34	5.08 - 4.07	1.01
4.6 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับฟุตบอล	4.16	4.00	0.16	4.79 - 3.61	1.18
4.7 การจัดและควบคุมการแข่งขัน	3.22	3.00	0.22	4.00 - 2.77	1.47
4.8 โภชนาการสำหรับผู้ตัดสิน	4.16	4.00	0.16	4.79 - 3.61	1.18
5. การอบรมผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาในแต่ละครั้งควรมีผู้เข้ารับการอบรมประมาณ					
5.1 ประมาณ 21 - 30 คน	4.66	5.00	0.34	5.08 - 4.00	1.08
5.2 ประมาณ 31 - 40 คน	4.00	4.00	0.00	4.50 - 3.50	1.00
5.3 ประมาณ 41 - 50 คน	2.91	3.00	0.09	3.21 - 2.61	0.60

ตารางที่ 9 สรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 2 เรื่อง
มาตรฐานด้านความรู้ (ต่อ)

รายละเอียด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่างควอไทล์ที่ 3 กับควอไทล์ที่ 1	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
6. การอบรมผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาในแต่ละครั้งควรมีระยะเวลา					
6.1 5 วัน	3.19	3.00	0.19	3.83 - 2.81	1.02
6.2 7 วัน	4.59	5.00	0.41	5.04 - 3.92	1.12
6.3 14 วัน	3.30	3.00	0.30	4.25 - 2.80	1.45
รวมรายด้าน	4.53	5.00	0.47	5.02 - 3.54	1.48

ตารางที่ 10 สรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 2 เรื่อง
มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน

รายละเอียด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่างควอไทล์ที่3กับควอไทล์ที่1	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
1. การรักษาสถานภาพการเป็นผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาต้องผ่านการปฏิบัติในเรื่อง					
1.1 การทดสอบสมรรถภาพ	4.87	5.00	0.13	5.18- 4.56	0.62
1.2 การประชุมผู้ตัดสิน	4.11	4.00	0.11	4.50-3.73	0.77
1.3 การทดสอบภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎี	4.66	5.00	0.34	5.08-4.00	1.08
1.4 การฝึกซ้อมร่วมกันของผู้ตัดสิน	4.13	4.00	0.13	4.67-3.68	0.99
2. ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาต้องมีการปฏิบัติงานในรายการแข่งขันที่กรมพลศึกษาจัดขึ้นปีละ					
2.1 ไม่เกิน 10 ครั้ง	2.50	2.00	0.50	3.00-1.79	1.21
2.2 11 - 20 ครั้ง	3.22	3.00	0.22	4.00-2.77	1.23
2.3 21 - 30 ครั้ง	4.50	5.00	0.50	5.00-3.88	1.12
2.4 31 - 40 ครั้ง	3.11	3.00	0.11	3.50-2.73	0.77
3. ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรมีการฝึกซ้อมร่วมกันของผู้ตัดสินสัปดาห์ละ1ครั้ง	4.78	5.00	0.22	5.14-4.30	0.84
4. ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาต้องมีการประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของผู้ตัดสินอย่างน้อย					
4.1 4 ครั้ง/ปี	3.20	3.00	0.20	3.83-2.70	1.13
4.2 6 ครั้ง/ปี	4.66	5.00	0.34	5.08-3.90	1.18
4.3 12 ครั้ง/ปี	3.38	3.00	0.38	4.16-2.75	1.41

ตารางที่ 10 สรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 2 เรื่อง
มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน (ต่อ)

รายละเอียด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่างควอไทล์ที่3กับควอไทล์ที่1	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
5. ควรมีการเลื่อนระดับผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาจากการตัดสินกีฬาขั้นพื้นฐานไปสู่การตัดสินกีฬามวลชน	4.66	5.00	0.34	5.08–4.07	1.01
6. หากมีการเลื่อนระดับจากระดับกีฬาขั้นพื้นฐานไปสู่ระดับกีฬามวลชน ผู้ตัดสินต้อง					
6.1 ผ่านการทดสอบทฤษฎีและปฏิบัติ	4.87	5.00	0.13	5.18–4.56	0.62
6.2 มีประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ตัดสินและผู้ช่วยผู้ตัดสินอย่างน้อย 1 ปี	4.40	4.00	0.40	4.94–3.90	1.04
6.3 มีการบันทึกและประเมินการปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเกณฑ์ดี	4.66	5.00	0.34	5.08–4.07	1.01
6.4 ผ่านการทดสอบสมรรถภาพ	4.87	5.00	0.13	5.18–4.56	0.62
รวมรายด้าน	4.30	5.00	0.70	4.93–3.44	1.49

ตารางที่ 11 สรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 2 เรื่อง
มาตรฐานด้านการปฏิบัติตน

รายละเอียด	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ค่าสัมบูรณ์ของ ผลต่างระหว่าง ค่ามัธยฐานกับ ค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่าง ควอไทล์ที่3 กับ ควอไทล์ที่1	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์
1. ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของ กรมพลศึกษาควรมีคุณลักษณะและ จริยธรรมในเรื่อง					
1.1 มีความยุติธรรม	4.94	5.00	0.06	5.22-4.66	0.56
1.2 ตรงต่อเวลา	4.83	5.00	0.17	5.16-4.50	0.66
1.3 รักษาสมรรถภาพทางกายให้ดี อยู่เสมอ	4.73	5.00	0.27	5.11-4.21	0.90
1.4 มีความซื่อสัตย์ สุจริต	4.91	5.00	0.09	5.20-4.61	0.59
1.5 มีน้ำใจนักกีฬา	4.73	5.00	0.27	5.11-4.16	0.95
1.6 มีความเด็ดขาดในการตัดสินใจ	4.78	5.00	0.22	5.14-4.25	0.89
1.7 มีระเบียบวินัย	4.78	5.00	0.22	5.14-4.30	0.84
1.8 มีสัมมาคารวะ รู้จักกาลเทศะ	4.59	5.00	0.41	5.04-3.83	1.21
1.9 ไม่ลุ่มหลงอบายมุข	4.73	5.00	0.27	5.11-4.10	1.01
1.10 มีความรับผิดชอบ	4.91	5.00	0.09	5.20-4.61	0.59
1.11 ให้เกียรติและยอมรับฟัง ความคิดเห็นผู้อื่น	4.59	5.00	0.38	5.05-4.00	1.05
1.12 มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี	4.59	5.00	0.41	5.04-4.05	0.99
1.13 แต่งกายสะอาดเรียบร้อย	4.66	5.00	0.36	5.08-4.00	1.08
1.14 มีภาวะผู้นำ	4.73	5.00	0.27	5.11-4.16	0.95
1.15 ศึกษาหาความรู้อยู่เสมอ	4.66	5.00	0.36	5.08-4.00	1.08
1.16 มีวิจารณ์ญาณ	4.73	5.00	0.27	5.11-4.10	1.01
1.17 มีความสนุกสนานในการ ปฏิบัติหน้าที่	4.16	4.00	0.16	4.78-3.61	1.17

ตารางที่ 11 สรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 2 เรื่อง
มาตรฐานด้านการปฏิบัติตน(ต่อ)

รายละเอียด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่างควอไทล์ที่3กับควอไทล์ที่1	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
1.18 เห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว	4.59	5.00	0.41	5.04-3.92	1.12
1.19 ไม่กล่าวร้ายผู้อื่น	4.37	5.00	0.63	4.94-3.75	1.19
1.20 เป็นแบบอย่างที่ดี	4.78	5.00	0.22	5.14-4.25	0.89
1.21 มีสมาธิ	4.87	5.00	0.13	5.18-4.56	0.62
รวมรายด้าน	4.73	5.00	0.27	5.11-4.15	0.96

ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามรอบที่ 3

ตารางที่ 12 สรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 3 เรื่อง
มาตรฐานด้านความรู้

รายละเอียด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่างควอไทล์ที่ 3 กับควอไทล์ที่ 1	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
1. ผู้ตัดสินฟุตบอลของกรมพลศึกษาต้องมีคุณสมบัติไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	4.59	5.00	0.41	5.04 - 3.83	1.21
2. ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรจบการศึกษาในสาขาวิชา					
2.1 พลศึกษา/วิทยาศาสตร์การกีฬา	3.38	3.00	0.38	4.30 - 2.83	1.47
2.2 ไม่จำกัดสาขาวิชา	4.59	5.00	0.41	5.04 - 3.70	1.34
3. หัวข้อในการอบรมผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรประกอบไปด้วย					
3.1 กฎ กติกากีฬาฟุตบอล	5.00	5.00	0.00	5.25 - 4.75	0.50
3.2 สมรรถภาพทางกายของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล	4.91	5.00	0.09	5.20 - 4.61	0.59
3.3 การฝึกปฏิบัติการตัดสินฟุตบอล	4.91	5.00	0.09	5.20 - 4.61	0.59
3.4 คุณธรรม จริยธรรมของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล	4.91	5.00	0.09	5.20 - 4.61	0.59
3.5 จิตวิทยาสำหรับผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล	4.87	5.00	0.13	5.18 - 4.56	0.62
3.6 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับฟุตบอล	4.27	4.00	0.27	4.88 - 3.72	1.16
3.7 การจัดและควบคุมการแข่งขัน	3.22	3.00	0.22	4.10 - 2.77	1.33
3.8 โภชนาการสำหรับผู้ตัดสิน	4.16	4.00	0.16	4.78 - 3.61	1.17

ตารางที่ 12 สรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 3 เรื่อง
มาตรฐานด้านความรู้ (ต่อ)

รายละเอียด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่างควอไทล์ที่3กับควอไทล์ที่1	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
4. การผ่านการอบรมเพื่อเป็นผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาต้องผ่านการทดสอบในเรื่อง					
4.1 กฎ กติกา	4.91	5.00	0.09	5.20 - 4.61	0.59
4.2 สมรรถภาพทางกาย	4.87	5.00	0.13	5.18 - 4.56	0.62
4.3 การทดสอบปฏิบัติการตัดสินฟุตบอล	4.83	5.00	0.17	5.16 - 4.50	0.66
4.4 คุณธรรม จริยธรรมของผู้ตัดสิน	4.83	5.00	0.17	5.16 - 4.50	0.66
4.5 จิตวิทยาสำหรับผู้ตัดสินฟุตบอล	4.66	5.00	0.34	5.08 - 4.07	1.01
4.6 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับฟุตบอล	4.16	4.00	0.16	4.79 - 3.61	1.18
4.7 การจัดและควบคุมการแข่งขัน	3.22	3.00	0.22	4.00 - 2.77	1.47
4.8 โภชนาการสำหรับผู้ตัดสิน	4.16	4.00	0.16	4.79 - 3.61	1.18
5. การอบรมผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาในแต่ละครั้งควรมีผู้เข้ารับการอบรมประมาณ					
5.1 ประมาณ 21 - 30 คน	4.66	5.00	0.34	5.08 - 4.00	1.08
5.2 ประมาณ 31 - 40 คน	4.00	4.00	0.00	4.50 - 3.50	1.00
5.3 ประมาณ 41 - 50 คน	2.91	3.00	0.09	3.21 - 2.61	0.60

ตารางที่ 12 สรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 3 เรื่อง
มาตรฐานด้านความรู้ (ต่อ)

รายละเอียด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่างควอไทล์ที่3กับควอไทล์ที่1	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
6. การอบรมผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาในแต่ละครั้งควรมีระยะเวลา					
6.1 5 วัน	3.19	3.00	0.19	3.83 - 2.81	1.02
6.2 7 วัน	4.59	5.00	0.41	5.04 - 3.92	1.12
6.3 14 วัน	3.30	3.00	0.30	4.25 - 2.80	1.45
รวมรายด้าน	4.53	5.00	0.47	5.02 - 3.54	1.48

ตารางที่ 13 สรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 3 เรื่อง
มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน

รายละเอียด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่างควอไทล์ที่3กับควอไทล์ที่1	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
1. การรักษาสถานภาพการเป็นผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาต้องผ่านการปฏิบัติในเรื่อง					
1.1 การทดสอบสมรรถภาพ	4.87	5.00	0.13	5.18- 4.56	0.62
1.2 การประชุมผู้ตัดสิน	4.11	4.00	0.11	4.50-3.73	0.77
1.3 การทดสอบภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎี	4.66	5.00	0.34	5.08-4.00	1.08
1.4 การฝึกซ้อมร่วมกันของผู้ตัดสิน	4.13	4.00	0.13	4.67-3.68	0.99
2. ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาต้องมีการปฏิบัติงานในรายการแข่งขันที่กรมพลศึกษาจัดขึ้นปีละ					
2.1 ไม่เกิน 10 ครั้ง	2.50	2.00	0.50	3.00-1.79	1.21
2.2 11 - 20 ครั้ง	3.22	3.00	0.22	4.00-2.77	1.23
2.3 21 - 30 ครั้ง	4.50	5.00	0.50	5.00-3.88	1.12
2.4 31 - 40 ครั้ง	3.11	3.00	0.11	3.50-2.73	0.77
3. ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรมีการฝึกซ้อมร่วมกันของผู้ตัดสินสัปดาห์ละ1ครั้ง	4.78	5.00	0.22	5.14-4.30	0.84
4. ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาต้องมีการประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของผู้ตัดสินอย่างน้อย					
4.1 4 ครั้ง/ปี	3.20	3.00	0.20	3.83-2.70	1.13
4.2 6 ครั้ง/ปี	4.66	5.00	0.34	5.08-3.90	1.18
4.3 12 ครั้ง/ปี	3.38	3.00	0.38	4.16-2.75	1.41

ตารางที่ 13 สรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 3 เรื่อง
มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน (ต่อ)

รายละเอียด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่างควอไทล์ที่3กับควอไทล์ที่1	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
5. ควรมีการเลื่อนระดับผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาจากการตัดสินกีฬาขั้นพื้นฐานไปสู่การตัดสินกีฬามวลชน	4.66	5.00	0.34	5.08–4.07	1.01
6. หากมีการเลื่อนระดับจากระดับกีฬาขั้นพื้นฐานไปสู่ระดับกีฬามวลชน ผู้ตัดสินต้อง					
6.1 ผ่านการทดสอบทฤษฎีและปฏิบัติ	4.87	5.00	0.13	5.18–4.56	0.62
6.2 มีประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ตัดสินและผู้ช่วยผู้ตัดสินอย่างน้อย 1 ปี	4.40	4.00	0.40	4.94–3.90	1.04
6.3 มีการบันทึกและประเมินการปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเกณฑ์ดี	4.66	5.00	0.34	5.08–4.07	1.01
6.4 ผ่านการทดสอบสมรรถภาพ	4.87	5.00	0.13	5.18–4.56	0.62
รวมรายด้าน	4.30	5.00	0.70	4.93–3.44	1.49

ตารางที่ 14 สรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 3 เรื่อง
มาตรฐานด้านการปฏิบัติตน

รายละเอียด	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ค่าสัมบูรณ์ของ ผลต่างระหว่าง ค่ามัธยฐานกับ ค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่าง ควอไทล์ที่3 กับ ควอไทล์ที่1	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์
1. ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของ กรมพลศึกษาควรมีคุณลักษณะและ จริยธรรมในเรื่อง					
1.1 มีความยุติธรรม	4.94	5.00	0.06	5.22-4.66	0.56
1.2 ตรงต่อเวลา	4.83	5.00	0.17	5.16-4.50	0.66
1.3 รักษาสมรรถภาพทางกายให้ดี อยู่เสมอ	4.73	5.00	0.27	5.11-4.21	0.90
1.4 มีความซื่อสัตย์ สุจริต	4.91	5.00	0.09	5.20-4.61	0.59
1.5 มีน้ำใจนักกีฬา	4.73	5.00	0.27	5.11-4.16	0.95
1.6 มีความเด็ดขาดในการตัดสินใจ	4.78	5.00	0.22	5.14-4.25	0.89
1.7 มีระเบียบวินัย	4.78	5.00	0.22	5.14-4.30	0.84
1.8 มีสัมมาคารวะ รู้จักกาลเทศะ	4.59	5.00	0.41	5.04-3.83	1.21
1.9 ไม่ลุ่มหลงอบายมุข	4.73	5.00	0.27	5.11-4.10	1.01
1.10 มีความรับผิดชอบ	4.91	5.00	0.09	5.20-4.61	0.59
1.11 ให้เกียรติและยอมรับฟัง ความคิดเห็นผู้อื่น	4.66	5.00	0.34	5.08-4.12	0.96
1.12 มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี	4.59	5.00	0.41	5.04-4.05	0.99
1.13 แต่งกายสะอาดเรียบร้อย	4.66	5.00	0.36	5.08-4.00	1.08
1.14 มีภาวะผู้นำ	4.73	5.00	0.27	5.11-4.16	0.95
1.15 ศึกษาหาความรู้อยู่เสมอ	4.66	5.00	0.36	5.08-4.00	1.08
1.16 มีวิจารณ์ญาณ	4.73	5.00	0.27	5.11-4.10	1.01
1.17 มีความสนุกสนานในการ ปฏิบัติหน้าที่	4.27	4.00	0.27	4.87-3.72	1.15

ตารางที่ 14 สรุปผลการวิเคราะห์คำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแบบสอบถามรอบที่ 3 เรื่อง
มาตรฐานด้านการปฏิบัติตน(ต่อ)

รายละเอียด	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ค่าสัมบูรณ์ของ ผลต่างระหว่าง ค่ามัธยฐานกับ ค่าฐานนิยม	ผลต่างระหว่าง ควอไทล์ที่3 กับ ควอไทล์ที่1	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์
1.18 เห็นประโยชน์ส่วนรวม มากกว่าประโยชน์ส่วนตัว	4.59	5.00	0.41	5.04-3.92	1.12
1.19 ไม่กล่าวร้ายผู้อื่น	4.50	4.00	0.50	5.00-3.87	1.13
1.20 เป็นแบบอย่างที่ดี	4.78	5.00	0.22	5.14-4.25	0.89
1.21 มีสมาธิ	4.87	5.00	0.13	5.18-4.56	0.62
รวมรายด้าน	4.74	5.00	0.26	5.12-4.17	0.95

ภาคผนวก ข

เหตุผลของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในการตอบแบบสอบถาม

เหตุผลของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในการตอบแบบสอบถาม

1. มาตรฐานด้านความรู้

ความคิดเห็นต่อคุณวุฒิการศึกษา

- ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาต้องมีคุณวุฒิการศึกษาขั้นต่ำในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

เหตุผล เพราะคุณวุฒิที่สูง หมายถึงการมีวุฒิ ความรู้ วิธีการคิด และการควบคุมอารมณ์ที่ดีมากขึ้นด้วย แม้ว่าในเบื้องต้นผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาจะทำการตัดสินในระดับกีฬาขั้นพื้นฐานซึ่งเป็นฟุตบอลนักเรียนก็ตาม แต่บางครั้งการใช้ผู้ตัดสินที่ยังมีคุณวุฒิและวุฒิไม่ห่างจากนักกีฬามากนักก็อาจเป็นสาเหตุให้นักกีฬาขาดความเคารพต่อผู้ตัดสินได้

- ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรจบการศึกษาในสาขาวิชาพลศึกษา หรือวิทยาศาสตร์การกีฬา

เหตุผล เพราะ ผู้ตัดสินที่ผ่านการเรียนเกี่ยวกับกีฬาจะมีความเข้าใจในเกมการแข่งขันมากกว่าผู้ที่จบจากสาขาวิชาอื่น ๆ

- ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรจบการศึกษาในสาขาวิชาใดก็ได้

เหตุผล เพราะอย่างไรก็ตาม ผู้ตัดสินจะต้องผ่านการอบรมหลักสูตรผู้ตัดสินฟุตบอลที่มีมาตรฐานก่อนได้รับการรับรองเป็นผู้ตัดสินอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องจบในสาขาที่เกี่ยวข้องกับกีฬาโดยตรง แต่ต้องมีความสนใจ และรักในการเป็นผู้ตัดสิน

ความคิดเห็นต่อเนื้อหาในการอบรมผู้ตัดสิน

- การจัดการและควบคุมการแข่งขัน ไม่มีความจำเป็น

เหตุผล - เพราะควรเป็นเรื่องของฝ่ายจัดการแข่งขันที่ต้องจัดผู้ควบคุมการแข่งขันมาเป็นผู้ดูแล

- เพราะควรนำไปเป็นหัวข้ออบรมของผู้ตัดสินที่มีประสบการณ์ที่ต้องการเปลี่ยนหน้าที่จากผู้ตัดสินมาเป็นผู้ควบคุมการแข่งขัน

ความคิดเห็นต่อจำนวนผู้เข้าอบรมและระยะเวลาการอบรมผู้ตัดสิน

- จำนวนผู้เข้าร่วมอบรม

เหตุผล - จำนวนผู้เข้าร่วมอบรมยิ่งน้อยการอบรมจะประสบผลสำเร็จมากกว่าการมีผู้เข้าร่วมในจำนวนมาก แต่ไม่ควรน้อยจนเกินไปควรมีประมาณ 21 – 30 คน หรือ 31 – 40 คนแล้วแต่งบประมาณ

- จำนวนผู้เข้าอบรมควรขึ้นอยู่กับงบประมาณ วิทยากร สถานที่ และอุปกรณ์ในการอบรมว่ามีความเหมาะสมเพียงใดด้วย

- ระยะเวลาการอบรม

เหตุผล - ควรมีระยะเวลาที่ไม่มากหรือน้อยเกินไป เพราะต้องมีการเรียนรู้ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ ถ้ามีระยเวลาน้อยการปฏิบัติอาจไม่ทั่วถึง แต่ถ้าระยะเวลานานเกินไปจะสิ้นเปลืองงบประมาณ

- ระยะเวลาควรขึ้นอยู่กับงบประมาณ วิทยากร สถานที่ และอุปกรณ์ในการอบรมว่ามีความเหมาะสมเพียงใดด้วย

2. มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรักษาสถานภาพของผู้ตัดสิน

เหตุผล - ควรมีการกำหนดเกณฑ์และข้อกำหนดที่ละเอียดเพื่อให้ผู้ตัดสินปฏิบัติตาม

- การทดสอบสมรรถภาพควรใช้เกณฑ์การทดสอบของ AFC

- ควรมีการทดสอบสมรรถภาพทุก 1 - 2 เดือน และมีการทดสอบทฤษฎีและปฏิบัติปีละครั้ง

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตัดสิน

เหตุผล - ถ้าเป็นไปได้ควรมีการลงทำหน้าที่ตัดสิน หรือเป็นผู้ช่วยผู้ตัดสินทุกสัปดาห์

- ยิ่งตัดสินมากยิ่งทำให้มีประสบการณ์มาก

- อย่างน้อยควรมีการทำหน้าที่เดือนละ 2 ครั้ง

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการฝึกซ้อมร่วมกันของผู้ตัดสินสัปดาห์ละ 1 ครั้ง

เหตุผล - ควรมีให้มีการฝึกซ้อมร่วมกันกับผู้ตัดสินของสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ฯ เนื่องจากจะได้ฝึกซ้อมกับผู้ตัดสินในระดับที่สูงกว่า ทำให้เกิดการพัฒนา

- ควรมีการเปลี่ยนรูปแบบของแบบฝึกในการฝึกซ้อมทุกสัปดาห์เพื่อไม่ให้เกิดการเบื่อหน่ายในการฝึกซ้อม

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้ตัดสิน

เหตุผล - ควรให้มีการประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับฝ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันเพื่อให้เห็นมุมมองจากหลายฝ่าย ในการศึกษาสภาพปัญหา และแนวทางในการทำหน้าที่ของผู้ตัดสิน

- ควรนำผลการประชุมไปปรับปรุงการตัดสิน ไม่ใช่การพูดถึงปัญหาแล้วนิ่งเฉย

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลื่อนระดับผู้ตัดสิน

เหตุผล - ควรมีการเลื่อนระดับจากกีฬาพื้นฐานที่เป็นระดับฟุตบอลนักเรียนไประดับกีฬามวลชนที่เป็นระดับประชาชน เพื่อให้ผู้ตัดสินมีประสบการณ์ และเกิดการพัฒนา

- ควรมีการเลื่อนระดับสำหรับผู้ตัดสินที่มีตัดสินในเกณฑ์การประเมินดีและลดระดับสำหรับผู้ตัดสินที่ได้รับการเลื่อนระดับแล้ว หากมีการตัดสินผิดพลาด และทดสอบไม่ผ่าน

3. มาตรฐานด้านการปฏิบัติตน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะและจริยธรรมของผู้ตัดสิน

เหตุผล - ควรมีการลงรายละเอียดในแต่ละหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะและจริยธรรมของผู้ตัดสิน

- คุณธรรมทุกด้านเป็นสิ่งที่เหมาะสมในการถือปฏิบัติ

ภาคผนวก ช

มาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาจากการวิจัย

มาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาจากการวิจัย

มาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาที่ได้จากการทำวิจัยครั้งนี้ สามารถสรุปออกมาได้เป็นรายชื่อในแต่ละด้าน โดยมีรายละเอียดดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. แบบสอบถามรอบที่ 1 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากคำตอบของคำถามปลายเปิด โดยผู้วิจัยนำมาจัดเป็นข้อย่อยและตัดข้อมูลที่ซ้ำซ้อนออก เพื่อนำไปสร้างเป็นข้อคำถามในแบบสอบถามรอบที่ 2

2. แบบสอบถามรอบที่ 2 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับกลับคืนมาจากผู้เชี่ยวชาญ โดยคำนวณหาค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ โดยกำหนดให้เป็นเกณฑ์ในการสรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำค่าที่ได้ไปแสดงในแบบสอบถามรอบที่ 3 เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

3. แบบสอบถามรอบที่ 3 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานและค่าฐานนิยม ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณาข้อความที่ได้รับฉันทามติ คือ ต้องมีค่ามัธยฐานไม่ต่ำกว่า 3.50 มีค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานและค่าฐานนิยมไม่เกิน 1.00 และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 อีกทั้งคำตอบจากรอบนี้ จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงคำตอบจากรอบที่แล้วไม่เกินร้อยละ 15 จึงจะถือว่าเป็นเกณฑ์ที่ยอมรับได้ แล้วจึงนำผลที่ได้มาสรุปเป็นการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา

โดยผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมรายด้าน ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน เกี่ยวกับการมาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 63 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 มาตรฐาน ดังนี้

1. มาตรฐานด้านความรู้ ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันอยู่ในระดับมากที่สุด (Md=4.53, |Md-Mo|=0.47, IR=1.48)
2. มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันอยู่ในระดับมาก (Md=4.30, |Md-Mo|=0.70, IR=1.49) และ
3. มาตรฐานด้านการปฏิบัติตน ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันอยู่ในระดับมากที่สุด (Md=4.74, |Md-Mo|=0.26, IR=0.95)

จากผลการดำเนินการวิจัยเพื่อศึกษาการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา ด้วยเทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย ทำให้ได้ข้อคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญที่มีความเห็นสอดคล้องกัน จำนวนทั้งสิ้น 63 ข้อ และเมื่อพิจารณาคำตอบที่สอดคล้องกันในระดับความเหมาะสมมากถึงมากที่สุด พบว่ามีจำนวน 52 ข้อ ที่สามารถนำไปสู่ข้อสรุปของการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาได้ โดยนำมาพิจารณาสรุปรวมกันเป็นรายข้อได้ดังนี้

ด้านที่ 1 มาตรฐานด้านความรู้

1. ผู้ตัดสินฟุตบอลของกรมพลศึกษาต้องมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า โดยไม่จำกัดสาขาวิชา
 2. หัวข้อในการอบรมผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรประกอบไปด้วย
 - 2.1 กฎ กติกากีฬาฟุตบอล
 - 2.2 สมรรถภาพทางกายของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล
 - 2.3 การฝึกปฏิบัติการตัดสินฟุตบอล
 - 2.4 คุณธรรม จริยธรรมของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล
 - 2.5 จิตวิทยาสำหรับผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล
 - 2.6 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอล
 - 2.7 โภชนาการสำหรับผู้ตัดสิน
 3. การผ่านการอบรมเพื่อเป็นผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาต้องผ่านการทดสอบ
 - 3.1 กฎ กติกากีฬาฟุตบอล
 - 3.2 สมรรถภาพทางกายของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล
 - 3.3 การสอบปฏิบัติการตัดสินฟุตบอล
 - 3.4 คุณธรรม จริยธรรมของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล
 - 3.5 จิตวิทยาสำหรับผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล
 - 3.6 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอล
 - 3.7 โภชนาการสำหรับผู้ตัดสิน
 4. การอบรมผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาในแต่ละครั้งควรมีผู้เข้ารับการอบรมประมาณ
 - 4.1 ประมาณ 21 - 30 คน ซึ่งมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
 - 4.2 ประมาณ 31 - 40 คน ซึ่งมีความเหมาะสมในระดับมาก
 5. การอบรมผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาในแต่ละครั้งควรมีระยะเวลา 7 วัน

ด้านที่ 2 มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน

1. นอกจากการปฏิบัติงานตัดสินการรักษาสถานภาพการเป็นผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาต้องผ่านการปฏิบัติในเรื่อง

- 1.1 การทดสอบสมรรถภาพ
- 1.2 การประชุมผู้ตัดสิน
- 1.3 การทดสอบภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎี
- 1.4 การฝึกซ้อมร่วมกันของผู้ตัดสิน

2. ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรมีการปฏิบัติงานในรายการแข่งขันที่กรมพลศึกษาจัดขึ้นปีละ 21 – 30 ครั้ง

3. ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรมีการฝึกซ้อมร่วมกันของผู้ตัดสินสัปดาห์ละ 1 ครั้ง

4. ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาต้องมีการประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของผู้ตัดสินอย่างน้อยปีละ 6 ครั้ง

5. ควรมีการเลื่อนระดับผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาจากการตัดสินกีฬาขั้นพื้นฐานไปสู่การตัดสินกีฬามวลชน

6. หากมีการเลื่อนระดับการเป็นผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาจากระดับกีฬาขั้นพื้นฐานไปสู่ระดับกีฬามวลชน ผู้ตัดสินต้อง

- 6.1 ผ่านการทดสอบทฤษฎีและปฏิบัติ
- 6.2 มีประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่อย่างน้อย 1 ปี
- 6.3 มีการบันทึกและประเมินการปฏิบัติหน้าที่จากผู้ประเมินการตัดสินในเกณฑ์ดี
- 6.4 ผ่านการทดสอบสมรรถภาพ

ด้านที่ 3 มาตรฐานด้านการปฏิบัติตน

1. ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษาควรมีคุณลักษณะและจริยธรรมในเรื่อง

- 1.1 มีความยุติธรรม
- 1.2 ตรงต่อเวลา
- 1.3 รักษาสมรรถภาพทางกายให้ดียู่เสมอ
- 1.4 มีความซื่อสัตย์ สุจริต
- 1.5 มีน้ำใจนักกีฬา

- 1.6 มีความเด็ดขาดในการตัดสินใจ
- 1.7 มีระเบียบวินัย
- 1.8 มีสัมมาคารวะ รู้จักกาลเทศะ
- 1.9 ไม่ลุ่มหลงอบายมุข
- 1.10 มีความรับผิดชอบ
- 1.11 ให้เกียรติและยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
- 1.12 มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี
- 1.13 มีการแต่งกายสะอาด เรียบร้อย
- 1.14 มีภาวะผู้นำ
- 1.15 ศึกษาหาความรู้อยู่เสมอ
- 1.16 มีวิจรรณญาณ
- 1.17 มีความสนุกสนานในการปฏิบัติหน้าที่
- 1.18 เห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว
- 1.19 ไม่กล่าวร้ายผู้อื่น
- 1.20 เป็นแบบอย่างที่ดี
- 1.21 มีสมาธิ

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชื่อ : นายภัทรารุช ขาวสนิท
 เกิดวันที่ : 3 กรกฎาคม พ.ศ. 2528
 สถานที่เกิด : จ.นครศรีธรรมราช

ประวัติการศึกษา

สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จากโรงเรียนเตรียมเบญจมราชูทิศ จ.นครศรีธรรมราช
 ปีการศึกษา 2546

สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต
 สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา
 สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2551

เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
 สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา แขนงวิชาการ โค้ชกีฬา
 คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 ปีการศึกษา 2552